

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DOĞU PERİNÇEK'İN ESERLERİ-34

Doğu Perinçek
TAYYİP ERDOĞAN'IN
YÜCE DİVAN DOSYASI
Haçlı İrtica

KAYNAK YAYINLARI

Doğu Perinçek

TAYYİP ERDOĞAN'IN YÜCE DİVAN DOSYASI Haçlı İrtica

Elinizdeki dosya bir iddianame değildir;
Cumhuriyet'in hükmüdür.

Biz, okuyucuya Cumhuriyet'in ve tarihin yargısını
sunuyoruz.

Tayyip Erdoğan'ın Yüce Divan Dosyası
şu bölümlerden oluşmaktadır:

ABD Marifetiyle İktidar Koltuğuna...

ABD'nin BOP Görevlisi...

AB Kapısındaki Suçlar...

Kıbrıs'tan Hançerleme...

Vatan Satıcılığı...

Haçlı İrticanın Cumhuriyet Yıkıcılığı...

AKP İktidarı Gayrimeşrudur ve Yıkılacaktır...

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na...

ISBN 978-975-343-489-8

9 789753 434898

KAYNAK **YAYINLARI**

Doğu Perinçek

TAYYİP ERDOĞAN'IN
YÜCE DİVAN DOSYASI

Haçlı İrtica

© Bu kitabın yayın hakları

Analiz Basım Yayın Tasarım Gıda Ticaret ve Sanayi Ltd. Şti.nindir.

Birinci Basım: Nisan 2007

İkinci Basım: Nisan 2007

Beşinci Basım: Haziran 2008

Kapak Resmi: Hizbul İslami Hareketi'nin lideri

Gülbeddin Hikmetyar ve Tayyip Erdoğan (*Star*, 10 Temmuz 2003)

Teknik Hazırlık: Analiz Basım Yayın

Baskı: Yön Matbaacılık

Hones

ISBN: 978-975-343-489-8

KAYNAK YAYINLARI: 481

ANALİZ BASIM YAYIN TASARIM GIDA

TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.

Meşrutiyet Cad. Kardeşler Han No: 12/3

34430 Galatasaray-İstanbul

web adresi: www.kaynakyayinlari.com

e-posta: iletisim@kaynakyayinlari.com

Tel: (0212) 252 21 56-99 Faks: (0212) 249 28 92

Doğu Perinçek

TAYYİP ERDOĞAN'IN
YÜCE DİVAN DOSYASI

Haçlı İrtica

ÖNSÖZ

Daha 1996 yılında kamuoyuna açıkladık: CIA'nın yan kuruluşlarından Rand Cooperation, yayın organlarında, Tayyip Erdoğan'ı geleceğin başbakanı, Abdullah Gül'ü de dışişleri bakanı olacak diye ilan ediyordu. Türkiye'de demokrasi dedikleri olay, bir maskaralıktı. Atamalar, bir süredir Washington'dan yapılıyor. Bağımsızlığını yitiren bir devlette, demokrasi de olmuyor. Egemenlik, yabancılara devredilmiştir. İşte Tayyip Erdoğan'ların okyanus ötesinden sahnelenen bir operasyonla iktidara oturtulmasının asıl hikâyesi budur.

Daha sonra Tayyip Erdoğan'ın kendi itirafıyla görüldü ki, Türkiye'de seçimler, yasama organını belirlemek ve millî bir hükümet kurmak için yapılmıyordu. Kanunlar dışardan geldiği için, Meclis yasama görevi yapmıyor, gönderilen kanunlara el kaldırıp el indiriyordu. Ne acıdır ki, Meclis, bir jimnastik salonuna çevrilmiştir. Başbakanlık koltuğunda oturan kimse, ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi'nin eşbaşkanlığı görevine memur edilmiştir. AKP'nin kuruluş gerekçesi, daha en başından böyle belirlenmiştir. Tayyip Erdoğan, Ortadoğu'da Arap hanedanlarından boşalan yeri alacak ve ABD'nin kriz bölgelerine müdahale görevini yapacaktı.

Bu süreç, kuşkusuz daha 12 Eylül 1980'de başladı. 12 Eylül'ün kökleri ise, İkinci Dünya Savaşı sonlarına uzanıyor. Atlantik sistemine bağlanmak, Kemalist Devrim'in yıkımını getirmiştir. Millî bağımsızlık ve millî egemenliğin kaybedilmesiyle Türkiye iradesiz kalmış, uzaktan kumandayla yönetilir hale düşmüştür. Bu nedenledir ki, milletimiz Avrupa kapısında çarmıha gerilmiş ve ABD'nin yaptığı haritalara göre parçalanma sürecinin içine itilmiştir.

Tayyip Erdoğan'ın Yüce Divan Dosyası, bir bakıma Atlantik sisteminin sorgulanması ve yargılanmasıdır. Kuşkusuz tarihte her ihanetin nedenleri vardır. Ancak o nedenler, ihaneti suç olmaktan çıkarmamıştır.

Bu Yüce Divan Dosyası, bugün yazılmış değildir: bir bakıma on yıldır tutulan bir suç tutanağıdır. Tayyip Erdoğan'ın suçlarını günü gününe zapta geçirdik. O nedenle tarihler hemen başlık altında verilmektedir. O

tutanakların o günlerde tutulması önemliydi. Milleti savunan bir partinin göreviydi bu. ABD güdümlü Haçlı irticanın iktidar koltuğuna oturtulmasını meşru görmedik. 3 Kasım 2002 günü, hemen seçimin akşamı Kanal D erkanından bu iktidarın meşru olmadığını belirttik. Cumhuriyet yıkıcılığı ve vatan satıcılığı olarak özetlenebilecek icraatlarının da meşru olmadığını günü gününe saptadık. Milletin ve tarihin önünde suç duyurularında bulunduk. Suç tutanaklarını bir sistem içinde bir araya getirirken, yaptığımız tek şey, okuyucumuzu yormamak için tekrarları ayıklamak oldu.

Bir hesaplaşma dönemine girmiş bulunuyoruz. Haçlı irtica mı Cumhuriyet'i yıkacak, yoksa Cumhuriyet mi onlardan kurtulacak; kâğıt üzerindeki soru budur. Ancak çözüm iki olasılıklı değildir. Bir tek olasılık vardır: ABD ile birlikte Büyük Ortadoğu Projesi görevlileri de kesinlikle yıkılacaktır.

Elinizdeki dosya bir iddianame değildir; Cumhuriyet'in hükmüdür.

Biz okuyucuya Cumhuriyet'in ve tarihin yargısını sunuyoruz.

Cumhuriyet'in hükmü kesindir ve uygulanacaktır.

Doğu Perinçek
Gayrettepe, 21 Mart 2007, Nevruz

BİRİNCİ BÖLÜM : ABD MARİFETİYLE İKTİDAR KOLTUĞUNA

İŞÇİ PARTİSİ

YILLARDIR UYARIYOR!

TAYYİP ERDOĞAN'I

1996'DA ABD

TAYİN ETTİ!

ABD TAYYİP ERDOĞAN'I GELECEĞİN
BAŞBAKANI OLARAK GÖRÜYOR

16 Şubat 1997

Ocak sonunda CIA'nın yan kuruluşu olan Rand Corporation bir rapor hazırlayarak ABD Hükümeti'ne verdi. Bu raporda, *"İran'da Şah'ı terk etmede ABD gecikti. Türkiye'de aynı hatayı yapmayalım geleneksel ANAP, DYP gibi partilerle Türkiye'yi artık denetim altında tutma imkânları kalmamıştır. Türkiye'de artık ABD, çıkarlarını İslamcı partiyle koruyabilir ve Türkiye'ye uygun gördüğü misyonu uygulatabilir. Bu bakımdan gecikmeyelim. Artık Refah Partisi'ni iktidar seçeneğimiz olarak destekleyelim"* deniyor.

Bunu doğrulayan pek çok işaret var. Refah, Fehim Adak'ı ABD'ye gönderdi, ABD ile Abdullah Gül arasındaki ilişkiler iç içe, hatta Gül, Refah'ın ABD'deki temsilcisi mi, yoksa ABD'nin Refah Partisi içindeki temsilcisi mi? Oraları da karışık gözüküyor.

Tayyip Erdoğan'la Abromowitz arasında görüşmeler var. O görüşmelerin içerikleri de ortaya çıktı. Tayyip Erdoğan'a veliaht ve geleceğin başbakanı gözüyle bakılıyor. ABD kaynakları Abdullah Gül'den de geleceğin Dışişleri Bakanı olarak söz ediyorlar. Bundan Refah Partisi'nin Türkiye'nin gelecekteki tek iktidar partisi olacağı çıkıyor. Geleceğin iktidar formülü de böylece belirmiş oluyor.

Leyla Tavşanoğlu'nun Doğu Perinçek'le yaptığı görüşme, Cumhuriyet, 16 Şubat 1997.

ÇAĞIMIZIN HAÇLILARI TAYYİP ERDOĞAN BALONUNU ŞİŞİRİYOR

28 Temmuz 2001

Pentagon ve CIA'nın Ortadoğu ve Ön Asya masaları Tayyip Erdoğan'ı destekliyor. AB de destekliyor. Topluca Batı desteği söz konusu. Amaçları ılımlı İslam'ı iktidara taşımak.

CIA İslami Harekete Lider Tayin Etme İddiasında

Washington yönetimi de görmüştür ki, parlamentodaki partiler ve CHP bitmiştir. Sistemi bu partilerle sürdürme olanağı kalmamıştır. ABD, siyasal rejimi yeniden düzenleme harekâtına başlamıştır. CIA İstasyon Şefi Graham Fuller'in açıkladığı üzere, tasarlanan yeni düzende, "İslami hareketin liderliği" görevi, Tayyip Erdoğan'ın Yenilikçilerine veriliyor.

Bu düzenlemeye bağlı olarak, kamuoyu önünde bir süredir Tayyip Erdoğan için bir reklam kampanyası yürütülüyor. Gazete ve televizyonlarda her gün aynı balon şişiriliyor. Batı güdümlü Liberaller ile Batı destekli irtica yine el ele vermiştir... Bu faaliyet, doğrudan doğruya SüperNATO'nun ilgili dairesi tarafından yürütülmektedir. Bu kampanyada rol alanların kimlikleri de, bu saptamayı doğrulamaktadır.

Tayyip Erdoğan'ın "Yenilikçiler" hareketinin bağlantılarını *Aydınlık*'ın yarın yayımlanacak 29 Temmuz 2001 tarihli sayısı somut bilgiler vererek açıklıyor. Halkımız bu bağlantıları bilmelidir.

1. Fethullah bağlantısı:

Tayyip Erdoğan'ın kuracağı partinin "mimarlığını" Fethullah Gülen yapıyor.

2. TÜSİAD bağlantısı:

Fethullah Gülen-Tayyip Erdoğan ilişkisindeki önemli isimlerden biri olan Cüneyd Zapsu, aynı zamanda "Yenilikçi" hareket ile TÜSİAD arasındaki köprü görevini de yapıyor. Tayyip Erdoğan, TÜSİAD'a "Turgut Özal'ın bıraktığı yerden gideceğim" sözünü veriyor.

3. Çevik Bir bağlantısı:

ABD, Pentagon ve Uluslararası Yahudi Lobisi'yle, özellikle uluslararası Yahudi örgütü JINSA'yla ilişkileriyle parlayan Çevik Bir, SüperNATO planları içinde, doğal olarak Tayyip Erdoğan'a da destek veriyor. Amerika'nın 28 Şubat içindeki "Truva atı" görevini üstlenen Çevik Bir ile Tayyip Erdoğan'ın ilişkisi, emekli Koramiral Atilla Kıyat tarafından yürütülüyor. Bu ilişki, topluma, Batı işbirlikçisi gazeteler aracılığıyla "Tayyip Erdoğan'a Ordu'dan onay" yorumuyla yansıtılıyor. Oysa Çevik Bir, Türk Ordusu'nu temsil etmiyor; ABD'nin Türk Ordusu'na yüklemek istediği "güvenlik üretimi" misyonunu temsil ediyor. Atilla Kıyat, bilindiği gibi geçenlerde NTV'ye çıkarak, ABD-İsrail lobisinin önde gelen temsilcisi Ishak Alaton'la birlikte halkı Eylül ayında ayaklanmaya çağırmıştı.

4. Ordu'ya nifak grubuyla bağlantısı:

Meral Akşener, Hanefi Avcı ve Bülent Orakoğlu, Tayyip Erdoğan'ın parti girişimi içindeler. Her üçü de, 28 Şubat'ın ardından ortaya çıkan ve Çiller Özel Örgütü (ÇÖÖ) diye adlandırılan ekibin önemli isimleri arasında yer alıyor. Bülent Orakoğlu, bilindiği gibi Genelkurmay'a kulak yerleştirmek ve

elde ettiği bilgileri ABD'ye ulaştırmakla suçlanmıştı.

5. Emniyet'teki "İslamcı" SüperNATO cuntasıyla bağlantı:

Tayyip Erdoğan'ın parti girişimindeki önemli isimlerinden biri Özal'ın İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu, 21 Ocak 1987'de gerçekleşen "Gizli Kırıkkale Toplantısı"nın kilit ismi. Bu toplantısında, Emniyet'te Türk Silahlı Kuvvetleri'ne karşı bir alternatif örgüt kurmak için atağa geçme kararı alınmıştı. Turgut Özal 1983'ten itibaren polisi, TSK'ya alternatif güç olarak örgütlemeye girişti. Polis teşkilatı, devlet içinde başta Fethullahçılar olmak üzere tarikatçı örgütlenmenin merkezi oldu. Bugün Tayyip Erdoğan, aynı misyonu yüklenmektedir.

6. ABD ve İsrail bağlantıları:

Tayyip Erdoğan, bütün kamuoyunun gözü önünde ve açık biçimde ABD, AB ve İsrail tarafından destekleniyor. Bu, sıradan bir destek değil. ABD, Türkiye'nin önündeki döneminin siyasetini planlarken, Tayyip Erdoğan'a özel bir rol verdi. Şeriatçı güçleri ABD adına kontrol işlevi Tayyip Erdoğan'a ihale edilmiş bulunuyor.

İsrail Büyükelçisi David Sultan'la Neler Görüştüğünü Açıklamalı

Tayyip Erdoğan, 18 Temmuz 2001 günü İsrail Büyükelçisi David Sultan'la neler görüştüğünü açıklamalıdır. Yenilikçilerin lideri, İsrail Büyükelçisi Sultan'a, "Yeni kurulacak parti, İsrail ve Amerika'nın politikalarına ters düşmeyecek" garantisi vermiş midir?

ABD Büyükelçiliği'nde Müsteşar Lawrence'la Niçin Sık Sık Buluşuyorlar?

Tayyip Erdoğan ve ekibi, ABD Büyükelçiliği Müsteşarı Silver Lawrence'la niçin sık sık ve gizlice buluşuyorlar, kamuoyu önünde açıklamaları gerekir.

Abdullah Gül İngiltere Büyükelçisi'ni Niçin Ziyaret Etti?

Tayyip Erdoğan'ın kurmaylarından Abdullah Gül, 23 Temmuz 2001 Salı günü ziyaret ettiği İngiltere'nin Türkiye Büyükelçisi Sir David Logan'a, hangi güvenceleri vermiştir?

CIA Şefi Abramowitz Tayyip Erdoğan'ı Niçin Destekliyor?

ABD Türkiye eski Büyükelçisi Morton Abramowitz, Tayyip Erdoğan'ı elinden tutup yükselten CIA şefidir. İlk teması, Tayyip Erdoğan kapatılan Refah Partisi'nin Beyoğlu İlçe Başkanı olduğu sırada kurdu. Abramowitz'le tanışıp, el sıkıştıktan sonra Erdoğan'ın başdöndürücü yükselişi başladı. İlçe Başkanlığı'ndan İl Başkanlığı'na, oradan Büyükşehir Belediye Başkanlığı'na çıkıverdi.

Karen Fogg'tan Tayyip Erdoğan'a “Hıristiyan Demokratlık” Madalyası

Tayyip Erdoğan'a bir aferin de, AB Türkiye Temsilcisi Karen Fogg'dan geldi. Fogg, 23 Temmuz 2001 günü *Milliyet*'te yayınlanan röportajda, “Tayyip Erdoğan solun boşalttığı alana yönelecek gibi. Pragmatik davranacak” dedi. Fogg, Tayyip Erdoğan'ı “Hıristiyan Demokratlar”a benzetiyor.

Andrew Mango: Abdullah Gül, “Avrupa'dan Yanayız” Güvencesi Verdi

Londra Üniversitesi Doğu Bilimleri Öğretim Üyesi ve İngilizlerin ünlü “Türkiye uzmanı” Dr. Andrew Mango, 7 Mayıs 2000 tarihli *Aydınlık*'ta yayımlanan röportajda, Abdullah Gül'ün ABD ve İngiltere'ye sık sık giderek görüşmeler yaptığını açıklamıştı. Dr. Mango, şunları belirtiyor: “Abdullah Gül, İngiltere'ye geldi, Amerika'ya geldi ve mesajlarını verdi. Mesela Londra'da gördük onu. Abdullah Gül, ‘Demokratız. Avrupa'dan yanayız. Tek istediğimiz sizin zaten kabul ettiğiniz özgürlüklerin bize de gelmesi. Değerlerimiz aynıdır’” dedi.

Bunlar ne demek oluyor?

CIA İstasyon Şefi Fuller'den Açık Destek: “Yenilikçiler İslami Hareketin Lideri”

“Yenilikçi”lerin lideri Tayyip Erdoğan'a, CIA'nın Washington Bürosu'nda üst düzey yönetici olan ünlü CIA ajanı Graham Fuller de açık destek verdi. Fuller, 12 Eylül'den sonra Türkiye için “Kemalizmin modasının geçtiği” tezini piyasaya sürmüştü. Fuller'in Türkiye'ye biçtiği elbise “İlmli İslam” dı.

Fuller, *Aktüel* dergisinin 520. sayısında yayımlanan röportajda, kapatılan

Fazilet Partisi içinde “yenilikçilerin ağır basarak” kazanacağını “öngörüyor”. Fuller, “Genç olan daha baskın olacak. Çünkü Türkiye ve dünya için değişimi temsil ediyorlar. Yaşlı ve gelenekçi akım ise zaman içinde kaybolacak. Yenilikçi kanat İslami hareketin lideri olacak” diyor.

Haçlılar, alenen Tayyip Erdoğan’ı destekliyor, hem de CIA’nın ağzından.

MGK’ye Yakın Kaynak: Pentagon ve CIA’nın Ortadoğu Masası Tayyip’i Destekliyor

MGK’ye yakın bir kaynak, *Aydınlık* dergisine, “Pentagon ve CIA’nın Ortadoğu ve Ön Asya masaları Tayyip Erdoğan’ı destekliyor. AB de destekliyor. Komple bir Batı desteği söz konusu. Amaçları ılımlı İslamı iktidara taşımak” diyor ve bazı ayrıntılı bilgiler veriyor (bkz. *Aydınlık*, 29 Temmuz 2001). Bunlar, Türkiyemizin geleceğini ilgilendiren gerçeklerdir.

ABD Asya Kayasına Çarptı Türkiye Direniyor, Başaramayacaklar

Ne var ki, başaramayacaklardır. ABD’nin Orta Asya stratejisi çökmüştür. ABD, Asya kayasına çarpmıştır. ABD’nin Avrupa ile birlikte Kuzey Irak, Kıbrıs ve Ege üzerinden ülkemize yönelttiği tehditler ve ekonomimizi çökertme operasyonları, büyük bir millî uyanışa yol açıyor. Türkiye Asya’nın ön cephesi olarak direnecektir.

Batı Elçiliklerinden Yönetme Devri Kapanıyor

Artık Türkiye’de Batı elçiliklerinden talimat alan siyasal oluşumların devri kapanmaktadır. Bundan sonra Türkiye’de millî olmayan siyasal partilerin hayat hakkı olamaz. Buna Türkiye halkı izin vermez, vermeyecektir.

Türkiye Türkiye’den Yönetilecek

Bu nedenle ABD’nin Türkiye siyasal hayatını düzenleme iddiası da, artık gerçekçi değildir. İşçi Partisi’nin geçen seçimdeki sloganı, “Türkiye’yi Türkiye’den yönetmek” idi. İşte şimdi bu slogan gerçek olmaktadır.

Tayyip Erdoğan'ın temsil ettiği “Yenilikçiler” halkımızın dinsel duygularını sömürüyor, ancak çağımızın Haçlı kuvvetlerinin güdümündeler.

Şişirilen Tayyip Erdoğan balonu, biraz daha şişirilince patlayacaktır.

CUMHURBAŞKANI'NA MEKTUP: “CUMHURİYET YIKICILARINA HÜKÜMET GÖREVİ VEREMEZSİNİZ”

6 Kasım 2002

Tayyip Erdoğan'la Çankaya'da Resmî Görüşme Yapılamaz

Sayın Cumhurbaşkanımız,

Eğer devlet varsa ve eğer hukuk varsa, Türkiye Cumhuriyeti Devlet Başkanı, milletvekili sıfatı olmayan, milletvekili seçilme hakkı bile olmayan, kanunlara göre parti üyesi ve parti genel başkanı olma hakkı bulunmayan bir kimseyle Çankaya'da resmî görüşme yapamaz. Böyle yasal bir sıfat ve yetkisi olmayan bir kimseyle hükümet sorununu görüşmek, kurulması tasarlanan hükümeti daha en başından yasadışı konuma düşürür. Üstelik bu görüşme, Anayasa Mahkemesi'nin Tayyip Erdoğan hakkında, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın tedbir talebini karara bağlamasının öncesinde yapılmaktadır. Bu durumda Cumhurbaşkanlığı, Anayasa Mahkemesi kararını etkileyen bir uygulama içine girmiş olmaktadır. Dahası, AKP, eğer Tayyip Erdoğan'ın genel başkanlığı konusundaki ihtarına uygun davranmazsa, kapatılacaktır. Cumhurbaşkanlığı makamı, Tayyip Erdoğan'ı parti başkanı olarak kabul etmekle AKP'yi kanunsuz davranmaya teşvik etmekte ve Anayasa Mahkemesi'ne dayatmada bulunan bir konuma düşmektedir.

Cumhurbaşkanımız, hiçbir yasal yetki ve sıfatı olmayan bir kimseyi, hükümet sorunuyla ilgili olarak huzuruna kabul edecek olursa, millî devletin

dayandığı hukuki zemine ağır bir darbe indirilmiş olur.

Meclis Tarikatların İşgal Tehdidi Altında

Sayın Cumhurbaşkanımız,

Şu an Meclis, ABD destekli Cumhuriyet yıkıcısı tarikatların işgal tehdidi altındadır. Dahası Meclis, hortumculuk suçundan kurtulmanın sığınağı haline getirilmiştir.

Nakşibendi, Hizbullah, Fethullahçı, Nurcu, İskender Paşa Dergâhı, Süleymancı gibi yasadışı adlarla anılan ve Cumhuriyet yıkıcılığı saptanmış, Batı güdümlü tarikatlarla mafyalaşmış bir hortumcu grubunun iktidar koalisyonu, ABD güdümlü bir SüperNATO operasyonu ile göz göre göre ülkemize dayatılmıştır. Yabancı iradesi, millî iradeyi bastırmıştır.

İçişleri Bakanlığı'nda daha 1970'li yıllarda oluşturulan "İslamcı cunta" diye anılan ABD ve İsrail bağlantılı SüperNATO ekibi, yeni kurulacak hükümetin merkezine oturma hazırlığı içindedir. Buna demokrasi denmez, Gladyo rejimi denir.

Bu SüperNATO-mafya-tarikat kadroları, aynı zamanda Türkiye devletinin bağımsızlık ve egemenliğine karşı, "Dinlerarası Diyalog" ve "Tevrat İttifakı" gibi örtüler kullanarak, Fener Patrikhanesi, Vatikan ve Hahambaşılık gibi evrensel dinsel kuruluşlarla ve casus istasyonu görevi yapan Hristiyan misyoner faaliyetiyle işbirliği halindedir.

Bütün bunlar, devletin güvenlik örgütlerinin arşivlerinde yer alan ve Cumhuriyet yargısı kararlarıyla saptanmış gerçeklerdir.

Kurulmakta olan SüperNATO-mafya-tarikat koalisyonu, "Dünya Sermayesiyle Bütünleşme Programı" uygulayacağını bir kez daha açıklayarak, millî devletin ekonomik temelini oluşturan millî tarımı, millî sanayiye, millî bankacılığı ve çarşılarımızı yıkmak için son darbeleri de indirme kararını ilan etmiş bulunmaktadır.

Devlet Dağılma, Millet Parçalanma Sürecine İtilmiştir

Sayın Cumhurbaşkanımız, toplam olarak baktığımız zaman:

1999 yılı Aralık ayından beri zaten Türkiye Cumhuriyeti devleti Avrupa kapısında bir çözülme sürecinin içine itilmiştir. Bu süreç, doğrudan doğruya ABD ve SüperNATO güdümü altında yapılan son 3 Kasım seçimiyle bir dağılma aşamasına ulaşmaktadır.

Millî devlet felce uğratılmış, kendini savunamaz hale düşürülmüştür. ABD

dayatmaları karşısında, millî egemenlik ortadan kaldırılıyor, millî hukuk uygulanamıyor. Emperyalist hukuk, Cumhuriyet hukukunu tasfiye etmektedir.

AKP Genel Başkanı milletvekili seçilme hakkına sahip değildir, genel başkan olma hakkına da sahip değildir, fakat ismi oy pusulasına yazılıyor, meydanlarda ve her yerde AKP'yi temsil ediyor.

AKP hakkında, Anayasa Mahkemesi'nde kapatma davası açılıyor; ancak ABD aynı AKP'yi bir SüperNATO operasyonu ile Türkiye'nin tepesine oturtma girişiminde bulunuyor. Bu arada Anayasa Mahkemesi'nin kararına da ipotek konuyor.

Cumhuriyet hukuku var mı yok mu?

Tayyip Erdoğan yasadışı mı, yoksa hükümet kurucusu mu?

AKP yasal mı, yoksa kapatılacak mı?

Türkiye Cumhuriyeti hukukuna göre kapatılması gereken bir parti, ABD marifetiyle hükümet katına atanıyor

Burası Türkiye mi, yoksa ABD mi?

Bu ülkede kimin otoritesi, kimin hukuku geçerli?

Cumhuriyeti koruyacak, millî devleti savunacak bir devlet organı var mı, yok mu?

Başbakan Ecevit, erken seçim sürecinin başında, devletin güvenlik kayıtlarına dayanarak, AKP'nin bir tehdit olduğunu vurgulayarak belirtmişti. Şimdi o tehdidi, ABD Türkiye'nin tepesine dikmektedir.

Görüldüğü gibi, Türkiye tam bir hukuk kaosu, devlet kaosu içindedir. Millî devlet, bir başka devletin kapısına bağlanır ve orada başka devletlerin iradesine tabi hale getirilirse, ne millî hukuk kalır, ne de millî devlet kalır, ne güvenlik kalır, ne bağımsızlık kalır, koskoca bir millet, bir mafya-tarikat grubunun pençesine düşmek gibi bir zilletle karşılaşır.

Her yurtsever, her sorumlu yurttaş görmektedir ki,

Cumhuriyet, bir yıkım ve hatta dağılma tehdidiyle karşı karşıyadır.

Millet, Avrupa kapısında ırklara, mezheplere, cemaatlara, tarikatlara, şeyhliklere bölünmekte, parçalanmaktadır.

Stratejileri Bellidir ve Sinsidir

Bu koşullarda, ABD'nin strateji ve planları içinde rol üstlenen SüperNATO-mafya-tarikat partisinin stratejisi bellidir ve sinsidir.

Türkiye ekonomisini çökertme operasyonları için elverişli bir zemin yaratma görevlerini hemen ilan etmişlerdir.

Yıkılan ekonominin enkazı altında kalan zavallı halk yığınlarını daha geniş yığınlar halinde tarikat ağı içine çekeceklerdir. Şeyhlere bağladıkları müritleri

sürekli Türk Ordusu'na düşmanlıkla eğittikleri, günümüz Türkiye'sinin en vahim olgularından biridir.

Devlet kadrolarına sinsice yuvalanma konusundaki sabıkları bilinmektedir. Hükümet onlara teslim edilecek olursa, devlet kurumlarını işgal harekâtını tamamlayacaklardır.

Bunların Çeçenistan'daki, Balkanlar'daki, Orta Asya'daki ve Ortadoğu ülkelerindeki CIA güdümlü terör örgütleriyle ilişkileri ve yıkıcı faaliyetleri de bilinmektedir. Üstlendikleri görevlerden biri de, Türkiye'nin komşularıyla; Irak'la, İran'la, diğer Arap ülkeleriyle, Türk Cumhuriyetleri'yle, Rusya'yla ve Çin Halk Cumhuriyeti'yle ilişkilerini bozmaktır. Böylece dışta yalnızlaştırılan ve içte tarikat ağıyla kuşatılan Türkiye'nin direnme yeteneği zayıflatılmış olacaktır.

Kıbrıs'tan ülkemize silah gösteren ve Kuzey Irak'ta bir Kukla Devlet kurmuş bulunan emperyalist devletlerin, SüperNATO-mafya-tarikat koalisyonuna, Türk Silahlı Kuvvetleri'ni hükümet ve tarikat mevzilerinden kuşatma görevi verdikleri bütün dünyaca bilinmektedir. Nitekim AKP yöneticileri, daha iktidar koltuklarına oturmadan Kuzey Irak ve Kıbrıs'ta ülkemize yönelen tehdidin yanında yer aldıklarını açıklamaya başlamışlardır. Cumhuriyetimize sonuç alıcı kesin darbeyi indirmek için izlenen stratejinin son adımında, silahlı dış tehditle işbirliği bulunmaktadır.

En Büyük Gaflet

28 Şubat 1997 sürecinde, bu stratejiyi bozmak için, bazı uygulamalara geçilmiş, ancak hortumcu takımının ve tarikatların iktidar koalisyonları içindeki karanlık kuvvetleri, bu uygulamaların önünü kesmiştir. 28 Şubat, Atatürk'ün millî hükümet çözümü yerine, Cumhuriyet yıkıcılarını gütmeye formülünü benimsediği için, kalıcı bir başarı elde edememiş, ülke yine aynı körçıkmaza saplanmış.

Şimdi hazırlanmakta olan SüperNATO-mafya-tarikat koalisyonunun önünde ihanetten başka bir seçenek bulunmuyor. Bunların Türkiye'nin bağımsızlığı ve Cumhuriyet Devrimi'yle uyumlu bir çizgiye girebileceğini hayal etmek, bugün gafletlerin en büyüğüdür.

İrticaya, millî devletimizi dış tehdit karşısında savunmasız bırakmak, Cumhuriyetimizi içerden yıkmak gibi roller verilmiştir. 150 yıllık yakın tarihimiz, Kurtuluş Savaşı yıllarımız ve özellikle 1945 sonrasındaki Küçük Amerika sürecinde, döne döne karşılaştığımız olay budur. Unutmayalım ki, Kurtuluş Savaşımız, yalnız bir dış savaş değil, aynı zamanda iç savaştır. Büyük Devrimci Atatürk'ün önderliğindeki millî hükümetimiz, bağımsızlık için, İngiliz ve Fransız emperyalizminin üzerimize sürdüğü irticayı ezme

göreviyle de karşılaşmıştır. Millî devlete ve Cumhuriyet'e ihanet, irticanın emperyalizmle işbirliğine yönelen Ortaçağlı karakterinde, Atatürk'e karşı iflah olmaz kininde, özetle toplumsal ve siyasal doğasında vardır.

Tarihi unutanlar, yeniden öğrenmek zorunda kalırlar.

Cumhuriyet Devrimi Kanunları'nı Cumhuriyet Yıkıcıları mı Uygulayacak

Sayın Cumhurbaşkanımız,
Bu gidişe kesinlikle kayıtsız kalınamaz.

Kurulması için yetki vereceğiniz hükümetin görevi, kanunları uygulamaktır.

Peki Cumhuriyet Devrimi Kanunları'nı uygulama görevi, Cumhuriyet'i yıkma eylemi içinde olanlara mı bırakılacaktır.

Tevhidi Tedrisat Kanunu, Cumhuriyet eğitimi parçalayanlara mı terk edilecektir?

Tekke ve Zaviyeleri Kaldıran Kanunu uygulamak, tekke ve zaviyelere mi bırakılacaktır?

Millî Devlet, millî devlet yıkıcılarının eline mi terk edilecektir?

Türkiye'nin güvenliği, ABD ve İsrail ile işbirliği yaparak Türk Ordusu'nu arkadan vurma tertipleri içine girenlere mi teslim edilecektir?

Cumhuriyet Yıkıcılarını Gütmekle Cumhuriyet Kurtarılamaz

Bu Cumhuriyet yıkıcılarını, MGK gibi kurumlarla denetim altına almak, içlerine yerleştirilen birtakım unsurlarla yönlendirmek gibi aldatıcı fikirler, Cumhuriyet'i kurtaramaz. CIA patentli gütmek kafası, Cumhuriyet kurumlarını bugünkü hale getirmiştir. Bugüne kadar milleti seferber edecek bir millî hükümet çözümünü değil, Cumhuriyet yıkıcılarını gütmeyi bir tedbir zannedenler, ülkemizi büyük tehlikelerin kucağına atmış bulunuyorlar. SüperNATO üzerinden MİT yönetimine yerleştirilen anlayış, Türkiye'yi çöküş tehdidiyle karşı karşıya bırakmıştır. Oysa Cumhuriyet'in Atatürk'ten kalan hükümet etme yöntemi, Cumhuriyet yıkıcılarını gütmek değil, milleti seferber ederek millî hükümet kurmak ve Cumhuriyet yıkıcılarını da ezmektir.

Cumhuriyet Yıkılınca Millet Kalmaz

Sayın Cumhurbaşkanımız,

Sizin de takdir edeceğiniz üzere, Cumhuriyet, ancak Cumhuriyet bilincine sahip bir milletle yaşar.

Millet, Cumhuriyet yıkıcılarının eline teslim edilince, bir süre sonra millet olmaktan çıkar. Önümüze konan süreç budur.

Türkiye halkı, Büyük Devrimci Atatürk'ün belirttiği gibi, Cumhuriyet'i kurma eylemiyle, yani devrimle millet haline gelmiştir. O Cumhuriyet'i kurma eylemini, o devrimin kazanımlarını ortadan kaldırmalarına izin verdiğiniz zaman, artık millet diye bir şey kalmaz. O zaman bu topraklarda yaşayan kalabalıkların adı, tarikatlar, cemaatler olur, mezhepler ve ırklar olur. Ve olmaktadır!

Cumhuriyet bilincini, millî devlet bilincini yok edenler, aslında milletimizi yok ediyor.

Onlara hükümet yetkisi verildiği zaman, Milli Eğitim Bakanlığı'ndan Kültür Bakanlığı'na ve Diyanet İşleri Başkanlığı'na kadar devletin eğitim, kültür, basın-yayın ve din kurumları, tarikatların eline teslim edilmiş olacaktır. Yine milletin mali kaynakları, Cumhuriyet düşmanı hortumcuların eline bir kez daha terk edilmiş olacaktır. Milletimiz ve özellikle gençliğimiz, bir mafya-tarikat koalisyonu tarafından eğitilecek; gençlerimizin körpe beyinleri vatanın ipini satmaya hazır bir holding ideolojisiyle işgal edilecek ve tarikat ağlarıyla örülecektir.

Cumhurbaşkanlığı Makamına Yine Bir Nakşibendi Müridi Oturtulur

Millet, her alanda ve her türden karanlık örgütlenmeyle emperyalist düşmanların denetimine ve tarikat ağına teslim edildikten sonra, bu ülkeyi ne Türk Silahlı Kuvvetleri kurtarabilir, ne Milli Güvenlik Kurulu kurtarabilir, ne de Siz Sayın Cumhurbaşkanımız kurtarabilirsiniz. Görevinizin bitmesiyle birlikte Çankaya'da sizin makamınızı işgal edecek kimsenin, bir Cumhurbaşkanı değil, fakat yine bir Nakşibendi veya Nurcu müridi olacağı şimdiden bellidir.

Nakşibendi müritleri, hükümet yetkisi alırsa ve yarın Cumhurbaşkanlığı makamına oturacak olursa, o rejimin adı, demokrasi değil, Ortaçağ emirliğidir. Emirlik, devlet değildir. Demokrasi, SüperNATO görevlilerini, tarikatları, hortumcuları Meclis'e doldurarak kurulmaz. Demokrasi, Batı ülkelerinin devrim süreçlerinde Ortaçağ kuvvetlerinin ezilmesi ve tasfiyesiyle kurulmuştur. Bizde ise demokrasi, ancak ve ancak yabancı tahakkümüne ve Ortaçağ ilişkilerine son vererek kurulabilir.

Milletin Azim ve Kararı

Bu nedenlerle hükümeti ve dolayısıyla milleti, Demokrasi düşmanlarına ve Cumhuriyet yıkıcılarına teslim etmemek, bugün en temel meselemizdir. Çünkü milleti bu derin krizden kurtaracak olan, yine milletin kendi azim ve kararı olacaktır. O karar ve azim, SüperNATO-mafya-tarikat rejiminin tahakkümüne bırakıldıktan bir süre sonra, milletin kurtarıcısı da kalmayacaktır; Cumhuriyet'in kurtarıcısı da kalmayacaktır.

Eğer milletimizin Atatürk önderliğinde kurduğu Cumhuriyet'in son kalelerini de koruyacaksak, eğer millî devletimizi Avrupa Kapısı'nda dağılmaktan ve milletimizi parçalanmaktan kurtaracaksak, işte bu görev için milletimizi seferber etmek sorumluluğu, en başta Siz Sayın Cumhurbaşkanımızın, bütün Cumhuriyet kurumlarının ve milletimizin önünde duruyor.

Biz, İşçi Partisi olarak, bu sorumluluğu paylaşma kararıyla siz Cumhuriyet'in en yüksek makamına başvuruyoruz.

Büyük Devrimci önder Atatürk'ün belirttiği gibi, “Devrimin kanunu bütün kanunların üzerindedir”.

Cumhuriyet Hukuku, SüperNATO-mafya-tarikat iktidarının kurulmasına izin vermez.

Sayın Cumhurbaşkanımız,

Cumhuriyet yıkıcılarına hükümet kurma yetkisi veremezsiniz.

Adolf Hitler, Almanya'da 1932 yılı Kasım'ında yapılan seçimde yüzde 33 oy aldı. Cumhurbaşkanı Hindenburg, 30 Ocak 1933'te hükümet kurma yetkisini Adolf Hitler'e verdi. Sonrası biliniyor. Alman tarihçileri, Hitler'den çok Cumhurbaşkanı Hindenburg'un sorumluluğunu tartışmışlardır.

Sayın Cumhurbaşkanımız,

SüperNATO güdümünde yapılan seçim, seçim değildir. ABD iradesi, millî iradeyi bastırmıştır. SüperNATO, paranın gücü, hortumcu medya, seçmen iradesini gütmek için uydurulan anketler, parti satın alınması ve kanunsuz olarak seçime sokulması, seçmenin çeşitli devlet kuvvetleri tarafından AKP ve CHP'ye yönlendirilmesi, hileli oy kullanılması konusunda topladığımız kanıtları birkaç gün içinde bir dosya halinde sunacağız. Bütün milletin gözü önünde cereyan eden SüperNATO güdümlü seçimin iptali konusunu araştırmak üzere görevli devlet kuruluşlarını harekete geçirmenizi emirlerinize arz ederim.

Saygılarımla.

DÜŞMAN, HÜKÜMETİ ELE GEÇİRİYOR

17 Kasım 2002

Tayyip Erdoğan'ın Kıbrıs konusunda Belçika modelini açıktan savunması şaşırtıcı oldu. ABD tarafından kurulması aylar öncesinden kararlaştırılan Fethullah Hoca yönetiminin elebaşısı, iki çift laf ederek Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni haritadan silmeye kalkıştı. "Belçika modeli" diye tanımladığı çözümün bir başka anlamı bulunmuyor.

ABD Taktik Serbesti Bırakmıyor

Peki İskender Paşa Dergâhı'nın müridi olan Tayyip Erdoğan, bunu nasıl yapabildi? AKP'ye oy veren kitleleri düşünecek olursanız, daha dikkatli, daha sinsi olması gerekirdi. Tavır yalnız Kıbrıs'la sınırlı değil, Fethullahçibaşı, Yunanistan'la hemen sirtaki oynamaya başlamıştır; soluğu Avrupa başkentlerinde almıştır; her hareketiyle Batı'ya kayıtsız şartsız teslim olduğunu ilan etmiştir. Demek ki, seçmenin eğilimlerini bütünüyle bir kenara atmıştır.

Böyle bir tutumun gönüllü olarak benimsendiğini düşünmek yanlış olur. Öyle gözüküyor ki, Washington yönetimi, Fethullah Efendi yönetimine hiçbir taktik serbesti alanı bırakmamıştır. Kıbrıs ve Kuzey Irak gibi ABD için can alıcı önemde olan konularda, Tayyip Erdoğan'lara, kitlelerin gözünü boyamaya yönelik görüntüler verme hakkı tanınmıyor.

Düşman Yönetim Mevzilerini Ele Geçiriyor

ABD güdümlü Fethullah Hoca takımı, daha ilk günden başlayarak Türkiye'yi içerden vurma rolleriyle sahneye çıkmış bulunuyorlar. Tayyip Erdoğan, bizim AKP hakkında aylardır anlatmaya çalıştığımız saptamanın doğruluğunu ispatladı. Mayıs'tan beri hep aynı uyarıyı yaptık. "ABD, Türkiye'yi ve Türk Ordusu'nu iç hatlardan kuşatmak için bir AKP-CHP yönetimi hazırlıyor" dedik. Aslında bizim uyarımıza da gerek yoktu, her şey ortadaydı. Washington, Türkiye'nin başında kimleri görmek istediğini resmen ilan ediyordu.

Ne yazık ki, Türkiye'nin güçleri, bu planı bozamadılar. Ve şimdi Türkiye

hükümet mevzilerinden vurulma tehdidiyle yüz yüze gelmiştir.

Türkiye halkına gerçekleri bütün çıplaklığıyla açıklamak, bizim tarihsel görevimizdir. Üstüne basarak ve daha açık söyleyelim: Düşman, Türkiye'mizin yönetim mevzilerini ele geçirmektedir. Evet, Türkiye'yi tehdit eden emperyalist devletler, tam da sistemlerinin çökmekte olduğu bir sırada, Türkiye ekonomisini enkaza çevirdikleri bir tarihî aşamada, bir atak yaparak, hükümetin tamamını ele geçirmek üzereler. Hiç abartmıyoruz, durum aynen ve tastamam böyledir.

Kendi Gerçeğimizi Bari ABD Kurmaylarından Öğrenelim

Şimdi ne olacak?

En önemli gerçeğimizi kendimiz göremediğimize göre, gelin hiç olmazsa ABD kurmaylarından öğrenelim. CIA'nın 2000 yılında hazırladığı dünya raporunda aynen şu saptama yapılıyor: Türkiye'nin 21. yüzyıldaki çıkarları, Rusya, İran ve Çin ile birleşiyor (bkz. "Küresel Eğilimler 2015" başlıklı CIA Raporu, *Aydınlık*, 21 Temmuz 2002, sayı 783, sayfa 34).

ABD Ordusu, bu saflaşmayı belirlediği için, Lozan Antlaşması'nın 79. yıldönümüne denk düşürerek, 24 Temmuz 2002 gününden 15 Ağustos'a kadar 22 gün süren, Türkiye'yi işgal tatbikatı yaptı.

İşte Kıbrıs, işte Kuzey Irak'ta karşılaştığımız tehdit! Türkiye, ABD ile cephe cepheye gelmiştir. Türkiye'nin çıkarları, Arap komşularıyla ve İran'la birliktedir; Rusya, Çin, Türk Cumhuriyetleri ve bütün Asya ile birliktedir.

Dünyadaki yeni saflaşma böyle oluşuyor.

Ve bu kritik anda, Türkiye'nin yönetim mevzilerini düşmanlar ele geçiriyor. Türk Silahlı Kuvvetleri, Türkiye'nin bağımsızlık ve bütünlüğünü savunan mevzilerdedir, ama içerden kuşatılmış durumdadır. Bu kuşatmayı mutlaka öngörmüş olmaları gerekir, fakat ne gibi önlemler almışlardır, önümüzdeki süreç içinde görülecek. Ancak şunu kesinlikle biliyoruz, millî devlet direnir, millî ordu direnir. Bu, bir tunç kanunudur. Her direnmenin iniş çıkışları, yalpalamaları da olur: Bu da hayatın bir kanunudur.

Dış Tehdidi Yönetim Mevzilerinden Söküp Atmak

Şimdi Türkiye, dış tehdidi göğüsleyebilmek için, öncelikle o dış tehdidi yönetim mevzilerinden söküp atma sorunuyla karşı karşıyadır.

İhanete izinler kaldırılmıştır demiştik. Yine söylüyoruz. Eğer ihanete izin vererseniz, Kıbrıs'tan başlayarak bütün direnme mevzileri düşer, Kuzey

Irak'ta Kukla Devlet, tarikatlara ve ırklara parçalanma, ekonomik yıkım peşi peşine gelir, derken Türkiye kalmaz.

Karşılaştığımız durum, bu kadar ciddidir.

Öyleyse yıkılacaklar.

Evet yıkılacaklar!

Türkiye yıkılmayacağına göre, onlar yıkılacak!

TAYYİP ERDOĞAN YABANCI DEVLETLERLE TÜRKİYE'YE KARŞI TERTİPLER İÇİNDE

20 Kasım 2002

Yunanistan Başbakanı Simitis ile Gizli Yazışmalardan Sonra Gizli Görüşmeler

Türkiye'nin ABD tarafından yetkili kılınan gizli başbakanı Tayyip Erdoğan, iki gün önce Yunanistan Başbakanı Simitis ile Türkiye devletinden gizli ve kanunsuz görüşmelerde bulundu. Bu görüşmelere, Türkiye Cumhuriyeti Devleti Dışişleri Bakanlığı'nın en yüksek yetkilileri alınmadı. Türkiye'nin Yunanistan Büyükelçisi Yiğit Alpogan, Dışişleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Akın Alpturan ve Dışişleri Bakanlığı Türkiye-Yunanistan İlişkileri Masası Yetkilisi Baki İlkin kapının dışında bekletildi ve görüşme tutanağa kaydedilmedi.

Yetkisiz ve kanunsuz Tayyip Erdoğan, Simitis ile Türkiye adına, ama Türkiye devletinden gizli görüşme yapıyor. Tayyip Erdoğan ile Simitis arasındaki Türkiye devletinden gizli yazışmalar, bu kez Türkiye devletinden gizli görüşmeler halinde devam ediyor.

Dahası ortak basın toplantısında, Simitis'in "Ege kıta sahanlığı konusunda Türkiye uluslararası hukuku ihlal ediyor" şeklindeki sözlerine, Tayyip Erdoğan cevap vermiyor, böylece Yunanistan tezini onaylamış oluyor

(*Milliyet*, 19 Kasım 2002). Tayyip Erdoğan'ın bu tutumuyla, Türkiye tarafında değil, Batı devletlerinin yanında yer almıştır.

Yabancılarla Gizli Tertipler İçinde Olmak

Bu olay basit değildir; bir millî devlet bütün kurumlarıyla ortadan kaldırılmaktadır.

Bu olay geçirilemez; Tayyip Erdoğan, Türkiye'yi Kıbrıs'tan silahla tehdit eden ABD güdümlü ülkelerin Türkiye'ye karşı uygulamaya koydukları tertibin içinde rol almaktadır.

Yetkisiz ve gizli görüşmenin başka hiçbir anlamı olamaz. Nitekim Tayyip Erdoğan, “Belçika modeli”nden söz ederek, başka devletlerin hizmetinde olduğunu kendisi açıklamıştır. Daha sonra Simitis'e gizli mektup yazarak, Türkiye'deki dengeler nedeniyle bu sözünü geri almak zorunda kaldığını, ancak Batı'nın isteklerini yerine getireceğini bildirmiştir. Bu mektup da gösteriyor ki, Tayyip Erdoğan Batı devletleriyle Türkiye'ye karşı işbirliğinde bulunmaktadır. Tayyip Erdoğan'ın sırdaşı, Türk devleti değil, fakat Türkiye ile anlaşmazlık içinde bulunan Yunanistan Başbakanı Simitis'tir.

“Attila Değil”in Anlamı: Türk Değil

Yunanistan Başbakanı Simitis'in Tayyip Erdoğan'la buluşmasından sonra “Yıllardır ilk kez Attila ile görüşmedik” değerlendirmesinde bulunması çok anlamlıdır. Böylece Simitis, Tayyip Erdoğan'ın Türkiye tarafında değil, Yunanistan tarafında yer aldığını saptamaktadır. Tayyip Erdoğan hakkındaki “Attila değil” değerlendirmesi, sonuç olarak “Türk değil” anlamına gelmektedir.

ABD, Kıbrıs meselesini Türk devletiyle değil, kendi atadıkları adamlarla çözmek için bir tertip hazırlamıştır. Tayyip Erdoğan, bu tertibin içinde rol almakta ve “Yabancı devletin Türkiye devleti aleyhine hasmane hareketlerde bulunmasına yönelik eylemde bulunmak” suçunu işlemektedir (TCK, Madde 127/1).

Savcılar nerededir, Meclis yok mudur, Cumhurbaşkanı Türk devletinin egemenlik ve bağımsızlığını korumak için yaptığı yemini yerine getirmeyecek midir?

Tayyip Erdoğan'ı Kim Atadı

Bugün Türkiye devleti ve hükümetini temsil anlamında hiçbir resmî yetki ve sıfatı olmayan Tayyip Erdoğan, Avrupa devletleri ile ve en son Yunanistan Başbakanı ile Türkiye adına resmî görüşmeler yapmaktadır.

Tayyip Erdoğan'ın Türkiye devletini temsil eden en üst düzey görüşmelerde bulunmasını, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'na sığdırma imkânı bulunmuyor. Tayyip Erdoğan, milletvekili bile değil, hatta milletvekili olma hakkına bile sahip değil, Parti üyesi ve Parti başkanı olma hakkı da yok.

Peki o zaman Tayyip Erdoğan'ı Türkiye'nin gizli başbakanlığına atayan kuvvet hangisidir?

Bu sorunun cevabı da açıktır: ABD ve SüperNATO, Türkiye'de erken seçim sürecinin düğmesine basarken, Aralık ayında Türkiye'nin başında görmek istediği şahsı da açıklamış, atamayı yapmıştır. Seçimler, SüperNATO tarafından bu atamaya uygun olarak düzenlenmiştir.

Tayyip Erdoğan, daha 3 Kasım öncesinde ABD ve Avrupa devletleri ile, bu arada Yunanistan ile gizli ilişkilere geçmiş, Batı başkentlerinin istediklerini Türkiye adına teslim etmeye başlamıştır.

Türkiye'nin Egemenliği ve Hukuku Çiğneniyor

4 Kasım sabahından itibaren Tayyip Erdoğan ABD ve Avrupa devletleriyle temasa başlamış, İtalya, İspanya, Yunanistan ve Almanya başbakanları ile Türkiye adına görüşmeler yapmıştır.

Hangi uluslararası merkez, İtalya, İspanya, Yunanistan ve Almanya devletlerine, Tayyip Erdoğan gibi hiçbir resmî yetkisi bulunmayan kanunsuz bir insanı Türkiye Başbakanı olarak muhatap almalarını emretmektedir?

Talimat, bütün NATO ülkelerine ABD'den gelmektedir.

Demek ki, Türk devletinin egemenliği ve hukuku açıkça ayaklar altına alınmaktadır.

Şu anda Türkiye'de geçerli olan Türkiye Cumhuriyeti Anayasası değildir, Türkiye Cumhuriyeti'nin kanunları değildir. Türkiye Başbakanı'nı Cumhurbaşkanı atamıyor. Başbakan, TBMM'den güvenoyu alarak göreve başlamıyor. Türkiye Başbakanı ABD'den atanıyor, güvenoyunu Washington ve Brüksel yetkililerinden alıyor. Yaşadığımız vahim gelişmelerin püf noktası burasıdır.

Türkiye Cumhuriyeti devleti ve Türkiye Cumhuriyeti hukuku çözülme aşamasından dağılma aşamasına geçmiştir. Olay budur.

Cumhurbaşkanı Türk Hukukunu Uygulamıyor

Ne yazık ki, TC Cumhurbaşkanı, Tayyip Erdoğan'la hükümet konularını görüşmekle ve Tayyip Erdoğan'a gerçekte başbakan rolü vererek, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nı değil, ABD'nin Türkiye'ye dayattığı yabancı hukuku uygulamıştır. Ne acıdır ki, Cumhurbaşkanımız da Türkiye Cumhuriyeti'nin hukukuna sahip çıkmamaktadır.

Anayasa Mahkemesi Fiilen Ortadan Kaldırıldı

Anayasa Mahkemesi fiilen ortadan kaldırılmıştır. AKP'ye Tayyip Erdoğan'ın parti başkanı olamayacağı konusunda, Anayasa Mahkemesi tarafından verilen ihtarın artık hiçbir anlamı kalmamıştır. Cumhurbaşkanı, Tayyip Erdoğan'ı fiilen parti genel başkanı kabul etmekle ve hatta fiilî başbakan olarak davranmasına göz yummakla, Anayasa Mahkemesi'ni yetkisiz hale getirmiştir. Artık Anayasa Mahkemesi'nden Türkiye Cumhuriyeti hukukunu uygulaması beklenmiyor. Anayasa Mahkemesi'ne bırakılan yetki, Tayyip Erdoğan'a verilen kanunsuz görev ve sıfatların kalıbına uydurulması olmaktadır. Gözlerimiz, Ankara'da Türkiye Cumhuriyeti hukukunu uygulayacak yargıç aramaktadır.

Cumhuriyet Hukukunun Yerine Emperyalist Hukuk

Cumhuriyet hukukunun, ABD'nin emperyalist hukukuna göre değiştirilmesi isteniyor. Plan şudur: Anayasa Mahkemesi, hukuku uygulamayacak ve bu arada Anayasa değiştirilecek ve Tayyip Erdoğan'ın kanunsuz durumu "kanuni" hale getirilecek...

Ama hangi "kanuna" göre kanunî hale getirilecek? Emperyalist kanunlara göre...

Parlamentoya verilen görev, kanunları ABD'nin dayattığı emperyalist hukuka göre düzeltmek olmaktadır. Bu mudur millî egemenlik, bu mudur Atatürk'ün bize bıraktığı yasama görev ve sorumluluğu?

Tayyip Erdoğan'ın bugünkü yasadışı ve fiili başbakanlığı "yasallaştırıldı" zaman bu anayasa dışı işlem, geçmişi de kapsayacak mıdır? Büyük bir hukuki kargaşalık yaratılmaktadır.

Düşman Türkiye'yi İçerden Kuşatıyor

Bütün bu manzaralar, Türkiye'de vahim bir egemenlik krizi yaşandığını,

Türkiye hukukunun ezildiğini, Türk devletinin dıştan ve içten vurulan darbelerle yıkıma uğratıldığını göstermektedir.

Mayıs'tan beri hep aynı uyarıyı yaptık. “ABD, Türkiye’yi ve Türk Ordusu’nu iç hatlardan kuşatmak için bir AKP-CHP yönetimi hazırlıyor” dedik.

Ne yazık ki, Türkiye’nin güçleri, bu planı bozamadılar. Ve şimdi Türkiye hükümet mevzilerinden vurulma tehdidiyle yüz yüze gelmiştir.

Tayyip Erdoğan, İtalya, İspanya, Almanya ve özellikle gizli Simitis görüşmesiyle bizim AKP hakkında aylardır anlatmaya çalıştığımız saptamanın doğruluğunu ispatladı. AB’den alınacak bir “müzakere tarihi” karşılığında, Türkiye Cumhuriyeti devletinin egemenliği ve hukuku ortadan kaldırılmaktadır.

Türkiye’nin Güvenliği Kıbrıs’tan Başlar

Tayyip Erdoğan’ın içinde yer aldığı tertibin odak noktaları, şu an Kıbrıs’tır ve Kuzey Irak’tır. Kıbrıs, bir süredir ön planda. Çünkü ABD, Türkiye’yi Kıbrıs’tan sıkıştırıp Kuzey Irak’ta teslim almak istiyor.

Kıbrıs meselesi, Türkiye için yalnızca orada yaşayan 200 bin Türk’ün güvenliği meselesi değildir; bunun da ötesinde Türkiye’nin güvenliği meselesidir. Türkiye’nin savunması, Kıbrıs’tan başlıyor. Kıbrıs’ı savunmazsak, Türkiye’yi savunamayız.

Millî Devleti Kurtaracak Olan Yine Milletin Kendisidir

Bugün Türkiye’nin önündeki temel mesele, Atatürk önderliğinde kurduğumuz millî devleti sürdürme kararını yenilemektir. Avrupa Birliği kapısına bağlanan Türkiye, egemenliğini kaybetmiştir ve hızla devletsiz hale gelmekte, yani sömürgeleşmektedir. Yaşadığımız sürecin özeti budur.

Bu koşullarda öyle görülüyor ki, Türkiye’nin millî devletini devam ettirme iradesini yenilemek için, iktidar makamlarından bekleyeceğimiz bir şey yoktur. İktidar sahipleri, Türkiye’nin düşmanlarıyla işbirliği yaparak, Türkiye devletini yıkma tertibine dahil olmuşlardır.

O nedenle Türkiye Cumhuriyeti’ni kuran milletimiz, kurduğu millî devleti yaşatma iradesini fiilen ortaya koymak sorumluluğuyla karşı karşıya kalmıştır.

Millî devleti kurtaracak olan, yine milletin kendisidir.

DÜŞMANIN ADAMI

15 Aralık 2002

Rauf Denktaş'a "masadan kaçma" diyecekmiş.
Kim?

Kıbrıs Rum Yönetimi lideri Glafkos Klerides mi, yoksa ABD Başkanı mı?
Hayır, onlar değil, kendileri söylemiyor, adamlarına söyletiyorlar.
Lafa bakın siz: "Masadan kaçma!!!"

Hürriyet, ne kadar sevinmiş bu söze. 12 Aralık 2002 günü birinci sayfadan ikinci büyük başlıkla vermiş: "Rauf Denktaş'a masadan kaçma diyeceğim." Alt başlığı okuyoruz: "AKP Lideri Recep Tayyip Erdoğan, KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş'a müzakereden kaçmaması için telkinde bulunacağını söyledi."

Düşmanın Ağzı

Türkiye adına hiçbir yetkisi ve sıfatı olmayan şahıs, her eylemiyle ve her sözüyle bulunduğu tarafı açıklamaktadır. "Kaçma!" hitabı, yalnız karşı tarafa, düşmana karşı kullanılır. Aynı safta yer alanlar, birbirine "Masadan kaçma!" demez, "müzakereye katıl" der.

Anlaşılan ABD Başkanı Bush, adamına "Söyle kaçmasın" dedi. Görev yerine getiriliyor.

Mayıs ayından beri ABD'nin Türkiye'yi içerden vuracak bir hükümet peşinde olduğunu söylüyoruz. 3 Kasım akşamından bu yana hançer vuruşları arka arkaya geliyor. ABD'nin bir SüperNATO operasyonu ile iktidar sahibi kıldığı şahıs, Kıbrıs'ta ve Kuzey Irak'ta hep düşmanın yanında boy gösteriyor. Bir bakıyorsunuz, Simitis'in basın sözcüsü, ertesi günü Berlusconi'nin peşkircibaşısı, sonra Alman Başbakanı'nın ibrikçisi, arkasından Bush'un mabeyin sekreteri.

Hiç Türkiye tarafında göremiyorsunuz. Hep karşı tarafta.

"Brüksel modelini" kabul ediyor, düşmanın modeli!

"Kofi Annan Planı müzakere edilsin" diyor, düşmanın tezi!

"ABD'ye üs verildi" diyor, düşmanın oyunu!

"Saddam Hüseyin'in elinde kitle imha silahları var" diyor, düşmanın yalanı!

Durum budur: Türkiye'yi tehdit edenler, milletvekili seçilme yeterliği bile olmayan bir kimseyi, Türkiye'nin fiilî başbakanlığına atamışlar ve Türkiye yönetimini ele geçirmişlerdir. Bu ele geçirme olayı, eskisi gibi yönlendirme, denetleme ilişkisinin ötesindedir. Memuriyet bağı düzleminde

açıklanabilecek bir ilişkiyle karşı karşıyayız.

Bush Yetkisiz Adama Acırsa

Şu hale bakınız: Yetkisiz şahıs, patrondan şu talepte bulunuyor: “Bizi NAFTA’ya alın Mr. Bush.” *Hürriyet* gazetesi, haber başlığının yanında “NAFTA nedir” diye kutu yapmış. NAFTA, Kuzey Amerika Serbest Ticaret Antlaşması’nın kısaltılmış adı. ABD, Kanada ve Meksika’nın oluşturduğu bir Pazar.

Yetkisiz şahıs, o kadar yetkili ki, Türkiye’yi bir Amerikan zırhlısının yedeğine bağlatıp Atlantik’in ötesine çektirebileceğini bile düşünüyor. “Küçük Amerika olacağız” denmişti ya, o projenin içinde meğerse Türkiye’nin coğrafyasının değiştirilmesi bile varmış. Bush, yetkisiz adama acırsa, Kuzey Amerika ülkesi olacağız.

Avrupa Birliği olmazsa bari NAFTA olsun, levanten kafasının seçenekleri bunlar işte.

Millî Devleti Sürdürme Kararı

Aslında Türkiye’nin tek bir seçeneği var: Millî devleti bir devrimle yenilemek, Kemalist Devrim’i tamamlamak.

Avrupa Kapısı’nda parçalanan Türkiye, Mr. Bush’a “Bizi NAFTA’ya alın” diye yalvaran yetkisiz şahıslar: Bu manzaralar hep geçicidir.

Bütün yollar, millî devleti sürdürme kararına çıkıyor. Kıbrıs ve Kuzey Irak üzerinden yöneltilen tehditler, Mehmetçiğin kanını satın dayatmaları, ekonomiyi çökertme operasyonları; bütün bu iç ve dış tehditler, Türkiye’yi o büyük karara zorlamaktadır: Millî devletimizi sürdüreceğiz! İşçi ve çiftçisinden esnafına, aydın ve memurundan millî sanayici ve tüccarına kadar bütün bir milletin varlık ve yokluk davası bu karara bağlıdır.

Koskoca bir millet devletsiz kalmayacağına göre, bu kararın alınması kaçınılmazdır.

Yönetim Mevzilerini Düşmanın Elinden Kurtarmak

Durum, Namık Kemal’in tasvir ettiği koşullara doğru gitmektedir: Düşman vatanın bağrına dayamış hançerini... Hem dışardan dayamış, hem içerden.

Dış tehdidi göğüslemek için, milletin kuvvet ve imkânlarını seferber edecek

bir hükümete sahip olmak, her şeyin başıdır. Bugün Türkiye'nin öncelikli meselesi, yönetim mevzilerini düşmanın elinden kurtarmaktır.

İHANETLER TARİHİNE GEÇEN MEKTUP

25 Ocak 2004

Şu mektubu lütfen okuyunuz:

Dr. Paul Wolfowitz
Savunma Bakan Vekili
Pentagon
Washington DC, 20301
Ford
4 Kasım 2002

Değerli Dr. Wolfowitz,

Ülkelerimiz arasındaki tarihsel ortaklık ve dostluğun gelecekte de sürmesi ümidimi paylaşmak için, bu mesajımı ortak dostlar aracılığıyla doğrudan size ulaştırmak isterim.

Seçim sonuçlarının bizim genelkurmay saflarında biraz rahatsızlık yaratmış olabileceğinden, resmî konumunuz gereği, hiç kuşkusuz haberdarsınızdır. Bilmenizi isterim ki, onların Türkiye'nin müreffeh, seküler (çağdaş) ve birinci dünya topluluğunun güvenilir bir üyesi olması ümitlerini partim ve ben de paylaşıyoruz. Ve geçmişte hiç olmadığı kadar birleşmiş olan ülkemizin çıkarları için en iyisi olacak şekilde birlikte çalışabileceğimiz kanaatindeyim.

Bu amaçla, Org. Özkök ile mümkün olduğu kadar kısa sürede mahrem, özel bir toplantı yapabilmeyi ümit ediyorum. Özel cep numaram şudur: 0533 7...

Bu yardım ve ülkeme geçmişte gösterdiğiniz dostluk için çok teşekkürler.

Sizinle kişisel olarak görüşmeyi sabırsızlıkla bekliyorum.
Samimiyetle sizin olan,

Recep Tayyip Erdoğan
Genel Başkan

Yalanlanmadı ve Cevap Verilmiyor

Bu mektup, 17 Ocak 2004 günü *Star* gazetesinde Hayrullah Mahmut'un köşesinde yayımlandı. İngilizceden çevirisinde hatalar olduğu için, yeniden çevirerek bu sayfaya aldık.

Sekiz gündür her sabah, Başbakanlığın yalanlama yazısını okumak için, *Star* gazetesini açıyoruz. Ve her sabah haber ajanslarının bültenlerini inceliyoruz, bir açıklama var mı diye. Sekiz gündür ne yalanlama var, ne açıklama. Mektubun doğruluğunu, Ulusal Kanal ve *Aydınlık*, 18 Ocak 2004 günü Başbakanlığa yazıyla sormuş. Bu soruya da altı gündür cevap verilmemiş bulunuyor.

Susanlar, mektubu doğrulamış oldular.

Kurye Aracılığıyla

Tayyip Erdoğan, 3 Kasım 2002 seçiminin sabahında ABD Savunma Bakan Yardımcısı'na bir mektup yazmaktadır. Mektup, postayla veya normal iletişim yollarından değil, "ortak dostlar aracılığıyla doğrudan" gönderilmektedir. Gizli bir mektuptur bu ve kurye kullanılarak ulaştırılmıştır. Ayrıca ilişkinin Türkiye halkının bilgisi dışında yürütülmesi için özel cep telefonu numarası da verilmektedir.

İKİNCİ BÖLÜM : ABD’NİN BOP GÖREVLİSİ

TAYYİP ERDOĞAN’IN PROJESİ: “YIKILAN ARAP HANEDANLARININ” MİSYONU

3 Ağustos 2001

Tayyip Erdoğan’ın önderlik ettiği partinin “projesi”, Türkiye’nin misyonunu şöyle tanımlıyor:

“Türkiye Ortadoğu’da *emperyal bir güç* olmalıdır. ABD Ortadoğu’daki *menfaatlerini* Arap hanedanlarına dayamıştır ve ülke halkları arasında giderek *yükselen demokrasi talepleri karşısında* bu hanedanlıklar yıkılabilir. Böyle bir *tehlike* karşısında ABD için en iyi müttefik ancak Türkiye olabilir.” (Hürriyet ve Cumhuriyet, 31 Temmuz 2001, italikler bizim)

ABD’nin Karşılaşacağı Muhtemel Tehlikeye Çözüm

Projede Türkiye’ye yönelen tehditlerin sözü bile edilmiyor, ancak ABD’nin yüz yüze olduğu “tehlikeye” çare getiriliyor. Yine proje, Türkiye’nin “menfaatlerini” sağlamak için değil de, ABD’nin menfaatlerini

gerçekleştirmek için kaleme alınmış. Ortadoğu'daki gelişmelere, bütünüyle Pentagon'un ve CIA'nın penceresinden bakılmaktadır. Dikkat edilirse, bu projede, Türkiye'ye “en iyi müttefik” aranmıyor, ABD'ye “en iyi müttefik” aranıyor. Yazarının Amerikalı olduğu açık.

Proje, Arap hanedanlıklarının demokratik halk hareketleri tarafından yıkılmasını, ABD için muhtemel “tehlike” olarak tanımlıyor. Yazarın Amerikalı olduğu buradan da belli.

Arap hanedanları çökünce, ABD “Ortadoğu'daki menfaatlerini” kime dayandıracak? Proje, işte bu soruna çözüm getiriyor. Tayyip Erdoğan, rolü benimsemiş, “bize dayandırın” diyor. O zaman Türkiye, Ortadoğu'da ABD'nin çıkarlarını savunan “emperyal güç” rolünü üstlenecek. Bu “emperyal güç” tanımı da çok ilginç, fiyakalı olması bir yana, yayılma ve saldırıyı vurguluyor.

Çevik Bir'in “Batı İçin Güvenlik Üretimi” Misyonu

Geçen hafta, Tayyip Erdoğan ile Çevik Bir bağlantılarını açıkladığımız zaman, hayret edenler olmuştu. Oysa Tayyip Erdoğan'ın projesi bu bağlantıyı doğrulamıştır. Bilindiği gibi, Çevik Bir, Türkiye'nin “Batı için güvenlik üretmesini” savunmuştu. Türkiye ABD namına petrol ve doğalgaz boru hatlarını bekleyecekti. Fethullah Hoca da, aynı misyonun gereği olarak, Ortadoğu ve Orta Asya'da 300'e yakın okul açmıştı. Daha önce Çevik Bir ve Fethullah Hoca'nın temsil ettiği taşeron misyonu, şimdi “emperyal” cilalarla parlatılarak, Tayyip Erdoğan'ın sırtına vurulmaktadır.

Kürt Sorununda da Amerikancı

Proje, Kürt sorununda da, ABD'nin resmî görüşünü tekrar etmektedir. Projede, tıpkı ABD servisleri gibi oklar “Ankara resmî ideolojisi”ne yöneltilirken, aslında ulusal devlet hedef alınmaktadır. “Ankara resmî ideolojisi”, ABD strateji enstitülerinin ve onlara bağlı “sivil toplum kuruluşları”nın dilinde, Kemalizmi ve ulusal devleti ifade ediyor. Tayyip Erdoğan'ın projesi, “ulusal devleti”, Kürt sorununun çözümü önündeki biricik engel olarak görmektedir.

Cumhuriyet Eğitimi Parçalanarak “Etnisite” ve Cemaatlere Göre Eğitim Sistemi

Proje, Anayasa'nın 174. maddesinde sayılan ve Anayasa'ya aykırılıklarının iddia olunamayacağı hükme bağlanan Devrim Kanunları'nın başındaki Tevhidi Tedrisat Kanunu'nu da hedef tahtasına yerleştirmiştir. Projeye göre, gençliği ve halkı Cumhuriyet'in devrimci ilkeleri temelinde eğitime anlayışı kaldırılacak, “etnisitelere” ve cemaatlara göre bölünmüş ve parçalanmış eğitim sistemleri getirilecektir. Böylece ABD ve Avrupa'nın Ortadoğu ve Asya devletlerini milliyet ve din ayrılıklarıyla parçalama politikasına tam hizmet sunulmaktadır.

“Ordu'ya Nifak Kadrosu” Toplanıyor

Projenin diğer önemli bir özelliği de, Ordu'yu açıkça “demokrasi karşıtı” ilan etmesidir. “Yenilikçiler”, Ordu'nun demokrasi karşıtlığını ispatlamak için teori paralıyorlar. Bu tutum da, Batı'nın MGK'yi hedef alan dayatmalarıyla ve ABD'nin Genelkurmay'ı Konya'ya naklettirme planıyla bire bir örtüşüyor.

ABD menfaatleri uğruna, Ortadoğu halklarının “yükselen demokrasi hareketini” tehlike ilan eden Tayyip Erdoğan, Türk Ordusu'nu yıpratmak gerektiği zaman, birden demokratlığa soyunmaktadır. Aslında Türk Ordusu'nu hedef alan tavrıyla da, demokrasi düşmanı bir konumdadır. Çünkü demokrasi, ancak ulusal devlet çerçevesi içinde kurulabilir ve geliştirilebilir.

Ayrıca projenin demokrasi-ordu karşıtlığı teorisi de bozuk. Birincisi, demokrasi, bir toplumsal-ekonomik sistemdir; feodal sistemi ve emperyalizmin hâkimiyetini yıkarak gerçekleştirilir. Yıkma için de, kurmak için de ordu gerekir. İngiltere'de General Cromwell, Fransa'da Büyük Devrim'in silahlı güçleri, Amerika'da General Washington, Türkiye'de Mustafa Kemal Paşa, hep demokratik devrimlerin süngüsünü temsil ederler. Ordusu olmayan bir demokrasi, ne kurulmuştur, ne de kurulabilir.

İkincisi, demokrasi bir devlet biçimidir. Silahsız bir devlet olmayacağı için, silahsız bir demokrasi de olmaz. Demokrasinin yaptırım gücü, demokratik devletin emrindeki ordudur.

Tayyip Erdoğan, Ordu karşıtı projesine uygun bir kadro tertibine de girişmiş bulunuyor. Genelkurmay'a kulak yerleştirmekle suçlanmış olan ekip, “Yenilikçi” parti çalışmalarında başrollerdedir. Bülent Orakoğlu ve Hanefi Avcı, “Ordu karşıtı” projeye pek yaklaşıyorlar. Yine 1980'lerde Turgut Özal tarafından Ordu'ya karşı polis gücü oluşturmak için kurulan Emniyet'teki İslami cuntanın lideri Abdülkadir Aksu da, tam yerini bulmuş oluyor.

Proje Amerikancadan Çevrilmiş

Tayyip Erdoğan'ın projesi, yalnız Amerikancı değil, aynı zamanda Amerikanca. Proje, diliyle, üslubuyla, terimleriyle “Rand Corporation” türünden ABD strateji kurumlarının Türkiye'ye ilişkin raporlarını yansıtıyor. Belli ki, proje, Türkçe değil, Amerikanca yazılmış; ondan sonra Türkçeye çevrilmiş.

Örneğin Türkiye'de hiç kimse, “Arap hanedanlar” demez, Arap şeyhleri veya Arap emirlikleri der. “Arap hanedanlar” ifadesi, Türkçedeki yerleşmiş kullanıma da uymuyor. Ancak eğer Türkçe kurallara göre ifade edecek olursak, “Arap hanedanları” demek gerekir. Belli ki, İngilizce “Arabic dynasties” ifadesi, Türkçeye “Arap hanedanlar” diye sıfat tamlaması olarak çevrilmiş.

Yine “Ankara resmî ideolojisi” lafı da bize ait olmadığı gibi, gramer olarak da yanlış. Yabancılar, Türkiye hükümetini böyle anıyorlar. Kaldı ki ifade, Türkçe değil, İngilizceden yanlış çevrilmiş. Türkçe söylemek gerekirse, “Ankara'nın resmî ideolojisi” denir. “Otantik Kürt etnisitesi” lafı da Türkçeden başka her şeye benziyor. “Türkçü elitler”, “Kürtçü elitler” de tipik ABD strateji enstitülerinin kavramları. Hele şu “emperyal” lafı, buram buram Pentagon kokuyor; Cengiz Çandargillerin sözlüğünden.

Arap Şeyhliklerinin Türkiyelisi Olur mu?

Türkçe çevirisi bile bozuk olan bu oluşumu, biz de bozuk Türkçeye yerli yerine koyalım: Tayyip Erdoğan'lar “Arap hanedanlıklarının ikame partisi”ni kuruyorlar. Türkçesi şöyle: Arap şeyhlikleri, demokratik halk hareketleri tarafından yıkılıyor; Tayyip Erdoğan'lara kalacak olsa, Türkiye bu Arap emirliklerinin yerini alacak; onların misyonunu üstlenecek.

Bu olur mu?

Dünyada olmayacak bir şey varsa, budur.

Birincisi, Türkiye, Arap emirliklerinin misyonuna sığmaz; büyük gelir.

İkincisi, Türkiye ile Arap şeyhlikleri arasında çağ farkı vardır; proje zamana uymuyor, zamanı şaşırmıştır (anakronik).

Üçüncüsü, Türkiye Batı'dan kopmaktadır. Amerikan orduları gelse, yine de bu süreci tersine çeviremez.

Dördüncüsü, Türk Ordusu, ABD'nin “kriz bölgelerine müdahale gücü” olmayı kabul etmiyor, kabul etmez.

Haçlıya Paralı Asker Olmak

Bir zamanların Kasımpaşa delikanlısı, Washington senaryolarında rol üstlenmeye kalkışıyor; acı olan budur.

Rol, Kasımpaşa'nın yurtseverlik geleneğine yakışmıyor.

Senaryo ise, mümkün değil.

İnsana ıstırap veren, Türkiye'nin insan malzemesindeki çürümedir.

Haçlıya paralı asker olmak, çürümenin verilerinden biridir.

“Yenilikçi” oluşum, başka bir şey, neresinden baksanız bize ait değil.

DİYARBAKIR'I KUKLA DEVLET'İN MERKEZİ YAPMA SUÇU

18 Şubat 2004

Tayyip Erdoğan, Türkiye Anayasası'nı ve kanunlarını değil, ABD projelerini uygulamakla görevli olduğunu 15-16 Şubat gecesi Kanal D Televizyonu “Teke Tek” programında bir kez daha itiraf etmiştir. “ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi içinde, Diyarbakır, bir yıldız, bir merkez olacak” diyor.

ABD'nin “Büyük Ortadoğu Projesi”, İsrail-Kürdistan Ekseni Üzerine Kurulu

ABD'nin “Büyük Ortadoğu projesi” içindeki yıldız, ABD bayrağı içindeki 51. yıldızdır. Herkesin bildiği gibi, ABD'nin “Büyük Ortadoğu Projesi”, İsrail-Kürdistan ekseni üzerine kuruludur.

ABD'nin “Kürdistan” Haritaları

ABD hükümetine bağlı çok sayıda kurum, Diyarbakır'ı Kukla Devletin merkezi yapacaklarını, İskenderun ve Sivas'a kadar uzanan haritalar yayınlarak dünyaya ilan etmektedir. Bugün Kerkük petrollerine doğru genişletilmekte olan Kukla Devletin kuzeye doğru yayılması için gerekli zemin de yaratılmaktadır. ABD yetkilileri, Kuzey Irak ve Türkiye'nin güneydoğusunu kapsayan coğrafyanın “tek bir ekonomik havza” olduğunu açıkça söylüyorlar. ABD güdümündeki Diyarbakır merkezli Kukla Devletin ekonomik temeli ve coğrafyası böyle tanımlanmaktadır.

Tayyip Erdoğan ABD ile Birlikte Türkiye'yi Bölme Suçunu İşlemektedir

Tayyip Erdoğan ABD emperyalizminin Türkiye Cumhuriyeti'ni bölme suçuna iştirak ettiğini ilan etmektedir. Bu suç, yasama ve yürütme tasarruflarıyla işlenmektedir. İkiz İhanet Yasaları'nın kabulünden sonra, Türkiye'de eyalet hükümetleri kurmayı amaçlayan Kamu Yönetimi Temel Kanunu da TBMM'ye getirilmiştir ve görüşmeler yarın başlayacaktır. Diyarbakır'ın vatanımız Türkiye'den kopartılarak, neyin yıldızı ve merkezi yapılmak istendiği apaçık ortadadır.

Bu İktidar Gayrimeşrudur

Tayyip Erdoğan-Abdullah Gül ikilisi, Türkiye'yi içerden vurmaları için, ABD marifetiyle iktidara getirildi. Tayyip Erdoğan'ın 4 Kasım 2002 sabahı ABD Savunma Bakan Yardımcısı Wolfowitz'e yazdığı mektubu, ancak bir ABD görevlisi yazabilir.

Tayyip Erdoğan'ların iktidara gelişleri de gayrimeşrudur, yaptıkları uygulamalar da gayrimeşrudur. Kıbrıs konusunda yaptıkları gizli antlaşmalar ve bundan sonra yapacakları antlaşmalar da meşru değildir. İşçi Partisi olarak bu antlaşmaların Türkiye'yi bağlamayacağını bugünden ilan ediyoruz.

Türkiye'nin Bölünmesini Şaşkın Bakışlarla Seyredenler

Türkiye, bir yandan Kıbrıs üzerinden, bir yandan Kuzey Irak üzerinden Yugoslavyalaştırılmaktadır.

ABD güdümlü ihanet, iktidar mevzilerine tırmanmıştır.

Ve Türkiye'nin millî güçleri, Türkiye'nin bölünmesi operasyonunu şaşkın bakışlarla seyretmektedirler.

Türkiyeci Partilere Çağrı

Bu gayrimeşru yönetimden derhal kurtulmak, Türkiye için bir güvenlik sorunudur.

Türkiye'nin bağımsızlık ve bütünlüğünü savunduğunu söyleyen bütün siyasal partileri,

1. Bu iktidarın meşru olmadığını ilan etmeye,
2. Bu iktidarın yaptığı Kıbrıs antlaşmalarının Türkiye'yi bağlamayacağını açıklamaya,
3. Bu iktidardan hemen kurtulmak için güçbirliğine,
4. Bütün bu sorunları görüşmek için biraraya gelmeye davet ediyorum.

TAYYİP ERDOĞAN VE APO ABD PROJESİNDE BULUŞTU

29 Eylül 2006

İşte Tayyip Erdoğan'ın İnkâr Ettiği Konuşmanın Görüntüleri

Tayyip Erdoğan'ın Yüce Divan'da yargılanacağı suçun en önemli kanıtını sunuyorum.

Şimdi izninizle size Tayyip Erdoğan'ın 16 Şubat 2004 gecesi televizyon ekranından yaptığı konuşmanın görüntülerini izleteceğim. (Konuşmanın görüntülü bantı büyük ekrandan basın mensuplarına gösterildi).

Görüldüğü gibi, Tayyip Erdoğan'ın konuşması aynen şöyledir:

“Şu anda Amerika'nın da Büyük Ortadoğu Projesi var ya, Genişletilmiş Ortadoğu, yani bu proje içerisinde Diyarbakır bir merkez, bir yıldız olabilir. Bunu başarmamız lazım.”

Tayyip Erdoğan'ın bu sözleri, konuşma sabahı gazetelerde de yer aldı.

Erdoğan, artık suçunun farkındadır. Bu nedenle sözlerini inkâr etmektedir.

21 Eylül 2006 Gaziler Günü'nde Göksel Gümüş adlı gazimizin sorusu üzerine, Tayyip Erdoğan, bu sözleri söylemediğini ifade etmiştir.

Büyük Ortadoğu Projesi'nde Diyarbakır Nerenin Merkezi?

ABD'nin Büyük Ortadoğu ya da yeni ismiyle Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projesi (GOKAP)'nin içeriği, ABD Dışişleri Bakanı Condolezza Rice tarafından ilan edilmiştir. Bu projeye göre, Moritanya ve Fas'tan Orta Asya'ya kadar Müslüman halkların yaşadığı 24 ülkenin haritaları ve rejimleri değişecekmiş. 24 ülkeden biri Türkiye'dir.

Herkesin bildiği gibi, ABD'nin “Büyük Ortadoğu Projesi”, İsrail-Kürdistan eksenini üzerine kuruludur. ABD Silahlı Kuvvetler dergisinde yayımlanan haritada, Diyarbakır, sözde Kürdistan, gerçekte İkinci İsrail devleti içinde gösterilmektedir. Haritanın resmî olmadığı yolundaki iddialar da artık yerle bir olmuştur. Çünkü Türkiye'yi parçalanmış gösteren harita, en son İtalya'daki NATO toplantısında yeniden sergilenmiş ve bunun üzerine Türk subayları toplantıyı terk etmiştir.

Abdullah Öcalan, Tayyip Erdoğan'ın Ortadoğu Projesi'ndeki Görevini Desteklediğini Açıklıyor

Tayyip Erdoğan'ın üstlendiği “ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi içinde Diyarbakır'ı merkez yapma görevini” paylaşanlar, görevin niteliğini bir kez daha gözler önüne sermişlerdir. Abdullah Öcalan, bugün gazetelerde yer alan açıklamasında, Tayyip Erdoğan'ın Ortadoğu Projesi'ndeki görevini desteklediğini söylemektedir. Tayyip Erdoğan ve Abdullah Öcalan, ABD Projesi'nde buluşmuşlardır.

Tayyip Erdoğan'ın Büyük Suçu

Tayyip Erdoğan ABD emperyalizminin Türkiye Cumhuriyeti'ni bölme ve Diyarbakır dahil vatanımızın topraklarının bir bölümünü yabancı bir devletin egemenliğine verme suçuna iştirak ettiğini televizyon ekranından ilan etmiştir. Bu suç, yürütme ve hatta yasama tasarruflarıyla işlenmektedir. En son Lübnan'a asker gönderme girişimi de Büyük Ortadoğu Projesi çerçevesi içindedir.

Sınırlar Mürekkeple Çizilmez

Tayyip Erdoğan'ın eşbaşkanlığını yapmakla gurur duyduğu Büyük Ortadoğu Projesi'nde, vatanımızın büyük bir bölümü Karadeniz kıyılarına kadar ABD'nin Kukla Devleti'ne veriliyor.

Ancak sınırlar, ABD'nin haritasındaki gibi mürekkeple çizilemez. Türkiye'nin sınırları İstiklal Savaşı'yla çizilmiştir ve o sınırları değiştirmek için silah kullanmak gerekir. ABD de bunu çok iyi bildiği için bölgeye işgal güçlerini yerleştirmiş; fakat Irak ve Lübnan direnişinin kahramanlığı karşısında batağa saplanmıştı.

Başbakanlıktan Derhal İstifa Etmeli

Türk subayları Tayyip Erdoğan'ın görevlisi olduğu proje haritalarını gördükleri zaman, NATO toplantısını terk ederken, Tayyip Erdoğan başbakanlık koltuğunda oturmaktadır. Türkiye, hükümet mevzilerinden vurulmaya artık tahammül edemez.

Tayyip Erdoğan, başbakanlıktan istifa etmek zorundadır. Eğer istifa etmezse, oradan indirilmesi bir vatan görevidir.

Deniz Baykal, Devlet Bahçeli, Mehmet Ağar, Erkan Mumcu ve Diğerleri Niçin Susuyorlar

Muhalefette oldukları söylenen diğer partilerin genel başkanlarının tutumları da dikkat çekicidir. Türkiye'yi parçalayan haritaların önünde aylardır adeta dilleri tutulmuş gibi sustular. ABD'nin ve Tayyip Erdoğan'ın büyük suçunu örtmeye çabaladılar. Susmaları gerekiyordu. Çünkü, Tayyip Erdoğan'dan boşalacak yere, yani Büyük Ortadoğu Projesi görevine taliptirler; büyük müttefikleri ABD'ye kendilerini beğendirmek için aşırı bir gayret içine girmişlerdir.

Türkiye, Büyük Ortadoğu Projesi Görevlilerinden Kurtulmak Zorunda

Türkiyemizin karşı karşıya bulunduğu tehdidi, İşçi Partisi 20 yıldır anlatıyor. Herkes susarken, yürüttüğümüz mücadele, İşçi Partisi'nin vatanın bütünlüğünü ve Cumhuriyet'i savunma sorumluluğunu yerine getiren tek parti olduğunu göstermiştir.

Türkiye, toprak bütünlüğü için ekonomiden askeriye kadar kapsamlı ve topyekûn bir direnme programı uygulamak durumundadır.

İşçi Partisi, Türkiye'nin millî direnme programını her alanda hazırlamıştır ve bu programın millî hükümetini kurmak için mücadele etmektedir.

İşçi Partisi'nin merkezinde bulunduğu bir millî hükümetin kurulması, Türkiye için zorunludur ve kaçınılmazdır.

Sınırlar mürekkeple çizilmez.

Bunu herkes anlayacaktır.

HAÇLI SEFERLERİNDE STRATEJİK PİYON GÖREVİ

12 Haziran 2005

Tayyip Erdoğan, son Bush görüşmesinden sonra, Haçlı emperyalistlerine stratejik piyonluk görevini üstlendiğini bir kez daha ve mecburen ilan etmiştir.

Birçokları, bu gerçeği yeni öğrenmiş olmayı yeğliyor. Oysa Tayyip Erdoğan daha 1996 öncesinde, Washington'a bağlanmıştı.

Tarih 16 Şubat 1997

Unutmuşum, geçende eski MHP Milletvekili Doç. Dr. Hüseyin Kaya

Marmara Üniversitesi'nde yapılan Kıbrıs toplantısında bana hatırlattı. *Cumhuriyet* gazetesinde 16 Şubat 1997 günü çıkan söyleşide, Sayın Leyla Tavşanoğlu'na, ABD strateji merkezlerinin yayınladıkları raporlara dayanarak, Washington'da ANAP ve DYP gibi partilerden vazgeçildiğini, Tayyip Erdoğan'ın başbakan, Abdullah Gül'ün dışişleri bakanı yapılması yönünde bir karar oluştuğunu belirtiyorum.

Bu söyleşinin çıktığı tarihte, Erbakan başbakan. Henüz 28 Şubat olmamış, Refah Partisi bölünmemiş. Ancak Abramowitz türünden ABD yetkilileri, Tayyip Erdoğan'ı ve Abdullah Gül'ü kendilerine bağlamışlar ve düğmeye basmışlar. Böylece Refah Partisi, yenilikçiler ve gelenekçiler diye ikiye bölünmüş ve Erdoğan bir ABD operasyonu ile CIA'ya bağlı tarikat şefi Hikmetyar'ın dizinin dibinden kaldırılarak başbakan koltuğuna oturtulmuş.

Hangi Devletin Hiyerarşisi İçinde

Seçim öncesindeki televizyon tartışmalarını hatırlayınız. Yeni kurulan AKP'nin ilk programında, Ortadoğu'da ABD'den uzaklaşan Körfez hanedanlıklarının yerini alma görevinin belirlendiğine dikkat çekiyoruz. İnkâr edenler oluyor. Ancak 3 Kasım 2002'den sonra peşi peşine kurulan Abdullah Gül ve Tayyip Erdoğan hükümetleri, programlarında, ABD güdümünde “kriz bölgelerine müdahale görevi” yapacaklarını açıkça belirtiyorlar. Ancak tezkereyi geçirmeye güçleri yetmiyor.

Ankara'da başbakan koltuğunda oturan şahıs, Türk anayasa ve kanunlarına göre değil, ABD projelerine göre görev tanımı yapıyor. Bu tanım, aynı zamanda hangi devletin hiyerarşisi içinde yer alındığını da içermektedir.

24 Ülkenin Birisi Kim

Ve Washington'a bağlanmışlık, birkaç gün önce Washington'da bir kez daha ilan ediliyor. Tayyip Erdoğan, ismi Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projesi (GOKAP) olarak değiştirilen projenin görevlisi olduğunu iftiharla söylüyor.

Tayyip Erdoğan'ın tekrarladığı görev açıklamaları, işlenmekte olan bir suçun itirafıdır. ABD'nin GOKAP projesi, ABD Dışişleri Bakanı Condolezza Rice'ın apaçık söylediği gibi, Moritanya ve Fas'tan Afganistan'a kadar 24 ülkenin haritasını değiştirme iddiasını içermektedir. Bu 24 ülkenin birisi de Türkiye'dir.

Üç İsrail Planı

ABD'nin BOP veya GOKAP Projesi, Büyük İsrail ve Kuzey Irak'taki Kukla Devlet ayaklarına dayanıyor; Büyük İsrail ve Küçük İsrail de diyebilirsiniz. Biz bu projeyi, 1990 yılında “Üç İsrail Planı” diye adlandırmıştık. Plana göre, Türkiye parçalanarak kuklalaştırılacak ve Üçüncü İsrail yapılacaktı. Diyarbakır, Tayyip Erdoğan'ın da itiraf ettiği gibi, İkinci İsrail'in, yani Kuzey Irak'taki Kukla Devletin merkezi olacaktı.

Ağır Cezalık

Olay, savcılıktır ve ağır ceza mahkemeliktir. Suçun tasarlanması aşaması geride kalmış, Türkiye topraklarının bir kısmının başka bir devlete verilmesi eylemine geçilmiştir bile.

İşlenmekte olan diğer suç ise, Ceza Kanunu'nda, Türkiye'nin başka devletlerle hasım durumuna düşürülmesine yönelik eylemlerde bulunmak diye tanımlanıyor.

24 ülkenin haritasını değiştirmek, Türkiye'yi 23 devlet ile hasım durumuna sokmak değildir de nedir? Tayyip Erdoğan, birkaç gün önce Washington'da GOKAP Projesi'nin görevlisi olduğunu bir kez daha açıklarken, bir bakıma 23 ülkeye de savaş ilan etmeye hazır olduğunu belirtmektedir.

Ve o 23 ülkenin hemen hemen tamamı Müslüman halkların yaşadığı ülkelerdir. O 23 ülkenin yerine koyun kendinizi. Ve başta İran ve Suriye olmak üzere o 23 ülkenin bu uluorta konuşmaları nasıl değerlendirdiklerini bir düşünün. Tek tesellimiz var: Akıllı olanlar Tayyip Erdoğan'ın bu laflarına güler geçerler. Çünkü ordusu yok.

Görev Boyunu Aşıyor

Artık bundan sonra Tayyip Erdoğan'ın biricik seçeneği, Talabanileşmektir; Karzaileşmektir. ABD'nin Ortadoğu'daki iktidar modelleri artık bunlardır: ABD ordusunu getir ve beton sığınaklara hükmet! Ve sonra ABD'ye kaç!

Her şey açık konuşuluyor. Önce Edelman, Tayyip Erdoğan'a, Türkiye'deki bağımsızlık hareketine “baş eğdir” talimatını verdi. Arkasından Bush, bu talimatı tekrarladı. “Marjinal” gibi psikolojik savaş terimlerine bakmayınız, baş eğdirilmesi planlanan, Türküyle Kürdüyle Türk milletidir.

Millici güçleri, tek mil milletimizi bastırma görevi, Tayyip Erdoğan'ın boyunu aşıyor. Buna gücünün yetmeyeceğini itiraf ediyor, “Çatışma çıkar”

diyor.

İpini Çekti

Tayyip Erdoğan işte burada kendi ipini çekmeye mecbur kalmıştır. GOKAP Projesi içinde görev alan herkesin “Benden bu kadar” diyeceği bir yer vardır. Tayyip Erdoğan işte oraya gelmiştir. “Marjinal” dediği güçlerle baş edemeyeceğini Haçlı seferini başlatanlara itiraf etmek durumunda kalmıştır.

24 ülkenin haritasını değiştirmek, Haçlı emperyalizmine piyonluk görevidir. Ama piyon olabilmek için bile, bir güç gerekiyor. Tayyip Erdoğan’ın gücü nerede? Gücü olsaydı, ABD silahlı gücünü çağırır mıydı?

ABD, hangi güçle Türk milletine baş eğdirecek ve Türk Ordusu’nu ateşe sürecektir? Tayyip Erdoğan’ın gücüyle mi?

Nerede O Piyon?

Haçlı’ya stratejik piyon aranıyor; ama nerede o görevi yerine getirebilecek piyon?

ABD, yalnız Irak’ta değil, Türkiye’de de kaybetmiştir; kaybedecektir. Kuşkusuz kolay olmayacak.

AMERİKAN ASKERİNE GEÇİŞ İZNİ VERMEK AĞIR BİR SUÇTUR

5 Şubat 2003

Millete ve Meclis’e Tertip ve Baskın

AKP iktidarı, Meclis’e yarın bir baskın tezkeresi getiriyor. Abdullah Gül, bu tezkerenin içeriğini, “yarın göreceksiniz” diyerek milletimizden ve milletvekillerinden gizlemektedir. Apaçık görülüyor ki, Tayyip Erdoğan-Abdullah Gül ikilisi, Türkiye devletine, milletine ve Meclis’e karşı tertip içindedir. Bu tertip bir baskın halinde uygulanmaktadır.

Türkiye’de ABD askeri bulundurmak ve ABD askerinin Irak’a geçişine izin vermek, Türkiye’nin geleceğini tehdit edecek önemde kararlardır. Böyle bir hazırlığın içeriği kamuoyuna açıklanmıyor ve aniden Meclis’in önüne konuyor. Bu, bir oldu bittidir.

Yurtdışına Asker Sevk Etmek ve Yabancı Askere Geçiş İzni Aynı Tezkerede Getirilemez

Tayyip Erdoğan-Gül ikilisi, ABD yöneticilerinin isteklerine uyararak, Meclis’i açmaza sokmak için, yurtdışına Türk askeri sevk etme izni ile yabancı asker bulundurma iznini aynı tezkere içinde Meclis’e getirme planı içindedir. O zaman Meclis, Türk Ordusu’nun MGK kararında belirtildiği gibi, millî menfaatler gereği Kuzey Irak’a asker sevk etmesine evet diyebilmek için, Amerikan askerine de evet demek durumunda bırakılmaktadır.

Bu bir tertiptir.

İki tezkere birleştirilemez.

Türkiye’de Amerikan askerine hayır!

Komşu ülkelere saldıracak ABD askerine geçiş izni verilemez!

Abdullah Gül’ün ABD Başkan Yardımcısı’yla Telefon Görüşmesi, İktidar Sahiplerinin Türkiye’ye Karşı ABD’den Görev Aldıklarını Kanıtlıyor

Abdullah Gül, ABD Başkan Yardımcısı Dick Cheney ile yaptığı telefon görüşmesinde, “Bu halka aynı anda hem Irak’ı hem Kıbrıs’ı kabul ettiremem” demektedir. Bu ne demektir? Apaçık görülüyor ki, Tayyip Erdoğan-Abdullah Gül ikilisi Türkiye’ye karşı ABD yetkililerinden görev alıyor ve onlara hesap veriyor. Bu telefon konuşması, tarihe bir ihanet ve ibret belgesi olarak geçecektir.

Tayyip Erdoğan MGK Toplantısını Açıklayarak Hem Suç İşliyor Hem Provokasyonda Bulunuyor

Tayyip Erdoğan, MGK toplantısında bulunacak bir yetkiye sahip olmadığı

halde, dün MGK görüşmeleri hakkında açıklamalarda bulundu ve yalan haberler verdi.

MGK görüşmelerinin açıklanması, TCK 132. maddesinde tanımlanan suçu oluşturur. Erdoğan, devletin gizli bilgilerini açıklamak yanında, MGK kararları konusunda yalan bilgi yayarak da suç işlemiştir. MGK bildirisinde açıklanan tutum ile Tayyip Erdoğan'ın açıklamaları çelişmektedir. Türkiye, tertipler ve provokasyonlarla karşı karşıyadır. Bu tertipleri ve provokasyonları yapanlar, iktidar sahiplerinin liderleridir.

Savcılar derhal soruşturma yürütmek durumundadırlar.

MGK toplantılarını Tayyip Erdoğan'a rapor eden suçlular bulunmalıdır.

ABD'nin Acelesi Var

Bu acele nedir?

Bu telaşlı ve acemice tertiplerin anlamı nedir?

Abdullah Gül ve Tayyip Erdoğan niçin kendilerini ele vermektedirler?

Çünkü ABD'nin acelesi var. Washington telaş içinde ve kontrol ettiği güçleri de telaşla ateşe sürüyor.

AKP liderlerinin ABD tarafından Türkiye'yi içerden vurmak için görevlendirildiğini bir yıldır söylüyoruz ve onlar bizim bu saptamamızı sürekli olarak kanıtlıyorlar. Ve artık gerçek yüzleriyle milletin karşısına çıkmışlardır.

Erdoğan ve Gül, intihar ediyorlar ve kendileri aceleyle intihara giderken, Türk milletini ve Türkiye'yi de intihara sürükleme girişimi içindedirler.

O Amerikan Askerleri Türkiye İçin de Tehdit

Türkiye'ye konuşlandırılacak veya Türkiye topraklarından komşu Irak'a saldırmasına izin verilecek Amerikan askeri, Türkiye için de tehdit oluşturmaktadır. Kuzey Irak'ta bugün fiilen var olan Kukla Devleti bütün dünyanın gözleri önünde ABD kurdu. Tek başına bu eylemi dahi, ABD'nin Türkiye'ye karşı düşmanca bir uygulamanın içinde bulunduğunu göstermektedir.

ABD askerine geçiş izni vermek, Kuzey Irak'ta Kukla Devletin güvenliğini sağlayacak, o Kukla Devleti pekiştirecek ve Türkiye'nin bölünmesi operasyonunu yürütecek bir askerî güce geçiş izni vermek anlamına gelmektedir. ABD, 24 Temmuz 2002 günü başlattığı 22 günlük Türkiye'yi işgal tatbikatıyla ülkemize karşı düşmanca niyetler içinde olduğunu ortaya koymuştur.

Kaldı ki Cumhurbaşkanımız Sezer, daha altı gün önce, AB Troykası toplantısı için İstanbul'a gelen Yunanistan Dışişleri Bakanı Papandreu ile görüşmesinde ve basın mensuplarının önünde, ABD'nin Irak operasyonu için, "Bu ABD'nin müdahalesi değil, saldırısıdır" dedi. ABD'nin saldırganlığı, Türk devletinin en üst makamından ve yabancı devlet heyetinin önünde resmî olarak ifade edilmiştir.

ABD Savaş Arabasına Koşulanlar Ancak ABD'nin Yenilgisini Paylaşırlar

Tertibin ipuçlarını Tayyip Erdoğan'ın dünkü konuşmasında görüyoruz. "Savaş sonrasında Irak'ın planlanmasında yer almak" gerekçesiyle Türkiye ABD'nin çıkarları için savaşa sürüklenmek isteniyor.

Bir: Hiçbir ülkenin geleceği, başka ülkeler tarafından planlanamaz!

İki: ABD ile birlikte bütün dünyaya karşı savaşa kalkışanlar, Irak'ın geleceğini planlamak bir yana, ancak ABD'nin yenilgisini paylaşırlar. ABD, bu saldırıya, yalnız Irak'a değil, başta Türkiye, İran, Suriye ve Filistin olmak üzere bütün bölge ülkelerine, Rusya'ya, Fransa'ya, Almanya'ya, Çin Halk Cumhuriyeti ve Hindistan'a, bütün Asya ülkelerine karşı girişmektedir.

Rusya, daha beş gün önce, 31 Ocak Cuma günü yaptığı açıklamada, ABD'ye bütün dünyanın önünde "silah kullanırım" uyarısını yapmıştır. Bölge ülkeleri ABD'ye cephe almış bulunmaktadır. ABD yenilgiye uğrayıp bölgeden çekildikten sonra Türkiye, bütün komşuları ve bütün dünya ile kanlı bıçaklı olmanın faturasını ödemek durumunda kalır, bunlara izin verilemez.

Yabancı Asker Bulundurma Tezkeresini Getirenler Bu Tezkereye Oy Verenler Vatana İhanet Suçunu İşlerler

ABD askerine konuşlanma ve geçiş izni vermek, Türkiye'nin bağımsızlığına, güvenliğine, toprak bütünlüğüne ve geleceğine karşı büyük bir suçtur.

Böyle bir tezkereyi Meclis'e getirmek, bu tezkereye kabul oyu vermek, ağır suçlardır.

Meclis'i, Türkiye'nin bağımsızlığını, güvenliğini, toprak bütünlüğünü savunma görevine çağırıyoruz.

İşçi Partisi, bugünden itibaren "Türkiye'de Amerikan askerine hayır" kampanyası başlatmaktadır.

AKP, TÜRK ORDUSU'NA KARŞI ABD İLE İŞBİRLİĞİ YAPIYOR

26 Nisan 2003

AKP'nin ordusu yok. ABD'ye Türkiye'ye hükmedecek, ordusu olan bir iktidar gerekiyor. Washington yönetiminin Türk Ordusu'nun komuta kademesine karşı harekât başlatmasının nedeni budur.

İkinci Tezkere Hükümeti'nin Başkanı Tayyip Erdoğan'ın 23 Nisan'da söylediği önemlidir. Meclis'teki resmî kabule gelmeyen Cumhurbaşkanı, yargı organının yüksek hakimleri, komuta kademesi ve muhalefet partileri için, “Millet onları affetmeyecek” dedi. Buradaki “millet” sözcüğünün altına bakarsanız, “biz” öznesi görülür. Tayyip Erdoğan, “Biz affetmeyeceğiz” diyor.

Cezalandırma ve Af Yetkisi

Af ve cezalandırma yetkisi bir madalyonun iki yüzüdür. Cezalandıramayanlar, affedemezler. Çünkü affetmek, cezalandırmaktan vazgeçmektir. Affetmeyeceğim demek, cezalandıracağım anlamına gelir. Cezalandırma yetkisi ve gücü olan, aynı zamanda affetme yetkisine ve gücüne sahiptir. Ceza verme yetki ve kudretine sahip olan devlet, aynı zamanda affedebilir. Burada devletin ayırt edici niteliği olan yaptırım gücü kendisini gösterir. Devlet, cebir kuvvetine sahipse, silahlı kuvveti varsa, devlettir.

Peki Tayyip Erdoğan, hangi cebir kuvvetine dayanmaktadır? Dikkat edilirse, Tezkereci Tayyip Erdoğan'ın “affetmeyeceğiz”, yani “cezalandıracağız” diye meydan okuduğu kuvvet, başta Cumhurbaşkanı olmak üzere Türk devletinin neredeyse tamamıdır.

Tayyip Erdoğan hangi güce güveniyor, olayın püf noktası burasıdır.

ABD'ye İhbar

Mahallede dayak yiyen çocuklar, dayılarını çağırırlar. Tayyip Erdoğan da, Türkiye devletini ve silahlı kuvvetini karşısına aldığı için, Washington'a başvurmuş, dayısını çağırmıştır.

Türkiye'ye ABD Ordusu'nu sokma tertibi bunun içindi. Türk Ordusu, ABD

Ordusu'na dayanılarak hizaya getirilecekti. Birinci ve İkinci Tezkere Hükümetleri bunu başaramadılar. İşte orada yenilmişlerdir. Artık Türkiye dışındaki bir kuvvetin müdahalesine mecburdurlar.

Tayyip Erdoğan'ın durumu, burada Apo'nun durumuna benziyor. Ne yazık ki, her ikisi de, geleceklerini ABD Ordusu'nun müdahalesine bağlayarak intihar etmişlerdir. PKK/KADEK, bunu açıkça söylüyor. Tayyip Erdoğan'lar bulundukları yer gereği daha üstü kapalı konuşuyorlar, ancak yaptıkları işler ortadadır.

Aydınlık'ın bu sayısındaki haber çok önemlidir. 9 Nisan 2003 günlü *Washington Post*'ta yayımlanan Türk Ordusu'na nifak yazısındaki yalanlar, bizzat Tayyip Erdoğan'ın kurmayları tarafından imal ediliyor ve Washington'a iletiliyor.

Türk Ordusu'na Operasyon

Ve Türk Ordusu'na operasyon başlıyor. *Aydınlık*, Nakkaştepe toplantılarında Pentagon'la işbirliği halinde Türk Ordusu'na karşı bir tertibin hazırlandığını yazmıştı (13 Nisan 2003). Ertuğrul Özkök'ün yönettiği *Hürriyet* gazetesine bakınız, bu harekâtın basın işlerini yürütüyor. *Washington Post*'un Genelkurmay Başkanı'na, Kara Kuvvetleri Komutanı'na, Eski Genelkurmay Başkanı Kıvrıkoğlu'na ve bütün komuta kademesine karşı başlattığı psikolojik harekâtın hedef tahtasına şimdi de, MGK Genel Sekreteri Org.Tuncer Kılınç konmuştur.

ABD'nin başka çaresi kalmamıştır. Washington yönetimi, Türkiye'yi 3 Kasım seçimlerine götürebildi, AKP'yi hükümet koltuğuna oturtabildi, ama hükümet yapamadı. AKP'nin görevi, ABD Ordusu'nu Türkiye'ye yerleştirmek, Irak'a karşı bir kuzey cephesi açmaktı. Bunları yapamayacağını daha seçim sürecinde belirtmiştik.

Niçin gücü yetmedi?

Çünkü AKP, milleti ve orduyu “Mehmetçiğin kanını satma programı”na ikna edemezdi. Bu nedenle AKP, daha iktidar olurken iktidardan düşmüştür.

Koltukta Oturan Sizlere Ömür

Şu an iktidar koltuğu boştur. Orada oturan var gibi gözüküyor, ama sizlere ömür. Bir filmde görmüştüm. Adam trende koltukta oturuyor. Birisi dokununca, birden kafası önüne düşüyor, meğer ölüymüş. Her koltukta oturan, gerçekten de oturuyor sanılmamalıdır.

Bu durumda ABD için de, millici güçler için de, bir iktidar meselesi

doğmuştur. ABD açısından mesele, aslında 1995 yılından beri, kendi değişleriyle “Türk Ordusu’nun komutanlarını hizaya getirmek”tir. Bunu başarmak için, erken seçim tertibiyle iç hatlardan kuşatma harekâtı başlattılar. AKP yönetime getirilecek ve Türk Ordusu’nu arkadan vuracaktı. Atış yapmadı değil, 3 Kasım gecesinden beri Kıbrıs’ta da arkadan atış yapıyor, Kuzey Irak’ta da yapıyor. Ama AKP’nin mermisi, plastik mermi. Elindeki tüfek, oyuncak tüfek. Ordusu yok AKP’nin. Ordusuz bir iktidar da, iktidar olamıyor ve ABD’nin sorunlarını çözemiyor.

ABD’ye, Türkiye’ye hükmedecek, ordusu olan bir iktidar gerekiyor. Washington yönetiminin Türk Ordusu’nun komuta kademesine yönelmesinin nedeni budur.

Cepheden Saldırı Taktiği

Daha önce Çevik Bir cuntaları kuruldu, nifak girişimleri ve tertipleri uygulandı. İçerden bölemedi, darbe yapamadı. Şimdi öyle görülüyor ki, ABD artık Türk Ordusu’na karşı yeni bir taktik uygulamaktadır. Cepheden hedef almak, yeni taktiğin özünü oluşturmaktadır. Nifak girişimleri, bu cepheden saldırıya bağlı olarak kullanılmaktadır.

ABD, gördüğümüz kadarıyla Türk Ordusu’nun komuta kademesini hizaya getirme umudunu yitirmiştir ve Türk Ordusu’nu askerî başarısızlığa uğratmayı hedeflemektedir. Olay, artık bir askerî boy ölçüşmeye doğru gitmektedir. Genelkurmay Başkanlığı’nın denizden çıkarma yapacak ve havadan kuvvet indirecek bir düşmana karşı 16 yaşından 60 yaşına kadar bütün erkekleri ve 20 yaşından 45 yaşına kadar bütün kadınları silahlı mukavemete hazırlama uygulamasına geçmesi de, bunu gösteriyor.

Sert Kaya

ABD sert kayaya çarpacaktır. Burası kesindir.

Ama o sert kayayı, ABD’nin karşısına koymak da, bir seferberlik meselesidir. Türkiye, karşılaştığı tehdide bütün kuvvet ve imkânlarını seferber ederek karşı koyabilir. Bunu başarır, ancak insan kaynakları başta olmak üzere, ekonomik, kültürel, diplomatik, her alanda ve bütün gücünü seferber etmesi şarttır. Birkaç yıl göz açıp kapayıncaya kadar geçer. O nedenle bu tür tehditlere hazır olmak, yılların işidir, bugünden hayata geçirilmesi gerekir. Caydırıcı bir kuvvet yaratmak ve tehdidi barış koşullarında defetmek de, bütün gücün kaya gibi karşısına dikilmesiyle olur.

Bir milletin bütün imkânlarını seferber edecek, bir millî direnme ekonomisi inşa edecek, millî kültür seferberliğiyle bütün milleti harekete geçirecek biricik kuvvet, iktidardır, hükümettir.

Bu nedenle Türkiye, yaşayabilmek için, devletsiz kalmamak için, tehditle işbirliği halinde olan Tayyip Erdoğan-Abdullah Gül ikilisinden kurtulmak zorundadır, bir millî hükümet kurmak zorundadır.

Yeniden 23 Nisan 1920'nin eşiğine gelmiş bulunuyoruz. Hayırlı olsun.

İKİZ İHANET YASALARINI ÇIKARAN MECLİS VE HÜKÜMET YASALLIĞINI YİTİRMİŞTİR

6 Haziran 2003

AKP ve CHP'lilerin oylarıyla kanun haline getirilen İkiz Yasalar'ın ilk maddeleri, halklara kendi kaderlerini tayin hakkı tanıyor ve her türden etnik topluluklara, mezheplere, tarikatlara, cemaatlara kendi statülerini özgürce tayin hakkı veriyor.

4 Haziran 2003 günü, "Siyasi ve Medeni Haklara İlişkin" ve "Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklara İlişkin" uluslararası sözleşmeler, AKP ve CHP'lilerin oylarıyla kanun haline getirildi.

37 yıldan bu yana TBMM tarafından onaylanmayan her iki sözleşme "Halkların kendi kaderlerini tayin hakkı" maddesi ile başlamaktadır.

Oldubitti yöntemi ile kanun haline getirilen "Siyasi ve Medeni Haklar" sözleşmesinin birinci maddesine göre: "Bütün halklar kendi kaderlerini tayin hakkına sahiptir. Bu hak vasıtasıyla halklar kendi siyasal statülerini serbestçe tayin edebilir ve, ekonomik, sosyal ve siyasal gelişmelerini serbestçe sürdürebilirler. Sözleşmeye taraf bütün devletler, kendi kaderini tayin hakkının gerçekleştirilmesi için çaba gösterir."

AKP İktidarının İhanet Taahhüdü

İkiz Yasaların onaylanmasıyla birlikte, AKP iktidarı uluslararası merkezlere ihanet taahhüdünde bulunmaktadır. İkiz Yasaların 2. maddesine göre, “Sözleşmede tanınan hakları kendi mevzuatında veya uygulamasında henüz tanımamış olup da bu sözleşmeye taraf devletler, kendi anayasal usullerine ve bu sözleşmenin hükümlerine uygun olarak, sözleşmede tanınan hakları uygulamaya geçirmek için gerekli olan tedbirleri veya diğer önlemleri almayı taahhüt ederler.”

Meclis ve Hükümet Meşruluğunu Yitirmiştir

37 yıldır onaylanmayan ve bundan önceki hükümetler tarafından kanunlaştırılamayan yasaları Meclis’in önüne getirmekle, AKP iktidarı TCK’da tanımlanan en ağır suçu işlemiştir. Meclis, İkiz İhanet Yasalarını kabul ederek, Cumhuriyet’e, devlet ve milletin bütünlüğüne karşı bir eyleme katılmış, büyük suç işlemiştir.

Millî devleti bütün temelleriyle reddeden ve millî devleti yıkma sürecini fişekleyen bu yasaları çıkartan Hükümet ve Meclis meşruluğunu yitirmiştir.

CHP, bu yasalara evet oyu vererek Atatürk’ün partisi olmadığını ilan etmiş ve Cumhuriyet’e ve millî devlete ihanet suçuna ortak olmuştur.

Cumhurbaşkanı Bu Yasaları Onaylayamaz

Bu yasalar onaylanırsa, ne cumhur kalır, ne de cumhurbaşkanı.

Sayın Cumhurbaşkanımız, bu yasaları onaylayamaz. Milletin umudu şimdi onun Cumhuriyet’i ve millî devlete bağlılık kararındadır.

Bu Yasalar Uygulanamaz

İkiz İhanet Yasaları uygulanamaz, uygulanmayacaktır.

Bütün milletimizi bu ihanet yasalarını geçersiz hale getirmek için mücadeleye çağırıyoruz.

İKİZ İHANET YASALARI KONUSUNDA CUMHURBAŞKANI'NA MEKTUP

11 Haziran 2003

Sayın Cumhurbaşkanımız,

Birleşmiş Milletler'de "İkiz Sözleşmeler" diye anılan "Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesi" ve "Medenî ve Siyasî Haklar Sözleşmesi" [Doğru çevirisi "Kişisel ve Siyasal Haklar" olmalı] başlıklı uluslararası sözleşmeler, 4 Haziran 2003 günü TBMM'de yasayla onaylandı ve yayımlanmak üzere Cumhurbaşkanlığı'nın imzasına sunuldu.

Yasanın Özellikleri

Bu yasa, Türkiye'yi, *etnik parçalama* yasasıdır (I. ve II. Sözleşmeler, Madde 1).

Bu yasa, Türkiye'yi *ekonomik parçalama* yasasıdır (I. ve II. Sözleşmeler, Madde 1/2, I. Sözleşme, Madde 25).

Bu yasa, Türkiye'yi *toplumsal parçalama* yasasıdır (I. Sözleşme, Madde 2/2, II. Sözleşme, Madde 2/1).

Bu yasa, *Türkiye'nin devlet ve millet bütünlüğünü ayak altına alma* yasasıdır (I. Sözleşme, Madde 1, 2, 25; II. Sözleşme, Madde 1, 2).

Bu yasa, Türkiye'nin *devlet egemenliğini yok etme* yasasıdır (I. Sözleşme, Madde 5 ve 25).

Bu yasa, *yabancı devletlere müdahale hakkı* tanımaktadır (II. Sözleşme, Madde 40, 41).

Bu yasa, *Lozan Antlaşması'nı delik deşik* etmiştir (I. Sözleşme, Madde 1, 27).

Bu yasa, Anayasa'da özel himaye gören *Devrim Kanunları'na son öldürücü darbeleri* indirmektedir.

Bu yasa, *Anayasayı ortadan kaldırma* yasasıdır (I. Sözleşme, Madde 1, 2, 5, 13/3, II. Sözleşme, Madde 18/4, 27).

Özet olarak, İkiz Sözleşmeleri onaylayan yasa, bir *ihanet yasasıdır*.

Sayın Cumhurbaşkanımız,

Başlıklar halinde sıraladığım bu saptamaların hukukî açıklamasını ayrıca

ekli olarak değerlendirmenize sunuyorum (Ek: İıkiz Sözlşmeyi Onaylayan İhanet Yasası Üzerine Cumhurbaşkanımıza Arzedilen Hukukî Açıklama).

Çekince Yalanları

Sayın Cumhurbaşkanımız,

Yasaların bölücü içeriği ortaya çıkınca, kamuoyunu aldatmak için *çekince yalanları* piyasaya sürölmüştür.

Yalnız ve yalnız iki maddeye çekince konmuştur: I. Sözlşme, Madde 13/3-4 ve II. Sözlşme, Madde 27.

Bu çekincelerin hiçbir kıymeti yoktur. Çünkü:

1. *Türkiye'yi etnik, ekonomik, toplumsal bakımdan parçalayan, devlet egemenliğini yok eden, yabancı devletlere müdahale hakkı tanıyan ve Anayasayı çiğneyen maddelere çekince konmamıştır,*

2. Çekince konan I. Sözlşme, Madde 13/3-4'ün yerine, II. Sözlşmenin 18/4. madde hükmü vardır. İnançlara göre eğitim özgürlüğü orada da tanınmaktadır.

3. Çekince konan II. Sözlşme, Madde 27'nin yerine, yine Lozan'ı delik deşik eden her iki sözlşmenin 1 ve 2. maddeleri vardır.

4. Kaldı ki, Türkiye'nin iki çekincesini değerlendirecek olanlar da, bu yasaya göre, uluslararası merkezlerdir. Türkiye, bu sözlşmelere göre kendi çekincesini yorumlama hakkına bile sahip değildir.

Göröldüğü gibi, bu çekincelerin konması, bir kevgirin iki deliğinin kapatılmasına benzemektedir. Diğer delikler açıktır. Yapılan iş, göstermeliktir, milleti aldatmak içindir. *Lozan kurtarılamamıştır.*

Zamanlamaya Dikkat

Sayın Cumhurbaşkanımız,

Zamanlama çok dikkat çekicidir.

İıkiz Sözlşmeler, Birleşmiş Milletler'in 16 Aralık 1966 tarihli kararıyla kabul edilmiş ve imzaya açılmıştı. Türkiye tarafından *37 yıldır onaylanmayan* bu sözlşmeler, ABD'nin Irak'a saldırdığı ve komşu ülkeyi işgal ederek parçaladığı koşullarda, Meclis'e sevk edilmiştir. Hükümet, birinci sözlşmeyi, ABD'nin Irak'a askerî harekâtının öncesine rastlayan 23 Aralık 2002 günü, ikinci sözlşmeyi ise ABD'nin Bağdat'a girmesinden hemen sonra, 25 Nisan 2003 günü Meclis Başkanlığı'na vermiştir.

Meclis'ten Sinsice Geçirildi

İkiz Sözleşmeler, Meclis'ten içeriği gizlenerek sinsice geçirilmiştir. Meclis görüşmelerini tutanaklardan okuduğumuz zaman, Sözleşmelerin 1. maddelerinin üzerlerinin örtüldüğü, okunmadan geçildiği görülmektedir. Yasanın gündeme geldiği ve görüşüldüğü Haziran ayı başında TBMM internet sitesi açıldığı zaman, yasanın ekinde bulunan sözleşme metinleri bulunamamış, “Sözleşme metni filme alındığı için ekte yer almamaktadır” ibaresine rastlanmıştır. Yasanın asıl içeriğini oluşturan sözleşmeler, kamuoyundan, basından ve hatta milletvekillerinden bile gizlenmiştir ve hâlâ gizlenmektedir. Konuştuğum iki bakan, görüştüğüm çok sayıda milletvekili, bu İkiz İhanet Yasası'yla onaylanan uluslararası sözleşmelerin içeriğini bilmemektedir. Bakanlar bilmeden imzalamış, milletvekilleri bilmeden oy vermişlerdir.

Tayyip Erdoğan, 10 Haziran 2003 günü sorulan soru üzerine yalan söylemiş, Sözleşmelerin 1. maddelerinin içeriğini inkâr etmiştir (Ulusal Kanal'ın 10 Haziran 2003 günlü görüntülü haberi ve *Yeni Çağ* gazetesi, Haziran 2003).

Bilindiği üzere her iki sözleşmenin ilk maddesinde, “Bütün halklara kendi kaderlerini tayin hakkı” tanınmaktadır.

Birkaçı dışında basın ve televizyonlar da, sözleşmelerin içeriğini kamuoyundan gizlemişler, kamuoyunun dikkatlerini çeşitli yöntemlerle başka yerlere çekmişler, İhanet Yasası'nın üzerini türbanla örtmüşlerdir.

Türkiye'ye Büyük Komplo

Sayın Cumhurbaşkanımız,

Türkiyemiz arkamızda kalan 80 yılın en büyük komplosuyla karşı karşıyadır. Sözleşmelerin onaylanması, Türkiye'yi hedef alan operasyonun bir parçasıdır. Bu gerçeği, bugün göremeyenler önümüzdeki süreçte çok daha açık olarak ve sonuçlarına katlanarak göreceklerdir.

ABD, Irak'ı işgal ettikten sonra Wolfowitz, Grossmann ve Perle gibi yetkilileri marifetiyle Türk Silahlı Kuvvetleri'ne karşı bir sindirme operasyonu yürütmüştür. Ordumuz bir psikolojik savaş bombardımanıya, nifak ve fesat tertipleriyle hedef alınmış, komutanlarımızın Cumhuriyet'i ve millî devleti savunma iradeleri zaafa uğratılmak istenmiştir. Aynı şekilde milletimize karşı yoğun bir kampanya yürütülmüş, küreselleşme hızla gelen bir kamyonu benzetilerek, millî devleti ve Kemalist Devrim'i savunmanın imkânsız olduğu yalanları işlenmiştir.

İşte İkiz İhanet Yasası, bu psikolojik harekâtın arkasından gelmiştir. Bu Yasa, Türkiye'nin bir Kukla Devlete dönüştürülerek “kriz bölgelerine

müdahale misyonuyla” ateşlere sürülmesi tertibinin merkezî hamlesidir. Komplo dediğimiz budur.

Siyasal Sonuçları

Sayın Cumhurbaşkanımız,

İkiz İhanet Yasası’nın yol açacağı siyasal sonuçları özetleyecek olursak:

- İkiz Sözleşmeleri onaylayan yasa, Türk devletinin ve milletin birlik ve bütünlüğünü, Türk devletinin egemenliğini ve Büyük Önder Mustafa Kemal Atatürk önderliğinde gerçekleştirdiğimiz devrimin ayakta kalan bütün kazanımlarını hedef alan emperyalist tehdidin tarihî önem taşıyan merkezî hamlesidir.

- Fotoğrafın tamamına baktığımız zaman, bir Sevr manzarasının önünde durduğumuzu görüyoruz: Kamu Reformu ve yerel yönetimlerin yeniden düzenlenmesi perdesi altında merkezî devlet bertaraf edilmekte, Türkiyemiz beyliklere ayrılmakta, millî ekonomimizin temelini oluşturan KİT’ler tasfiye edilmekte, tarımımızın çökertildiği koşullarda topraklarımız yok pahasına yabancı mülkiyetine sunulmakta, vatanımızın doğal ve tarihsel zenginlikleri yağmaya açılmakta, okulların özelleştirilmesi yoluyla eğitimimiz parçalanmakta, Türkçemiz eğitim sisteminden kovulmakta ve yozlaştırılmakta, misyoner faaliyeti özgürleştirilerek emperyalist yıkıcılık teşvik edilmekte, sağlık sistemi çökertilmekte, sendikalarımız yok edilmekte, devlet küçültülmektedir. Türkiyemiz topyekûn bir saldırıyla karşı karşıyadır. İkiz Sözleşmeler’in onaylanması, bu topyekûn saldırıya, içerden, hem de yürütme ve yasama organı mevzilerinden verilen bir destektir. İhanet, ne yazık ki, en yüksek mevkilere tırmanmıştır.

- Bu yasayla, hiçbir yurttaşımıza veya hiçbir yurttaş topluluğumuza herhangi bir özgürlük verilmemektedir. Bütün milletimiz, millî köleliğe ve Ortaçağ karanlığına itilmektedir.

ABD İşgali İçin Hukukî Zemin

- ABD’ye Türkiye’nin yönetimini kuklalaştırmak ve askerî müdahale için hukukî zemin sunulmakta ve tehdit olanakları verilmektedir. Böylece ABD Ordusu’nun “Binyılın Meydan Okuması 2002” (Millenium Challenge 2002) Tatbikatı’nın ilan edilen senaryosu hayata geçirilmektedir. Senaryoda tanımlanan “hedef ülke”nin Türkiye olduğunu, Siz Sayın Cumhurbaşkanımıza bütün kanıtlarıyla bir dosya halinde sunmuştum.

Bölücülüğe Hukukî Koruma ve Kısırtma

- İkiz İhanet Yasası'yla her türden Cumhuriyet düşmanı ve bölücü terörü azgınlaştıracak bir hukukî zemin yaratılmakta, bu tür faaliyetlere uluslararası himaye getirilmektedir. Bu yasadan sonra, ayrılıkçı, mezhepçi, tarikatçı faaliyetler; bölücü ve gerici örgütlerin tüzüklerine göre değil, doğrudan doğruya Türkiye Cumhuriyeti yasasına dayanılarak yürütülebilecek ve bu tür faaliyetleri önlemeye yönelik kamu uygulamaları yasadışı sayılacak, dahası her tür bölücü ve yıkıcı faaliyet başka devletler tarafından Türk yasalarına göre kışkırtılabilecektir. Bu yasa, bölücülüğü meşrulaştırmakta, millî devleti gayrimeşru hale getirmektedir.

- Bu yasayla Türkiye'nin Yugoslavyalaştırılması süreci resmen başlatılmıştır. İkiz Sözleşmeler'in Yugoslavya'nın parçalanması sürecinde ne kadar karanlık bir rol oynadığı bilinmektedir ve Türkiye için büyük dersler içermektedir.

- Bu yasa, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin *hukukî açıdan intihar* etmesi anlamına gelmektedir. Çünkü bu yasa, Türkiye'yi bölmek için yürütülecek her türden faaliyeti meşrulaştırıp uluslararası himayeye kavuştururken, Türkiye'nin devlet bütünlüğünü ve millet birliğini savunma hakkını gayrimeşru duruma düşürmektedir. Bu hukukî zemin yaratıldıktan sonra, sıra gelmektedir Türkiye'nin eylemli olarak yok edilmesi girişimlerine.

Yenilmeden İmzalanan Sevr

Sayın Cumhurbaşkanımız,

Bu İkiz İhanet Yasası, onaylanacak olursa, Türkiye askerî bir yenilgiye uğramadan Sevr Antlaşması'nı imzalamış olacaktır. Sevr Antlaşması'nın diğer hükümlerinin de, parçalara bölünerek Uyum Yasaları adı altında Meclis'ten geçirildiği görülmektedir. Bütün bunlar, Türk devletinin ve ordusunun emperyalist askerî müdahalelere karşı direncini kırmak içindir. Birinci Dünya Savaşı'nın sonunda önce askerî yenilgi, sonra Sevr gelmişti. Şimdi planlanan ise, önce Sevr, sonra askerî yenilgidir. Çünkü Türk devletini sözleşmeler imzalatarak, barışçı yollardan bölmek ve teslim almak mümkün değildir. İkiz İhanet Yasası'nı çıkaranlar, son tahlilde, Türkiye için askerî tehdit oluşturacak devletlere hizmet eden konumlara düşmektedirler.

Bu olgular karşısında, İkiz Sözleşmeleri onaylayan yasanın çıkarılması, siyasal bir gafletin sınırlarını aşmıştır ve Ceza Yargısının soruşturma alanına girmektedir. Cumhuriyet tarihimizin en ağır suçu işlenmektedir.

Büyük Suç

Sayın Cumhurbaşkanımız,

Tayyip Erdoğan-Abdullah Gül yönetimi, İkiz İhanet Yasası'nı çeşitli tertiplerle Meclis'ten geçirterek, Büyük Devrimci Atatürk'ün tanımıyla "kendi çıkarlarını müstevlilerin emelleriyle birleştiren iktidar sahipleri" konumuna oturmuşlardır.

Meclis, bir oldubitti sonucu İkiz İhanet Yasası'nı kabul ederek, devletin ve milletin bütünlüğüne ve Cumhuriyet'e karşı işlenecek büyük suçların önünü açmak gibi tarihî bir aymazlığa itilmiştir. Meclis'e bu vahim hatasını düzeltme imkânını sağlamak sizin yüksek kararınıza kalmıştır.

Milletin Umudu

Sayın Cumhurbaşkanımız,

İkiz İhanet Yasası'nın, Anayasa'nın 104. maddesi uyarınca "tekrar görüşülmek üzere Türkiye Büyük Millet Meclisi"ne gönderilmesi konusunu, yüksek değerlendirmenize arz ederim.

Sayın Cumhurbaşkanımız,

Türkiye çok ihanetler görmüş, ama o ihanetleri, Atatürk gibi devrimci öncülerin millete bağlılıkları ve milletin fedakârlığı sayesinde aşabilmiştir. Yine öyle olacaktır. Bundan en küçük kuşkumuz yoktur. Ne var ki, bizi kaygılandıran, bu çözülme süreci nedeniyle ödeyeceğimiz bedellerin gittikçe ağırlaşıyor olmasıdır.

Milletin umudu şimdi sizdedir; sizin görev döneminizde sınavlardan geçmiş olan Cumhuriyet'e ve millî devlete bağlılık kararınızdadır.

Saygılarımla arz ederim.

EK - I. İKİZ İHANET YASASININ İHANET MADDELERİ

1. “Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesi”ndeki İhanet Maddeleri

Halklara kendi kaderlerini tayin hakkını, dolayısıyla ayrılma hakkını ve siyasal statülerini serbestçe belirleme hakkını tanıyan hükümler (Çekince konmamıştır):

1. Madde/1. ve 3. bentler

1. Bütün halklar kendi kaderlerini tayin hakkına sahiptir. Bu hak vasıtasıyla halklar kendi siyasal statülerini serbestçe tayin edebilir ve ekonomik, sosyal ve siyasal gelişmelerini serbestçe sürdürebilirler.

3. Sözleşmeye Taraf bütün Devletler, kendi kaderini tayin hakkının gerçekleştirilmesi için çaba gösterir.

Türk devletini, halkların kendi kaderini tayin hakkını uygulama taahhüdü altına sokan hükümler (Çekince konmamıştır):

2. Madde/1. bent

1. Bu Sözleşmeye Taraf her Devlet, bu Sözleşmede tanınan hakları giderek artan bir şekilde tam olarak gerçekleştirmek için, gerekli her türlü tedbiri almayı taahhüt eder.

İrk, mezhep, tarikat, cemaat, aşiret vb toplumsal ve dinsel gruplara kendi statülerini belirleme özgürlüğü tanıyan hükümler (Çekince konmamıştır):

2. Madde/2. bent

2. Bu Sözleşmeye Taraf Devletler, bu Sözleşmede beyan edilen hakların ırk, renk, cinsiyet, dil, din, siyasal veya diğer bir fikir, *ulusal veya toplumsal köken*, mülkiyet, doğum gibi herhangi bir statüye göre ayrımcılık yapılmaksızın kullanılmasını güvence altına almayı taahhüt ederler.

Doğal zenginliklerin ve kaynakların kullanılmasını “halklara” ve bölgelere bırakan hükümler (Çekince konmamıştır):

1. Madde/2. bent

2. Bütün halklar doğal kaynakları ve zenginlikleri üzerinde kendi yararına serbestçe tasarrufta bulunabilir... Bir halk sahip olduğu maddi kaynaklardan hiçbir koşulda yoksun bırakılamaz.

25. Madde

Bu Sözleşmedeki herhangi bir hüküm, halkların kendi doğal zenginliklerini ve kaynaklarını tam olarak ve serbestçe kullanma ve yararlanma haklarını zayıflatacak bir biçimde yorumlanamaz.

Çocuklara (anne babalarının talebiyle) inanca göre din ve ahlak eğitimi hakkı tanıyarak Eğitimin Birliği'ni hançerleyen hüküm (Çekince konmuştur, ancak Kişisel ve Siyasal Haklar Sözleşmesi'nin 18. madde 4. bendinde yer alan aynı hükme çekince konmadığı için çekince delinmiştir):

13. Madde, 3. bent

3. Taraf devletler, anne-babaların ve mümkünse vasilerin... kendi inançlarına uygun biçimde çocuklarına dinsel ve ahlakî eğitim sağlama haklarına saygı gösterir.

Türkiye Cumhuriyeti devletine, Türkiye'nin yasama, yürütme ve yargı organlarına yorum hakkı bile bırakmayan; Türkiye Anayasası'nı ve yasalarını devredışı bırakan hükümler (Çekince konmamıştır):

5. Madde/1. bent

1. Bu Sözleşmedeki hiçbir hüküm, bir Devlete, gruba veya kişiye, burada tanınmış olan hakların ve özgürlüklerin tahrip edilmesini amaçlayan herhangi bir faaliyete girişme veya bir eylemde bulunma, veya bu Sözleşmede öngörüldüğünden daha geniş ölçüde sınırlandırma hakkı verecek şekilde yorumlanamaz.

2. “Kişisel ve Siyasal Haklar Sözleşmesi”ndeki İhanet Maddeleri

Halklara kendi kaderlerini tayin hakkını, dolayısıyla ayrılma hakkını ve siyasal statülerini serbestçe belirleme hakkını tanıyan hükümler (Çekince konmamıştır):

1. Madde/1. ve 3. bentler

1. Bütün halklar kendi kaderlerini tayin hakkına sahiptir. Bu hak vasıtasıyla halklar kendi siyasal statülerini serbestçe tayin edebilir ve ekonomik, sosyal ve siyasal gelişmelerini serbestçe sürdürebilirler.

3. Sözleşmeye Taraf bütün Devletler, kendi kaderini tayin hakkının gerçekleştirilmesi için çaba gösterir.

Türk devletini, halkların kendi kaderini tayin hakkını uygulama

taahhüdü altına sokan hükümler (Çekince konmamıştır):

2. Madde/1. bent

1. Bu Sözleşmeye Taraf her Devlet, bu Sözleşmede tanınan hakları ...herhangi bir nedenle ayrımcılık yapılmaksızın, kendi toprakları üzerinde bulunan ve egemenlik yetkisine tabi olan bütün bireyler için güvence altına almayı ve bu haklara saygı göstermeyi taahhüt eder.

[2. maddenin 2. ve 3. bentleri, bu taahhüdün kapsamını daha da genişletmekte ve ayrıntılarını düzenlemektedir.]

İrk, mezhep, tarikat, cemaat, aşiret vb. toplumsal ve dinsel gruplara kendi statülerini belirleme özgürlüğü tanıyan hükümler (Çekince konmamıştır):

2. Madde/1. bent

2. Bu Sözleşmeye Taraf her Devlet, bu Sözleşmede tanınan hakları ırk, renk, cinsiyet, dil, din, siyasal veya diğer bir fikir, *ulusal veya toplumsal köken*, mülkiyet, doğum veya diğer bir statü gibi herhangi bir nedenle ayrımcılık yapılmaksızın... güvence altına almayı ve bu haklara saygı göstermeyi taahhüt eder.

Doğal zenginliklerin ve kaynakların kullanılmasını “halklara” ve bölgelere bırakan hükümler (Çekince konmamıştır):

1. Madde/2. bent

2. Bütün halklar ... doğal kaynakları ve zenginlikleri üzerinde kendi yararına serbestçe tasarrufta bulunabilir... Bir halk sahip olduğu maddi kaynaklardan hiçbir koşulda yoksun bırakılamaz.

Çocuklara (anne babalarının talebiyle) inanca göre din ve ahlak eğitimi hakkı tanıyarak Eğitimin Birliği’ni hançerleyen hüküm (Çekince konmamıştır):

18. Madde, 4. bent

4. Taraf devletler, anne-babalar ile, mümkünse vasilerin kendi inançlarına uygun biçimde çocuklarına din ve ahlak eğitimi verilmesini isteme özgürlüğüne saygı göstermeyi taahhüt ederler.

Yeni azınlıklar yaratarak Lozan Antlaşması’nı bertaraf eden hüküm (Çekince konmuştur, ancak her iki sözleşmenin 1. ve 2. maddeleri ve diğer hükümleri de Lozan’ı delik deşik ettiği için bu çekincenin bir değeri kalmamıştır):

27. Madde

Etnik, dinsel veya dilsel azınlıkların bulunduğu bir Devlette, böyle bir azınlığa mensup bulunan kişiler grubun diğer üyeleri ile birlikte toplu olarak kendi kültürel haklarını kullanma, kendi dinlerinin gereği ibadeti etme ve uygulama veya kendi dillerini kullanma haklarını sağlamak.

Uluslararası güçlere ve sözleşmeye taraf olan bütün devletlere Türkiye'ye müdahale olanağı tanıyan hükümler (Çekince konmamıştır):

40. Madde/1. ve 2. bentleri

1. Bu Sözleşmeye Taraf Devletler, Sözleşmede tanınan hakların kullanılmasında ilerleme sağlanmak için aldıkları tedbirler hakkında raporlar vermeyi taahhüt ederler.

2. Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri kendisine sunulan bütün raporu incelemesi için Komiteye [BM İnsan Hakları Komitesi] havale eder.

41. Madde

1. Bu Sözleşmeye Taraf bir Devlet bu maddeye göre her zaman, Taraf Devletlerden birinin bir diğer Taraf Devlet aleyhine bu Sözleşme ile üstlendiği yükümlülüklerini yerine getirmediği biçimindeki iddiaları kapsayan şikâyetleri Komitenin ele alma ve inceleme yetkisini tanıdığını beyan edebilir.

a) Bu Sözleşmeye Taraf Devletlerden biri, bir diğer Taraf Devletin bu Sözleşme hükümlerini uygulamadığını düşünmesi halinde, yazılı bir bildirimle, durum hakkında Taraf Devletin dikkatini çeker.

b) Eğer durum, şikâyeti alan Devletin ilk şikâyeti aldığı tarihten itibaren altı ay içinde her iki Taraf Devleti tatmin edici şekilde düzeltilmezse, her iki Devlet konuyu diğer Devlete ve Komiteye yaptıkları bir ihbar ile Komitenin önüne götürme hakkına sahiptir.

EK - II. HUKUKİ AÇIKLAMA VE YORUM

1. Etnik Bölünme: Halklara Ayrılma Hakkı Tanınıyor

Millete bile değil, halklara ayrılma hakkı

TBMM tarafından 4 Haziran 2003 günü onaylanarak yasa haline getirilen her iki sözleşmenin ilk maddeleri, “Bütün halklara kendi kaderlerini tayin hakkı” tanımaktadır:

“Bütün halklar, kendi kaderlerini tayin hakkına sahiptir. Bu hak vasıtasıyla halklar, kendi siyasal statülerini serbestçe tayin edebilir ve, ekonomik, sosyal ve siyasal gelişmelerini serbestçe sürdürebilirler. Sözleşmeye Taraf bütün Devletler, kendi kaderini tayin hakkının gerçekleştirilmesi için çaba gösterir.”

Bilindiği gibi halk, etnos (kavim) karşılığıdır. Ayrılma hakkına sahip olan topluluğun millet olmasına da gerek görülmemektedir, herhangi bir etnos, yani etnik topluluk “halk” kavramı içindedir. Nitekim sözleşmenin İngilizce metninde, Türkçedeki halk yerine “peuple” terimi kullanılmaktadır.

Bu maddeyle “halk” sayılan bütün topluluklara kendi kaderini tayin hakkı tanınmaktadır. Kendi kaderini tayin hakkı bilindiği gibi ayrılmayı da içermektedir. İkiz İhanet Yasası’na göre, Türkiye’de “halk” olduğunu iddia edecek ve uluslararası merkezlerin politikalarına göre “halk” olarak kabul edilecek herhangi bir topluluğun Türkiye’den ayrılma hakkı kabul edilmektedir.

Halklara kendi siyasal statülerini özgürce belirleme hakkı

Türkiye’den ayrılma tercihinde bulunmayacak halklara, yine her iki sözleşmenin 1. maddelerine göre, kendi statülerini özgürce belirleme hakkı tanınmaktadır. Böylece istenirse Türk devleti içinde, fakat üniter yapı dışında çözümlerin kapısı da açılmaktadır.

Lozan Antlaşması delik deşik

Sözleşmenin 27. maddesi ise, Cumhuriyetimizin uluslararası alandaki kuruluş belgesi olan Lozan Antlaşması’na aykırıdır. “Azınlıkların korunması” başlıklı maddede, “Etnik, dinsel veya dilsel azınlıklar”dan söz edilmektedir. Bu maddeye çekince konmuştur. Ancak bunun fazla önemi yoktur. Çünkü sözleşmelerin 1 ve 2. maddelerine göre, zaten halklara kendi kaderlerini tayin hakkı ve statülerini serbestçe belirleme hakkı verilmiştir.

2. Ekonomik Bölünme: Ekonomik Kaynaklar Halklara Veriliyor

Her iki sözleşmenin 1. maddelerinin 2. bentlerine göre, “Bütün halklar, ... kendi doğal zenginlik ve kaynaklarından özgürce yararlanabilirler. Bir halk, hiçbir durumda, kendi varlığını sürdürmesi için gerekli olan kendi olanaklarından yoksun bırakılamaz.”

Bu hükme göre, millî ekonomi parçalanmakta ve ortadan kaldırılmaktadır. Türkiye, “halklara” göre, ekonomik parçalara bölünmekte, milletin bütününün ekonomik ihtiyaçlarının yerini yerel ve etnik çıkarlar almaktadır.

Bu durumda su kaynakları, enerji kaynakları, madenler, doğal ve tarihsel zenginlikler; bütün ülkenin ve milletin kaynakları olmaktan çıkarılmakta, etnik gruplara verilmektedir. Böylece Türkiye, kendi ülkesindeki herhangi bir doğal kaynağını ve zenginliğini, belli etnik gruplardan veya bölgelerden, tıpkı Bulgaristan veya İran gibi komşularından ithal eder gibi elde etmeye zorlanabilecektir.

Bu hükümlere dayanılarak, Türkiye’de etnik gruplar ve bölgeler arasında ekonomik çıkar kavgaları kışkırtılmakta, yerel bağnazlıklar körüklenmektedir.

3. Toplumsal Bölünme: Millî Hukuk Yerine Cemaat ve Tarikat Hukuku

Ancak Türkiye’yi parçalama yasaları bu kadarla da kalmıyor. “Ekonomik Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesi”nin 2. madde 2. bendi ve “Kişisel ve Siyasal Haklar Sözleşmesi”nin 2. madde birinci bendi, Sözleşmede tanınan hakların, “ırk, renk, cinsiyet, dil, din, siyasal ya da başka fikir, *ulusal ya da toplumsal köken*, mülkiyet, doğum ya da başka bir statü bakımından herhangi bir ayırım gözetilmeksizin uygulanacağını” hükme bağlamaktadır.

Böylece etnik gruplar dışında, mezheplere, tarikatlara, cemaatlara, aşiretlere, yerel gruplara vb. kendi statülerini özgürce geliştirme hakkı tanınmaktadır. Bunların hepsi dinsel ve toplumsal köken kapsamı içindedirler.

Bu maddeden hareketle herhangi bir birey, şu veya bu halkın, etnik grubun, mezhebin, tarikatın üyesi olduğunu öne sürerek, etnik gruba özgü “siyasî, kişisel, kültürel, sosyal ve ekonomik özgürlük” uygulaması isteyebilecek ve bu uygulamanın gerçekleşmediğini öne sürerek, konuyu uluslararası zeminlere taşıyabilecektir.

Böylece tarikatçıların yıllardan beri “Medine Sözleşmesi” diye adlandırdıkları “her cemaat kendi hukukunu yaşasın” talepleri kabul edilmiştir. Türk hukuk sistemi parçalanmakta, Cumhuriyet’in ve milletin hukuku yerine, etnik grupların, cemaatlerin, tarikatların hukuku geçmektedir.

4. Türkiye Devletine Bölücülük Görevi: Devlet, Ayrılıkçılığa Özgürlük Tanıma; Kendi Üniter Yapısını, Milleti, Toplumunu ve Ekonomiyi Bölme Taahhüdü Altına Giriyor

Bu yasanın onaylanmasıyla birlikte, AKP iktidarı uluslararası merkezlere millî devleti ve milletin bütünlüğünü parçalama taahhüdünde bulunmaktadır. İkiz Sözleşmeler'in her ikisinin 2. maddelerine göre, "Sözleşmeye Taraf Devletler, Sözleşmede tanınan hakları uygulamaya geçirmek için gerekli tedbirleri veya diğer önlemleri almayı taahhüt ederler".

Bazıları, hakların yalnız bireylere tanındığını ileri sürebileceklerdir. Oysa İkiz Sözleşmeler, yalnız bireylere değil, halklara ayrılma hakkı tanımıştır. Kaldı ki, belli bir etnik gruptan, toplumsal köken ve dinsel kökenden gelen bireyler toplu olarak bu haklarını kullanmak isteyebileceklerdir. O zaman bu haklar, yalnız halklara, yani etnik gruplara değil, mezheplere, cemaatlara, tarikatlara vb. de verilmiş olmaktadır.

5. Egemenliğe Son: Türkiye Devletinin Yorum Hakkı Bile Yok

"Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklara İlişkin Sözleşme"nin 5. maddesi, Türk devletine, Türk hükümetine, Türk yargı organlarına yorum hakkı bile tanımamakta, Türk devletinin egemenliğini ortadan kaldırmaktadır.

İkiz İhanet Yasası, iki adet uluslararası sözleşmeyi Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın üzerine çıkarmakta, Anayasa'nın Cumhuriyet'in esaslarına, devletin ve milletin bütünlüğüne ilişkin bütün hükümlerini ortadan kaldırmaktadır. Çünkü bu hükümlere dayanarak yapılacak bir sınırlamayı geçersiz kılmaktadır.

6. Cumhuriyet Devrimi'ne Son Darbe: Devrim Yasaları Bertaraf Edilmektedir

İkiz Sözleşmeleri onaylayan yasa, Anayasa'da özel olarak belirtilmiş olan Devrim Kanunları'nı da bir kalemde ve toptan iptal etmektedir.

Bilindiği gibi, Anayasamızın 174. maddesi, Devrim Kanunları'na özel bir himaye getirmiş, bu kanunları bir bakıma Anayasa düzeyine çıkarmış, Anayasa'nın hiçbir hükmünün bu kanunlara karşı yorumlanamayacağını öngörmüştür.

İkiz İhanet Yasası, etnik, ekonomik, toplumsal bölünmeyi kışkırtan ve Cumhuriyet Devrimi'ni bertaraf eden hükümleriyle Devrim Kanunları'nı

geçersiz hale getirmektedir. Devrim Kanunları'nın amacı, Türkiye'nin Ortaçağ kalıntısı etnik, ekonomik ve toplumsal bölünmelerini tasfiye etmek ve böylece bağımsız, halkçı, laik, çağdaş ve devrimci bir Türkiye kurmaktır.

İkiz İhanet Yasası, Türk devletinin yorum hakkını ortadan kaldıran hükümleriyle Devrim Kanunları'nı hukuk alanı dışına itmeye kalkışmaktadır.

“GELİN BENİ BÖLÜN” SÖZLEŞMELERİ

17 Haziran 2003

Türk Devletinde İrade Çözülmesi

İkiz Sözleşmeler, önce sinsice bir operasyonla kimseler duymadan yasalaştırılmak istendi. İşçi Partisi'nin ihaneti açıklaması üzerine, bu kez de “önemli değil, gereksiz büyütülüyor” denerek, ihanetin üzerini örtme kampanyası başlatıldı.

Bu sözleşmelerin yasalaştırılması, Türk devletinin ülke ve millet bütünlüğünü koruma iradesinin çözüldüğü anlamına gelecektir. Türkiye, elbette sözleşmelerle parçalanamaz. Ancak bu sözleşmelerle, hem milletimize, hem de dünyaya bir mesaj verilmiş olacaktır. O mesaj, “Gelin beni bölün” mesajıdır. Türk devleti, 37 yıldır “devlet ve millet bütünlüğünü zaafa uğratacağı” gerekçesiyle imzalamadığı sözleşmeleri, ABD Ordusu'nun gelip Türkiye'nin güneyine yerleştiği ve orada kukla bir Kürt devleti kurduğu koşullarda imzalamak zorunda bırakılmaktadır. Bu, bir irade çözülmesidir; 37 yıllık direncin kırılmasıdır. En tehlikeli sonuç budur. Çünkü Türkiye'nin bütünlüğünü koruyacak olan, uluslararası hukuk değil, Türk devleti ve Türk milletidir. Devlet, kendi bütünlüğünü koruma konusunda çözülme işaretleri verdiği zaman, milletin de Türkiye'nin bütünlüğüne sahip çıkma kararlılığında gevşemeler yaratılır.

Bir tartışma başlatılıyor. Artık Türkiye, bu ihanet yasaları yüzünden, kendi

toprak bütünlüğü ve millî birliğini tartışıp duracaktır. Görülecektir, bugün “Bu sözleşmelerin hiçbir önemi yok” diyenler, yarından itibaren bu sözleşmelerle halklara verilen ayrılma hakkının uygulanmasını isteyeceklerdir. Dış tehdide karşı birlik ve bütünlüğün belirleyici önem taşıdığı koşullarda, Türkiye kararsızlık ve şaşkınlık içine itilmektedir.

Bölücülük Anayasa Gücü Kazanıyor

İkiz Sözleşmeler’in onaylanması, sıradan bir yasama faaliyeti değildir. Anayasa’nın 90. maddesi karşısında, TBMM kararıyla onaylanan bu sözleşmelerin “*Türk kanunlarını değiştirici*” özellikleri olacak, “*iç hukukun bir parçası*” kabul edilecek ve diğer yasalardan farklı olarak “*Anayasa’ya aykırılıktan dahi ileri sürülemeyecek*”tir.

Nitekim, onaylanan bu sözleşmelerin 2. maddesine göre: “*Sözleşmede tanınan hakları kendi mevzuatında veya uygulamasında henüz tanımamış olup da bu sözleşmeye taraf olan devletler, kendi anayasal usullerine ve sözleşmenin hükümlerine uygun olarak, sözleşmede tanınan hakları uygulamaya geçirmek için gerekli olan tedbirleri ve diğer önlemleri almayı taahhüt ederler.*”

Üstelik, bu sözleşmeleri onaylayan TBMM’nin daha sonra bu sözleşmelerin içeriğini değiştirme olanağı da yoktur.

Dahası, Anayasa’nın 15. maddesinde; savaş, seferberlik, sıkıyönetim gibi olağanüstü hallerde dahi bu sözleşmelerde yer alan “*hakların*” kısıtlanamayacağı öngörülmüştür.

Bu sözleşmelerde yer alan ortak hükümle, BM bünyesinde oluşturulacak komisyon ve komiteler, Türkiye’de denetim yapma ve iç işlerimize doğrudan müdahale etme olanağına kavuşuyorlar.

Bölücülüğe “Millî Kurtuluş Savaşı” Madalyası

Bu sözleşmelerin onaylanması sonucu, Türkiye’de her tür bölücülük meşruluk iddiasıyla ortaya çıkacaktır. Bugüne kadar kendi tüzüklerine dayanan bölücü ve gerici örgütlenmeler, artık Türk yasalarına dayanarak faaliyet yürüteceklerdir.

PKK yöneticileri, Türk devletine 1 Eylül’e kadar süre vermekte ve talepleri yerine getirilmezse ABD güdümünde silahlı mücadeleye başlayacaklarını ilan etmektedirler. Etnik, ekonomik ve toplumsal bölücülüğün bu koşullarda yasalastırılması, olağanüstü tehlikelidir.

PKK Organı Serxwebun'daki İkiz Sözleşme Tahlili

Nitekim, Prof. Dr. Norman Peach adlı Batılı sözde bilim adamının PKK'nın organı olan *Serxwebun* gazetesinin, Ocak 2001 tarihli 229. sayısında yayımlanan yazısında, PKK'nın amaç ve politikaları BM İkiz Sözleşmeleri'ne dayanılarak savunulmuştur. Yasaların onaylanması durumunda, PKK faaliyetinin meşruluğu Türk kanunlarına dayanılarak bir kampanya halinde yürütülecektir. Bu gerçeği hemen Temmuz başında göreceğiz. Bu İkiz Sözleşmeler'e dayanılarak yapılacak bir sempozyumun hazırlıkları tamamlanmıştır.

Çekince ve Beyanlar Kamuoyunu Aldatmak İçin

İkiz Sözleşmeler'i onaylayan yasalara iki çekince, üç beyan konmuştur. Bunlar incelendiği zaman, bir kevgirin birkaç deliğinin kapanması çabasıdan başka bir anlam taşımadıkları görülüyor. Özellikle her iki sözleşmenin 1. maddeleri için konan beyanın hiçbir işe yaramayacağını her hukukçu saptar. Birleşmiş Milletler Şartı'nın 1 ve 2. maddelerine bakılırsa, bu görülür.

Halkların Kaderini Tayin Hakkı Millî Devletler İçin de Uygulanıyor

Sözleşmelerin 1. maddelerindeki “Halkların kendi kaderini tayin hakkı”nın yalnız, sömürgeler için olduğu, ulusal devletlerde uygulanamayacağı iddiası doğru değildir. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun 1970 yılında kabul ettiği 2625 sayılı “Uluslararası Hukuk İlkeleri Bildirgesi”, kendi kaderini tayin hakkının ulusal devletlerde uygulanmasına ilişkin hükümler taşımaktadır (bkz. Gündüz Aktan, “İkiz Sözleşmeler”, *Radikal*, 16 Haziran 2003).

Ve Avrupa Parlamentosu, 15 Aralık 1994 tarihinde kabul ettiği kararla, “Türk hükümetinin ülkenin bütünlüğünü temsil etmediğini” öne sürerek, kendi kaderini tayin hakkının Türkiye'yi bölmek için uygulama kapısını açmıştır.

Ama bu Avrupa Parlamentosu kararıdır. Türkiye, İkiz Sözleşmeler'i onaylayacak olursa, kendi bölünmesi için verilen uluslararası fetvaların infazı için boynunu uzatmış olacaktır.

Bölünme “Otomatik Olarak Başlamıyor” İmiş

Bugün basında “Sezer bu yasayı onayladığında otomatik olarak bölünmeye başlamıyoruz” gibi son derece duyarsız ifadelere rastlanmaktadır (Murat Yetkin, *Radikal*, 17 Haziran 2003). Amerikancı takımının yüreği bu kadar serindir. Yapmak istedikleri iş, bu duyarsızlığı bütün millete yaymak ve ABD’nin yeni askerî müdahaleleri karşısında, milleti önce kendi bilincinde parçalamak ve bu sayede Türkiye’nin direncini kırmaktır.

İmzalayan Ülkelerin Güney Sınırlarında ABD Ordusu ve Kukla Devlet Yok

Dışişleri Bakanlığı, sözleşmeleri onaylamayan ülkelerin listesini yayımlıyor. Uygur ülkelerin imzaladığı söyleniyor. Ancak gözlerden kaçırılmak isteniliyor: O uygar denen ülkelerin güney sınırına, ABD Ordusu yerleşmiş değil. O uygar denen ülkelerin güney sınırında, o ülkeleri bölecek bir Kukla Devlet kurulmuş değil. ABD Ordusu o ülkeler için işgal tatbikatları yapıyor değil. ABD yetkilileri, üç gün önce, “İran halklarının kendi kaderlerini tayin hakkının uygulanması” için harekete geçtiklerini ilan ettiler. Bugün İran’a yapılan bu uygulama, çok yakın bir zamanda resmî olarak Türkiye’yi de kapsayacaktır.

Kaldı ki bu sözleşmelere taraf olan ülkelerin birçoğu, Fransa ve İngiltere dahi, sözleşmelerin en önemli maddelerine çekince koymuş veya beyanda bulunmuşlardır.

İçerde Terörü Kışkırtma Dışarda Müdahale Zemini

Bir halkın kendi kaderini tayin etmesi silahla olur. O nedenle halkların kendi kaderini tayin etmesi, bir hukuk sorunu olmaktan önce bir silahlı mücadele sorunudur. İkiz Sözleşmeler’in onaylanması bu açıdan çok önemlidir. Hem Türkiye’ye dışardan askerî müdahale için bir zemin yaratılmaktadır; hem de bu dış müdahaleyle bağlantılı olarak içerden terör kışkırtılmaktadır.

Halk kavramı kavim karşılığıdır. Henüz millet haline gelmemiş etnik grupları da kapsamaktadır. Kaldı ki halkın ne olduğuna hukuki zeminlerde karar verilmeyecek silaha sarılan ve silahlı mücadelesi desteklenen topluluklar “halk” olarak kabul edilecektir.

İkiz Sözleşmeler’in 1. maddesindeki halkların kendi kaderini tayin hakkı,

1960'lı yıllarda sömürgeleikten kurtuluş amacıyla değerdendirilmişti. Bugün değışen dünyada ABD bu hakkı kurtulmuş olan sömürgelelerde kurulan millî devletleri parçalamak için kullanmaktadır.

Büyük Komplo

Türkiye, topyekûn bir saldırıyla karşı karşıyadır. Ulusal devleti, ulusal ekonomisi, Atatürk devrimi toptan çökertilmek isteniyor. İkiz Yasalar, bu saldırının merkezî hamlesidir.

Türkiye'ye silahlı müdahalenin ve Türkiye içinde silahlı ayrılıkçı hareketlerin hukuki zemini döşenmektedir. Bütün bunlar önümüzdeki yılların gündemindedir.

Bu topyekûn saldırı, büyük bir komployle uygulanıyor. Ulusal devleti savunmakla görevli olan kuvvetler, psikolojik harekâtla sindirilmek isteniyor.

Cumhurbaşkanımıza, bir kez daha ve önemle bu yasaları Meclis'e göndermesini arz ediyoruz.

Eğer İkiz Sözleşmeler yasalaşacak olursa, bu konuda sessiz kalanlar, sindirilmiş olanlar dahil, herkes sorumlu olur.

AKP HÜKÜMETİ İLE ABD ARASINDAKİ GİZLİ MUTABAKAT

13 Temmuz 2003

Gizli Mutabakat Doğrulandı

Türkiye'nin güvenliğinden sorumlu güvenilir kaynaklardan öğrendiğimize göre, 11 Türk subay ve astsubayının bir ABD bölüğü tarafından

Süleymaniye’de esir alınmasından sonra, AKP hükümeti ile ABD hükümetinin yetkili kıldığı üst düzey yöneticiler arasında çok gizli görüşmeler yapılmış ve ABD’nin uzun süredir dayattığı mutabakat konusunda anlaşmaya varılmıştır.

İşçi Partisi, gizli görüşmeler ve gizli mutabakat haberini aldıktan sonra, hem askerî çevrelerde ve Dışişleri Bakanlığı’nda, hem de AKP çevrelerinde araştırma yaparak, gizli görüşmelerin ve gizli mutabakatın içeriğinin “ne yazık ki doğru” olduğunu saptamıştır.

Gizli Mutabakatın Tarihçesi

- Uzun süredir Türkiye’ye dayatılan mutabakat, ABD Dışişleri Bakanı Powell ile Abdullah Gül arasındaki görüşmelerde iki sayfalık ve 9 maddelik bir metin halinde kabul edilmiştir. Abdullah Gül, bu gizli antlaşmayı Sedat Sertoğlu’na itiraf etmiştir (bkz. *Vatan*, 24 Mayıs 2003).

- Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Uğur Ziyal’ın 15-19 Haziran 2003 tarihleri arasındaki Washington temaslari, Gizli Mutabakat zemininde yürütülmüştür. Ziyal’ın temaslardan sonra Dışişleri Bakanlığı’nda yaptığı özel toplantıda, verdiği bilgiler de Gizli Mutabakat ile aynı yöndedir.

- Gizli Mutabakat, en son geçen hafta AKP hükümeti ile ABD üst düzey yetkilileri arasında yapılan gizli görüşmelerde sonuca bağlanmıştır.

- Genelkurmay’ın Gizli Mutabakattan haberi vardır. Bazı noktalara itiraz ettiği belirtilmektedir. Genelkurmay’ın razı edilmesi işlemi, bu nedenle 30 Ağustos sonrasına bırakılmıştır.

Gizli Mutabakatın İçeriği

Partimiz, gizli görüşmeler ve Gizli Mutabakat hakkında *bugün açıklanmasını uygun bulduğu gerçekleri* milletimize duyurmayı görev bilmektedir.

Gizli Mutabakatın içeriği şöyle özetlenebilir:

1. Türk askeri Irak’ın kuzeyinden çekilecek: Irak’ın kuzeyinde bulunan bütün Türk birlikleri ve Türk Ordusu’na bağlı özel kuvvetler, dört ay içinde aşamalı olarak Türkiye sınırları içine çekilecek.

2. Sınır harekâtlarına son: Türk Ordusu bundan böyle hangi gerekçeyle olursa olsun, sınır ötesi harekâta bulunmayacak. PKK/KADEK’in Türkiye egemenlik alanı dışında takip ve bastırılması harekâtlarına son verilecek.

3. PKK'ya askerî harekât için ABD'den izin: PKK/KADEK'E karşı Türkiye devletinin egemenlik alanı içinde yapılacak askerî harekâtlar için, ABD askerî makamlarına haber ve bilgi verilecek, izin alınacak.

4. Türkiye'ye ambargo ve askerî yaptırım tehdidi: Eğer Türk Silahlı Kuvvetleri, PKK/KADEK'e karşı ABD askerî makamlarına bilgi vermeden ve izin almadan harekât yapacak olursa, ABD hükümeti, Kürt halkına karşı şiddet kullanıldığı ve soykırım uygulandığı çerçevesi içinde uyarıda bulunma hakkını kullanabilecek. Bu durumda ABD gerekli gördüğü ambargo ve silahlı müdahale gibi siyasal ve askerî yaptırımları saklı tutacak.

5. ABD'nin İran ve Ortadoğu harekâtlarına aktif destek ve katılım: Türkiye, ABD'nin İran'a ve diğer Ortadoğu ülkelerine karşı uygulayacağı sınırlı askerî harekâtlara, ABD'nin talep etmesi halinde şartsız olarak üs ve taşıma kolaylıkları sağlayacak, askerî birlik verecek. Türk birliklerinin üst komuta yetkisi, ABD komutanlığında olacak.

6. Türk Ordusu'nun asker ve silah gücünde indirim: Türk Ordusu'nun asker sayısı ve silah kuvveti, ABD'nin uygun bulduğu sayı ve kabiliyete indirilecek, özellikle tank ve ağır silahların miktarı düşürülecek, savaş uçağı sayısı sınırlanacak, bütün silah ve cephane bundan sonra ağırlıklı olarak kısa menzilli taktik savunma kavramına [belgede konsept deniyor] göre ayarlanacak, Türkiye'de bulunan ABD ve NATO irtibat subaylarının görev alanları ve yetkileri genişletilecektir.

7. Irak'ın kuzeyinde kurulan Kukla Devlet Türkiye tarafından resmen tanınacak: Irak'ın kuzeyinde kurulmuş olan ve sözümona "Kürdistan" adı verilen Kukla Devlet, resmen ilan edildikten sonra, Türkiye tarafından da resmen tanınacak. Türk devletinin Kukla Devletin kuruluşunu "savaş nedeni" sayan Millî Güvenlik Siyaset Belgesi ve bu yöndeki politika ve kararları kaldırılacak.

8. PKK/KADEK elemanlarına geniş kapsamlı af: Abdullah Öcalan ve diğer dört lideri dışında bütün PKK/KADEK yönetici ve elemanlarına geniş kapsamlı af çıkarılacak.

9. PKK/KADEK yasallaştırılacak: Etnik grupların yasal siyasete katılmaları önündeki bütün yasal kısıtlamalar ve engeller kaldırılacak. Af yasasıyla bağlantılı olarak PKK/KADEK'e yasal siyaset düzleminde yer alma olanağı sağlanacak, hapiste veya dağda bulunan yöneticilerin siyasal mücadeleye katılmaları için gerekli hukukî ve siyasal önlemler alınacak ve uygulanacak.

10. Belediyelere özerklik: Kamu Reformu Yasası ve yeni Yerel Yönetim Yasaları hızla çıkartılarak, Türkiye'deki Kürt nüfusun yoğun olarak yaşadığı şehir ve kasabaların belediyelerinin özerkleşmesi süreci kararlı olarak

yürütülecek.

11. Dört yılda aşamalı olarak federasyona geçiş: Türkiye, dört yıl içinde uygulanacak bir planla, üniter devlet yapısını terk ederek, federasyona geçecek.

12. Kıbrıs'ta Denктаş devre dışı bırakılacak ve Annan Planı küçük değişikliklerle uygulanacak: KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denктаş, "Arafat modeli" denen uygulamayla devre dışı bırakılarak, Kıbrıs'ta Annan Planı bazı küçük değişikliklerle hayata geçirilecek.

13. Ege'de Yunanistan'ın taleplerine esnek tutum: Ege kıta sahanlığı konusunda Türkiye, Yunan doktrinine daha esnek davranacak, Türk jetlerinin uçuş alanı daraltılacak, sık sık ortaya çıkan "it dalaşı" sorunu Yunanistan rahatsız edilmeden çözülecek.

14. Ermenistan'a yönelik kısıtlamaların kaldırılması: Türkiye'nin Ermenistan ile ilişkileri normalleştirilecek ve iyileştirilecek, sınır ticaretinde Ermeniler lehine düzenlemeler yapılacak, Ermenilerin Türkiye'ye gezilerindeki bazı kısıtlamalar kaldırılacak.

Cumhuriyet Tarihinin En Ağır Suçu İşleniyor

Milletimizden ve TBMM'den gizli olarak başka bir devlet ile mutabakatta bulunmak, ağır bir suçtur.

Mutabakatın, milletimizin bağımsızlığına, devletin egemenliği ve tekliğine, Türkiye'nin bütünlüğüne ve Türk Ordusu'na ihanetle özetlenebilecek içeriği, suçu ağırlaştırmaktadır.

İhanet mutabakatı, devletin sorumlu makamları tarafından bilinmektedir.

Meclis Derhal Toplanmalı

TBMM, AKP iktidarı ile ABD arasında yapılan gizli mutabakatı görüşmek için derhal toplanmalıdır. Cumhurbaşkanı bunun için inisiyatifini kullanmalı ve TBMM Başkanı, Meclis'i toplantıya çağırmalıdır.

Bu Mutabakatın Uygulanmasına Hizmet Etmek Suçtur

Mutabakatın uygulanmasına başlanmıştır. Bu uygulamaya şu veya bu

düzeyde hizmette bulunmak suçtur.

Tayyip Erdoğan-Abdullah Gül İktidarı Halk Hareketiyle İndirilmeli

Tayyip Erdoğan-Abdullah Gül ikilisi, ABD tarafından iktidara getirildikleri günden beri Türkiye'yi içerden vurmaktadır. Bu ihanet mutabakatını kabul eden ve uygulamaya geçen iktidar meşruluğunu kaybetmiştir. Bu iktidarın halk hareketiyle indirilmesi, bugün ertelenemez bir vatan ve anayasa görevidir.

Derhal Millî Hükümet

Türkiye'nin ABD'den gelen tehdide karşı bütün kuvvetini ve imkânlarını harekete geçirmesi, ertelenemez bir görevdir. Bunu başarmak için millî bir hükümetin kurulması şarttır.

Milletvekillerine mektup olarak da gönderildi, 16 Temmuz 2003.

“GİZLİ MUTABAKAT”IN İNCİRLİK’TEN BAŞKA MADDELERİ DE VAR”

15 Ocak 2004

ABD Dışişleri Bakanı Powell ile Abdullah Gül arasında 2 Nisan 2003 günü yapılan görüşmelerde iki sayfalık ve 9 maddelik bir mutabakat metni kabul

edilmişti. İncirlik'in ABD savaş uçaklarına açılması taahhüdü o mutabakatta bulunuyordu. Abdullah Gül, bu gizli antlaşmayı Sedat Sertoğlu'na itiraf etmişti (bkz. *Vatan*, 24 Mayıs 2003).

Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Uğur Ziyal'ın 15-19 Haziran 2003 tarihleri arasındaki Washington temaları, Gizli Mutabakat zemininde yürütülmüştür. Ziyal'ın temaslardan sonra Dışişleri Bakanlığı'nda yaptığı özel toplantıda, verdiği bilgiler de Gizli Mutabakat ile aynı yöndeydi.

Tayyip Erdoğan-Abdullah Gül hükümeti, 23 Haziran 2003 tarihli Gizli Kararnameyi bu mutabakat metnini esas alarak kabul etti.

11 Türk subay ve astsubayının bir ABD bölüğü tarafından Süleymaniye'de esir alınmasından sonra, AKP hükümeti ile ABD hükümetinin yetkili kıldığı üst düzey yöneticiler arasında çok gizli görüşmeler yapıldı ve daha kapsamlı bir mutabakata varıldı.

Genelkurmay'ın 13 Temmuz 2003 günlü basın toplantısında da belirttiğim üzere, Gizli Mutabakattan haberi vardır. Bazı noktalara itiraz ettiği belirtilmekteydi. Genelkurmay'ın razı edilmesi işlemi, bu nedenle 30 Ağustos sonrasına bırakılmıştı.

13 Temmuz 2003 günü yaptığım basın toplantısında, ABD ile Türkiye arasındaki Gizli Mutabakatı 14 maddede özetleyerek kamuoyuna açıkladım ve 16 Temmuz 2003 günü TBMM üyelerine yazdığım bir mektupla tek tek bütün milletvekillerine bildirdim. Gerek basın toplantımda gerekse milletvekillerine yazdığım mektupta, Gizli Mutabakatın 5. maddesi gereği, Tayyip Erdoğan hükümetinin, İran'a ve diğer Ortadoğu ülkelerine karşı uygulayacağı sınırlı askerî harekâtlarda, ABD'ye şartsız olarak üs ve taşıma kolaylıkları sağlama taahhüdü altına girdiği belirtiliyordu.

Türkmenler Yurtlarından Sürülecek

13 Temmuz 2003 günü yaptığım basın toplantısında, gizli görüşmeler ve Gizli Mutabakat hakkında “bugün açıklanmasını uygun bulmadığım” maddeleri ileride açıklayacağımı belirtmiştim. O zaman kamuoyunda ve özellikle Türkmenler arasında bir telaş yaratmaması için, şu maddenin açıklanmasını ileri tarihe bırakmıştım:

Kuzey Irak'taki Kürdistan sınırları içinde, özellikle Kerkük, Süleymaniye ve Musul'da yaşayan Türkmenler, ABD tarafından güvenli biçimde Bağdat'a ve Irak'ın diğer bölgelerine taşınacak, onlara taşındıkları yerlerde iş olanakları sağlanacak.

Kukla Devlete Bekçilik İncirlik'ten Yapılıyor

1990 sonrası Türkiye hükümetleri, ABD ve İsrail'in Kuzey Irak'ta bir Kukla Devlet kurmalarına destek olmuşlardır. Ortadoğu'da ikinci bir İsrail işlevi gören bu devlet, şimdi genişleme aşamasına gelmiştir. ABD ve İsrail için vazgeçilmez olan bu Kukla Devlet, ancak güneye ve kuzeye doğru genişleyerek varlığını sürdürebilir.

Genişlemenin birinci aşaması, artık uygulanmaktadır. Kukla Devlet, güneye, petrole, Kerkük'e doğru genişletilmektedir. ABD, bu uygulamanın güvenliğini İncirlik'ten sağlamaktadır. İncirlik, bugün Irak'ın toprak bütünlüğünü, Irak halkını ve Irak Türkmenlerini vuran bir merkezdir. İkinci aşama, kuzeye, yani Türkiye'ye doğru olacaktır. Bunun hazırlıkları da başlamıştır.

İncirlik üssünün ve ABD'nin Türkiye'den istediği diğer askerî kolaylıkların tek bir amacı vardır: Kuzey Irak'taki Kukla Devletin bekçiliğini yapmak ve genişleme operasyonunu yürütmek.

Tayyip Erdoğan yönetimi, İncirlik'i ABD'ye açarak ve diğer askeri kolaylıkları sağlayarak, açıkça Türkiye'nin bölünmesine bilerek hizmet etmektedir.

Tayyip Erdoğan yönetimi, Türk Ceza Kanunu'nda tanımlanan en ağır suçu işlemektedirler.

Bu İktidardan Kurtulmak Yakıcı Sorun

Tayyip Erdoğan-Abdullah Gül ikilisi, ABD tarafından iktidara getirildikleri günden beri Türkiye'yi içerden vurmaktadır. Bu ihanet mutabakatını kabul eden ve uygulamaya geçen iktidar meşruluğunu kaybetmiştir. Bu iktidar, 28 Temmuz 2003 yerel seçimlerinde yeni mevziler elde ederse, Türkiye'yi bölmeye hizmet eden Gizli Mutabakatları uygulamada yeni bir atağa geçecektir. Bu iktidardan kurtulmak, Türkiye için varlık yokluk sorunudur.

ÇUVAL HAREKÂTININ SUÇ ORTAKLARI

13 Temmuz 2003

Tayyip-Gül ikilisi, Türk Ordusu'na karşı yürütülen askerî harekâtın iç hatlardaki uzantısıdır. Türk Ordusu'na karşı ABD Ordusu'na dayanmak isteyen bu iktidar meşru değildir. Tayyip-Gül ikilisinin önünde selama geçilemez, onların kestiği koyun yenemez. Türkiye'yi içerden vurmaktadırlar. Çıkarlarını ABD'nin emelleriyle birleştirmiş olanları iktidardan indirmek, artık ertelenemeyecek bir vatan görevidir.

Artık umarız farkına varılmıştır, şakası olmayan yıllara girmiş bulunuyoruz. Keşke öyle olmasa, ama bizim elimizde değil. Washington'daki savaş çetesinin boyundan büyük hırsları, ABD'yi Türkiye ile karşı karşıya getirmiştir.

Olay: ABD'nin Askerî Harekâtı

Olay, basit bir tutuklama değildir. ABD Ordusu'na bağlı bir bölük, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin 11 subay ve astsubayına karşı bir askerî harekât uygulamıştır. Yapılan baskında, Türk askerine ateş edilmiştir. Eğer TSK'nın askerî talimname ve geleneğini uygular, silahınızı teslim etmez ve bu baskına silahla cevap verirsiniz, bunun anlamı savaşı kabul etmektir. Başka deyişle ABD Ordusu savaşı göze alarak bu harekâtı yapıyor. Türk Ordusu ise, şimdilik savaşı kabul etmemiş gibi oluyor. 11 Türk askeri esir edilmiştir. Savaş ertelenmiştir.

Neden: ABD'nin Stratejisi

ABD'nin uyguladığı dünya stratejisi, saflaşmayı da belirliyor, kuvvet kullanma yöntemini de.

ABD, dünya imparatorluğunu kurmak için, stratejik hedef olarak Orta Asya'yı ele geçirmek peşindedir. Ortadoğu, Orta Asya'nın kanadında yer alıyor.

Bu stratejide Türkiye'ye biçilen rol, "kriz bölgelerine müdahale gücü"

olmasıdır. Bağımsız, bütünlüğü sağlam ve ekonomisi kuvvetli bir Türkiye'nin bu rolü kabul etmesi mümkün değil. Herkes biliyor ki, bu rolü ancak parçalanmış ve zaaflar içinde kuklalaştırılan bir "Türkiye" kabul edebilir. O nedenle ABD stratejisine göre, Türkiye'nin millî devleti yok edilmelidir. Türkiye, ancak o zaman önce İran'ın üzerine sürülecek ve sonra Asya kapılarına vurulacak bir koçbaşı haline getirilmiş olacaktır.

İşte Türkiye'ye ancak savaşlarla kabul ettirilebilecek olan rol budur.

Savaş Önlenemez mi?

Peki savaş önlenemez mi?

Eğer ABD'yi büyük bir bozguna sürükleyen Dick Cheney savaş çetesi iktidardan tasfiye edilirse, önlenabilir. Bu da Türkiye ve Avrasya'nın direnmesine bağlıdır. Türkiye kararlı ve caydırıcı bir tavra girer; böylece Çin, Hindistan, Orta Asya, İran, Rusya, Almanya, Fransa seddinin kurulmasını hızlandırır, belki kapsamlı bir savaşa gidişin önü bir yerde kesilebilir. Eğer bu kısa erimde başarılmazsa, ABD, birbirini izleyen savaşlarda yine o Avrasya seddine çarpacak ve önünde sonunda Okyanus'un ötesine çekilmek zorunda kalacaktır.

O nedenle direnen Türkiye, yalnız kendisini değil, bütün insanlığı kurtarır. Ve direnen Türkiye, kendi ittifak birikimini harekete geçirir ve Avrasya seddinin inşasını hızlandırır.

Silahla Çözebileceğimiz Sorunlarla Karşı Karşıyayız

Bu koşullarda, öncelikle en önemli gerçeğimizi aklımızın en sağlam köşesine yazmalıyız: Silahla çözeceğimiz sorunlarla yüz yüze geldik. Caydırmak için de silahlı olmak gerekir, eğer caymıyorsa bozguna uğratmak için de.

İşte Kıbrıs ve işte Irak'ın kuzeyi! Doğu Akdeniz'den İran'a kadar bir hat oluştu. Türkiye, ayrıca ABD tarafından Balkanlar ve Kafkaslar üzerinden de kuşatılmak isteniyor. Bu kuşatmayı parçalayacak imkân ve kozlar kuşkusuz var. Bütün mesele o imkânları kullanmaya karar vermektedir.

Büyük Tehlike: İrade Çözülmesi

Türkiye için büyük tehlike, kendi devletinin iradesinin çözülmesidir. ABD'nin 2002 yılında 3 Kasım'a kadar süren bir hava harekâtıyla Türkiye'nin tepesine indirdiği Tayyip Erdoğan-Abdullah Gül ikilisinden söz etmiyoruz. Bu paraşütçü takımı, ABD'den aldıkları görevi yapıyorlar. Ancak Türk devletinin millî kesiminde bir irade çözülmesi görülüyor. Aslında Tayyip Erdoğan-Abdullah Gül ikilisinin iktidar olması da, o irade çözülmesinin sonucuydu.

ABD iktidarı ele geçiremese ve o irade çözülmesini saptamasa, son askerî harekâtı düşünemezdi bile. Demek, caydırıcılığı kaybetmişiz.

İktidar Meşru Değildir ve Bir Halk Hareketiyle Götürülmelidir

Öyleyse Türkiye'nin kararlılık ve caydırıcılık süreci iki aşamadan geçecektir.

BİR: Türkiye'nin millî kuvvetleri, millî devleti sürdürme kararı alacak. Bu karar yok mu? İşçi Partisi'nde ve işçi hareketinde var. Diğer sınıf ve kuvvetler ise karar noktasına geliyorlar. ABD, son uygulamasıyla ister istemez bunu hızlandırdı.

İKİ: Tayyip Erdoğan iktidardan indirilecek ve bir millî hükümet kurulacak.

Kararlılığın belirtisi, yapmaktır. Herhangi bir karar ve planın varlığı, lafta değil, uygulamada kendini gösterir. Millî kuvvetler, ABD'nin paraşüt takımını bir halk hareketiyle iktidardan indirme pratiğine girmiyorsa, Türkiye'yi savunma kararlılığında da değillerdir.

Türkiye, artık bu iktidarı taşıyamayacak noktaya gelmiştir. Onlar götürülmezse, Türkiye gidiyor. Tayyip-Gül ikilisinin, Türk Ordusu'na karşı yürütülen askerî harekâtın iç hatlardaki uzantıları olarak ortaya çıkmaları, yeterli devirme nedenidir. Türk Ordusu'na karşı ABD Ordusu'na dayanmak isteyen bu iktidar meşru değildir. Tayyip-Gül ikilisinin önünde selama geçilemez, onların kestiği koyun yenemez. Türkiye'yi içerden vurmaktadırlar. Hukukî gerekçe bütün kanıtlarıyla ortadadır.

Çıkarlarını ABD'nin emelleriyle birleştirmiş olanları iktidardan indirmek, artık ertelenemeyecek bir vatan görevidir.

Millî Hükümet Nasıl Kurulur?

Bugün kalıplar içinde bulunabilecek hiçbir çözüm yok. Bütün çözümler kalıpların dışındadır; devrimcidir.

Türkiye, hükümete kalmaz. “Şalter inecek, hükümet gidecek” diyen işçi hareketinden milletin sivil asker en geniş kesimlerine kadar uzanan millî kuvvetler, iktidarı indirme pratiği içinde millî hükümet çözümünü de

biçimlendireceklerdir. Parlamantonun içindeki ve dışındaki millî kuvvetlerin güçbirliği, çeşitli seçenekler üretir. Çok sayıda AKP milletvekili de, tezkerenin reddedilmesinde olduğu gibi Kuvvayı Milliye saflarında olacaklardır. Günümüzün Kuvvayı Milliye hareketinde yer almak, yarının millî hükümetinde sorumluluk üstlenmek anlamına gelir.

Millî hükümeti kurmanın yolu, Tayyip-Gül ikilisini iktidardan indirme pratiğinden geçmektedir.

Kolay gelsin!

AMİR-MEMUR İLİŞKİSİ

20 Temmuz 2003

Tayyip Erdoğan'ın kendisi de, ABD Savunma Bakanı'nın imzasıyla gelen mektubu iade etmeyerek, memur konumunu kabul etmiş oluyor. Peki biz, Türk milleti, ABD memuru konumunda olduğu her iki tarafça kabul edilen bir zatı, Türkiye Başbakanı olarak görmeye devam edecek miyiz?

Abdullah Gül diyor ki: Biz, ABD ile bölgede ortak hareket etmeyi kararlaştırdık.

ABD Büyükelçisi Pearson diyor ki: Biz Kuzey Irak'ta PKK/KADEK ile Tayyip Erdoğan hükümetinin bilgisi dahilinde görüşüyoruz.

PKK/KADEK diyor ki: Türkiye ve İran başta olmak üzere var olan millî devletlerin silahla tasfiye edilip, Ortadoğu'ya yeni bir düzen getirilmesinde ABD ile birlikteyiz.

ABD'nin sözde "Irak Hükümet Konseyi"ne tayin ettiği 25 üyeden biri olan Dr. Mahmut Osman diyor ki: Ben PKK/KADEK'in dostuyum.

ABD Savunma Bakanı Rumsfeld, Tayyip Erdoğan'a yazdığı mektupta diyor ki: Türk Ordusu'nun birlikleri, Kuzey Irak'ta ABD önderliğindeki koalisyona karşı silah, patlayıcı maddeler, detantörler ve zamanlama cihazları kullanarak

eylemlerde bulunuyor. Türk hükümetinin böyle harekâtlar için Türk Ordusu'na yetki vermediğini ve bu eylemleri desteklemediğini biliyoruz.

İran devleti yetkilileri diyor ki: PKK/KADEK, İran Ordusu'na karşı Pentagon'dan aldığı emirle silahlı eylemler yapıyor.

Saflaşma Belli

Aslında bütün bu açıklamalar, laftan ibaret değildir. Hepsi de belli uygulamalara işaret etmektedir. Kuzey Irak'ta cephe cepheye gelen güçler bellidir. Emperyalizmin cephesinde ABD, Tayyip Erdoğan iktidarı ve PKK vardır. Ortadoğu milletlerinin cephesinde ise, Irak'ın ABD'ye karşı savaşan millî güçleri, Arap, Kürt ve Türkmen halkları, Türk Ordusu ve İran bulunmaktadır.

Rumsfeld'in Saptamaları

ABD, Savunma Bakanı Rumsfeld, Tayyip Erdoğan'a yazdığı mektupta, Türk Ordusu'na karşı yaptıkları silahlı harekâtın sebebini açıkça ortaya koymuştur:

“Bizim askerî güçlerimizin çabuk hareket etmelerinin sebebi, bir suikast tehdidi ve Koalisyon'a karşı eylemlerin bölgeyi hızla istikrarsızlaştıracak sonuçlar doğurabileceği idi. Ayrıca gözaltına alınan üniformasız personel ile birlikte hiç beklenmedik bir şekilde çok sayıda silah, patlayıcı madde, detantör ve zamanlama cihazı ele geçirilmesi, var olan kuşkularımızı daha da artırdı. (...) Türk hükümetinin Kuzey Irak'taki koalisyon faaliyetine karşı zararlı bir harekete yetki vermeyeceğini ve bu hareketleri desteklemeyeceğini biliyoruz.” (Mektubun çok bozuk çevirisi için bkz. *Hürriyet*, 18 Temmuz 2003.)

Rumsfeld, bu mektubunda açıkça şu saptamalarda bulunmaktadır:

1. Türk Silahlı Kuvvetleri, Kuzey Irak'ta ABD'nin başında bulunduğu “Koalisyon”a karşı silahlı eylemler yapıyor.
2. Türk Ordusu'nun bu eylemleri, Irak'taki gerilla mücadelesini güçlendiriyor ve ABD'nin istikrar kurmasına zarar veriyor.
3. Tayyip Erdoğan hükümeti, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin değil, ABD Ordusu'nun yanındadır.

Tayyip Erdoğan’a “Türk Ordusu’nu Denetle” Talimatı

“Yanındadır” ne kelime, emrindedir demek daha doğru. ABD hükümeti, Tayyip Erdoğan’a açıkça Türk Ordusu’nu denetleme emrini vermektedir. Rumsfeld’in mektubunun en önemli bölümü de burasıdır:

“Gerçeklerin ortaya konulması için ileriye doğru hareket ederken, askerî güçlerimiz arasında bu tür olayların yaşanmaması ve önlenmesi için çalışmalıyız.”

Rumsfeld, Tayyip Erdoğan’a, Türk Ordusu’nun Türkiye’nin toprak bütünlüğünü savunmaya yönelik uygulamalarını önle diyor.

Ve bu talimat, aslında silahlı tehdidi de içermektedir. Türk birliklerinin harekâtına engel olunmaması durumunda, silah kullanılacağı bildirilmektedir.

ABD’deki savaş çetesi de biliyor ki, Türkiye, kendi toprak bütünlüğünü ve egemenliğini savunacaktır. O nedenle artık silahlar konuşacaktır.

Biz, Türkiye olarak, toprak bütünlüğümüzü ve egemenliğimizi savunacağımızı biliyor muyuz?

İşçi Partisi, kesinlikle biliyor. “Millet direnir, millî devlet direnir, millî ordu direnir” diye özetlediği tunç yasası, işte bu bilginin ifadesidir.

Diğer millî kuvvetler biliyor mu?

Onlar, daha mecbur kalacağımız yere gelmedik, biraz daha zaman kazansak ne güzel olur diyorlar.

Hainler biliyor mu?

Onlar ise, ABD’nin bildiklerini biliyorlar, başka şey bilemezler, ihanete kilitlenenler, omuzları üzerinde kendi kafalarını taşımazlar.

AKP İktidarının Cansiperane Hizmetleri

Saflar o kadar kesin çizgilerle oluşmuştur ki, ABD ile PKK/KADEK arasındaki artık açıkça itiraf edilen işbirliğinin içinde Tayyip Erdoğan iktidarı da vardır. AKP Hükümeti ile ABD arasındaki Gizli Mutabakat, artık bizzat ABD yetkilileri tarafından açığa vurulmakta ve Abdullah Gül tarafından da itiraf edilmektedir. Bu tabloda AKP hükümeti, Türkiye’ye karşı ABD Ordusu’nun safında o kadar cansiperane bir tavır almıştır ki, Adalet Bakanı sıfatını taşıyan Cemil Çiçek, ABD’nin özür dilememekte haklı olduğunu, aksi takdirde Türkiye’nin de tezkereyi reddettiği için ABD’den özür dilemesi gerektiğini söyleyebilmektedir.

Tayyip Erdoğan da Memur Konumunu Kabul Ediyor

İşçi Partisi, bu manzarayı, daha 2003 Kasım seçimleri öncesinde görmüş ve milletimizi uyarmıştı. AKP iktidarının ABD'nin Irak'a saldırısı öncesinde, Türk Ordusu'nu sırtından vurmak için tezgâhlandığı ortadaydı.

Ve işte görevler yapılmaktadır. AKP iktidarı, Türkiye'yi içerden ve hem de hükümet mevzilerinden vurmaktadır.

Bush'un Erdoğan'ı muhatap kabul etmemesi, gerçeği bir kez daha apaçık sergiledi: ABD hükümeti, Tayyip Erdoğan'la ilişkisini denk hükümetler arasındaki ilişki olarak görmüyor.

ABD hükümeti, Tayyip Erdoğan'a, Savunma Bakanı'nın imzasıyla mektup göndererek, aramızdaki ilişki amir-memur ilişkisidir diyor.

Tayyip Erdoğan'ın kendisi de, ABD Savunma Bakanı'nın imzasıyla gelen mektubu iade etmeyerek, ABD'nin memuru konumunu kabul etmiş oluyor.

Peki biz, Türk milleti, ABD memuru konumunda olduğu böyle ittifak halinde kabul edilen bir zatı, Türkiye Başbakanı olarak görmeye devam edecek miyiz?

ÇUVALI ÇIKARIP, KEFENİ GİYECEĞİZ

3 Ağustos 2003

Bu olağanüstü duruma verilecek tek bir cevap vardır: Çuvalı çıkaracağız ve kefeni giyeceğiz. Miskinlikle, boyun eğerek, teslim olarak kurtarabileceğimiz hiçbir şey yoktur. Kafamızdaki çuval, söylendiği gibi bizi ölümden kurtaramayacaktır. Ama kefen, bizi kesinlikle ölümden kurtarır.

Durum: Türkiye'nin başına çuval geçirilmiştir. O çuvalı kafamızdan çıkarmış değiliz. Aslında çuval, Süleymaniye'de değil, çok önceden geçirilmişti.

Şimdi tarihçenin sırası değil, bu durumdan nasıl kurtulacağız, meselemiz

odur.

Vah Benim Şehitlerim

Vah benim Türkiyem!

Kafası Amerikan çuvalının içinde, Türk askerinin Amerika komutasında Irak'a yollanmasını tartışıyor.

Van benim Çanakkale şehitlerim, İngiliz emperyalizminin üzerimize sürdüğü Anzakların kurşunlarıyla toprağa düşmüştünüz. Şimdi sizin torunlarınız, Amerikan emperyalizminin emrinde Irak halkının üzerine sürülecek!

Vah benim Kurtuluş Savaşı şehitlerim! İngilizin ve Fransızın dolduruşuna gelen Yunan ve Ermeni kurşunlarıyla can verdiniz! Şimdi sizin torunlarınız, ABD komutanları tarafından Irak'ın kurtuluş savaşını bastırma operasyonlarında kullanılacak!

Kimsenin Gücü Yetmez

Mehmetçiği Irak'ın ve İran'ın üzerine sürebilecek bir kudret yoktur. Buna hiç kimsenin gücü yetmez.

Türkiye'de hiçbir iktidar, hiçbir kuvvet, Mehmetçiğin kanını satacak güçte değildir.

Hiçbir iktidar, milletimize, böyle bir zilleti, böyle bir ahmaklığı, böyle bir felaketi dayatamaz.

Fikret Otyam Ağabey'in deyişiyle, Buşoğlubuş'un kiralık adamları, bütün tezkerelerini toplasın gelsinler, ancak kendi iplerini çekerler.

Zillet

Komşularına ihanet etmiş bir millet, binyıl geçse bile bu utancın altından kalkamaz. O kara lekeyi, hiçbir kahramanlık, hiçbir yaratıcılık Türk milletinin alnından silemez. Zaten böyle bir zillete düşen bir milletin ne kahramanlığa, ne çağdaşlığa gücü kalır. Artık o yalnızca maşalık yapabilir.

Ahmaklık

Ahmaklığa gelince: Diyelim haysiyet ve şerefimizi ABD imparatorluğunun ayakları altına seriyoruz, peki aklımızı da mı? Türkiye'nin ABD piyonluğunu kabul ederek, bütün Ortadoğu ülkelerini ve hatta bütün dünyayı karşısına almasında hangi mantık vardır ve hangi uzakgörüşlülük? Irak'tan gelecek tabutların üzerine kapanan ananın ve nişanlının gözyaşlarından, kim hangi kârı elde edecektir? Başkalarının fedaisi olanlar, ne kazanmışlardır ki, Türkiye de onu kazansın? Olabilir, hortumcu, büyük tefeci, dolar vurguncusu ve kara para erbabı, kirli servetlerine yeni servetler katabilirler. Ancak o sülüklerin emdikleri kan, yine Türkiye'nin kanı olacaktır.

Ve Felaket

Irak'ta ABD çıkarlarına bekçilik bir başlangıçtır. Türk Ordusu, o andan itibaren, ABD'nin kriz bölgelerine sürdüğü müdahale gücü haline gelir. Arap dünyasıyla savaşan Türk Ordusu, bir süre sonra kaçınılmaz olarak İran'a, derken Rusya'ya, Orta Asya Türk Cumhuriyetleri'ne ve hatta Çin'e karşı savaş cephelerine sürülmek durumunda kalır. Türkiye, Washington'daki savaş çetesinin kirli çıkarları uğruna yüzbinlerce evladını kaybeder. ABD'nin hiç olmazsa Atlas Okyanusu'nun ötesine çekilme olanağı vardır. Bozgunun asıl faturasını ise, Türkiye üstlenir. Bu fatura, Asya kapılarına bir koçbaşı gibi çarpıla çarpıla parçalanmak ve dağılmaktır.

Önce Kafamızı Kurtarmak

Görüldüğü gibi içine girilen dönemin şakası yoktur. Yığınakta yapılacak hatalar giderilemez.

Genelkurmay 2. Başkanı Org. Büyükanıt, Harp Akademileri'ndeki "Küreselleşme ve Güvenlik Sempozyumu"nda, başkalarının aklıyla karar verenler için, kafaları vücutlarına yabancılaşıyor demişti.

Amerikan çuvalının içindeki kafa, vücudumuza yabancıdır. O kafa, milletin kafası değildir.

O nedenle bugün en temel meselemiz, kafamızı ABD'nin geçirdiği çuvaldan çıkarmak ve kendi aklımızla, bağımsız karar vermektir.

Piyonun Yalnız Ayakları Vardır

Bazı hainler ve gafiller diyorlar ki, aman kafamızı çuvaldan çıkarmayalım, sonra Amerika bize öfkelenir, PKK'yı harekete geçirir, ekonomimizi çökertir, bizi parçalar, hatta işgal eder ülkemizi.

İşte çuval dediğimiz budur zaten. Başımıza geçirilmiş olan çuval, Süleymaniye faciasından önce, bu mantığın kendisidir. Amerikan savaş çetesi, şakağımıza namlusunu dayamış, bizi kukla haline getirmek istiyor. Kendimiz için karar vermeyeceğiz, kaderimizi Amerikan savaş makinesine bağlayacağız, bizden istenen budur.

Peki o zaman Türkiye kalır mı? O senaryoda Türkiye yok artık, yalnız Amerika var, bir de onun piyonu var. Piyonun kafası olmaz, yalnız ayakları olur. “Sen merkep olursan, sırtına çok semerler vurulur.”

Durum Olağanüstü

Önce şunu kavramalıyız: Olağan yöntemlerle bulacağımız bir çare yoktur. Durum artık olağan değildir. Kafamızı çuvaldan çıkarmaya kalkarsak, savaşla tehdit ediyoruz, olağanüstü olan budur.

Bu olağanüstü duruma, verilecek tek bir cevap bulunmaktadır, ikinci bir cevap yoktur: Çuvalı çıkaracağız ve kefeni giyeceğiz.

Mustafa Kemal Paşa, bu durumlar için, “Ya istiklal, ya ölüm” formülünü üretmişti. Aynen geçerlidir.

2003 Yılıının Türkiye Güzeli

Miskinlikle, boyun eğerek, teslim olarak kurtarabileceğimiz hiçbir şey yoktur.

Kafamızdaki çuval, söylendiği gibi bizi ölümden kurtaramayacaktır.

Ama kefen, bizi kesinlikle ölümden kurtarır.

Kefen giyenleri öldürmek çok zordur. Alparslan, Malazgirt Savaşı'na, kır atının üzerinde kefen giyerek başlamıştı. Ölümü göze almak, en büyük kuvvet kaynağıdır. Amerika'dan üstünlüğümüz buradadır.

Çuvalın içinde yaşamak, şerefsizliktir ve bize hiç yakışmaz.

Kefen ise, artık başıdik yaşamak isteyenlerin giysisidir, gelinlik gibi güzeldir ve hayat doludur, doğurucudur, üreticidir.

Kafasını çuvalın içinden ilk defa işçi sınıfımız çıkardı ve milletimize örnek oluyor.

Selam size vatan için kefen giyen Tekel işçilerimiz, Petrol işçilerimiz!

Herkesin âşık olacağı kadın, işte o Çaycuma'da, yumruğunu sıkmış, Tayyip Erdoğan'ı protesto eden Selülöz işçisidir. 2003 yılının Türkiye güzeli odur.

TEZKERECİLER İPE KOŞUYOR

8 Ekim 2003

Öncelikle şunu belirtelim: Mehmetçik, kesinlikle ABD'nin emrinde Irak halkına karşı savaşa sürülemeyecektir. Tezkereci Meclis çoğunluğu, tezkereci iktidara Irak'a asker gönderebilmek için bir yıl süreyle izin vermiş bulunuyor. Bu izin, ille de asker gönderileceği anlamını taşıyor. Hükümetin asker göndermek için ayrıca bir karar alması ve o kararın da Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından uygulanması gerekiyor. Demek ki, Mehmetçiğin ABD emperyalizminin piyonu haline getirilmesini önlemek için önümüzde daha iki aşama vardır.

Herkes öğrenecektir: Türkiye'de Mehmetçiği, ABD emperyalizminin piyonu yapacak bir kudret yoktur.

Menzildeki İpin Özelliği

Tezkere, Mehmetçiği ABD piyonu yapmaya yetmeyecektir, ama tezkereci iktidarı Yüce Divan sandalyelerine sürüklemeye pekâlâ yetecektir. Bu satırları tarih önünde yazıyorum. İktidar sahipleri, ellerindeki tezkereyle ipe koşmaya başlamışlardır. Koştukları menzilde göğüsleyecekleri bir ip bulunmuyor, kement haline getirilmiş bir ip bulunuyor. Bu saptama, tezkereci iktidarın Türkiye'yi hangi uçurumlara sürüklediği konusunda yeterli fikri bulunmayanlara sert gelebilir. Zaten ben hiçbir zaman onları dikkate almadım. Büyük bir milletin geleceğiyle oynamanın herhalde bir bedeli vardır ve o bedeli hatırlatmak bugün bir görev olmaktadır.

Yunanlıların Küçük Asya Faciası

Türk askeri oraya resmî geçit yapmaya gönderilmeyecektir.

Biz, Çanakkale'de İngiliz emperyalizminin üzerimize sürdüğü Anzak ve Avustralyalı askerleri nasıl karşıladık?

1919 yılında yine İngiliz emperyalizminin İzmir'e çıkarttıkları Yunan birliklerini Anadolu'da nasıl karşıladık?

1914'ten 1922 yılına kadar devam eden sekiz yıllık Kurtuluş Savaşımız

boyunca önce arlık Rusyası'nın, sonra İngilizlerin ve Fransızların ateş e sürdükleri Ermeni piyonlarına hangi iş lemi uyguladık?

İş gale uğ ramış bir ülke halkının yapacakları bellidir. Zaten Irak halkı, bugün kahramanca yürüttüğü mücadeleyle ne yapacağ ı konusunda yeterli bir fikir vermektedir.

Kukla Hükümetin Muhafızı Olmak

Mehmetçik, Irak'a gönderilecek olursa, yalnız ABD'nin çıkarları için mi savaşacak. Hayır, ABD'nin orada kurmuş olduğ u kukla hükümetin g venliğ i için de savaşacak; CIA ajanlarıyla birlikte hükümet koltuklarına oturtulan Talabani ve Mahmut Osman gibi ABD iş birlikçilerinin muhafızlığ ını yapacak.

Suriye ve İran Cepheleri

150 bin ABD askeri, Irak halkının kurtuluş savaşını bastırmaya yetmiyor. Bu kuvvete, 300 bin asker daha ekleyiniz yine yetmeyecektir. ABD iş galinin yakın bir zamanda Suriye ve İran'ı da hedef alması kaçınılmazdır. Zaten bu gerçek gizlenmiyor. O nedenle Irak'a gönderilecek Türk askeri, aynı zamanda İran ve Suriye'nin üzerine sürülecektir. Savaşın bu aşamasında Türkiye'nin ABD iş galine uğ raması kaçınılmaz hale gelir. Büyük müttefik ABD'nin orduları, Trakya ve Trabzon limanından, doğ u ve g neydoğ u hattına kadar Türkiye'nin bütün stratejik bölgelerine konuşlandırılacak, üstelik bu iş gal hareketi "ortak güvenlik" gibi gerekçelere dayandırılacaktır. Bütün bunlar, ABD'nin Türk Ordusu'nun önüne koyduğ u planlarda bütün ayrıntısıyla bulunmaktadır.

ABD-İngiltere-İsrail Ekseninin Piyonluğ u

Türkiye, Irak'a asker g nderdiğ i andan itibaren dünyanın baş ına bela olan ABD-İngiltere-İsrail ekseninin piyonu olmayı kabul etmiş olacaktır. Karşıya alınan cephe ise, Ortadoğ u  lkeleri, Rusya, Çin, Orta Asya Türk Cumhuriyetleri, Fransa ve Almanya baş ta olmak üzere bütün Avrasya'dır. Hatta bu savaş, ABD'nin bütün dünyaya karş ı yürüttüğü bir savaştır. Tıpkı Hitler gibi ABD'nin de bu macerada bozguna uğ rayacağ ı açıktır.

Bir kere cephe belirlendikten sonra, savaşın şu veya bu aşamasında, Türkiye için “sayım suyum yok” deme şansı yoktur. O zaman Türkiye, ABD’nin bozgununu paylaşacaktır. Ne var ki, ABD için yenilgiden sonra okyanusların arkasına kaçma şansı vardır; Türkiye’nin ise kaçabileceği bir yer yoktur ve bozgun felaketinin asıl büyük faturası Türkiye’ye çıkacaktır.

şimdi tezkerecileri ipe götürecek büyük suçu anlatabilmiş oldum mu acaba? Ve bir milletin kaderiyle oynayan küçük adamların başına neler geldiğini öğrenmek için, tarihin sayfalarını karıştırmaya hâlâ ihtiyaç var mıdır?

İntihar

İpe koşmak, intihara koşmak demektir.

En basiti, uygulayamayacakları bir karar almışlardır. ABD’den aldıkları görevi yerine getirmek için kendilerini zorlarken, tıpkı bir kurbağanın öküz olmak için kendini şişirmesi gibi atlayacaklardır.

İkincisi, aldıkları bu karar, kendilerinin gayri meşru bir iktidar olduklarını ispatlama gayretlerine bir yenisini eklemiştir. Türk Ordusu’nu ABD emrinde bir işgal kuvveti haline getirmeye kalkışanlar, Anayasa’yı iğnemektedirler. Böylece kendi meşrulukları üzerinde tepinmeye devam etmektedirler.

Üçüncüsü, tezkereci iktidarın büyük yalanı artık bütün çıplaklığıyla ortadadır. Hani bu iktidar sahipleri, İslamcı idi, Müslümanlığı savunuyordu. Bu nasıl Müslümanlıktır? Türk Ordusu, Müslüman Irak, Suriye ve İran halklarının, bütün Müslüman halkların üzerine sürülmektedir.

Neler Olur

Herkesin lkesi için varını yoğunu ortaya koyacağı büyük tarihî günler gelmiştir.

Birinci aşamada, tezkereci iktidarın meclis çoğunluğundan aldığı izne dayanarak, Mehmetçiği ABD çıkarları uğruna ateşe sürme kararı almasını nleme görevi var.

Eğer bu kararı alırlarsa, ikinci aşama gündeme gelir. O zaman gayri meşru bir iktidarın gayri meşru kararının uygulanmasını önlemek, bir vatan görevi olur.

Ama en iyisi ve en gvencelisi, bu kararları almak için görevlendirilmiş o tezkerecileri iktidardan indirmektir.

Bir millî hükümet kurmak, Türkiye için bir ölüm kalım meselesi haline

gelmiştir.

Mehmetçiği ABD çıkarları için ateşe sürme girişimi, bir yerde başarısızlığa uğrayacaktır. O yer, Türkiye'nin bugün başaşağı giden talihinin yeniden yükselişe geçtiği dönüm noktası olacaktır.

LÜBNAN'A ASKER GÖNDERMEK ABD-İSRAİL PLANLARI İÇİNDE GÖREV ALMAKTIR

6 Eylül 2006

Lübnan'a asker gönderilmesine ilişkin hükümet tezkeresi dün Meclis'te kabul edildi. Meclis'in bu kararından sonra basında, asker gönderiliyor yolunda haberler yayınlanmıştır. Bu haberler, hükümet kaynaklıdır ve hem hukukî duruma hem de fiilî duruma uymamaktadır. Anayasa'nın 92. maddesine göre, TBMM'nin yetki ve sorumluluğuna bırakılan husus, yalnızca "Asker gönderilmesine izin vermek"tir. Meclis'in tezkereyi kabul etmesi, Lübnan'a asker gönderme kararı değildir. Meclis, asker göndermeye izin vermiştir. Anayasa'nın kesin ve açık hükmüne göre, "karar" yetkisine sahip olan Cumhurbaşkanı, bu izin çerçevesinde yetkilendirilmiş olmaktadır.

Anayasa'nın 104. Maddesine Göre Karar Yetkisi Hükümette Değil Cumhurbaşkanı'nda

Cumhurbaşkanı'nın "Görev ve Yetkileri"ni düzenleyen 104. maddede, Cumhurbaşkanı'nın "Türkiye Büyük Millet Meclisi adına Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Başkomutanlığını temsil etmek" ve "Türk Silahlı Kuvvetleri'nin kullanılmasına karar vermek"le görevli ve yetkili olduğu hükme bağlanmıştır.

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin yabancı ülkelere gönderilmesine izin vermeyi düzenleyen 92. maddenin başlığı "Silahlı kuvvet kullanılmasına izin verme"dir. 104. maddede Cumhurbaşkanı'na verilen görev ve yetki de "Türk Silahlı Kuvvetleri'nin kullanılmasına karar vermek"tir. Yani Anayasa, "Türk Silahlı Kuvvetleri'nin yabancı ülkelere gönderilmesini" "Türk Silahlı Kuvvetleri'nin kullanılması" kapsamında görmüştür.

Cumhurbaşkanı Asker Gönderme Kararı Alabilir veya Almayabilir de

Anayasa'nın açık hükmünü hiçe sayan Tayyip Erdoğan, kamuoyunu yanıltmaktadır. Asker göndermeye izin ile asker gönderme kararı kasıtlı olarak birbirine karıştırılmaktadır. Oysa Anayasa ikisini dikkatle ayırmıştır.

Şu anda asker göndermek için yalnızca izin verilmiştir. Bu iznin kullanılıp kullanılmayacağı, Cumhurbaşkanı'nın kararına bağlıdır. Cumhurbaşkanı, asker gönderme kararı da alabilir, böyle bir karar almayabilir de.

Hükümetin Konumu

Anayasa hükümleri ışığında, TBMM'nin verdiği asker göndermeye izin tezkeresinden sonra, hükümetin "asker gönderme kararı" almaya yetkisi yoktur. Hükümet, Cumhurbaşkanı'nın kararı olmadan Genelkurmay Başkanlığı'na asker gönderme konusunda bir emir veremez. Böyle bir emir, kanunda dayanağı olmayan bir emir olur; yani yasadışıdır ve dolayısıyla emir değildir. Yasadışı bir emri uygulamak, uygulayanları sorumlu duruma düşürür.

Bu düzenlemeler ışığında, hükümetin yapabileceği tek iş, Lübnan'a asker gönderilmesi yönünde alacağı bir Bakanlar Kurulu kararını Cumhurbaşkanı'nın kararına sunmaktır.

Tayyip Erdoğan BOP Eşbaşkanlığı ile Türkiye Cumhuriyeti Başbakanlığı'nı Karıştırıyor

Tayyip Erdoğan yönetimi, TBMM'nin izin yetkisi vermesinden sonra, Lübnan'a asker gönderme kararını alabileceğini varsayarken, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'na değil, ABD devleti ile ast üst ilişkilerine göre hüküm yürütmektedir. Tayyip Erdoğan, iftihar ettiği BOP Eşbaşkanlığı görevi

nedeniyle kendisinde bazı yetkiler vehmedebilir. Ancak bu yetkiler, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ve kanunları çerçevesinde değil, başka devletlerin projelerinde üstlendiği görevler nedeniyledir.

Cumhurbaşkanı'nın Sorumluluğu

Tayyip Erdoğan, ABD devletinden aldığı “Büyük Ortadoğu Projesi” görevi nedeniyle, Türk askerini Lübnan’a göndermek için her yola başvurmuştur. Sayın Cumhurbaşkanı ise, yaptığı yemin gereği, Türkiye’nin bağımsızlığını, toprak bütünlüğünü ve güvenliğini esas almak durumundadır.

ABD yetkilileri, resmî ve özel görüşmelerde “Türkiye Kürdistan federasyonu” planlarını açıkça ifade etmektedirler. ABD’nin BOP haritaları artık işportaya düşmüş bulunmaktadır. ABD, Büyük Ortadoğu Projesi’yle Müslüman milletlerin yaşadığı 24 ülkeyi parçalama amacını, Dışişleri Bakanı Condolezza Rice’ın ağzından açıklamıştır. Tayyip Erdoğan’ın deyişiyle Diyarbakır’ın Kukla Devlete merkez yapılması, bu plan çerçevesi içindedir.

Lübnan’a asker göndermek, ABD ve İsrail planları içinde görev almaktır.

Lübnan’a asker göndermek, Türkiye’yi parçalama projelerinde görev almaktır.

Lübnan’a asker göndermek, Türk askerini Ortadoğu ülkelerine ve Türkiye’nin bağımsızlık ve toprak bütünlüğüne karşı konuşlandırmaktır.

Cumhurbaşkanı, bir hafta önce Lübnan’a asker gönderilmesini uygun bulmadığını kamuoyu önünde açıklamıştır.

Milletimiz, Cumhurbaşkanımızın, ABD’nin Türkiye’yi parçalama emellerini içeren Büyük Ortadoğu Projesi’ne boyun eğmeyeceğine güvenmektedir.

HER CEPHEDE AKP-PKK İŞBİRLİĞİ

28 Mart 2004

Kukla Devlet Resmileşti ve Irak Resmen Bölündü

ABD işgali altındaki Irak'ta geçiş dönemi için hazırlanan yasa, 8 Mart 2004 günü ABD işgal kuvvetleri tarafından atanan yönetim tarafından kabul edildi. Bu yasaya göre, Irak federasyon oldu ve Kürdistan Bölgesel Hükümeti resmileşti. 1990 Körfez Savaşı'ndan sonra ABD tarafından kurulan Kukla Devlet böylece hukuk açısından da ilan edilmiş oldu.

ABD'nin Suriye'yi Bölme Operasyonu Başladı

Suriye'nin bölünmesi için de düğmeye basılmış bulunuyor. Suriye'de Kürt göstericiler ABD Başkanı Bush'un posterini ve 20 metre uzunluğunda bir Amerikan bayrağını taşıdılar. Suriye'deki Amerikan Büyükelçiliği'nde görevli İkinci Kâtibin parlamento önündeki eylemleri kışkırtırken yakalandığı bildirildi. Kamışlı'ya inen ABD Skorsky helikopterleri, Suriye askerinin bölgeden çekilmesini istedi. Böylece ABD Suriye'yi parçalama harekâtında askerî güç kullanmaya da başladı.

ABD'nin Irak'tan sonra Suriye, İran ve Türkiye'yi de bölerek, İsrail'in yanında Büyük Kürdistan kurmak için harekete geçtiği apaçık ortadadır. Esasen Büyük Ortadoğu Projesi, İsrail-Kürdistan eksenlidir.

ABD Büyükelçisi Edelman'ın Faaliyeti

Daha önce çeşitli ülkelerde rejim yıkıcısı faaliyetleriyle sabıkalı olan ABD Büyükelçisi Edelman, ülkemizde herkesin gözü önünde “Dinler ve diller özgür olmalı” perdesi altında, bölücü ve yıkıcı faaliyet örgütlemektedir.

Özellikle 28 Mart seçiminden sonra yerel yönetimler kullanılarak sahnelenecek bölücü amaçlı kitlesel kışkırtma hareketleri için hazırlıklar, bizzat Edelman'ın önderliğinde yürütülmektedir.

Haçlı İrtica ile Bölücülüğün Tarihsel İttifakı

Türkiye'de hem irtica hem de bölücülük, ABD güdümünde olduğunu ortaya koymaktan çekinmiyor. Tayyip Erdoğan yönetimi, Türkiye'ye 90 bin askerden oluşan bir ABD ordusu getirmeye ve Türk Ordusu'nu bu işgalci kuvvetle denetim altına almaya kalkmıştı. PKK'nın umudu da oydu.

AB'ye Uyum Yasaları, İkiz İhanet Yasaları, Kamu Yönetimi Temel Kanunu

ve Kıbrıs'ta Annan Planı'nın uygulanması gibi, Türk devletini adım adım ortadan kaldıran girişimlerde, AKP yönetimi ve PKK hep aynı cephede ve işbirliği halindeler. ABD'nin planındaki birinci aşama gereği, Türkiye'deki yerel yönetimler AKP ile PKK arasında parsellenecek ve Türkiye'nin bölünmesi süreci yerel zemine oturtulacaktır. Yerel yönetimler, çeşitli NGO'lar, bazı vakıflar, bazı tarikatlar vb. bu amaçla kullanılmaktadır.

Hep böyle olmuştur: Tarihimizin bütün devrimci atılımlarında Türk ve Kürt ortak vatanlarının bağımsızlığı için sınıksız birleşirken, emperyalizm onlara karşı irtica ve bölücülüğü Türkiye'yi içerden vurmak için kullanmıştır. Bugün de kullanılmaktadır.

CIA İstasyon Şefi Graham Fuller, 1998 yılında AKP'yi oluşturacak olan "Yenilikçiler"e iktidar için yeşil ışık yaktığını açıklarken, aynı zamanda "Kemalizmin sonu geldi" iddiasını da ortaya koymuştu. PKK da, tıpkı Tayyip Erdoğan gibi, "Türkiye'deki Kemalist rejimi ABD ile işbirliği yaparak değiştireceğini" açıkça yazmakta ve ilan etmektedir.

AKP ile PKK arasındaki ittifak, tarihten gelen bir ittifaktır.

İrtica ve Bölücülük ABD Güdümünde Olduğu İçin Tehlikeli

Bugün yine tarihin kritik dönemlerinden birini yaşıyoruz. Türkiye, Kıbrıs ve Kuzey Irak üzerinden açıkça tehdit ediliyor.

Türkiye ABD güdümlü irtica ve bölücülük tarafından içerden vuruluyor.

Bütün tehditlerin arkasında hep ABD var. Bunun bir anlamı yok mudur?

ABD'yi bu tablodan çıkarınız, Türkiye için ne bölücülük, ne irtica tehlike oluşturabilecek kuvvete sahiptir.

Savunma Stratejisi ve Politikaları

İşçi Partisi, 1990 öncesinden beri ABD'nin Kerkük-Musul Planı'nı ve Kıbrıs'tan yönelttiği tehdidi Türkiye halkına açıklamış, tehdidin nereden geldiğini saptamış ve bu tehdidi göğüslemeye yönelik strateji ve politikaları belirlemiştir.

1990'dan bu yana Türkiye'yi yöneten iktidarlar (DYP, SHP, CHP, RP, ANAP, DSP, MHP) ise, hep birlikte, ABD'nin Kukla Devlet kurmasına hizmet etmişler, Türkiye'yi Avrupa kapısına bağlatmışlar, irticayı beslemiş ve büyümüşler, AB'ye uyum sürecine teslim olarak Kıbrıs'ta teslimiyet sürecini yürütmüşler, IMF reçetelerine bağlanarak ekonomiyi çökertmişler ve Türkiye'mizi bu hallere düşürmüşlerdir. ABD güdümlü Tayyip Erdoğan yönetiminin yolunu açan, hep onlar olmuştur.

Onlara verilen oylar, boşa gitmenin de ötesinde dönmüş vatandaşı vurmuştur; Türkiye'yi vurmuştur.

TAYYİP ERDOĞAN'LARIN URFA'YI YAHUDİLEŞTİRME PROJESİ

15 Ağustos 2004

Şanlıurfa'nın göbeğine 186 bin metrekarelik alanda küçük bir "İsrail" kuruyorlar. "Dinler ve Kültürler Parkı" adı verilen merkezde, bir sinagog ve bir de kilise yer alacak. Park, misyonerlik merkezi gibi çalışacak. İsrail, proje için, sinagog olması şartıyla 20 milyon dolar veriyor.

Şanlıurfa'yı Yahudi Urfa Yapma Projesi

Kitap halinde basılmış proje ve krokileri kamuoyunun dikkatine sunuyorum. Bu gördüğünüz lüks basımlı projeye göre, Şanlıurfa'nın göbeğine 186 bin metrekarelik alanda misyonerlik merkezi kuracaklar. "Dinler ve Kültürler Parkı" adı verilen merkezde, bir kilise bir de sinagog yer alacak.

AKP'li Turizm Bakanlığı ve AKP Belediyesi Projeyi Benimsedi

AKP'nin Turizm Bakanı Mumcu, dört yıldır projeyi hayata geçirmek için çalışıyor. Eski Şanlıurfa Belediye Başkanı tarafından reddedilmiş olan proje,

yeni AKP Belediyesi tarafından benimsendi.

Projenin ilk gündeme getirildiği tarih dikkat çekici. “İnanç Turizmi” yılı ilan edilen 2000 yılı, aynı zamanda, Vatikan’ın Avrasya’yı Hristiyanlaştırma binyılı ilan ettiği üçüncü binyılın başlangıcı.

20 Milyon Dolar İsrail’den

Turizm Bakanı Mumcu, Eski Belediye Başkanı Bahçıvan’a, proje için verilecek 20 milyon doların sinagog yapılması şartına bağlı olduğunu itiraf etmiştir. Bu bilgi, bugün çıkan *Aydınlık* dergisinde yer alıyor. Urfa’da Yahudi bulunmamasına rağmen, düzenlenecek alanın merkezine bir sinagog yapılması, projenin kimliğini de açıklamaktadır.

Misyonerlere Özel Faaliyet Alanı

Projeye göre, parkın hemen giriş avlusundan sonra karşınıza, 1700 metrekare alana kurulu, “Holovizyon gösteri birimi ve peygamberler tabletleri” çıkıyor. Burada kurulu sekiz ayrı kapalı mekânda, tarih boyunca yaşamış peygamberlerin yaşamları dev ekranlardan Urfalılara görsel olarak sunulacak. Burası, aslında “misyonerlerin propaganda alanı” olarak planlanıyor. Biraz ilerleyince karşınıza peygamber tabletleri birimi çıkacak. Burada, bütün peygamberlerin hayatı cam levhalara üç dille yazılıp sergilenecek. Parka girenler ilk olarak bu propagandayla karşılaşacak.

32 Adet Tapınak

Parkta ilerlemeye devam ediyoruz. Yolun iki tarafı “Tanrı’nın evlerine” ayrılmış. Burada, 32 adet taş platformlar üzerine kurulmuş tapınaklar bulunacak. Tapınaklar arasında, Almanya, İngiltere, İspanya, İtalya gibi ülkelerden kilise ve katedral örnekleri yer alacak.

615 Metrekare Büyüklüğünde Sinagog ve Kilise

Proje alanının tam ortasına bir sinagog ve kilise kuruluyor. Bunlar ibadete

açık olacak. Kilise ve sinagogun, projede yer alan 615 metrekarelik yüzme havuzuyla aynı büyüklükte olduğu görülüyor.

Tanrı'ya Yükseliş Tepesi

Maket üzerinde biraz daha ilerleyince, tam yolumuzun üzerine, 2495 metrekare alana kurulu “Tanrı'ya Yükseliş Tümülüsü” adı verilen büyük bir yapı bulunuyor. Ziyaretçiler, Hristiyanlık, Musevilik ve Müslümanlık Yolu adı verilen üç ayrı rampadan geçip, kapalı bir avluya ulaşıyor. Rampaların duvarlarında, Tevrat, İncil ve Kur'an ayetlerinden alıntılar yer alıyor. Tümülüsün zemininde ise 300 metrekare alana kurulu ve 235 kişilik, çeşitli etkinliklerin düzenleneceği bir salon bulunuyor.

Proje maketinin omurgası ise haç şeklinde yapılmış.

Proje Onaylanmak Üzere

Edindiğimiz bilgiye göre, proje 28 Mart yerel seçimlerinin ardından yeniden masaya kondu. Son yerel seçimde Şanlıurfa Belediye Başkanlığı'na gelen AKP'li Ahmet Eşref Fakıbaba'nın “Yahudi Urfa” projesini benimsediğine dikkat çekiliyor. Projenin resmen onaylanması gündemdedir.

Büyük Ortadoğu Projesi Kapsamında

İsrail'in Dinler ve Kültürler Parkı Projesi, ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) kapsamında görülmektedir. BOP, özetle Büyük İsrail-Kürdistan ayağına dayanmaktadır. İsrail, Fırat'tan Nil'e uzanan topraklar üzerinde etki sahibi olmak için, Kürtlerin yaşadığı topraklarda yoğun bir siyasal ve askerî faaliyet yürütmektedir. Bu çabaların kültürel cephesini ise, Dinlerarası Diyalog ve Tevrat İttifakı çerçevesinde yürütülen faaliyet oluşturuyor.

Şanlıurfa Yahudi Urfa Yapılamaz

Büyük Ortadoğu Projesi'ne göre Diyarbakır'ın merkez olabilmesi için, bir de çevre gerekiyor. Urfa, ABD ve İsrail planlarında Diyarbakır merkezinden

sonraki en önemli merkez olarak düşünülmektedir.

AKP hükümetinin Şanlıurfa'yı Yahudi Urfa yapma girişimine izin verilemez.

Başta Şanlıurfa halkı olmak üzere bütün halkımızı, Urfa'yı Yahudileştirme planlarına karşı uyanıklığa ve mücadeleye çağırıyoruz.

YAHUDİ URFA PROJESİ TAYYİP ERDOĞAN'IN EMRİYLE ŞANLIURFA BELEDİYE MECLİSİ GÜNDEMİNDE

21 Ağustos 2004

Belediye Meclisi Üyeleri İmza Atmaktan Çekiniyor

Urfa'nın AKP'li Belediye Başkanı Ahmet Eşref Fakıbaba, Ankara'dan Tayyip Erdoğan yönetiminden gelen acele talimatla, Yahudi Urfa projesini Şanlıurfa Belediye Meclisi gündemine getirdi. Belediye Meclisi'nin son toplantısında görüşmeye açılan proje üzerinde konuşan çıkmadı. Ancak Belediye Meclisi üyelerinin projeye imza vermekten kaçındıkları görüldü.

Tayyip Erdoğan'ın Görev İtirafı

Urfa Belediyesi, Tayyip Erdoğan'dan gelen emirle projeyi gündeme alıyor. Peki Tayyip Erdoğan'a emir nereden geliyor?

Bilindiği gibi, Tayyip Erdoğan, 15 Şubat 2004 akşamı Kanal D'nin "Teke Tek" programında, "ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi" görevlisi olduğunu açıklamıştı (bkz. 16 Şubat 2004 günlü gazeteler).

Diyarbakır, siyasal merkez! Urfa ise, ideolojik ve kültürel merkez olacak!

Milletimizin ayrılmaz bir parçası olan Kürt kökenli yurttaşlarımız, ABD-İsrail planına göre, siyasal açıdan Diyarbakır üzerinden denetim altına alınacak; ideolojik-kültürel yönden ise Urfa üzerinden.

Tayyip Erdoğan’a, işte bu işin ihalesi verilmiş bulunuyor.

“Müslüman Demokrasisi” Dedikleri “Haçlı İrtica”nın Amerikanca Adıdır

Dün Bush’un Millî Güvenlik Danışmanı Condolezza Rice’ın, Türkiye için söylediği “Müslüman demokrasisi” işte budur: ABD-İsrail işbirliğiyle yapılan projeleri, Haçlı irticaya uygulatmak.

Proje ABD’den, parasal kaynak İsrail’den, taşeronluk Tayyip Erdoğan’dan.

Şanlıurfa’nın Ortasına Misyoner Merkezi

Yahudi Urfa projesi, Türkiye’ye karşı yürütülen kültürel saldırının son hamlesidir. Urfa’nın ortasına, Halepli Bahçesi’ne bir misyoner merkezi kurulmaktadır; işin esası, özü budur. “Dinler ve Kültürler Parkı” adı altında, ABD emperyalizminin ve Yahudi siyonizminin ortaklaşa tezgâhladığı “Tevrat ittifakı” ve “Dinler arası diyalog” safsatası hayata geçirilmektedir. Fethullahçılar ve AKP iktidarı, yıllardan beri bu işin reklamını yapıyorlar.

İsrail Kürtlerin Yaşadığı Toprakları Etki Alanı Olarak Görüyor

İşin dış cephesi dincilik, ancak içi İsrail siyaseti. Telaviv hükümeti, 1990’da kurulan kukla Kürt devletini Ortadoğu’daki en önemli üssü olarak görüyor. Çünkü en dinamik Arap ülkesi olan Irak parçalanmaktadır ve İsrail’e ölümüne mecbur ve mahkûm olan bir devletçik kurulmuştur. Kukla Kürt devletine aslında “Küçük İsrail” veya “İsrail yavrusu” demek daha yerinde olur.

Peki bu “Küçük İsrail”, güvenliğini nasıl sağlayacaktır; Türkiye, İran, Suriye arasında nasıl yaşatılacaktır? Bu sorunun cevabı da bellidir ve herkes tarafından bilinmektedir.

Yahudi Urfa projesinin siyasal içeriği işte burada şekilleniyor.

Urfa, Büyük İsrail ile ABD’ye yaslanarak kurulmak istenen sözde “Büyük

Kürdistan”ın kesiştiğı yerdir. Bu açıdan ABD’nin Büyük Ortadoğı Projesi’nin belki de en stratejik noktasıdır.

Projenin özü İsrailiyattır. Baştan aşağı İsrailiyat!

Millet Nerede, Millî Tarih Nerede

Peki burada bizi biz yapan, bizi millet yapan, bizi Cumhuriyet yapan, bizi laik yapan ne var?

Urfa’yı Şanlıurfa yapan millî mücadele, bu projenin neresinde? İşte o olmaz, yok edilmesi, unutturulması gereken, odur.

Düşmanın Dayadığı Hançer

Şanlıurfa, köklü bir tarihe sahip. Ortadoğı’nun büyük uygarlık geleneğinin önemli merkezlerinden biri. Şimdi bizim olan o tarih, ABD emperyalizmi ve İsrail imalatıyla bizim bağrımıza dayatılan bir hançer haline getirilmek isteniyor.

Şanlıurfa Belediye Meclis Üyelerine Sesleniyoruz

Şanlıurfa Belediye Meclisi üyelerine sesleniyoruz. Yahudi Urfa projesi kabul edilemez. Bu projeye oy verilemez.

Bu projenin altına atılan imza, ihanetler tarihine kapkara bir leke olarak geçecektir.

**İSRAİL TAYYİP ERDOĞAN’A YAHUDİ URFA
PROJESİNİ YENİDEN DAYATTI**

15 Mayıs 2005

Son İsrail Gezisinde Verilen Söz

İşçi Partisi'nin geçen yaz yürüttüğü kampanya sonucu AKP iktidarının rafa kaldırmak zorunda kaldığı Yahudi Urfa projesi, Erdoğan'ın son İsrail gezisinden sonra yeniden uygulamaya kondu. Yahudi Parkı'nın temeli dün (14 Mayıs 2005 günü) bizzat Tayyip Erdoğan tarafından atıldı. Öğrendiğimize göre, İsrail hükümeti son görüşmesinde projenin uygulanması konusunda Tayyip Erdoğan'dan söz aldı.

Projeyi yapan İsrail, temeli atan Tayyip Erdoğan! AKP iktidarının görevi bir kez daha ortaya çıkmıştır. AKP iktidarının cübbesinin altındaki haç, bir kez daha apaçık gözüktü.

Projeyi Bitiremeden Devrilecekler

Şanlıurfa'nın göbeğine 186 bin metrekarelik alanda küçük bir "İsrail" kurulmasına izin verilmeyecektir. AKP hükümeti, Yahudi Urfa projesini hayata geçirme fırsatı bulamayacak ve devrilecektir. Halepli Bahçesi, İşçi Partisi'nin merkezinde bulunacağı millî hükümet tarafından Kuvayı Milliye Parkı olarak yeniden düzenlenecektir.

**YALOVA'DAKİ TERÖRİST KAMPIN SORUMLUSU:
TAYYİP ERDOĞAN**

13 Eylül 2004

Yalova ilimizin Davlumbaz tepesi eteklerindeki Çeçen terörist kampında, 20 gün öncesine kadar askerî eğitim yapıldığı saptanmıştır. Tayyip Erdoğan yönetimi, Talafar’da 100’ün üstünde Türkmen kardeşimizi katleden ABD işgal kuvvetlerine açıkça hizmet sunmaktadır. Bu hizmetler, ABD’nin Büyük Ortadoğu Projesi içindedir.

Yalova’da Çeçen Terörist Kampı

Size biraz önce, Yalova ilimizin Davlumbaz tepesinin eteklerinde, Erikli Şelalesi yakınındaki Çeçen terörist kampının bulunduğu yerin görüntüleri gösterildi. Hem kamp yerindeki bulgular, hem de çevrede oturan köylülerin tanıklığı, burada 20 gün öncesine kadar dinsel ve askerî eğitim yapıldığını doğrulamıştır. Biraz önce gösterilen görüntülerde izlediğiniz gibi, köylüler, kampta eğitim görenlerin, “Gizlice gidip Rusya’da savaştıklarını” söylemektedirler. Bu haftaki *Aydınlık* dergisi, bir buçuk aydır yaptığı araştırmaların sonuçlarını ve çevre insanlarıyla yaptığı görüşmeleri yayınlamıştır.

Kampı Bulan MİT Mensubunun Şüpheli Ölümü

Yine *Aydınlık* dergisinde, MİT tarafından, 24 Mayıs 2004 günü intihar ettiği açıklanan MİT mensubu A.E.’nin, bu kampı izlediği bilgisi yer almaktadır. İntihar olayının “şüpheli” olduğu da belirtilmektedir.

ABD’nin Büyük Ortadoğu Projesi’nin Hizmetinde

İşçi Partisi, yaptığı araştırmalar sonucu, yalnız Yalova’da değil, başka yerlerde de, bu tür ayrılıkçı terörist eğiten kamplar olduğunu saptamıştır. Bu kamplar, ABD’nin Büyük Ortadoğu Projesi’nin hizmetindedir.

Tayyip Erdoğan Yönetimi Sorumlu

“ABD’nin Büyük Ortadoğu Projesi içinde Diyarbakır’ı merkez yapma” görevini üstlendiğini, 15 Şubat 2004 akşamı televizyon camından ilan eden

Tayyip Erdoğan, bu kampları bilmektedir ve sorumludur. Kamplar, Türk devleti içine yuvalanmış, ABD işbirlikçisi karanlık kuvvetlerin himayesi altındadır.

Türk Ordusu'nun ve bazı güvenlik kurumlarının bu kampların himaye edilmesine karşı çıktıkları da, gelen bilgiler arasındadır.

ABD İşgalcileri Talafar'ı Bombalarken Çeçen Terörist Yetiştirmek

Türkiye, çok ciddi bir tehditle karşı karşıyadır. İşgalci ABD kuvvetlerinin Kuzey Irak'ta kurdukları Kukla Devleti genişletmek için Türkmen halkına karşı kanlı bir askerî harekâta giriştiklerini, İşçi Partisi olarak, bir haftadır kamuoyuna duyuruyoruz. Çeçen terörist kampını himaye eden Tayyip Erdoğan yönetimi, ABD işgal kuvvetlerinin, Türkmen halkını hedef alan Talafar askerî harekâtını, her alanda açıkça desteklemiştir. “Desteklemiştir” sözcüğünü üstüne basarak kullanıyorum. Tayyip Erdoğan iktidarı, Türkiye'yi içerden vurmak için işbaşına getirilmişti ve işte Türkiye'yi içerden vurmaktadır.

Türkiye'yi Müttefiksiz Bırakmak İçin

Çeçen terör kampını himaye etmek ve Talafar bombardımanını desteklemek, aynı görev kapsamı içindedir.

Rusya, İran, Çin gibi Türkiye ile aynı konumda bulunan ülkelere karşı terörist faaliyetlere kucak açmak, Türkiye'ye karşı işlenmiş büyük bir suçtur. Amaç ortadadır: Türkiye'nin ittifak olanaklarını dinamitlemek, Türkiye'yi yalnızlaştırmak ve ABD güdümünde kriz bölgelerine sürmek.

Türkiye'yi Bölme Faaliyetinin Hizmetindeler

Türkiye'nin toprak bütünlüğü ve bağımsızlığı ile Rusya, Irak, İran ve Çin'in toprak bütünlüğü arasındaki bağlantı, apaçık ortadadır. PKK'yi koruyan ve eğiten ABD, Asya ülkelerindeki terörist faaliyeti de beslemekte ve yönetmektedir. ABD, dinci ve ayrılıkçı terörün, dünya ölçeğindeki merkezi ve tetikçisidir.

İran, Suriye, Rusya ve Çin'i bölmeye kalkanlar, Türkiye'yi bölme faaliyetinin hizmetindedirler. Nitekim “Diyarbakır'ı merkez yapacağız” diyerek, suçlarını

itiraf etmişlerdir.

Terör Kampları Derhal Tasfiye Edilmeli

Türkiye’de başka kamplar da bulunmaktadır. Hepsi derhal tasfiye edilmelidir. Bu kampları himaye eden sorumlular hakkında, başta Tayyip Erdoğan olmak üzere derhal soruşturma açılmalıdır.

Tayyip Erdoğan yönetimi, Türkiye için en büyük güvenlik sorunudur.

TEL AFER HAREKÂTINDA ABD ORDUSU’NA HİZMET

16 Eylül 2004

Tel Afer’in güvenliği Kukla Peşmerge birliklerine verilmiştir. Türkiye ise, Tel Afer’e çadır, battaniye vb yollayacaktır. Türk askerinin görevi, ABD işgalcilerinin izniyle, bisküvi dağıtmak. Türk devleti, küçültüle küçültüle Kızılay görevine indirgenmiş olmaktadır.

Tayyip Erdoğan-Abdullah Gül yönetiminin, Tel Afer harekâtında, ABD işgal ordusuyla birlikte çalıştığı apaçık ortaya çıkmıştır.

ABD, Tel Afer operasyonunu 1,5 ay önce Türkiye hükümetine bildirdiğini açıklamış bulunuyor. Bu açıklama, ABD Büyükelçisi Edelman tarafından yinelenmiştir. AKP iktidarı, ABD’nin bu açıklamasını yalanlasaydı, ona inanmak isterdik. Ne var ki sesini bile çıkaramadı. Böylece Tayyip Erdoğan iktidarı, Tel Afer harekâtında, ABD planı içinde görev yaptığını susarak kabul etmiş oldu. Tayyip Erdoğan yönetiminin suçu, Tel Afer harekâtı karşısında

gerekli önlemleri ihmal etmek değil, bu harekâta fail olarak katılmaktır. Kanıtlar ortadadır.

Birinci Kanıt: Bombardımanı Perdeleme Görevi

3 Eylül 2004 günü başlayan bombardımanın üçüncü gününde (6 Eylül günü), sivil Türkmen halkın üzerine misket bombaları yağarken, Abdullah Gül, “Olayın Türkmenlerle bir ilgisi yok” diyerek, bombardımanı perdeleme görevi yapıyordu. Aynı saatlerde, çok sayıda Türkmen can veriyor ve yaralanıyordu. Bu bilgiler hem hükümete geliyordu, hem de İşçi Partisi tarafından günü gününe, hatta bazen saati saatine açıklanıyordu.

Abdullah Gül, Tel Afer harekâtını bir buçuk ay önce öğrenmesine rağmen, Türkiye halkına yalan söyledi. Çünkü bombardıman sırasında Türkiye kamuoyunun uyutulması gerekiyordu. Bu da harekât planının bir parçasıydı ve bu görev, bir buçuk ay öncesinden Tayyip Erdoğan yönetimine verilmişti.

İkinci Kanıt: Türkmenleri Bölme Görevi

Tayyip Erdoğan yönetimine, bir buçuk ay önce verilen ikinci görev, Tel Afer’in bombalanması sırasında, Türkmenleri bölmektir. İktidar çevreleri, bombardıman boyunca Tel Afer’de yaşayan Türkmenlerin Şii olduğu propagandası yaptı. Böylece hem Türkiye halkının, hem de Sünni Türkmenlerin Tel Afer’e ilgisiz kalması için ABD’ye hizmet verdi.

Üçüncü Kanıt: Türkmen Direnişini Kırma

Tel Afer harekâtı boyunca, Tayyip Erdoğan iktidarı, Türkmen örgütlerini baskı altına aldı. Ayrıca Türkmen bölgesindeki devlet kuvvetleri aracılığıyla da Türkmen direnişini kırmaya çalıştı. O kadar ki, Türkmen örgütlerine, bu harekâtın bizimle ilgisi yok türünden açıklamalar bile yaptırdı. Onları paranızı keseriz diye tehdit etti. Bütün bu bilgiler, bize Türkmen örgütlerince verilmiştir.

Dördüncü Kanıt: ABD ile Gizli Mutabakat

Türkmenleri Tel Afer'den sürme planı içinde görev alma taahhüdünü, AKP iktidarı, Abdullah Gül'ün başbakanlığı sırasında yüklenmişti. Bizzat Abdullah Gül, 2 Nisan 2004 günü, ABD Dışışleri Bakanı Powell ile 2 sayfa 9 maddelik bir Gizli Mutabakat yaptığını itiraf etmiştir (*Vatan*, 24 Mayıs 2003).

Gizli Mutabakatın içeriğini, 13 Temmuz 2003 günü kamuoyunun bilgisine sunmuştum. Mutabakatta, Kuzey Irak'ta kurulan Kürdistan devleti sınırları içinde kalan Türkmenlerin Bağdat'a ve diğer Güney Irak şehirlerine göç ettirilmesi de yer alıyordu. Yine Gizli Mutabakata göre, Türk Ordusu'nun sınır ötesi harekâtlarına son verilecekti.

Beşinci Kanıt: Gizli Mutabakatın Yeniden İtirafı

Abdullah Gül, Tel Afer operasyonu sırasında, Gizli Mutabakatı bir kez daha itiraf etmiştir. İşçi Partisi'nin mücadelesi, kamuoyu baskısı ve Genelkurmay'ın uyarıları üzerine, Abdullah Gül, 10 Eylül Cuma günü Powell'a, "İşbirliğini keseriz" dediğini söyledi.

Hangi işbirliği?

Abdullah Gül'ün burada 2 Nisan 2004 günlü Gizli Mutabakat'a gönderme yaptığı açıktır.

ABD Abdullah Gül'ü Bir Kez Daha Yalanladı

Bu "İşbirliğini keseriz" lafının da yalan olduğu ortaya çıktı. ABD yetkilileri, bu sözü "Gazetelerde okuduk" dediler. Yani Abdullah Gül'ün Türkiye halkına ikinci bir yalan söylediğini açıkladılar. Biz isterdik ki, ABD yetkilisi yalan söylüyor olsun. Ne var ki, Abdullah Gül, ABD'yi yalanlamadı, yalancı suçlamasını kabul etti. Demek ki, "İşbirliğini keseriz" sözü de, Türkiye kamuoyunu idare etmek için uydurulmuş.

Devletin Küçültülmesi

Gelinen noktada, Tel Afer şehrinin güvenliği Kukla Peşmerge birliklerine verilmiştir. Türkiye ise, ABD işgalcilerinin izniyle, Tel Afer'e çadır, battaniye vb. yollayacaktır.

Tayyip Erdoğan yönetimi altında, kendi egemenlik ve güvenliğini korumaktan vazgeçen Türk devletinin işlevleri, Kızılay görevine indirgenmiş olmaktadır.

ABD Türkmen kentini yıkıyor, Türk devleti çadır yolluyor.

ABD Türkmen kardeşlerimizi öldürüyor. Türk devleti başsağlığı mesajı yolluyor.

ABD Türkmen halkını özyurdundan sürüp çıkartıyor. Türk devleti battaniye yolluyor.

Türk Timlerine Bisküvi Dağıtma Görevi

Türk timinin Kızılay görevi yapmak için Tel Afer'e gönderilmesini, basın, "Türk askeri Tel Afer'de" başlığıyla veriyor.

Türk timleri, bundan böyle ABD'nin çizdiği sınırlar içinde bisküvi dağıtma görevi mi yapacaktır?

Tel Afer'in Önemi

Tel Afer'in ABD harekâtıyla Kukla Devletin Peşmerge kuvvetlerine teslim edilmesi ve Türkmen halkın Tel Afer'den sürülmesi, Diyarbakır'ı Kukla Devlete merkez yapma görevinin birinci aşamasıdır. Tel Afer, Kuzey Irak ile Suriye'nin Kürt bölgesi arasında bulunuyor. Türkmenlerin sindirilmesi, Kuzey Irak'taki Yavru İsrail devletinin genişletilmesi planında çok önemli bir hamledir.

Tayyip Erdoğan yönetiminde, Kızılay'a döndürülen Türk devletinin bu sürece göğüs geremeyeceği açıktır. Hükümetini ABD'ye teslim eden Türkiye, hızla devletsiz kalmaktadır. Devletsiz kalmak ise, ayak altında kalmaktır.

**TAYYİP ERDOĞAN YÖNETİMİ, 2 400 TÜRKMEN
DİRENİŞÇİNİN ADINI ABD ORDUSU'NA VERDİ**

17 Ekim 2004

Tayyip Erdoğan-Abdullah Gül yönetiminin, Tel Afer harekâtında, ABD işgal ordusuyla birlikte çalıştığını 16 Eylül 2004 tarihinde düzenlediğimiz basın toplantısında kamuoyuna duyurmuştuk. Partimize güvenilir kaynaklardan ulaşan yeni bir bilgi, Tayyip Erdoğan-Abdullah Gül ikilisinin ABD ile işbirliğinin vahim bir noktada olduğunu göz önüne seriyor. Buna göre Tel Afer’de operasyona devam eden ABD Ordusu’na karşı topraklarını savunan 2 400 Türkmen’in adı Tayyip Erdoğan yönetimi tarafından Amerikalı yetkililere verilmiştir. Erdoğan-Gül ikilisinin Amerikalı yetkililere iletildiği listedeki kişilerin, Felluce veya Necef’le ilgisi yoktur. Ne Şiidir, ne de Araptır, hepsi Sünni Türkmendir.

Amerikan Saldırısı Devam Ediyor

Amerikan saldırısı, Ankara’da Hükümet koltuklarında oturanların iddia ettiği gibi sona erdirilmiş değildir. Tel Afer’deki Türkmen yurttaşlardan öğrendiğimize göre, Eylül başında başlatılan Amerikan saldırısı son bir haftadır yeniden yoğunlaştırılmıştır.

Evlere gece yarısı düzenlenen baskınlarda insanlar göz altına alınmakta, sorgulanmaktadır. 300 bine ulaşan nüfusuyla Tel Afer’deki Türkmen kardeşlerimiz, su sıkıntısı, elektrik kesintileriyle normal yaşamlarını sürdüremez hale gelmiştir.

Hükümet Operasyonun İçinde

Peki bütün bunlar olurken Ankara’da Hükümet koltuklarına yerleştirilenler ne yapıyor? Tayyip Erdoğan-Abdullah Gül ikilisinin bu olaydaki görevi, seyirci kılmakla sınırlı değildir. Bizzat Amerikan operasyonunun içindedirler.

Abdullah Gül, Tel Afer harekâtını bir buçuk ay önce öğrenmesine rağmen, Türkiye halkına yalan söyledi. Çünkü o sırada Türkiye kamuoyunun uyutulması gerekiyordu. Bu da harekât planının bir parçasıydı.

Bombardımanı perdeleme görevinin, bir buçuk ay öncesinden Tayyip Erdoğan yönetimine verildiği, Amerikan Büyükelçisi Edelman’ın açıklamalarıyla apaçık ortaya çıkmıştı. İktidar çevreleri, bombardıman boyunca Tel Afer’de yaşayan Türkmenlerin Şii olduğu propagandası yapmış, ayrıca Türkmen örgütlerine baskıda bulunarak direnişi kırma gayreti içinde bulunmuştur.

Türkmenleri bölme görevi de, ABD işgal ordusunun operasyonu kapsamı içindedir. Türkmenleri Tel Afer’den sürme planı içinde görev alma

taahhüdünü, AKP iktidarı, Abdullah Gül'ün başbakanlığı sırasında yüklenmişti. Bizzat Abdullah Gül, ABD Dışışleri Bakanı Powell ile 2 Nisan 2004 günü, 2 sayfa 9 maddelik bir Gizli Mutabakat yaptığını kendi ağzıyla söylemişti. Tel Afer'in ABD harekâtıyla Kukla Devletin Peşmerge kuvvetlerine teslim edilmesi ve Türkmen halkın Tel Afer'den sürülmesi, "Diyarbakır'ı Kukla Devletin merkezi yapma" görevinin birinci aşamasıdır.

Nerede O Tanrı Dağı

Türkçü ve İslamcı olduklarını söyleyenlerin, Türkmen kardeşlerimizle bir dayanışma göstermeleri gerekmez miydi? Düşününüz, "Tanrı Dağı kadar Türk", ancak ABD işgalcilerini görünce, Tanrı Dağları Taklamakan Çölü gibi düzleşiveriyor. "Hira Dağı kadar Müslüman", ancak ABD Ordusu Müslümanları katlettiği zaman, o Müslümanlık Hira Dağı'nın mağaralarına saklanıveriyor.

İşçi Partisi Örtüyü Kaldırdı

Cumhuriyet gazetesi dışında, basın da Tel Afer saldırısının üstünü suskunluk kumkumasıyla örttü. Ancak olay artık saklanamayacak boyutlara vardı. İşçi Partisi'nin İstanbul, Ankara ve İzmir protestoları ve İstanbul'daki Tel Afer nöbetinden sonra, 10 Eylül 2004 günlü *Milliyet* de, iç sayfalarda başlık atmak zorunda kaldı: "Tel Afer bombalanıyor." Milliyetçiler, Türkçüler okumuyor mu bu başlığı? MHP'de, BBP'de tıs yok. Ülkücüler ve Alperenler tatilde. Amerika geçmişte Irak'ı bölmek için Türkmen kartını kullandığı zaman, Türkçülerimiz yeri göğü Kerkük Musul diye inletirlerdi. Demek ki, o "Türkçüler", ABD'nin izin verdiği yerde, ABD izin verdiği zaman ve ABD izin verdiği kadar Türkçülermiş.

Böyle Türkçülük olur mu?

ABD düğmeye basınca, Türkçülükle coşup taşmak; ABD izin vermeyince, Türkçülüğü naftalinleyip sandığa kaldırmak! 60 yıldır bu tavrı alanlar, Amerikancı olduklarını ilan etseler, daha samimi davranmış olmazlar mı?

Nerde O Eski Devrimci Milliyetçiler

Nerde o eski Türkçüler, o Ziya Gökalp'ler, Mehmet Emin Yurdakul'lar,

Yusuf Akçura'lar ve diğerleri? Türk milliyetçiliği, 19. yüzyılda emperyalizme karşı devrimci bir akım olarak ortaya çıkmıştı. Halkçı, hürriyetçi ve laikti. Abdülhamit istibdadına karşı mücadele etti. 1908'de hürriyeti ilan etti. 1920'de Cumhuriyet'i kurdu ve İstiklal Savaşı'na önderlik etti. Türk Devrimi'ni dünya tarihine yazdırdı.

Bazılarına bakıyorsunuz, ne bağımsızlıkçı, ne halkçı, ne hürriyetçi, ne laik, ne de devrimci! Türkçü değil Amerikancı, halkçı değil holding fedaisi, laik değil türbancı, devrimci değil mürteci! Ülkü Ocakları Başkanı A. Satılmış'ın iftiharla yapıştırdığı afişe bakın: "Ne kamusal alanı ulan, Allah her yerde!" Ziya Gökalp ve Yusuf Akçura, gelip bir denetleseler böylesi Türkçüleri, acaba hangi notu verirler?

Atatürk'ten Vazgeçince

Türkçüler, Atatürk'ten vazgeçince ve hele bir de Türk-İslam sentezine bağlanınca, önce Hitler'in, daha sonra ABD emperyalizminin vurucu gücü oldular. Türkçülüğün son 60 yıllık tarihi böyle özetlenir. Türkçülüğü Türk karşıtlığına ve Türk bölücülüğüne çevirmek, Müslümanlığı Haçlı piyonluğuna çevirmek, Avrasyacılığı Avrasya düşmanlığı olarak uygulamak, ne kadar değerli kavram varsa rezilini çıkarmak, yapılan iş budur!

Vurun Avrasya'ya

Avrasyacılık, ABD'nin vurucu gücü olmak diye tanımlanınca, vurulacak güç de belirlenmiş oluyor. Vurun Irak'a, Vurun İran'a, Vurun Rusya'ya, Vurun Çin'e! Öyle bir vurun ki, Türkiye dıpdızlak, müttefiksiz kalsın ve ABD'nin kucağında sefa sürsün! ABD'nin son Türk devletini parçalayıp temize havale etme planı hayat bulsun!

ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi'ne hizmet için, Asya ülkelerindeki bölücü ve dinci terör örgütlerini desteklemek, farz oluyor. ABD işgalcilerinin Türkmen kenti Tel Afer'ı yakıp yıkması karşısında üç maymunları oynamak da farz oluyor. Yani görmüyorum, duymuyorum ve susuyorum sorumluluğu!

Diyarbakır'ı Nerenin Merkezi Yapacaklar

Bosna'ya mücahit yolladın, Yugoslavya'yı parçaladın... Çeçenistan'a terörist

eğitip gönderdin, diyelim Rusya'yı bir kez daha parçalayacaksın... Sinciang-Uygur bölgesinde ayrılıkçı terörü örgütledin ve Çin'de yıkıcılığı destekledin; bütün bunlar hangi amaca hizmet ediyor? O amacı Tayyip Erdoğan 15 Şubat akşamı Kanal D camından ilan etti: "ABD'nin Büyük Ortadoğı Projesi içinde Diyarbakır'ı merkez yapacağız." Tel Afer bombalandığı zaman, Türkiye'de saklanacak yer aramak da, aynı projenin görevi. Hira Dağı, Tanrı Dağı derken, Diyarbakır vatan toprağı olmaktan çıkarılıyor. Verheugen, Diyarbakır'da "Avrupa'ya hoş geldin" diye karşılanıyor. Oyunu ve görevi anlamıyor musunuz hâlâ? ABD projesi içinde rol alan Kürtçü ayrılıkçılar, Diyarbakır'ın nereye merkez yapılacağını biliyor. Peki aynı projenin Türkçü görevlileri, onlar bilmiyorlar mı?

Türk'ü Bölen Bir Türkçülük

Avrasya'yı bölenler, Türk'ü ve Türkiye'yi de bölüyor. Yanan Tel Afer'dan tüten dumanların kokusu artık İstanbul'a kadar geldi. Orada Türkmenler yurtlarından sürülürken, milletin duyarsız kalması için yürütülecek dalavere de Washington'da belirlenmiş zaten. Tayyip Erdoğan iktidarı ve ABD güdümündeki "Türkçüler", Türkmenlerin katledilmesine herkes boyun eğsin diye, Tel Afer'da yaşayan Türkmenlerin Şii olduğu fısıltısını yayıyorlar.

Bu nasıl Türkçülük?

Türk'ü bölen bir Türkçülük!

Onyıllardır Türkiye'de yaptıkları da bu değil mi? Türk-İslam sentezcileri, Türk milletini, Sünni-Alevi, Türk-Kürt diye bölüp durmadılar mı? Sıra geldi Türkmenleri bölmeye, Türk ile Türkmen'i birbirinden ayırmaya ve Türkiye ile Irak'ı birbirinden koparmaya.

Tayyip Erdoğan'la Birlikte

ABD'nin Büyük Ortadoğı Projesi'nde görev üstlendiğini ilan eden Tayyip Erdoğan ile bu sözde "Türkçüler" arasında hangi fark kaldı? ABD işgalcilerinin Irak halkını Sünni ve Şii diye mezheplere; Arap, Türkmen ve Kürt diye milliyetlere bölme politikası, aynen AKP iktidarı tarafından da uygulanmıyor mu?

Türkçülerimiz Tayyip Erdoğan'larla birlikte, Kukla Devletin güvenlik memurları konumuna düştüklerini görmeyecekler mi? Tabii, ABD izin verirse...

İSRAİL'E KİMYASAL SİLAH YALOVA'DA ÜRETİLİYOR

25 Şubat 2005

ABD-İsrail güdümlü bir şebeke, Yalova'daki AKSA fabrikasında “elyaf üretimi” maskesi altında, Tayyip Erdoğan iktidarının himayesi altında İsrail'e kimyasal silah üretiyor. Küresel mafyanın bir uzantısı olan bu şebeke, Türkiye ekonomisini dünya yeraltı ekonomisine bağlamaya hizmet ediyor.

Görüntüler Felluce'den Değil

Biraz önce izlediğiniz tüyler ürpertici görüntüler, Felluce'de çekilmedi. Burası, Türkiye Cumhuriyeti toprakları, hemen burnumuzun dibindeki Yalova!

İzmit-Yalova Karayolu'nun 13. kilometresinde bulunan AKSA Fabrikası'nda “elyaf üretimi” maskesi altında, İsrail'e kimyasal silah üretiliyor.

Suskunluk ve Telaş Ele Veriyor

AKSA'nın faaliyetlerini yaklaşık bir yıldır izliyoruz, araştırıyoruz, inceliyoruz. Ulusal Kanal ve *Aydınlık* dergisi, 21 Ekim 2004 tarihinden beri, yani 4 aydır, Yalova'da kurulu AKSA fabrikasının ruhsatsız çalıştığını, çevreyi kirlettiğini, bölgede oturan insanların sağlığına ağır zarar verdiğini, uzmanların ve çevre halkının tanıklığıyla anlatıyor. Toplam 38 televizyon haberi, 64 saat canlı yayın ve sayfalarca yazı yayınlandı. Yetkililer, haberleri yalanlayamıyor. Şirketin ön plandaki sahibi Dinçkök'ler susuyor. Valilik ve hükümet de susuyor.

Devletin Elindeki Belgeler Doğruluyor

Susmaya mecburlar. Çünkü devlet raporları, burada kimyasal silah üretildiğini açık açık belirtiyor.

Susmaya mecburlar. Çünkü bilirkişi raporlarından, mahkeme kararlarına kadar bütün bilgi ve belgelerin artık üstünü örtebilmeleri mümkün değil.

Akrilonitril Üretiyorlar

AKSA adı, kamuoyunda 17 Ağustos 1999 tarihinden sonra duyuldu. Sözde elyaf üreten AKSA'nın kimyasal madde dolu tankları, hepimizi büyük acılara boğan büyük Marmara Depremi'nde hasar gördü. Çevreye, tam 6 500 ton kimyasal madde yayıldı. Yüzlerce ton tarım ürününe zarar veren, toprakları ekilemez hale getiren, insanlarımızın ölümüne ve kansere yakalanmasına neden olan bu kimyasal maddenin adı akrilonitril. Kimya bilimi diliyle ACN, yani vinil siyanür. AKSA'da elyaf üretiminde kullanılmayan başka maddeler de buluyor.

2003 Tarihli ABD Kongresi Raporu: “Akrilonitril, Kitleseİ İmha Silahıdır”

Akrilonitril, ABD Kongresi Araştırma Servisi'nin ABD Meclisi'ne sunduğu “Kimyasal Fabrika Güvenliğı” başlıklı raporunda saptadığı gibi, kitleseİ imha silahı olarak kullanılabilecek maddelerden biri. Aynı raporda akrilonitril depolanan bölge, “savunulması zor bölge” olarak tanımlanıyor. Raporda AKSA'da bulunan akrilonitril için, “tek başına kimyasal silah olarak kullanılabilmektedir” deniliyor.

Yine görüştüğümüz uzmanlar, akrilonitril kullanılan bir fabrikada, kitleseİ imha silahları olan, “kan gazı”, “sinir gazı” ve “boğucu gaz” üretilebileceğini belirttiler.

Sıkı Gizlilik

Fabrika, yeraltı ekonomisinin bir uzantısı. Hem uluslararası hukuk, hem de Türkiye Cumhuriyeti hukuku açısından yasadışı bir faaliyet yürütüldüğü için, fabrikanın üretim süreçleri gizli. İthalat ve ihracat kayıtları büyük bir özenle saklanıyor.

Ruhsatı Bile Yok

AKSA'nın deprem bölgesine kurulmuş olması, ayrı bir facia. Fabrika çevresinde oturan yurttaşlarımız, fabrikada meydana gelen kaza sonrası, AKSA aleyhine dava açtı. Mahkeme tutanaklarında, AKSA'nın tam 37 yıldır, yasaları çiğneyerek faaliyet gösterdiği ortaya çıktı. Şöyle:

- 1) Bu fabrikanın, bulundurması şart olan Sağlık Koruma Bandı yok.
- 2) Ruhsatı, hukukî düzenlemelere aykırı. Yani yok!
- 3) Çevre, Kıyı ve Liman Kanunu gibi en temel düzenlemeler hiçe sayılıyor.
- 4) AKSA çevreyi kirletmeye devam ediyor.

Arkalarında ABD ve İsrail Var

Bütün bu bilgiler, burada gördüğünüz klasörlerde mevcuttur. Bilirkişi raporları, mahkeme kararları, resmî yazışmalar, AKSA'daki büyük suçları kanıtlamaktadır.

Suç ortada, resmî kurumlar suçu kabul ediyor. Üstelik fabrika “Askerî Yasak Bölge”ye kurulmuş.

Peki bu kimyasal silah üretimi, hangi güçlerin desteğiyle faaliyetine devam edebiliyor?

Bush-Erdoğan Görüşmesinde Gündeme Geldi

Başbakan Erdoğan'ın ABD Başkanı Bush ile 28 Ocak 2004 tarihinde yaptığı görüşmede, Bursa'da kurulu ABD tarım devi Cargill'in de gündeme geldiği kamuoyuna yansımıştı. Ancak Bush'un görüşme masasına koyduğu asıl önemli konu, AKSA idi. ABD Başkanı Bush, Erdoğan'dan, AKSA'nın yasal sorunlarını çözmesini istedi. Emir büyük yerden!

AKSA İsrail Sermayesi

Yalova'da kurulu AKSA, AKKÖK Şirketler Grubu'na bağlı. Grubun, Yönetim Kurulu Başkanı Ömer Dinçkök. Şirketin ortakları arasında Yahudi asıllı başka isimler de dikkat çekiyor: İsak Lodrik ve Arditi Avram. Açık ve perdeli ortaklarına bakıldığı zaman, fabrikanın asıl sahibi İsrail ve işbirlikçileri.

Tayyip Erdoğan Yönetiminin Himayesinde

ABD'nin Tayyip Erdoğan yönetiminin sırtına yüklediği özel görev, AKSA olayında da karşımıza çıkıyor. AKP iktidarı, ABD-İsrail ikilisine göbekten

bağlı olduğu için ve başka ilişkileri nedeniyle, İsrail'e kimyasal silah üretimini himayesine almış bulunuyor.

Türk Silahlı Kuvvetleri'ne Operasyon İsrail'e Kimyasal Silah

ABD güdümlü yönetim, “yolsuzluk” tertipleriyle, Özel Kuvvetler Komutanlığı inşaatlarını durdurarak, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin eğitim ve savaş yeteneğine darbeler indirirken, İsrail'e kimyasal silah üretimine kol kanat geriyor.

Büyük Tehlike ve Tertiplere Dikkat

Milli Güvenlik Kurulu'na sunulan dosyada, İsrail'e kimyasal silah üretiminin Türkiye için taşıdığı olağanüstü tehlikeler de vurgulanıyor.

Uzmanlar, fabrikanın ABD-İsrail marifetiyle bombalanıp, olayın İslam ülkelerinin üzerine atılması türünden tertiplere dikkat çekiyorlar. Türkiye ile İran arasındaki ilişkileri gerginleştirmek için, ABD'nin her yola başvurabileceğini vurguluyorlar.

Küresel Mafyanın Uzantısı

Büyük milletimize açıklıyoruz: ABD-İsrail güdümlü bir şebeke, Yalova'daki AKSA fabrikasında “elyaf üretimi” maskesi altında, İsrail'e kimyasal silah üretiyor.

Olay, kimyasal silah üretimiyle sınırlı değil. Millî devletimiz, başında ABD'nin bulunduğu küresel güçlerin yıkım tehdidiyle karşı karşıya. Küresel mafyanın uzantısı olan mafya-tarikat güçleri, Türkiye ekonomisini dünya yeraltı ekonomisine bağlamaya ve millî ekonomiyi çökertmeye hizmet ediyorlar. Yalova'da İsrail için kimyasal silah üretimi, Ankara yönetimini Washington'un emir kulu ve İsrail'e hesap verir hale getirmenin ötesinde, Kemalist Devrim'i tasfiye planında çok özel bir görevi yerine getiriyor. Atatürk'ün “Yurtta sulh, cihanda sulh” ilkesi ayak altına alınıyor. Türk Ordusu'nun bağımsız savaş gücü ve yeteneği yıpratılıyor. AKSA tertibi, ABD'nin Türkiye'yi kriz bölgelerine müdahale gücü haline getirmesi ve komşumuz olan Müslüman milletlerin üzerine sürülmesi planında çok özel

bir işlev görüyor. AKSA, ABD'nin Büyük Ortadoğu Planı'nda ateşe sürdüğü piyonlardan biri.

Ve Tayyip Erdoğan yönetimi, Cumhuriyet'e ve millî devlete karşı işlenen büyük küresel suçun Türkiye'deki icracısı görevini yapmaktadır.

Büyük suçu açıklamaya devam edeceğiz.

Türkiye, var olmak için, ABD-İsrail koalisyonunun hizmetinde olan bu iktidardan kurtulmak zorundadır.

Millî hükümetin kurulması şarttır.

TALABANİ'NİN BEKÇİSİ

10 Nisan 2005

Bugün Tayyip Erdoğan'ın ABD'nin dünya stratejisi içindeki görevi, Talabani'ye bekçiliktir. Talabani'nin egemenlik alanı ise, ABD Ordusu'nun beton siperlerinin içiyle sınırlıdır.

Kara Kuvvetleri Komutanı Org. Yaşar Büyükanıt, "Türkiye'nin Irak politikası yok" demişti. Başbakan sıfatını taşıyan Tayyip Erdoğan, "var" dedi.

Tayyip Erdoğan yönetiminin bir Irak politikası var elbette, ama o politika Türkiye'nin değil, Washington'un Irak politikası. Zaten bunu Tayyip Erdoğan, ABD'nin proje görevlisi olduğunu belirterek itiraf etmişti.

ABD Projesinin Görevlisi

"ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi içinde" görev yaptığını açıklayan bir Türkiye başbakanı olabilir mi? Peki, Washington yönetiminin belirlediği bu

görev tanımı içinde uygulanan politika, Türkiye'nin politikası olabilir mi?

Tayyip Erdoğan'ların, Diyarbakır'ı, Kuzey Irak'ta ABD Ordusu tarafından kurulan Kukla Devlete “merkez yapmak” için çılgınlaştıkları görülüyor. “Türkiye topraklarının bir bölümünü başka bir devletin egemenliğine teslim etme” suçunu işlemektedirler. Bu eylemin yaptırımı, TCK'da öngörülen en ağır cezadır.

Kukla Devleti Ankara Yönetimleri Kurdu

Türkiye yönetimi, Tayyip Erdoğan'lar tarafından, Irak'ta ABD işgali altında yapılan sözde seçim kapanına kısıtılmıştır ve orada Talabani'nin devlet başkanlığını kutlamaktadır. Talabani'yi Irak'a “devlet başkanı” atayan kuvvet, yalnız ABD işgal kuvvetleri değildir. Turgut Özal'lardan bu yana Ankara yönetimleri, Tansu Çiller, Mesut Yılmaz, Devlet Bahçeli ve diğer sorumlular, o Kukla Devleti ABD ve İsrail ile birlikte kurmuşlardır. Böylece Kuzey Irak üzerinden Ankara'daki iktidar sahiplerinin de kuklalaştırılması sürecine boyunlarını uzatmışlar ve Türkiye'yi büyük tehlikelerin içine atmışlardır. Ankara yönetimleri, Irak'ın parçalanmasında ABD ile işbirliği yaparak, aslında Türkiye'nin parçalanması sürecinin hizmetine girmişlerdir. Çekiç Güç'ün Türkiye topraklarına yerleştirilmesi, Kuzey Irak'ta fiilen kurulan Kukla Devletin her yönden desteklenmesi, ABD'nin Irak'ı işgal harekâtına verilen destekler, KKTC'nin feda edilmesi, İkiz İhanet Yasaları'nın çıkarılması, yerel yönetimlerin mafyaya ve bölücülüğe teslim edilmesi vb, aslında Türkiye'yi parçalama suçunun eylemleridir.

Türkiye'yi Bölmek İçin Stratejik İttifak

Vardığımız yerde artık açıkça görülmektedir ki, Ankara'daki iktidar sahiplerinin “stratejik müttefik” diye tanımladıkları ABD ve İsrail ile işbirliği, Türkiye'yi bölmek için gerçekleştirilen bir stratejik ittifaktır. Ankara'daki iktidar sahipleri, stratejik patron ABD tarafından, Türkiye'yi bölecek olan Kukla Devletin destekçisi ve bekçisi haline getirilmişlerdir. O kadar ki, Tayyip Erdoğan'lar da bu süreç içinde Talabanileştirilmişlerdir. Irak'ın başına Talabani'nin atanmasından önce, Ankara'ya Tayyip Erdoğan'ın atanması gerçekleştirilmiştir. Şöyle söylemek de mümkündür: Talabani önce Ankara'ya atanmış, arkasından Bağdat'a.

Bugün Tayyip Erdoğan'ın ABD'nin dünya stratejisi içindeki görevi nedir diye soracak olursanız, somut cevap Talabani'nin bekçisidir. Tayyip Erdoğan dünya tarihine, stratejik müttefiki ABD'ye yaptığı bu hizmetiyle geçecektir.

Elbette Türkiye tarihindeki eşsiz yerini de, bu göreviyle kazanmış bulunmaktadır.

Türkiye’yi Yıkma Politikası

ABD ve İsrail ile stratejik ittifak, millî devletimizi yıkıma uğratmıştır, milletimizi çözmektedir ve Kemalist Devrim’in sonunu getirmektedir. Bu ittifakın stratejik hedefleri, bütün çıplaklığıyla ortaya çıkmıştır.

Ankara’daki iktidar sahiplerinin yalnız Irak politikaları değil, Türkiye politikaları da yok. Daha doğrusu var ama, o politika, Türkiye’nin Türkiye politikası değil, fakat Washington’un Türkiye politikasıdır; daha doğrusu Türkiye’yi yıkma politikasıdır.

ABD’nin Büyük Ortadoğu Projesi, Türkiye açısından değerlendirilecek olursa, Türkiye’yi parçalama ve Türk Ordusu’nun kriz bölgelerine polis yapma projesidir. ABD’nin İran ve Suriye’nin haritasını değiştirmeden önce, Türkiye’yi halletmesi gerekiyor. Çünkü İran ve Suriye kalelerinin düşürülmesi için, Türkiye yönetiminin ve ordusunun kullanılması gerekiyor. Dikkat edilirse, ABD stratejisinin bugünkü aşamadaki hedefi, Kuzey Irak’taki Kukla Devleti Kerkük’e, Tel Afer’e ve Diyarbakır-İskenderun’a doğru genişletmektir. Ankara yönetiminin Kukla Devletin bekçisi yapılması, bu adımların atılmasında tayin edici önemdedir. ABD, Irak’ta savaşı kaybederken, şu an Ankara’da atağa geçmiştir. Ankara’daki iktidar sahipleri, ABD’nin Büyük Ortadoğu Projesi içinde, Türkiye’yi yıkma politikasının emrine germişlerdir. İncirlik üssünde istenenlerin teslim edilmesi yönündeki gelişmeler, büyük tehlikeleri içermektedir. ABD’nin Türkiye’de Türk-Kürt çatışmasının iklimini oluşturma senaryosunu da yürürlüğe koyduğu görülüyor.

Beton Siperlerin İçindeki Egemenlik

Ne var ki, ABD için Ortadoğu batağına gömülmek dışında bir çözüm gözüküyor. Türkmen işadamı Timur Ketene, Irak gezisi sonrasında durumu şöyle anlatıyor: “ABD ordusu kalın beton siperlerin içine ve binlerce kiloluk kum torbalarının arkasına hapsedilmiştir.”

Talabani’nin başına atandığı işbirlikçi Irak yönetiminin egemenlik alanı, işte o beton siperlerin ve kum torbalarının çizdiği sınırlardır. Bağımsız ve özgür Irak, o sınırların dışındadır. Beton sığınaklara hapsedilen işbirlikçi yönetimi tanıyanlar, aslında o beton sığınakların bekçiliğini üstlenmiş bulunuyorlar. Kum torbalarının bekçileri, ABD açısından da ancak o kum

torbaları kadar değerlidirler ve o kum torbalarından önce tarihe gömüleceklerdir.

TAYYİP ERDOĞAN-BARZANİ İTTİFAKININ İŞLEVİ

21 Ağustos 2005

ABD, Türkiye'yi bölme operasyonunu, öncelikle PKK üzerinden değil, Barzani'nin ikinci İsrail'i üzerinden yürütüyor. PKK ise, Türkiye'yi Barzani ile ittifaka zorlamak için bir oyuncak tabanca gibi kullanılmaktadır. Apo'nun Türkiye'ye teslim edilmesinin nedeni buydu.

Millî bir güvenlik politikası belirlemek için, öncelikle millî devlete yönelen tehdidin nereden geldiğini, gerçekçi olarak saptamak gerekir. Çünkü güvenlik, gerçek tehditlerin etkisiz kılınmasından başka bir şey değildir.

Tehdit

Türkiye bugün hangi tehditlerle yüz yüze gelmiştir?

Birincisi, Kuzey Irak üzerinden gelen tehdittir. ABD, Irak'ı işgal etmiş, Kuzeyde bir Kukla Devlet kurmuştur. İsrail ve İngiltere ABD ile birlikte, o Kukla Devletin Kerkük petrol bölgesine, Tel Afer üzerinden Suriye'ye ve Türkiye'nin Güneydoğu bölgesine doğru genişletilmesi planını yürütmektedirler. Barzani ve Talabani rejimi, bölge ülkeleri ve halklarına karşı ABD'nin aleti konumundadır. Avrupa Birliği, bölgede bir silahlı güce sahip olmamakla birlikte, Türkiye'nin bölünmesine yönelik faaliyeti

desteklemektedir.

İkincisi, Kıbrıs üzerinden gelen tehdittir. Orada ABD, İngiltere ve onlarla birlikte hareket eden Yunanistan ve Kıbrıs Rum kesimini görüyoruz. AB de, Kıbrıs da ABD tehdidine katkıda bulunmaktadır.

Üçüncüsü, Ege üzerinden gelen tehdittir. Yunanistan, karasularını ve hava sahasını genişletme fırsatını kolluyor. Arkasında ABD ve AB bulunuyor.

Dördüncüsü, içte ABD destekli Haçlı irticanın Cumhuriyet'e yönelik yıkıcılığı ve bölücü terördür.

Tehditleri topladığımız zaman, bütün cephelerin merkezinde ABD'yi görüyoruz. Bu nedenle Türkiye'nin güvenliğini sağlamak, en başta ABD kaynaklı girişimleri etkisiz kılmakla mümkündür. Diğer bütün tehdit unsurları, ABD ile birleştikleri ölçüde tehdittir.

Tehdit Odağı

Türkiye'nin iki cephede karşılaştığı tehdidin odağı, Kuzey Irak'tır. ABD'nin Kıbrıs ve Ege üzerinden yaptığı baskılar, son kertede, Türkiye'yi Kuzey Irak'ta teslim almak içindir. ABD stratejisini Ortadoğu'da Üç İsrail planı üzerine kurmuştur. Kuzey Irak, ikinci bir İsrail haline getirildi. Buna Aşiretler İsrail'i de diyebilirsiniz. Üçüncü İsrail ise, plana göre, Türkiye'nin parçalanması ve kuklalaştırılması yoluyla kurulacaktır.

Tayyip Erdoğan-Barzani İttifakının Anlamı

İşte Tayyip Erdoğan-Barzani ittifakı, bu tablo içinde kurulmuş ve ABD'nin GOKAP veya BOP dediği proje içindeki yerine oturtulmuştur. Bu ittifak, Tayyip Erdoğan'ın çok özlü açıkladığı gibi, "ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi içinde Diyarbakır'ı merkez yapmak" içindir. Kukla Devletin merkezi!

Nitekim Türkiye'nin Güneydoğu bölgesinin Barzanileştirilmesi yolunda çok önemli adımlar atılmış bulunuyor. Bölgenin Kuzey Irak'ta kurulan İkinci İsrail ile ekonomik ve siyasal düzlemde bütünleştirilmesi süreci hızla ilerlemektedir. PKK, bu süreçte cepheleşen ana güçlerden biri değil, fakat kullanılan güç konumundadır. Pazarlık masasına sürülmesi de bu konumu nedeniyledir.

Güvenlik Politikası

Bu koşullarda, iki güvenlik politikası savunulmaktadır. Birisi, ABD tehdidini saptayan gerçekçi ve millî politikadır. Bu politika, tehdide karşı milletin zgcn seferber etme, bölge ülkeleriyle işbirliği ve Avrasya'daki büyük ittifak birikimini değerlendirmek diye özetlenebilir.

İkincisi ise, tehdidin kendisiyle birleşerek, terörü nleme hayallerini yaymaktadır. Bu politikanın sahipleri olan Tayyip Erdoğanlar, Türkiye'nin haracını yiyen büyük tefeciler, dolar ve borsa vurguncuları, mafya ve tarikat şeyhleri, kendileri açısından doğru bir mevzidedirler. Çünkü onlar için tehdit, Kemalist Devrim'dir ve o tehdidi ancak ABD'nin Türkiye zerindeki denetimini ağırlaştırarak karşılayabilirler. Onların güvenliğini ABD sağlamaktadır ve o nedenle ABD'nin güvenliği, onların güvenliğidir. Ancak bunu başarabilmek için, bütün milleti aldatmaları gerekiyor. Bu yüzden terörü tıpkı cinler gibi tanımlamakta, gerçek tehditleri sis bombalarıyla gözlerden saklamaktadırlar.

ABD ile birleşerek PKK'yı tasfiye aldatmacası, işte bu mafya-tarikat takımının madrabazlığıdır. Barzani ile ittifak bu kapsam içindedir. Bunlar, vatanımızın Güneydoğu bölgesini Kuzey Irak'ta kurulan İkinici İsrail'e teslim etme çizgisine girmişlerdir. PKK'ya karşı Barzani ve ABD ile ittifak edelim politikası, Türkiye'nin bağımsızlığını, toprak bütünlüğünü ve Kemalist Devrim'in son kalelerini de yıkma, Türk Ordusu'nu piyonlaştırma ve komşularının üzerine sürme programının hizmetindedir.

Bir de gerçekleri bilen, fakat gerçeklerden korkanlar var. Bunlar, tehdidin kaynağını birbirinin kulağına söylemekte, fakat kamuoyu önüne çıkınca, "büyük müttefikimiz ABD" tekerlemesini yinelemektedirler. Oysa hiçbir tehdit, dünya tarihinde korkarak altedilmemiştir.

Org. Aytaç Yalman'ın Yazısı

ABD, bugün Türkiye'yi bölme operasyonunu, öncelikle PKK üzerinden değil, Barzani'nin ikinci İsrail'i üzerinden yürütüyor. PKK ise, Türkiye'yi Barzani ile ittifaka zorlamak için bir oyuncak tabanca gibi kullanılmaktadır. Apo'nun 1999 yılı başında Türkiye'ye teslim edilmesinin nedeni buydu. Hemen o gün Haymana Hapishanesi'nden yazdığım yazıda bu gerçeği saptamıştım. Org. (E) Aytaç Yalman'ın, aynı saptamayı, 16 Ağustos 2005 günlü *Cumhuriyet* gazetesinde, çok boyutlu bir tahlille kamuoyunun önüne getirmesi, önemli bir gelişmedir.

Bozguna Uğrayacaklar

ABD'nin Kuzey Irak'ta kurduğu İkinci İsrail, yalnız Türkiye için değil, yalnız Ortadoğu için de değil, bütün dünya için bir fesat ocağıdır. ABD, o toprakları terk etmeden, Türkiye için huzur, barış ve bütünlük yoktur. Ve ABD orada bozguna koşmaktadır. Hesaplarını o fesat ocağı üzerine kuranlar da, AB ile birlikte bozguna uğrayacaklardır. Hem de yakın bir zamanda.

ABD, TAYYİP ERDOĞAN VE PKK, MİLLETİ TARAFLARA BÖLÜYÖRLAR

8 Nisan 2006

Tayyip Erdoğan'ın muhatabının PKK olduğu apaçık ortadadır. “Silahı bırak, masaya gel” diyor. Silahlı olan örgüt, PKK'dır. Kaldı ki, DTP de PKK'nın yan örgütüdür. Tayyip Erdoğan, ABD'nin federasyon planındaki görevlerini kendini paralarcasına yerine getirme gayreti içine girmiştir.

Küçük ve Büyük Teröristler

Diyarbakır'da küçük teröristler, dükkânların kepenklerini kırdıktan sonra, büyük terörist de Türkiye'nin kepenklerine baltasını indirdi. ABD'nin Ankara'daki Büyükelçisi Rosswilson şöyle söylüyor:

“Tarafları sükûnete davet ediyoruz.”

“Taraflar” kim?

ABD'nin resmî ağızlarına göre, Türkiye ve PKK artık “taraf” oluyor.

Apo da “TC ile karşı karşıya iki tarafız” diyor. Yani ABD, PKK ile aynı görüşte. İkisi aynı taraf.

Tayyip Erdoğan'ın PKK'ya “Masaya Oturalım” Daveti

Tayyip Erdoğan da, ABD Büyükelçisi'nin davetine “uygun” açıklamasını yaptı. O da PKK'yı taraf kabul ederek masaya çağırdı.

Tayyip Erdoğan'ın muhatabının PKK olduğu apaçık ortadadır. “Silahı bırak, masaya gel” diyor. Silahlı olan örgüt, PKK'dır.

Kaldı ki, DTP de PKK'nın yan örgütüdür.

DTP liderleri, PKK'nın beşinci-altıncı kademedeki yöneticileridir.

Hepsinin lideri, sürekli ilan ettikleri gibi, Abdullah Öcalan'dır. ABD'nin talimatı dairesinde, silahı bırakıp masaya oturmaya karar verecek olan, Apo'dur. Bunu bilmeyen var mı?

Görünüşte kim otursursa otursun, masada Tayyip Erdoğan'ın karşısında Apo olacaktır. ABD emperyalizmi böyle istemektedir.

Taşeronluk Yarışına Girenler Uyanmıyorlar mı

Büyük Ortadoğu Projesi'nin Kuzey Irak ihalesinde, Tayyip Erdoğan ile taşeronluk yarışına girenler, bilmiyoruz uyanmışlar mıdır?

Bu ihale, Türkiye'yi taraflara bölme ve federasyonlaştırma ihalesidir. Artık her şey apaçık ortadadır.

ABD, “tarafları sükûnete davet” mesajıyla, Türkiye'yi bölme kararını resmen ilan etmiş bulunmaktadır.

Türkiye'nin başbakanlığını değil, fakat BOP'un eşbaşkanlığını üstlenen Tayyip Erdoğan, ABD'nin federasyon planındaki görevlerini kendini paralarcasına yerine getirme gayreti içine girmiştir. Çünkü ABD'nin kendisini ortada bıraktığı korkusu içindedir.

Taraf Rolünün Kitlelere Taşınması

ABD Derin Devletinin Türk ve Kürt'ü taraf haline getirme planları içinde görev alan başkaları da var. Oyuncakları bir tarafa bırakıyorum. Tehlikeli olan, “taraf” rolünün bilinçsiz insanlar tarafından geniş yığınlara taşınmasıdır. Yazarlar var, milletimizin bir kesiminden sürekli “Onlar” diye söz ediyorlar, hatta “Onları” toptan “bölücü” ve “terörist” ilan ediyorlar; “Onlara” düşmanlık duygularını döküyorlar.

Bismil, Çat, Lozan ve Berlin'deki Biz

Oysa Bismil'in köylerinde, Diyarbakır'ın merkez köylerinde, ellerinde ay yıldızlı bayraklar ve Atatürk posterleriyle “Yıkılsın ağalık, Yaşasın Cumhuriyet” diyenler de “Onlar”. Yine Diyarbakır'ın anacaddelerinde ellerinde ay yıldızlı bayraklarla toprak ağalığına karşı çağdaş Türkiye için yürüyenler de “Onlar”. Erzurum Çat köylerinde al bayraklarımızla, tıpkı Bismil ve Diyarbakır köylüsü gibi, Türkiye'nin birlik ve bütünlüğünü savunanlar da “Onlar”. Lozan ve Berlin meydanlarında, emperyalizme karşı bağımsız Türkiye için toplananların en az üçte biri Kürt kökenli yurttaşlarımızdı.

ABD, herkesi “taraf” haline getirmek için, Biz'i yok etmek istiyor. Biz'den olanları bastırmak, ezmek, silmek istiyor. İşçi Partisi'ne, Ulusal Kanal'a, Türk Ordusu'na alınan tavırlar hep bu nedenledir.

Atatürk'ün Biz'i

Kürt yurttaşlarımıza “Onlar” yaftasını yapıştıranlar, PKK'ya en büyük hizmeti veriyorlar. Bu tutum, Cumhuriyet Devrimi'nin Atatürk tarafından belirlenmiş “Biz” tanımını parçalamaktadır. “Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkını”, biz ve onlar diye ikiye bölenler, Türk milletini bölüyorlar.

Gayrimeşru İdi Artık Sanık

Ankara'da iktidar makamına ABD tarafından oturtulan Tayyip Erdoğan ekibinin Türk milletini ve ülkeyi federasyonlaştırma planı içinde rol aldığı apaçık ortaya çıkmıştır. Parçalanan kepenkler, patlayan bombalar, yakılan otobüsler, ABD güdümlü federasyonun işaret fişekleridir.

Taraflar vuruşacak, ABD sükûnete davet edecek, ABD planına direnenler susturulacak ve bastırılacak, Türkiye kamuoyu oldubittiye getirilecek, bölücülerle aynı masaya oturulacak ve Türkiye Kerkük'e giderken, Diyarbakır'ı kaybedecek: ABD senaryosu budur.

Ne yazık ki, Tayyip Erdoğan da, tıpkı PKK gibi, ABD senaryoları içinde çırpınmaktadır ve yine tıpkı PKK ve Apo gibi, AB kapısına bağlanmıştır.

Türkiye'nin tepesine oturtulduğu 3 Kasım 2002 gecesi, bu iktidarın gayrimeşru olduğunu Kanal D televizyonundan milletimize ilan etmiştim. Bu tutumun ne kadar doğru olduğu, umarım artık herkes tarafından anlaşılmıştır.

Fakat artık Tayyip Erdoğan yönetimi, gayrimeşru olmanın ötesinde suçlu

konumundadır. Tayyip Erdoğan'lar, ABD tarafından planlandığı gibi, Apo, Barzani ve Talabani ile müzakere masasına değil, fakat sanık sandalyesine oturacaktır.

Ankara'yı Kurtarmak ve Millî Hükümet

Vatanın bütünlüğü, milletin birliği için, Tayyip Erdoğan yönetiminden kurtulmak artık yakıcı bir görevdir. Ama en az bunun kadar önemli olan, Tayyip Erdoğan'ların yerine, yeni taşeronların oturtulmamasıdır. Çünkü ABD'nin Tayyip Erdoğan'a son görevleri verdiği işaretleri görülüyor. Türkiye'yi bölme operasyonunun son aşamasında, sahneye milliyetçi görüntülü iktidarları sürme hazırlıkları apaçık yürütülüyor.

Buna izin vermemek için, Türkiye'yi kanlı AB kapısında ABD planlarına itilmekten kurtaracak bir millî hükümetin kurulması şarttır.

İşçi Partisi, bütün millici güçleri, ABD'nin yeni taşeron hükümet planlarına karşı millî hükümet için mücadeleye davet ediyor.

Çözüm Bismil'de ve Bölgesel İttifakta

İşçi Partisi, ABD'nin bölünme planını bozacak güçleri, içeride ve dışarıda birleştirme ve seferber etme mücadelesini başarıyla yürütmektedir.

Federasyon planını bozacak kuvvet, Türk'ü ve Kürt'üyle tek millettir. Bu kuvvet, Atatürk'ün çağdaş Türkiye mücadelesinde birleştirilmektedir. Güneydoğu bölgemizde "Yıkılsın ağalık, yaşasın Cumhuriyet" şiarıyla yürüttüğümüz mücadele, Türkiye'yi bütünleştiriyor ve çözümü gösteriyor.

Türkiye'mizi Batı merkezlerindeki beş milyon yurttaşımızı ayağa kaldırma mücadelesi de, büyük başarılar kazanmaktadır. Lozan ve Berlin'deki büyük seferberlik, başımızı dik tuttuğumuz zaman neler yapabileceğimizi milletimize göstermiştir.

Yine İşçi Partisi, İran, Suriye, Irak, Azerbaycan devletleri ve halklarını Türkiye ile birleştiren Bölge İttifakı için çalışmalarını başarıyla yürütmektedir. Bu ittifak, bölge Kürtlerini de kucaklayacak ve ABD'nin bölme planlarını bozacaktır.

Partimizin, Çin, Rusya, Orta Asya Türk Cumhuriyetleri ve diğer Asya ülkeleri ile Türkiye'mizin bağımsızlık ve egemenliğine hizmet amacıyla geliştirdiği ilişkiler meyvelerini vermektedir. Avrasya ittifakının inşasında İşçi Partisi, dünya çapında önemli ve öncü görevleri yerine getirmektedir.

Bütün bu mücadelelerde İşçi Partisi, Kürt meselesini çözmeye başlamıştır. Kâğıt üzerinde değil, Güneydoğu köylüsü ile bütün milletimizi birleştirerek ve Türkiye'mizi bölge ülkeleriyle ve Avrasya ile birleştirerek!

TAYYİP BEY'İ ABD PROJESİNDEKİ GÖREVİNDEN İSTİFAYA ÇAĞIRIYORUM

21 Temmuz 2006

Büyük Ortadoğu Projesi'nin bir Eşbaşkanı Tayyip Erdoğan ise, diğer eşbaşkanlar Barzani, Karzaî ve Abdullah Öcalan'dır. Büyük Ortadoğu Projesi görevlerinden istifa ediliyor mu bilmiyorum. Ya Washington'daki Proje amirleri istifayı kabul etmezlerse...

Şehit cenazeleri birbiri ardı sıra geliyor. Türkiye, kan ve gözyaşı içinde çırpınıyor. Vatanını seven herkes, isyan içinde, hükümeti suçluyor. Maçlarda tribünler, Tayyip Erdoğan'ı yuhluyor.

Kimin Tahammülü Kalmamış

Büyük Ortadoğu Projesi Eşbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın tahammülü kalmamış.

Eşbaşkan'ın bu beyanatından sonra, Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı, ABD'nin Ankara Büyükelçisi Ross Wilson ile görüşüyor ve "Artık tahammülümüz kalmadı" diyor. Bu "tahammülümüz kalmadı" sözü, anlaşılıyor ki, bir hükümet tavrı.

"Tahammülümüz kalmadı" büyük laf elbette. Bu sözün arkasından gelen şey, artık laf olamaz. Ancak o laf da var. ABD Büyükelçisi'ne söylenen ikinci

cümle şöyle: “Bundan dolayı en kısa süre içinde gereken en etkin önlemleri almanızı istiyoruz” (*Hürriyet*, 20 Temmuz 2006).

Tayyip Erdoğan’ın Büyükelçi’ye gönderdiği Müsteşar’ın bu sözlerini okuyunca, insan kendi kendisine soruyor: Tahammülü kalmayan kim, Türkiye mi, yoksa ABD mi?

Hangi Hiyerarşinin İçinde

Tayyip Erdoğan’ın tahammülü kalmamış, fakat etkin önlemleri ABD hükümeti ve ordusu alacak. Aslında bir karışıklık yok. Tayyip Erdoğan, 15 Şubat 2004 akşamından beri, ekranlarda ve Bush’un kapısında, “ABD’nin Büyük Ortadoğu Projesi için göreve hazır olduğunu” söylemişti. Olay, açıkça itiraf edildiği gibi ABD hükümeti hiyerarşisi içinde cereyan ediyor. Bu nedenle Tayyip Erdoğan’ın görev aldığı makamdan kuvvet kullanmasını istemesi olağan sayılıyor.

Olağandışı olan ise, Türkiye Cumhuriyeti Başbakanlığı koltuğunda oturan kişinin başka bir devletin proje görevlisi olmasıdır. O zaman tahammülün sınırları da ABD hiyerarşisi içindedir. Bütün ast-üst ilişkilerinde tahammülsüzlük, yukardan aşağı doğrudur, yoksa aşağıdan yukarı doğru değildir. Öyle olursa, olay isyana girer.

ABD’den Kendi Piyonunu Vurması İsteniyor

Nitekim Tayyip Erdoğan, görev sınırları içinde kalmaya büyük dikkat gösteriyor ve ABD’den kendi piyonlarını vurmasını istiyor.

Evet, PKK tam anlamıyla ABD piyonuna dönüştü. Birkaç gün önce Varto’da yapılan bir toplantıda, Varto Cumhuriyet Mahallesi Muhtarı Niyazi Bingöl, ABD ve AB emperyalizmine karşı cepheden bayrak gösteriyor. Bunun üzerine bir PKK yandaşı, “ABD’ye ve AB’ye burada laf söyletmeyiz. Çünkü biz, Türkiye’de ABD sayesinde özgürüz. AB sayesinde konuşabiliyoruz” diyor.

Mayınları döşemek de, bu özgürlüğün bir parçası elbette. PKK, ABD sayesinde böyle konuşmaktadır. Tayyip Erdoğan ise, o ABD’ye artık PKK’nın mayın döşetmesine engel olması için isticramda bulunmaktadır.

Kukla Devleti Kimler Kurdu

İşte Türkiye'nin kan ve gözyaşları içinde çırpınışı buradadır.

ABD'nin Çekiç Güç'ünü Ankara'daki iktidar sahipleri Silopi'ye ve bölgeye yerleştirdi. ANAP, DYP, RP, SHP, CHP, MHP, DSP ve AKP sırasıyla hep o Çekiç Güç'e kucak açtı. Unuttuğumuz parti varsa, hatırlatsın.

Barzani'yi Habur kapısından Ankara hükümetleri besledi.

Barzani'nin silahlı gücünü Ankara eğitti.

ABD'nin Irak'a saldırılarına Özal'dan Tayyip Erdoğan'a kadar hep onlar destek oldu.

Özetle Kuzey Irak'taki Kukla Devleti, ABD ile birlikte "Türk" adını taşıyan hükümetler kurdu.

Siyah Gözlüklerin Sakladığı

Şehit cenazelerindeki siyah gözlüklü görüntüler, eşi görülmemiş bir ikiye bölünmüşlüğü gizliyor. O siyah gözlükler, aslında bir hıyanetin, bir sinsiliğin kapkara perdesidir.

Siyah gözlük, ABD müttefiki ve AB yandaşı olan herkesin gözlerindedir.

Türkiye'yi AB kapısına bağlayan gelmiş geçmiş bütün iktidar sahipleri, siyah gözlük takıyorlar.

PKK ile Aynı Cephede Buluşanlar

PKK ve Abdullah Öcalan, Avrupa Birliği'nin en hararetli yandaşıdır. Peki diğer yandaşlara soralım: Siz AB uğruna niçin yanıp tutuşuyorsunuz? Türkiye'yi bölmek için mi?

Bunu bir matematikçi olarak sormak zorundayız. Çünkü ABD ve AB denetiminde kurulan denklemin tek sonucu, Türkiye haritasının yeniden çizilmesidir.

Çok çarpıcı bir cepheleşme var: ABD, AB, Abdullah Öcalan ve diğer ABD ve AB yandaşları aynı cephede saf tutuyorlar. Batı işbirlikçileri, ABD ve AB üzerinden yalnız Barzani ile değil, PKK ile de buluşuyorlar. Tayyip Erdoğan, Deniz Baykal, Devlet Bahçeli, Mehmet Ağar, Erkan Mumcu ve diğerleri, tıpkı PKK gibi ABD ile stratejik ittifakı ve AB üyeliğini savunuyorlar.

Büyük Ortadoğu Projesi'nin bir Eşbaşkanı Tayyip Erdoğan ise, diğer eşbaşkanlar Barzani, Karzaî ve Abdullah Öcalan'dır.

İşte Türkiye'nin çıkmazı buradadır.

Tahammüller de Denetim Altında

ABD güdümünde, kan ve gözyaşı var.

AB kapısında, parçalanma ve kan var.

ABD denetimi altında, Türkiye'nin tahammülleri de denetim altındadır.

ABD denetimi altında, Türkiye'nin tahammül etmeme hakkı yoktur; yalnız ve yalnız proje görevleri vardır.

Haritasını Bile Yayınladılar

ABD, kan ve gözyaşı haritasını kendi *Silahlı Kuvvetler* dergisinde yayımladı. Washington'daki çılgınlar, vatanımızı bir kalem oynatmasıyla Hakkari'den Karadeniz'e kadar Kukla Devlete katmışlar. Büyük Ortadoğu Projesi budur işte. Tayyip Erdoğan, "ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi içinde Diyarbakır'ı merkez yapacağız" dememiş miydi? Görev tekmili, bu kadar açık ve bu kadar özlü verilebilir.

Kan ve gözyaşı istemiyorsak, tek bir çaremiz vardır: ABD denetimi dışına çıkacağız. Ülkemizi AB kapısındaki çarmıhtan kurtaracağız!

Yuh Seslerinin Muhatabı

Milletin bağrından yükselen yuh seslerinin muhatabı, Türkiye Cumhuriyeti'nin Başbakanı değildir; Büyük Ortadoğu Projesi'nin Eşbaşkanı'dır.

Büyük Ortadoğu Projesi görevlerinden istifa ediliyor mu bilmiyorum. Ya Washington'daki Proje amirleri istifayı kabul etmezlerse... Ama ben İşçi Partisi Genel Başkanı olarak, o projenin Eşbaşkanını görevinden istifaya çağırmak zorundayım.

Tayyip Erdoğan'ı üstlenmediği bir başbakanlıktan istifaya davet edemeyeceğime göre, Büyük Ortadoğu Projesi'ndeki görevinden istifaya davet ediyorum.

Koltuklar birbirine karışmamalıdır ki, Türkiye'nin bir millî hükümet başkanına olan ihtiyacı daha açık görülsün.

Redrawing the Middle East map

Ortadoğu’da bugünkü sınırlar.

ABD’nin Büyük Ortadoğu Projesi’ne göre hedeflediği sınırlar.

HARİTA DEĞİL MEZAR

30 Temmuz 2006

ABD Dışişleri Bakanı Condi, “Yeni Ortadoğu’nun zamanı geldi” açıklamasıyla Ortadoğu ülkeleri ve halklarına Haçlı savaşı ilan etmiştir.

ABD Silahlı Kuvvetleri, Türkiye başta olmak üzere Ortadoğu ülkelerini parçalama haritasını yayınlamıştır.

ABD’nin tepesindeki Bush-Rice çetesi kendi yaptığı haritaya gömülecektir! ABD, bir harita değil, kendisi için bir mezar yapmıştır. Haritayı kaldırırsanız, orada bir mezar göreceksiniz.

**ABD BU HARİTAYA GÖMÜLECEK
GÖREV BAŞINA**

**Doğu Perinçek
ve
Kitle Örgütlerinin
Basın Açıklamasına
KATIL !**

**SAKARYA CADDESİ
29 Temmuz 2006 Cumartesi
Saat: 12:30**

İŞÇİ PARTİSİ Toros sokak No:9 Sıhhiye Ankara Tel: (312)231 81 11 www.ip.org.tr

ABD’yi Gömecek Kuvvetin Haritası

Türkiye’yi parçalayacakmış, İran’ı parçalayacakmış, Irak’ı, Suriye’yi, Suudi Arabistan’ı, Pakistan’ı mürekkep masrafına parçalıyor. Azerbaycan topraklarının bir kısmını Ermenistan’a ve Türkmenistan topraklarının bir kısmını kalem çiziktirerek kuklası Karzai’ye veriyor.

Hangi güçle?

ABD’yi, İsrail’i ve piyonlarını aşar bu proje.

Sınırlar, mürekkeple değil, kuvvetle çizilir. Her gerçek haritanın bir matematiği vardır. Bütün bu ülkeleri karşısına alan ABD yönetimi, kendisini

Ortadoğu'ya gömecek kuvveti belirlemiştir. Irak halkıyla baş edemeyen ABD Ordusu; Türkiye, İran, Suriye ve diğer Ortadoğu ülkelerini paramparça edecek. Bir tek Türkiye, İran ve Suriye üçlüsünün sırt sırta vermeleri bile bu planı bozacak kuvveti oluşturur.

Bir de Ortadoğu'nun Çin'den Atlantik kıyılarına kadar uzanan cephe gerisi bulunuyor. Hatta Atlantik'in öte yanındaki Güney Amerika ülkeleri de ABD planının karşısındadır. Bütün bu cephe gerisini hesabın dışında bıraksak dahi, ABD'nin yenilgisi kaçınılmazdır.

Piyonlara Cesaret Hapı

Bu harita, sanırım ABD yöneticileri tarafından da gerçekçi bulunmuyor. Ama bazı piyonlara şu sıra cesaret verilmesi gerekiyor. Ateşe sürüleceklerin uyuşturucuya ihtiyacı vardır. Bu yönüyle bu harita esrar gibidir veya cesaret hapı. Piyonları bir hayal dünyasına sokacak, onlara cinayetler işletecek... Sonra?

Sonrası, Ermenistan'ın 1919-1920 yılındaki ilk başbakanı Kaçaznuni'nin kitabından okunabilir. Emperyalizmin haritalarını gerçeklerle karıştıranlar, komşularına, birlikte yaşadıkları halklara çok ağır zararlar vermişlerdir. Ama savaşların en ağır acıları hep yenilenlerin payına düşmüştür.

Parçalanmanın Değil Birleşmenin Haritası

Piyonlar, bilmelidir ki, bu harita ABD'nin gerçek hedeflerini göstermiyor. Bu haritayla ABD, ateşe sürmek istediği piyonları belirlemiştir. Piyonların görevi, bölgenin iç çatışmalar içinde çırpınmasına hizmettir. ABD'nin görece gerçekçi hedefi budur. Bu arada ayak altında kalanların olmasını, ABD, savaş kaybı içinde bile görmez.

ABD'nin bu planı da bir noktada bozulacaktır. Türkiye, İran ve diğer Ortadoğu ülkelerinin bu plana önünde sonunda verecekleri cevap, daha büyük birlikler oluşturmaktır. Dünyada ilk uygarlığın doğduğu coğrafya, birleşmeye zorlanıyor. Ortadoğu'ya dayatılan çözüm bu oluyor. ABD parçalama haritasıyla, Ortadoğu'da büyük birleşme haritasını gündeme getiriyor.

Kuvvet Var, İrade Yaratılacak

Türkiye'nin bu haritayı yırtacak gücü var. İttifak birikimi ise, öncelikle haritanın parçalamak istediği coğrafyanın tamamıdır. Parçalanmak istenenler, parçalamak isteyenlere karşı birleşecek.

Bütün mesele, Türkiye'nin kendisini savunacak bir iradeyi, bir millî hükümeti kurmasıdır. Hayat, bunu zorluyor.

Şu an Türkiye'nin zaafı, bir merkezde odaklanıyor. Türkiye'yi parçalayacak projenin Eşbaşkanı, proje amirleri tarafından Türkiye'nin başbakanlık koltuğuna oturtulmuştur. Acaip gibi geliyor ama Kurtuluş Savaşı'nın İstanbul hükümetlerinin görevi de bu değil miydi?

Türkiye, bu haritanın görevlilerinden kurtarılacaktır! Türkiye'nin yaşama iradesi öncelikle kendisini bu eylemde ortaya koyacak!

Türkiye ile ABD emperyalizmini cephe cepheye getiren bir süreç girilmiştir. Bu tarihsel süreçte, Türkiye'nin bağımsızlığını ve toprak bütünlüğünü savunma iradesini temsil eden İşçi Partisi'nin hükümet sorumlulukları üstlenmesi kaçınılmazdır.

İşçi Partisi'nin büyük görev günleri gelmiştir.

ABD Sisteminin de Mezarı

Bu haritayı yapan güç ve sistem, Türkiye'yi devrime zorluyor.

Türkiye, kendisini savunabilmek için, kendisini yenilemek zorunda. Beyinleri bu sistemin cenderesine sıkışmış olanlar, Türkiye'nin çöktüğü için savunulamaz durumda bulunduğu kanısındadırlar. Evet, ABD denetimi altında Türkiye için çırpınmaktan ve çökmekten başka kader yoktur. Buradan tek bir sonuç çıkar: Türkiye ABD denetiminden kurtulacaktır. Türkiye, sistemin dışına çıktı mı, seyredin gerisini... Bu harita, yalnız ABD silahlı güçlerinin mezarı değil, ABD denetiminin ve sisteminin de mezarıdır.

Önce denklemi doğru kurmak gerekir. Türkiye birikiminde bir ülke yok edilemez. Çeşitli etnik gruplardan Türkiye halkı o kadar iç içe geçmiştir ki, onları bölebilecek bir sınır da bulunmuyor. Parçalayan her sınır, herkese felaket getiriyor. Bu durumda, Türkiye bölünmez, bölünmemek için kendini yeniler. O nedenle bu haritayı dikkatli okursak, ABD denetiminin sonunu görürüz.

Türkiye, İstiklal Marşı'mızda "Tek dişi kalmış canavar" diye tanımlanan, çürümüş Batı medeniyetinden kurtulma sancılarının içine girmiştir artık. Batı'nın emperyalist kapitalist sistemi içinde, bize hayat yok. Kemalist Devrim'i tamamlamak artık bir temenni değil, zorunluluk olmuştur. Haritanın kaçınılmaz cevabı bu oluyor. Zaten devrimler, bu koşullarda olur. Devrim, bir toplumun ölüm tehlikesine verdiği biricik cevaptır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM : AB KAPISINDAKİ SUÇLAR

AB İLERLEME RAPORUYLA LOZAN'I İMHA SÜRECİ BAŞLADI

8 Ekim 2004

Türk Milleti Parçalanıyor Türk Devleti Dağıtılıyor

AB İlerleme Raporu'yla 1923 Lozan Anlaşması'nı imha süreci başlatılmıştır.

Raporun İngilizce metninin 48. sayfasında, 1923 Lozan Antlaşması'nda kabul edilen Müslüman olmayan azınlıklar statüsünün değiştirilerek, "Kürtler dahil" Müslüman azınlıkların kabul edilmesi ve bu etnik ve dinsel "azınlıklara" azınlık haklarının tanınması dayatılmaktadır.

Yine ilerleme raporunda Türkiye Büyük Millet Meclisi koltukları parçalanmakta, "azınlıkların parlamentoda temsil edilmesi" sistemi getirilmektedir. Böylece millet meclisi ve milletvekili kurumları ortadan kaldırılmakta, onun yerine cemaatler ve milliyetler meclisi kurulmakta, milletvekilleri de tarikat vekili, cemaat vekili, Kürt vekili, Laz vekili, Çerkez vekili, Boşnak vekili haline getirilmektedir.

Yine İlerleme Raporu'nda ırk, kavim, mezhep veya başka tür azınlıklar temelinde dernek kurulması, yabancılardan parasal destek sağlanması,

uluslararası kuruluşlarla işbirliği yapılması kabul edilmektedir.

Dahası, İlerleme Raporu'nda dinsel, etnik ve dilsel cemaatlere mektep açma ve eğitim yapma hakkı verilerek, devrim kanunu olan Eğitim Birliği Kanunu ve Anayasa ortadan kaldırılmaktadır.

İlerleme Raporu Fener Patriği'ni Ekümenik (Evrensel) olarak kabul etmekte ve Heybeliada Ruhban Okulu'nun açılmasını öngörmektedir.

Ermenistan sınırının açılması, misyoner faaliyetlerine her türlü serbestliğin sağlanması ve Pontus varlığının kabulü de İlerleme Raporu'nda yer almıştır.

Türkiye'yi Yugoslavyalaştırma Süreci

Bu durumda Avrupa Birliği süreci, Türkiye açısından Kürt, Alevi, Laz, Çerkez, Boşnak, Pomak gibi azınlıklar yaratılması ve Türkiye'nin Yugoslavyalaştırılması sürecine döndürülmüş bulunmaktadır.

Yine raporun 48. sayfasında 2003 yılında TBMM tarafından kabul edilen İkiz Yasalar'a gönderme yapılarak Türkiye'nin bu yasalara koyduğu çekincelerin kaldırılması öngörülmektedir.

Bu İlerleme Raporu'nun kabul edilmesi, en hafif deyişle ihanettir. Tayyip Erdoğan yönetimi, ABD tarafından kendisine verilen Türkiye'yi içerden hançerleme görevinde tarihî bir hamle yapmıştır. Lozan'ın yıkılması bir hukuk metni haline getirilmektedir. Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkının asli unsurlarından olan ve Türk milletinin ayrılmaz bir parçasını oluşturan Kürt ve Alevi yurttaşlarımız ve diğer etnik kökenlerden yurttaşlarımız azınlık konumuna düşürülmektedir. Türkiye Cumhuriyeti'nin asıl sahiplerinden olan bu yurttaşlarımız ikinci dereceden yurttaşlar konumuna itilmektedir. Bu, Türkiye'ye karşı yapılabilecek en büyük düşmanlıktır ve alçakça bir tertiptir. Bu büyük tertibe ortak olanlar, Cumhuriyet'i yıkmak gibi ceza kanununda tanımlanmış en ağır suçu işlemektedirler. Bunun cezasını çekecekleri kesindir. Kürt ve Alevi yurttaşlarımız dahil bütün milletimiz bu ihanete kesinlikle izin vermeyecektir.

AKP İktidarı Yalan Söylüyor

Dün Dışişleri Bakanı sıfatını taşıyan Abdullah Gül Ulusal Kanal'ın sorusu üzerine raporun 48. sayfasında Kürtleri ve Alevileri azınlık durumuna düşüren ifadelerin bulunmadığını belirtmiştir. Abdullah Gül doğru söylemiyor. İşte raporun 48. sayfasının İngilizce metnini basın mensuplarına dağıtıyoruz. Bu sayfa AKP iktidarının ihanetini belgelemektedir.

İkiz Sözleşmelerin İhanet Yasaları Olduğu Bir Yıl İçinde Ortaya Çıktı

İşçi Partisi, İkiz Sözleşmeler Meclis'ten geçirilirken tek başına büyük bir direnme göstermiş ve bu sözleşmelerin birer ihanet yasası olduğunu, tek tek maddeleri inceleyerek kamuoyuna açıklamıştır. Meclis, 4 Haziran 2003 tarihinde İkiz Yasaları kabul ettikten sonra Cumhurbaşkanı'na bir dosya sunarak Türkiye'nin bölünmesi için hukuki zemin döşediğini anlatmışım. Sayın Cumhurbaşkanı'ndan bu ihanet yasalarını Meclis'e geri göndermesini arz etmişim.

Bugün ilerleme raporuyla apaçık ortaya çıkmıştır ki, Türkiye'yi etnik gruplara, mezheplere ve bölgelere ayırmaya hizmet etmektedir.

AB Kapısındaki Özel Statü

1999 Aralık ayında Ecevit-Bahçeli-Mesut Yılmaz Hükümeti tarafından kabul edilen Aday Üyelik Protokolü'nden sonra, bu İlerleme Raporu'nun kabulüyle Türkiye ikinci kez AB kapısına bağlanmaktadır. Başka deyişle, Türkiye AB kapısında çarmıha gerilmiştir. Türkiye dışarıdan ve içeriden vurulmaktadır. Millî devlet, Cumhuriyet devrimi herkesin gözü önünde yıkılmakta, Türk milleti dağıtılmaktadır.

Türkiye'yi AB kapısına bağlatan Amerika Birleşik Devletleri'dir. Böylece Türkiye Avrupa'ya giriş hülyalarıyla uyuşturulmakta, ABD ve AB emperyalistlerinin her türden aşağılayıcı dayatmasını kabule zorlanmaktadır. Türkiye'nin yasama, yürütme ve yargı yetkileri emperyalist devletlerin eline geçmiştir. Türk devleti patlatılmış bir futbol topu gibi sönmektedir.

Millî Devleti Yeniden Yapılandırmak

İşçi Partisi Avrupa Birliği'nin ne anlama geldiğini sürecin başından beri milletimize açıklamıştır. Nitekim AB kapısına bağlandığımızı bizzat AB medyası yüzümüze çarpmaktadır. Almanya'nın ünlü *Stern* dergisi, son yaptığı karikatürde Türkiye'yi Avrupa kapısının köpekler için açılmış olan küçük alt deliğinden girmeye çabalayan dört ayaklı bir yaratık olarak resmetmiştir. O dört ayaklı yaratık şüphesiz Türkiye değildir. Ülkemizi AB kapısına bağlatanlar hangi konumda görüldüklerini o karikatüre bakarak anlayabilirler.

Türkiye yok olmamak için yeniden bir devrim göreviyle yüz yüze gelmiştir.

İhanete izin verilmeyecektir. Türkiye 21. yüzyılda millî devlete sahip olabilmek için yeniden Kemalist Devrim rotasına girecek, Cumhuriyet'i

yeniden kuracaktır. İşçi Partisi bu sürece önderlik görevini üstlenmiştir.

MİLLÎ DEVLETİ YIKMA FETVASI BAŞBAKANLIK'TAN VERİLİYOR VE UYGULANIYOR

23 Ekim 2004

**Başbakanlık İnternet Sitesi, Kanunlar, Yönetmelikler ve Bina AKP
İktidarını Yalanlıyor**

Başbakan Yardımcılığı ve Dışişleri Bakanlığı koltuğunda oturan Abdullah Gül, dün Başbakanlık İnsan Hakları Danışma Kurulu'nun Başbakanlığa bağlı çalışmadığını ve “Azınlık Hakları ve Kültürel Haklar Çalışma Grubu” Raporu'nun Başbakanlık onayıyla yazılmadığını ileri sürdü.

1. En önemlisi, Resmî Gazete’de yayınlanan kanunlar ve yönetmelikler

Gül'ü yalanlamaktadır. Başbakanlık İnsan Hakları Başkanlığı, 21 Nisan 2001 tarih ve 24380 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanan 12 Nisan 2001 tarihli ve 4643 Sayılı Kanunla, Başbakanlığa bağlı olarak kurulmuştur. Başbakanlık bünyesi içinde olması kanun hükmüdür. Görevleri de kanunla belirtilmiştir. Ayrıca 23 Kasım 2003 tarihli Resmî Gazete'de yayınlanan yönetmelik ile "İnsan Hakları Danışma Kurulu'nun Kuruluş Görev ve İşleyişi ile İlgili Usul ve Esaslar" düzenlenmiştir.

2. "Başbakanlık İnsan Hakları Başkanlığı" binası ve kapısındaki tabela da Gül'ü yalanlamaktadır. Bu bina, Ankara Yüksel Caddesi'nde bulunmaktadır. Binada Danışma Kurulu'na tahsis edilmiş salon ve odalar bulunmaktadır.

3. Başbakanlığın internet sitesi de Gül'ü yalanlamaktadır. Başbakanlığın resmî internet sitesi olan w.w.w.basbakanlik.gov.tr adresine girildiği zaman, TEŞKİLAT bölümünde, İnsan Hakları Başkanlığı bulunuyor. Bu sayfada, şu bilgi yer alıyor: "Başbakanlık bünyesinde kurulan İnsan Hakları Danışma Kurulu, 1. toplantısını 26 Şubat 2003 Çarşamba günü Ankara'da gerçekleştirdi." Daha ilginç, aynı bölümde, Abdullah Gül'ün 9 Mayıs 2003 tarihli 2. toplantıya başkanlık ettiği açıkça belirtiliyor. Üstelik "Azınlık Hakları ve Kültürel Haklar Komisyonu", Abdullah Gül'ün başkanlık ettiği 9 Mayıs 2003 tarihli bu toplantıda oluşturulmuştur.

İlk Değil

Abdullah Gül, AB İlerleme Raporu'ndan "Müslüman azınlıklar" kavramının çıkarıldığını söylemişti. Oysa 197 sayfalık İlerleme Raporu, baştan sona, "Müslüman azınlıkların" haklarını düzenliyor. Dahası, bu iktidar, Azınlık Hakları konusunda, bir yıl önce, 9 Mayıs 2003 günü, hem de Başbakanlık bünyesinde, bir Çalışma Grubu oluşturmuştur.

Proje Başbakanlık'ta Yürütülüyor

Açıkça görülmektedir ki, millî devleti ve Kemalist Devrim'i yıkma fetvaları, artık Başbakanlık bünyesi içinde oluşturulan kurumlardan verilmektedir. AB şeflerinin İlerleme Raporu'yla 6 Ekim 2004 günü ilan ettikleri Lozan Antlaşması'nı imha kararı ve Türkiye'yi azınlıklara parçalama talimatı, daha önce Başbakanlık raporlarına sokulmuştur.

Graham Fuller Müritliği

Hatırlanacağı üzere, CIA'nın Ortadoğu'daki istasyon şeflerinden Graham Fuller, 1998 yılında "Kemalizmin sonu geldi" fetvasını vermişti. Şimdi bu fetva, Türkiye Cumhuriyeti'nin Başbakanlık kurumunda hayata geçirilmektedir. Nakşibendi Tarikatı İskender Paşa Dergâhı müritliği ile Graham Fuller müritliğinin özdeş olduğu bir kez daha ortaya çıkmıştır.

İkiz İhanet Yasalarının Devamı

Başbakanlık İnsan Hakları Başkanlığı'nda, Azınlık Hakları ve Kültürel Haklar Çalışma Komisyonu, 9 Mayıs 2003 günü, Abdullah Gül'ün başkanlık ettiği toplantıda oluşturulmuş. O zaman daha İkiz Yasalar çıkarılmamıştı. Yani ihanetin yasal dayanağı da yoktu. O tarihte kanunlarda "Azınlık Hakları ve Kültürel Haklar" kabul edilmemişti. Ancak istim arkadan geldi. 4 Haziran 2003 günü AKP iktidarı, Meclis'ten İkiz İhanet Yasaları'nı geçirdi. Aynı yasa, Çankaya'da ziyaret ederek, bir dosya sunmama rağmen, ne yazık ki Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer tarafından da imzalandı. Böylece Türkiye'yi azınlıklara parçalama, halklara ayrı devlet kurma ve bölgelere kendi ekonomik kaynaklarına sahip çıkma hakkı tanımanın hukukî zemini yaratıldı. Son Başbakanlık fetvası, İkiz İhanet Yasaları'nın devamıdır.

Kemalist Devrim'in ve Millî Devletin İmhası

Başbakanlık Azınlık Hakları Raporu, Cumhuriyet Devrimi'ni ve millî devletin temellerini yıkma fetvası vermektedir. Fetvanın Sonuç bölümünün 4. maddesinde aynen şöyle deniyor:

"80 yıldır durmadan gelişen toplumumuza artık çok dar gelen ve üstelik ülkemizde çatışma doğuran 1920 ve 30'ların modeli Muasır Medeniyet modeliyle değiştirilecektir. (...) Sonuçta tek kültürlü ulus-devlet modelinin insan haklarını gözardı eden boyutu yerine "Türkiyelilik" üst kimliği altında çok kültürlü yeni bir toplum modeli benimsenecektir."

Fetva'ya göre:

1. Kemalist Devrim, dar gelmekte, gelişmeyi önlemekte ve çatışma doğurmaktadır.
2. Bu nedenlerle Kemalist Devrim tasfiye edilecektir.
3. Kürtler, Aleviler gibi yurttaşlarımızın azınlık statüsüne itilmesi için Lozan Antlaşması imha edilecektir.

4. Türk milleti de, “bir etnik grup” ve “alt kimlik” diye tanımlanarak, azınlık statüsüne düşürülmektedir.
5. Ulusal devlet modeli kaldırılacaktır.
6. Cumhuriyet’in millî kültürü tasfiye edilerek; “çok kimlikli, çok kültürlü” olmak adına, etnik grup, mezhep, tarikat, cemaat kültürlerinin, yani Ortaçağ kültürünün hâkimiyeti sağlanacaktır.

Türk Milleti “Alt Kimlik” Oluyor

Başbakanlık Danışma Kurulu Fetvası’nda, Türk milleti kavramı, “bir etnik grubun adı” ve “alt kimlik” olarak tanımlanmaktadır (s.5). Böylece ortadan kaldırılması gerektiği açıkça belirtilen millî devletin insan unsurunu oluşturan millet kavramı da dinamitlenmektedir.

Cumhuriyet Yıkıcısı Gericilik Açıkça Destekleniyor

Fetvada Kemalist Devrim, “yukardan devrim” ilan edilmekte ve Kemalist Devrim’e “şiddetli tepkilerin” ise, “aşağıdan”, yani halka ait olduğu iddia edilmektedir. Böylece Cumhuriyet yıkıcısı irtica açıkça kutsanmaktadır. Bu fetva, Haçlı emperyalistleri ile Ortaçağ gericiliği arasındaki tarihsel işbirliğini bir kez daha sergilemektedir.

Ortaçağ Kültürü Savunuluyor

Raporda, Cumhuriyet’in “tek kültürlü homojen ulus oluşturma” projesi, Ortaçağ gericiliği ve emperyalizm cephesinden hedef alınmaktadır. “Farklı kimlik ve kültürler” adı altında, açıkça Ortaçağ kalıntısı etnik grup, mezhep, tarikat ve cemaat kültürünün hâkim kılınması öngörülmektedir. Başbakanlık Azınlıklar Fetvası, Eğitim ve Öğretimin Birliği, Tekke ve Zaviyelerin Kaldırılması gibi bütün devrim kanunlarının kaldırılmasını zorunlu kılmaktadır.

İhanet ve Cehalet Kol Kola

Başbakanlık raporu, yalnız ihaneti değil, baştan aşağı cehaleti

yansıtmaktadır. Bu fetva, millî devlet, demokrasi, özgürlük, millî kültür, çok kültürlülük, ilerilik, gerilik, muasır medeniyet gibi en temel kavramların bilimsel anlamlarını bile bilmeyen kimseler tarafından kaleme alınmıştır. Bu kurumların hangi tarihsel süreçlerle bağlantılı olduğu, ne gibi işlevler gördüğü, hep baş aşağı çevrilmektedir. Raporu yazanlar, dünyaya ve tarihe tepetaklak bakmaktadır.

Demokrasi Yalnız ve Yalnız Millî Devletle Olur

Demokrasi ve özgürlük, ancak ve ancak millî devletle olur. İngiliz, Amerikan, Fransız Devrimleri ve Almanya'nın birleşmesi örneklerinde olduğu gibi, demokrasi tarih sahnesine millî devletle çıkmıştır ve başka türlü de çıkamaz. Bu açıdan Kemalist Devrim'le kurduğumuz millî devlet, özgürlüklere dar gelmez, özgürlükleri geliştirir; nitekim geliştirmiştir. Millî devlet, özgürlükleri gerçekleştirmenin biricik siyasal-kurumsal çerçevesini oluşturur. Millî devlet yoksa, özgürlük de yoktur; kölelik vardır. Millî devletleri kaldırma projesi, bir kölelik projesidir.

Tarikat ve Etnik Grup Kültürleri Özgürlükleri Boğar

Millî kültür, özgürlükleri boğmaz; özgürlükleri geliştiren biricik kültürel iklimi oluşturur. Asıl özgürlükleri boğan, Ortaçağın etnik grup, mezhep, tarikat, cemaat kültürleridir. Bu fetva, Türk insanını yeniden Haçlı emperyalizmin kölesi, şeyhin müridi, etnik grup parçalanmasının kurbanı, milletsiz ve vatansız köleler haline dönüştürmektedir.

Şeyhin müridi, cemaat mensubu, etnik grup zincirlisi; özgür değildir, Ortaçağ kölesidir; vatandaş değildir, vatansızdır.

Dünyanın bütün gelişmiş milletleri, etnik grupları ve Ortaçağ cemaatlerini özümleyerek ve kaynaştırarak oluşmuştur. Milletleri, yeniden cemaatlara ve etnik gruplara bölmek, özgürleşme değil, köleleşmedir; eşitlik değil, ayrımcılıktır; demokrasi değil, Ortaçağ gericiliğidir.

Batı'nın büyük devletleri, kendi yaşadıkları milletleşme sürecini, Ezilen Dünya ülkelerinin gerçekleştirmesine engel olmak istiyorlar. Çünkü onların özgürleşmesini istemiyorlar.

Çürüyen Batı “Muasır Medeniyet” Değildir

Azınlıklar Fetvası, günümüzün çürüyen Batı sistemini “muasır medeniyet” olarak göstermektedir. Bugünkü Batı’nın mafyalaşmış sistemi, Fransız Devrimi’nin demokrasi uygarlığı değildir. O uygarlığın yıkılmasıyla ortaya çıkmıştır.

Emperyalist karakterde olan, mafyalaşan, gençliği uyuşturucuya bağlanmış, insanları yalnızlaşmış, kadın kadına ve erkek erkeğe nikâhın özgürlük sayıldığı bugünkü Batı toplumu, kokuşmakta ve çökmektedir. Türkiye’yi bu çürümeyle bütünleştirmek, geleceğimizi yok etmekten başka bir anlam taşımaz.

Kemalist Devrim Projesi Hâlâ Geçerli

Atatürk, 1931 yılında yayınlanan Medeni Bilgiler (Yurttaşlık Bilgisi) kitabına, Türk milletinin tanımını kendi elyazısıyla şöyle yazmıştır:

“Türkiye Cumhuriyetini kuran Türkiye halkına Türk milleti denir.”

Bu tanım,

1. Bilimseldir; tarihsel gerçeğe dayanır.
2. Devrimcidir; milletin devrimle oluştuğunu saptar.
3. Özgürlükçüdür; Türkiye halkının bütününü, hangi etnik kökten gelirse gelsin özgürleştirir.
4. Eşitlikçidir; ırkçılığı reddeder, Türkiye halkının tamamını milletin kurucusu olarak eşitler.

Tayyip Erdoğan İktidarı Gayrimeşrudur

Başbakanlık raporu, bir kez daha göstermiştir ki, Tayyip Erdoğan iktidarı, Türkiye Cumhuriyeti’ni yıkmak için bir Haçlı operasyonu ile işbaşına getirilmiştir ve bugün Türkiye’yi içerden, hem de hükümet mevzilerinden vurmaktadır.

Başbakanlık’ta hazırlanan Cumhuriyet’i yıkma fetvasının AB İlerleme Raporu’nda dile getirilen uluslararası fetva ile aynı içerikte olması, Tayyip Erdoğan iktidarının Haçlı kuvvetleriyle işbirliğini bir kez daha ortaya koymuştur.

Başbakanlık Raporu, aynı zamanda büyük bir suçun belgesidir.

Cumhuriyet’i yıkmak, millî devleti ortadan kaldırmak, en büyük suçtur.

Ayrıca, yapılacak kanunları ve çıkartılacak kararnameleri, hem de ayrıntısına kadar yabancılardan almak, TBMM’yi ıskat etmek anlamını taşır ki, TCK 146. maddedeki suçun işlendiği anlamına gelir.

TAYYİP ERDOĞAN MÜZAKERE ÇERÇEVE BELGESİYLE TÜRKİYE SINIRLARININ DEĞİŞTİRİLMESİ YÜKÜMLÜLÜĞÜ ALTINA GİRDİ

5 Ekim 2005

Tayyip Erdoğan-Abdullah Gül ikilisi, AB ile yaptıkları Müzakere Çerçeve Belgesi'yle şu yükümlülükleri üstlenmiş bulunuyorlar:

- **Lozan'a son:** Türkiye'nin AB üyeliği yükümlülüklerine uymayan bütün uluslararası antlaşmaların, bu arada Lozan'ın sona erdirilmesi.

- **Türkiye sınırları yeniden çizilecek:** Türkiye'nin anlaşmazlık konusu olan bütün sınırlarının (Ermenistan, Kuzey Irak ve Ege sınırları) Uluslararası Adalet Divanı'nda yeniden çizilmesi.

- **Kıbrıs Rum kesimi tanınacak:** Ek Protokol'ün uygulanarak Kıbrıs Rum kesiminin tanınması, Kıbrıs Rum kesimi ile ekonomik ilişkilerin geliştirilip, KKTC ekonomisinin boğulması ve KKTC'nin ortadan kaldırılması.

- **Kürt ve Alevi azınlıkların kabulü:** 2004 Ekim'indeki AB İlerleme Raporu'nda belirlenen sözde Kürt ve Alevi azınlıkların kabulü ve haklarının genişletilmesi.

- **Dış politikada AB güdümü:** Türkiye'nin uluslararası örgütler ve üçüncü ülkelerle ilişkilerinin AB güdümüne teslimi.

- **Halkın yıkıcı faaliyete teslim edilmesi:** "Sivil toplumlar arası diyalogun geliştirilmesi" yaftası altında, Türkiye halkının casus örgütlerine ve yıkıcı faaliyete teslim edilmesi.

- **Millî ekonominin tasfiyesi:** Özelleştirme, yabancı paranın giriş çıkışının serbestleştirilmesi, gümrüklerin kaldırılması, tarıma desteklerin kaldırılması, devletin küçültülmesi yönündeki serbest piyasa uygulamalarının tamamlanması, böylece millî ekonominin bütünüyle tasfiyesi.

- **Beylikler rejimi:** Kamu yönetimi ve yargının AB dayatmalarına göre düzenlenmesi yönündeki reformların tamamlanması, Türkiye'nin etnik grup, mezhep ve cemaatler temelinde beyliklere bölünmesi ve millî devletin tasfiyesi.

- **Nükleersizleştirme:** İsrail gibi ülkelerin nükleer güç sahibi olduğu bölgede, Türkiye'nin nükleer araştırma vb çalışmalarının durdurulması.

- **Egemenliğin kayıtsız şartsız ve toptan AB'ye devri:** AB'nin Türkiye hakkındaki gelmiş geçmiş bütün düzenleme, karar ve hatta beyanlarının yerine getirilmesi, egemenliğin toptan sınırsız olarak AB makamlarına devri.

Buna bağlı olarak Ermeni soykırımı suçunun kabulü, Fener Patriği'nin evrenselleştirilmesi vb.

Dizginler AB Yönetimine

Müzakere sürecinin açık olduğu, üyelik garantisi olmadığı açıkça belirtilmektedir. Böylece Türkiye yönetiminin boynuna bir ip geçirilmekte ve ipin ucu AB yönetimine verilmektedir.

Perspektif: Kısıtlı Üyelik, Başka Deyişle İmtiyazlı Ortaklık

Müzakereler sonunda belirlenen ulaşılabilir azami hedef, “derogasyonlar” dedikleri kayıtlarla “kısıtlı üyelik” olarak adlandırılabilir. Kısıtlılıkların başında, dolaşım özgürlüğü gelmektedir. Türkiye vatandaşları, Çerçeve Belgesi'ne göre, müzakerelerin olumlu sonuçlanmasından sonra da, AB sınırları içinde serbest dolaşamayacak, yani pasaport ve vizeyle seyahat devam edecektir. Kısıtlamalara, AB Komisyonu, yani AB Hükümeti karar verecektir.

“2014 mü Desem, 2024 mü Desem, 2034 mü Desem...”

Türkiye'nin kısıtlı üye olarak AB'ye katılması ise, Türkiye'nin bütün şartları kabulünden sonra, en iyimser olasılıkla 2014 sonrasında başlayacak “malî reformlar dönemi” sonrasına bırakılmıştır. Yani sonrasının sonrasına...

Türkiye'nin Parçalanması ve Sınırlarının Yeniden Çizilmesi Takvimi Müzakere Edilecek

Müzakere sürecinde, Türkiye'nin önüne konan şartları AB ile görüşeceği havası yaratılmaktadır. Artık görüşülecek bir şey yoktur. Şartlar belirlenmiş ve çerçeve belgesinde kabul edilen yükümlölüklerin altına girilmiştir. Müzakere edilecek olan konu, bu yükümlölüklerin hangi sırayla ve nasıl yerine getirileceğidir. Yani müzakerelerde, Lozan Antlaşması'nın belli hükümlerinin “sona erdirilmesi”nden Türkiye'nin “ihtilaflı sınırları”nın yeniden çizilmesine kadar kabul edilmiş olan yükümlölüklerin takvimi

konuşulacak ve Türkiye halkının bu şartlara nasıl boyun eğdirileceğinin planları yapılacaktır.

AB Dayatmalarının Arkasında ABD Var

Türkiye'nin hâkim güçleri, Türkiye'ye yöneltilen dayatmaların arkasında ABD olduğunu gizlemektedirler. Oysa ABD Temsilciler Meclisi Uluslararası İlişkiler Komitesi'nin 15 Eylül 2005 günü kabul ettiği Ermeni Soykırımını Tanıma Kararı'nda, AB'nin öne sürdüğü bütün şartların Türkiye tarafından yerine getirilmesi istenmektedir. ABD kararı, Ermeni soykırımı konusunda olduğu halde, Avrupa Parlamentosu'nun Türkiye hakkında aldığı kararları tek tek saymış ve Türkiye'nin bu şartları kabule “zorlanması” gerektiğini ilan etmiştir. Uygulama da bu yöndedir.

Türkiye'nin Lokma Lokma Yutulması ve Hazmedilmesi Süreci

Tayyip Erdoğan-Abdullah Gül ikilisinin başlattığı bu müzakere süreci, Çerçeve Belgesi'nde de açıkça belirtildiği gibi, AB'nin Türkiye'yi hazmetmesi süreci olarak belirlenmiştir. Ne var ki, Türkiye'nin toptan yutulmasının mümkün olmadığı görülerek, öncelikle azınlıklara parçalanması ve sınırlarının yeniden çizilmesi öngörülmektedir.

Yönetimin Burnuna Takılan Kanca

Çerçeve Belgesi'ne göre, müzakere süreci boyunca, yönetimin altına girdiği taahhütleri ne dereceye kadar yerine getirdiği, İlerleme Raporlarıyla sürekli izlenecek ve denetlenecektir. Bu değerlendirmelere göre, görüşmeler AB tarafından askıya alınabilecektir. Müzakerelerin ucu açıktır.

Bu Bir Hizmet Sözleşmesidir

Müzakere Çerçeve Belgesi, bir Hizmet Sözleşmesidir. Tayyip Erdoğan-Abdullah Gül ikilisi, ABD ve AB'ye yapacakları hizmetlerin yükümlülüğü altına girmişlerdir. Çerçeve Belgesi'nin hukukî açıdan bir kâğıt parçasından fazla değeri yoktur. Bu belge, yalnız ve yalnız Tayyip Erdoğan ile Abdullah

Gül'ün şahıslarını bağlamaktadır; Türkiye'yi bağlamaz. Çünkü bu belge, ne hükümet tarafından kabul edilmiştir, ne Meclis'ten geçmiştir, ne de Cumhurbaşkanı tarafından imzalanmıştır.

AB Aday Üyeliğine Derhal Son Verecek Gümrük Birliği'nden Derhal Çekileceğiz

Kurtuluş Savaşı'yla ve bir devrimle kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin Lozan'da kabul ettirilmiş temellerinin yıkılması, millî birliğimizin parçalanması, sınırlarımızın değiştirilmesi için yükümlülükler altına girilmiş ve kişisel imzalar atılmıştır. Bu eylemler, TCK'da suç olarak tanımlanmıştır ve en ağır cezaları gerektirmektedir.

İşçi Partisi önderliğinde kurulacak millî hükümet, bu parçalanma ve yıkım sürecine son verecek, AB aday üyeliğinden ve AB ile Gümrük Birliği Antlaşması'ndan derhal çekilecektir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM : KIBRIS'TAN HANÇERLEME

TAYYİP ERDOĞAN'IN “TÜRKİYE'Yİ VER KURTUL” MİSYONU

2 Şubat 2003

ABD'nin Irak'a saldırmadan önce, Türkiye'yi teslim alması gerekiyor. O zaman gelsin Kofi Annan Planı! Bu durumda KKTC, bütün insanlığı savunan ileri mevzi konumundadır. Denктаş, yalnız 200 bin Kıbrıs Türk'ünün ve 70 milyonluk Türkiye'nin değil, bütün insanlığı savunan cephenin önünde savaşıyor. Tayyip Erdoğan'ların Denктаş'ı sırtından hançerlemesinin sebebi budur.

AKP iktidarı çok zor durumda. Kendilerine tanınan süre çok sınırlı, ABD'nin savaş harekâtıyla ayarlı. Saatin tiktakları, Tayyip Erdoğan ve Abdullah Gül'ün sırtında kamçı gibi şaklıyor. Nafile! Çünkü “iktidar”, iktidarsız.

İhanet ve İktidarsızlık Durumu

AKP, dünya ölçeğinde bir kudretin kararlarını uygulamayı kabul ederek yönetime geldi. Ancak o kudretin programı ile Türkiye'nin varlığı karşı karşıya gelmiş bulunuyor. İşte bu saflaşmadan AKP adına iki durum çıkar. Birisi ihanet durumudur, ikincisi de iktidarsızlık durumudur. İhanet, iktidar olamaz, hükmedemez. Hükmedemeyince de arkadan vurur, sırttan hançerler. İhanete verilen rol, hep budur.

Kofi Annan Planı'ndan Kukla Devlete Uzanan Paket

ABD'nin Türkiye'den istediklerini alt alta sıralayınız.

- Kıbrıs'ta Kofi Annan planı uygulanacak ve sonuç olarak Türk Ordusu adadan çıkartılacak, Kıbrıs AB'ye bağlanacak ve bütünüyle ABD-İngiliz üssü haline getirilecek.
- Ege, Türkiye'ye kapatılacak.
- 120 bin ABD askeri en az yedi yıl Türkiye'nin Güneydoğu bölgesine yerleştirilecek, karargâhları Diyarbakır olacak.
- Kuzey Irak'ta kurulmuş olan “Kukla Devlet” resmileştirilecek.

- PKK yasallaşacak, Diyarbakır merkezli bir beylik kurulacak.
- Türk devleti, 1915-1923 yılları arasında Ermeni soykırımını yaparak kurulduğunu kabul edecek.
- Türk Ordusu, petrol ve doğalgaz boru hatlarının ABD adına güvenliğini sağlamak göreviyle kriz bölgelerine müdahale gücü haline getirilecek.
- Milletin, etnik gruplara, mezheplere, tarikat ve cemaatlara bölünmesi süreci tamamlanacak.
- İstanbul Bizanslaştırılacak.
- Fener Patrikhanesi “ekümenik” kabul edilerek milletlerarası otoriteye kavuşturulacak.

“Türkiye’yi Ver Kurtul”

Bunların hepsi ABD ve AB ile ilişkilerimizi düzenleyen resmî belgelerde madde madde sayılmış, AB Aday Üyelik Protokolleri’ne, Katılım Ortaklığı Belgeleri’ne vb konmuş. Yani rivayet değil, gizlisi saklısı da yok. Ve bütün bu taleplerin arkasında ABD bulunuyor. Türkiye, AB kapısına ABD tarafından bu programı uygulamaya mecbur edilmek için bağlanmıştır.

Olay, Kofi Annan Planı’yla bitmiyor ki...

Bu durumda Kıbrıs’ı verip kurtulmak yok. Ege’yi verip kurtulmak da imkânsız. Bari Mehmetçiğin kanını satıp kurtulalım, yine mümkün değil, devamı var!

ABD projesi “Ver kurtul” taktikleriyle hayata geçiriliyor. Koparılacaklar parça parça koparılıyor, mesafe adım adım alınıyor. Bu verip kurtulma sürecinin hedefi belli. Kuzey Kıbrıs’tan Kuzey Irak’ta Kukla Devlete kadar uzanan istekleri yan yana koyun, o hedefi görürsünüz. En sonunda verilecek olan, Türkiye’nin kendisidir. “Ver kurtul” çözümü şöyle özetlenebilir: “Türkiye’yi ver kurtul!”

“Dünyayı Ver Kurtul”

Bir de olaya Asya’dan, Afrika’dan, Latin Amerika’dan, Avrupa’dan bakalım. ABD’nin saldırı hedefinde bugün öncelikli olarak Irak, Türkiye, İran, Suriye ve Filistin bulunuyor. Hedefin ikinci halkasında ise, diğer Arap ülkeleri, Rusya, Çin, Hindistan, Japonya, Almanya, Fransa var.

ABD, Irak’a bölge haritasını yeniden yapmak, rakiplerinin enerji kaynaklarını denetim altına almak, stratejik hedefi olan Orta Asya’yı ele geçirmek için saldırıyor. Herkes farkında.

Bu nedenle insanlık ölçeğinde bakarsanız, ABD’ye Irak’ı ve Türkiye’yi verip

kurtulmak da mümkün değil. “Kurtulmak” için bütün dünyayı vereceksiniz!

Görüldüğü gibi, Kıbrıs’ı verip kurtulmakla başlayacak bir süreç, Türkiye’yi verip kurtularak düğüm noktasına ulaşıyor ve dünyayı verip kurtularak noktalanıyor.

İşte Bu Yüzden Bozguna Uğrayacak

ABD’nin niçin bozguna uğrayacağını şimdi anladınız mı?

ABD, önüne kendi gücüyle orantılı olmayan hedefler koymuştur, koymak zorunda kalmıştır, aynı Hitler gibi. O İkinci Dünya Savaşı faciası yaşandıktan sonra, Hitler ne kadar aptalmış diyenler oldu. Koskoca Alman devleti ve koskoca Alman milleti, meğerse hepsi aptalmış, daha doğrusu aptal olmak zorundaymış.

ABD Çılgınlığa Mecbur Türkiye Akıllı Olmaya

Bush ve Cheney, Hitler’den daha mı akıllı sanki?

Büyük bir emperyalist devlet, 380 milyar dolar bütçe açığı ve 450 milyar dolar dış ticaret açığı verince, artık akıllı olma imkânını da yitirmiştir.

ABD’den bundan sonra akıl namına bir şey beklemeyin. Washington’daki savaş kliği, çılgınlığa mecbur kaldığına göre, siz de hazırlıklarınızı çılgınlığa göre yapmak zorundasınız.

ABD çılgın olmaya mecbur, biz ise akıllı olmaya mecburuz. Gerçek meydandadır. Türkiye, insanlığın ön cephesi oldu. Kıbrıs’tan Kuzey Irak’a uzanan çizgide, bugün bütün insanlık ABD ile cephe cepheye gelmiş bulunuyor.

ABD’nin yanında yalnız İsrail, buçuk İngiltere, ikircikli Yunanistan ve başından büyük işlere giren Güney Kıbrıs var. Artık harekâtı “yalnız başına yapmaktan” söz eden ABD’nin elinde üstüne sağlam basacağı bir tek Girit ve Güney Kıbrıs’taki limanlar ile Agratur üssü bulunuyor.

Kıbrıs’tan Bastırıp Kuzey Irak’ta Teslim Alma Politikası

Bu koşullarda, ABD’nin bütün tazyiki, şu an Türkiye üzerindedir. Irak’a saldırmadan önce, Türkiye’yi teslim alması gerekiyor. Türkiye nasıl teslim

alınacak? Gelsin Kofi Annan Planı! ABD Kıbrıs'tan bastırıp, Türkiye'yi Irak cephesinde ateşe sürmek istiyor.

Bu durumda Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti, bütün insanlığı savunan ileri mevzi konumundadır.

Denktaş, o nedenle, yalnız 200 bin Kıbrıs Türk'ünün ve 70 milyonluk Türkiye'nin değil, bütün insanlığın geleceğini savunan ön çarpışmaları yürütmektedir; katarın en önünde uçan turna gibi, fırtınayı göğüslemektedir. Üzerine bu kadar yüklenilmesinin, hem cepheden hem sırtından hançerlenmesinin sebebi budur.

“Denktaş’la Omuz Omuza”

“Denktaş’la omuz omuza”, bugün bir insanlık sloganıdır. Bunu herkes anlayacak, anlamaya başladı bile. Mesajlar ve işaretler geliyor. Rusya, Araplar, Çin vb, kısacası ABD'nin hedefindeki bütün dünya devletleri, artık KKTC'yi tanımayı gündemlerine alır oldular. Almayanlar da alacak.

Dayan Denktaş!

Dayan Kuzey Kıbrıs!

Dayan Türkiye!

Dayan Irak ve Ortadoğu!

Dayan büyük insanlık!

Hepsi dayanmaya mecbur.

ABD ise, yenilmeye mecbur.

Bu “dayanın” denkleminde, Denktaş için, Türkiye için, büyük bir ittifak potansiyeli bulunmaktadır.

Akıllı olmaya mecbur kaldıkça bu gerçeği göreceğiz.

Başımız belaya girmeden görsek olmaz mı?

**TAYYİP ERDOĞAN’IN, DENKTAŞ’A RUMLARA
EVET DAYATMASI**

29 Şubat 2004

Denktaş, New York’a gittiğinin ertesi günü büyük bir tertiple karşı karşıya kaldı. Tayyip Erdoğan, Devlet Zirvesi’nde kararlaştırılan altı şartı bir kenara attı ve kendisinden “Rumların evet dediği her şeye evet” demesini istedi. Tayyip Erdoğan, Milli Güvenlik Kurulu’na ve Devlet Zirvesine çalım atmış ve hem Türkiye’yi hem de KKTC’yi boşluğa düşürmüştür.

Başbakan sıfatını taşıyan Tayyip Erdoğan, 10 Şubat 2004 günü Birleşmiş Milletler çatısı altında görüşmeler yapan Cumhurbaşkanı Denktaş’a şu tebligatta bulunuyor: “Rumların evet dediği her şeye evet diyeceksin.”

Denktaş’a ve Türkiye’ye Büyük Tertip

Bilindiği üzere Birleşmiş Milletler görüşmeleri öncesinde Milli Güvenlik Kurulu ve Devlet Zirvesi, Kofi Annan Planı’nın “referans” olabileceğini kabul etmiş, ancak görüşmelere altı şart öne sürülerek katılma kararı almıştı. KKTC Cumhurbaşkanı Denktaş, New York’a gitmeye bu sayede “ikna” edilmişti. Tayyip Erdoğan da, Devlet Zirvesi’nden sonra Denktaş’a kamuoyu önünde “Altı şartla arkadayız” mesajını verdi. Ancak Denktaş, New York’a gittiğinin ertesi günü büyük bir tertiple karşı karşıya kaldı. Tayyip Erdoğan, Devlet Zirvesi’nde kararlaştırılan altı şartı bir kenara attı ve kendisinden “Rumların evet dediği her şeye evet” demesini istedi.

Tayyip Erdoğan’ın, hem Denktaş’a hem de Türkiye halkına karşı büyük bir tertip içinde olduğu artık bütün boyutlarıyla açığa çıkmış bulunmaktadır.

Yanıltma ve Perdeleme

Aynı Tayyip Erdoğan, ABD güdümlü bu teslimiyeti, basına “Rumların bir adım önünde olmak” diye yanlış bilgi vererek perdeledi. Denktaş’tan istenen Rumların bir adım önünde olması değil, Rumların kuyruğuna takılması, daha doğrusu ABD planına boyun eğmesi idi.

Türkiye ve KKTC Boşluğa Düşürüldü

Birleşmiş Milletler’de yapılan görüşmeler sonunda, boşlukları Kofi Annan’ın doldurması noktasına böyle varıldı. Tayyip Erdoğan, ABD planı çerçevesi içinde, Milli Güvenlik Kurulu’na ve Devlet Zirvesine çalım atmış ve hem Türkiye’yi hem de KKTC’yi boşluğa düşürmüştür. Kofi Annan’a verilen yetki, Türkiye ve KKTC’nin içine düştüğü boşluğun üzerini doldurmaktır. İçine düşülen bu vahim durum, Amerikancı basın tarafından “dönülmez akşamın ufku” olarak adlandırılmaktadır.

Tayyip Erdoğan Denктаş’ı ve Basını Susturmak İstiyor

Tayyip Erdoğan, ABD tertiplerine alet oluşunun açığa çıkmasından korkuyor elbette. 25 Şubat Perşembe günü gazetecilere yaptığı açıklamada, Denктаş’tan susmasını istemesi, başka nasıl açıklanabilir? Dahası, Mütareke Basınına, Denктаş’ın konuşmalarına sansür uygulanması talimatını veriyor.

Ulusal Kanal’ın kablodan kanunsuz yollardan çıkartılmasının arkasında, SüperNATO’nun ve Tayyip Erdoğan’ın bulunduğu bilgisini almıştık. Esas nedenin Kıbrıs operasyonu olduğu da gelen bilgiler arasındaydı. Bu gerçekleri birkaç kez ilgili bakanlara da söyledim. Mahkemelere, RTÜK İzin ve Tahsisler Dairesi’nin bazı kanunsuz yöneticilerine, TELEKOM’a gerekli talimatlar gitmişti. Bu süreçte ne hazin itiraflar dinledik.

RTÜK Kararı, RTÜK İzin ve Tahsisler Dairesi tarafından tahrif edilerek TELEKOM’a gönderildi. RTÜK kararının gerçeği ortaya çıkarıldı. Bu kez de RTÜK kararları uygulanmadı. RTÜK Başkanı Fatih Karaca, bu gerçekleri Kanal D’de açıklamıştır. Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, yine bu gerçekleri kameralar önünde kabul etmiştir. Ama ne var ki, uygulamaya gelince, herkesin eli kolu bağlandı. Ben hayatımda böyle hukuk rezaleti görmedim. “Büyük güçler devrede” dendi. “Ulusal Kanal, Kıbrıs sorunu halledilene kadar kabloda gözükmeyecek” diye alenen belirtildi.

Denктаş’ın susturulması oralardan başladı. Abdullah Gül’ün 2 Nisan 2003 günü ABD Dışışleri Bakanı Powell ile Ankara’da yaptığı gizli antlaşmaya göre, Denктаş devre dışı bırakılacaktı. Antlaşmanın 9 maddeden oluştuğunu ve 2 sayfa olduğunu bizzat Abdullah Gül’ün kendisi itiraf etmişti (*Vatan*, 24 Mayıs 2003).

Denктаş Her Gün Kamuoyunu Aydınlatmalı

Şu acı gerçeği, her yurttaş büyük harflerle yazmalı ve duvara asmalıdır: Türkiye'deki iktidar sahipleri ABD tertibinin içinde görevli olarak yer almış bulunuyorlar. Kıbrıs sorununda halkın aydınlatılması, bugün dünden çok daha belirleyici önemdedir.

Biz, Cumhurbaşkanı Denктаş'tan yürüttüğü görüşmeler hakkında Türkiye ve KKTC halkına her gün bilgi vermesini istiyoruz.

Ankara'daki iktidar sahiplerinin ABD kontrolündeki çılgınca tertiplerinden sonra biricik güvence halkın seferber edilmesinde ve bu iktidardan bir an önce kurtulmaktadır. Bu koşullarda, Kıbrıs görüşmeleri sürecinde, tıpkı Yunanistan'ın ve Rumların yaptığı gibi, Denктаş da Kuzey Kıbrıs ve Türkiye halkını aydınlatmak zorundadır.

Sanık Sandalyesine Oturtana Kadar

Biz de İşçi Partisi olarak aynı sorumluluğu taşıyoruz.

Tayyip Erdoğan'ın "Rumların evet dediği her şeye evet diyeceksin" tebligatını bu sorumlulukla kamuoyuna duyurduk. 25 Şubat 2004 Çarşamba günü İşçi Partisi İstanbul İl Merkezi'nde yaptığım açıklamadan bugüne kadar Tayyip Erdoğan canibinden ses yok. Olamaz da. İnkâr etseler, başlarına geleceği biliyorlar. İtiraf etseler, kendilerini sanık sandalyesine götürecek sürece katkıda bulunacaklar.

Suçlar büyük ve bir bir ortaya çıkıyor.

Tayyip Erdoğan, 4 Kasım 2002 sabahı Wolfowitz'e yazdığı mektubun açıklanmasından beri susuyor. Bir ay geçti açıklama yok.

Tayyip Erdoğan, TÜPRAŞ'ın satışından alınan 400 milyon dolar rüşveti açıklamamızdan bu yana yine susuyor.

Biz ise, suçluları sanık sandalyesine oturtana kadar gerçekleri açıklamaya devam edeceğiz.

Sonuç alacağımızdan eminiz. Çünkü biz, büyük bir milletin devrimcileriyiz, öncüsüyüz, İşçi Partisi'yiz.

DÜŞMAN GİRİNCE VATANI SAVUNMAYI REFERANDUMA MI SUNACAKSINIZ?

4 Nisan 2004

Annan Planı yürürlüğe girerse KKTC ortadan kalkacak, Türk Ordusu Kıbrıs'tan sürülecek ve Kıbrıs ABD'nin askerî kontrolüne girecektir. Bu, Türkiye Cumhuriyeti'ni tasfiye sürecinin de tayin edici bir hamlesi olur. Referandum, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'na da açıkça aykırıdır.

Milli Güvenlik Kurulu 5 Nisan Pazartesi günü (yarın) Annan Planı'nı Kıbrıs'ta referanduma sunma konusunu görüşecek.

MGK'yı uyarıyoruz. Antlaşma bile denmesi mümkün olmayan böyle bir belgeyi referanduma sunmak cinayet olur. Kıbrıs halkını da cinayete azmettirmek anlamına gelir.

Annan Planı adı verilen belgeye antlaşma bile denemez. Çünkü, taraflarca ortak imza altına alınmış değildir. Yunanistan ve Kıbrıs Rum yönetimi Cenevre'de son şekli verilen metni imza etmeyeceklerini açıklamıştır. 9 bin sayfa olduğu belirtilen ve çok kısa bir zamanda okunması dahi mümkün olmayan ve bu nedenle içinde neler olduğu bilinmeyen bir metni, tutup halka sormak hiçbir mantıkla açıklanamaz. Bu bir cinayet olur.

Annan Planı, bilinen hükümleriyle, KKTC'yi ortadan kaldıracak. Türk Ordusu'nu adadan atacak, Kıbrıs'ı bir Amerikan üssü haline getirecektir. Bu plan, Kıbrıs Türk ve Rum halkına hiçbir şekilde güvenlik sağlamadığı gibi, yeni anlaşmazlıklar ve çatışma tohumları taşımaktadır. Kıbrıs'ı Kosovalaştıracaktır.

Sürecin Kıbrıs'ın bütünüyle ABD askerî kontrolüne doğru götürüldüğü çok açıktır. Bununla da kalmayacak, "Millenium Challenge" adı verilen Türkiye'yi işgal tatbikatında da öngörüldüğü gibi, Türkiye'nin işgal süreci, Annan Planı'nda gözüken senaryoyla başlamaktadır. Bu durumda MGK, düşman girince vatani savunmayı referanduma mı sunacaktır?

Böyle bir sözde antlaşmanın referandumla halka sorulması, topluca intihar etmeyi sormak anlamına gelir. Hiçbir devlet, intiharı halkına soramaz. Hiçbir devlet, kendi eliyle halk içinde bölünmeyi kışkırtacak bir soruyu halkın önüne koyamaz. Hiçbir devlet kendi varlığını oylatamaz.

Nitekim, KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş da böyle bir sorumluluğa ortak olmayacağını açıklamış bulunmaktadır. MGK'nın referandumun önünü açan bir tutuma girmesi, Denktaş'a da darbe vurmak demektir.

Anayasa'ya Aykırı

Esasen Annan Planı adı verilen ve antlaşma dense de, ortak imzaya alınmadığı için antlaşma olamayan bir metnin referanduma götürülmesi Anayasamıza da açıkça aykırıdır.

Anayasa'nın 90. Maddesi, "Türkiye Cumhuriyeti adına yabancı devletlerle ve milletlerarası kuruluşlarla yapılacak antlaşmaların onaylanması, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin onaylamayı bir kanunla uygun bulmasına bağlıdır" demektedir. Yalnızca ekonomik, ticari veya teknik ilişkileri düzenleyen ve süresi bir yılı aşmayan antlaşmalar ile milletlerarası bir antlaşmaya dayanan uygulama antlaşmaları için, TBMM'ce uygun bulma zorunluluğu yoktur. Ancak, bunların dahi Anayasa'nın 104. Maddesindeki yetki dahilinde Cumhurbaşkanı'nca onaylanarak yayımlanması gerekir.

Bu Anayasal düzenleme karşısında Kıbrıs'a ilişkin "İsviçre Antlaşması" yok hükmündedir.

Gerek daha önce Newyork'ta, gerekse son olarak İsviçre'de yapılan görüşmeler ve Tayyip Erdoğan – Abdullah Gül ikilisinin kabule yönelik beyanları ile referandum taahhüdü Anayasal açıdan Türkiye Cumhuriyeti'ni bağlamaz. (ABD Dışişleri Bakanı Powell ile Abdullah Gül arasında Haziran 2003'te varılan ve basına yansıyan ondört maddelik "mutabakat" ve bu "mutabakat" kapsamında yer alan "KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denктаş, 'Arafat Modeli' denen uygulamayla devre dışı bırakılacak, Kıbrıs'ta Annan Planı bazı küçük değişikliklerle hayata geçirilecek" şeklindeki anlaşma Türkiye Cumhuriyeti'ni ne kadar bağlarsa, bu anlaşma da o kadar bağlar.)

Buralarda yapılan görüşmeler çeşitli görüşlerin beyan edildiği bir uluslararası toplantıdan ibarettir. Bunların Türkiye Cumhuriyeti'ni bağlayabilmesi için;

- Bir Hükümet tasarrufu olarak ortaya çıkması ve imzalanması,
 - TBMM tarafından bir kanunla uygun bulunması,
 - Cumhurbaşkanı'nca imzalanarak yayımlanması
- gerekir. Bu koşullarda dahi Anayasal denetime tabidir.

Sonuç: Her ne olursa olsun, Annan Planı uygulanamaz ve uygulanmayacaktır.

TAYYİP ERDOĞAN'LAR TÜRKİYE'NİN GÜVENLİĞİNİ REFERANDUMA SUNUYORLAR

5 Nisan 2004

Tayyip Erdoğan'ın Bürgenstock'ta Annan Planı dayatmasına “evet” demesi, tarihe Paris'te Sevr Antlaşması'na evet denmesi kadar haince bir eylem olarak geçecektir.

Referandum, intiharın oylanmasıdır. Hiçbir devlet, ortadan kaldırılmasını halkoyuna sunamaz. Tayyip Erdoğan yönetimi, Anayasa'da TBMM'ye verilmiş olan yetkiyi cebren ve hileyle gaspetmiştir. TCK 146. maddede tanımlanan suçu işlemektedirler.

Sayın Ahmet Necdet Sezer

Cumhurbaşkanı
Çankaya-Ankara

Sayın Cumhurbaşkanımız,
Türkiye Cumhuriyeti'ni bağlayan “Bürgenstock Antlaşması” diye bir antlaşma yoktur.

Bir antlaşmanın hukuken mevcut olması için,

- Bakanlar Kurulu'nda kabul edilmesi,
- TBMM tarafından bir kanunla uygun bulunması,
- Cumhurbaşkanı'nca imzalanarak yayımlanması gerekir.

Hukuken mevcut bulunmayan ve 9 bin sayfalık içeriği bilinmeyen bir antlaşma taslağına dayanılarak Kıbrıs'ta referandum süreci başlatılıyor.

Herkes bilmektedir ki, Türkiye'nin güvenliği Kıbrıs'tan başlar.

Türkiye'nin bağımsızlığına ve toprak bütünlüğüne, Kıbrıs ve Kuzey Irak üzerinden yöneltilen tehdit, ciddi boyutlara ulaşmıştır.

Annan Planı'nda öngörüldüğü üzere, KKTC ortadan kaldırılmakta, Kıbrıs, güneyi ve kuzeyiyle tehdit oluşturan süper gücün denetimine verilmektedir. Türk birlikleri aşamalı olarak adadan çıkartılmaktadır. ABD'nin “Operation Joint Protection” başlıklı, daha önce sunduğumuz, Kıbrıs'ı İşgal Planı'na göre Türk birlikleri alay düzeyine indirilmekte ve ABD kumandası altına alınmaktadır. Bu durumda, Türkiye, Sayın Genelkurmay Başkanı'nın da belirttiği gibi, kuşatılmakta ve hapsedilmektedir.

KKTC açısından bakıldığı zaman, referandum, ısrarla belirttiğimiz ve artık kamuoyunca da paylaşıldığı üzere, intiharın oylanmasıdır. Hiçbir devlet,

ortadan kaldırılmasını halkoyuna sunamaz. Böyle bir oylama, KKTC Anayasası ve uluslararası hukuk açısından da yasadışıdır.

Annan Planı'nın doğru değerlendirilmesi, bugün tarihsel bir sorumluluktur. Referandum yoluyla, hem Türkiye'nin içine, hem de Kıbrıs Türk toplumunun içine nifak sokulmaktadır. Türk milleti ve Kıbrıs Türk toplumu, kendi devletinden ve güvenliğinden vazgeçmeyi tartışır hale getirilmiştir. Avrupa Birliği kapısına bağlanan Türkiye, içerden ve dışardan vurulmaktadır. Karşılaştığımız paket program, "Kıbrıs'ı ver kurtul"un ötesinde, "Türkiye'yi ver kurtul" programıdır. Uluslararası tertip ve uygulamalarla, son darbeyi indirmek için Türkiye'nin direnci kırılmaktadır. Millî devletimiz sinsî bir planla adım adım çökertilmekte ve Türk milleti çözülme sürecinin içine itilmektedir. ABD yöneticileri, gerçekleştirdikleri karşıdevrimin adını koymakta ve Türkiye'den "İslam Cumhuriyeti" diye söz etmektedirler.

Bu koşullarda referandumu kabul etmek, tehdide teslim olmak ve millî güvenlikten vazgeçmek anlamını taşır.

Sayın Cumhurbaşkanımız,

Başkanlık ettiğiniz Milli Güvenlik Kurulu, göreve başladığı 1961 yılından bu yana en önemli, en tarihî toplantısını yapmaktadır.

Milli Güvenlik Kurulu, Türkiye'nin güvenliğinden sorumlu anayasal bir organdır.

Türkiye'nin güvenliği, referandum konusu olamaz. "Türkiye'nin güvenliğine evet mi hayır mı" diye bir soru sorulamaz.

Türkiye eylemli bir tehditle karşılaştığı zaman, Türk Ordusu'nun bu tehdide karşı koyması, referanduma mı sunulacaktır?

Güvenlik, referanduma sunulmaz.

Güvenlik sağlanır.

Bürgenstock'ta verdikleri taahhüdü, bir antlaşma imiş gibi gösterip resmî kurumların önüne koymaya kalkışanlar, Anayasa'da TBMM'ye verilmiş olan yetkiyi cebren ve hileyle gaspetmişlerdir. TCK 146. maddede tanımlanan suçu işlemektedirler. Hukuken mevcut olmayan ve içeriği bilinmeyen Bürgenstock Antlaşma taslağının referanduma götürülmesi, bu suça iştirak etmek olur. Referandum, aynı zamanda Türkiye'nin bağımsızlığına, bütünlüğüne ve güvenliğine karşı işlenen uluslararası suça ortak olmak anlamına gelir.

Bazı sorumsuzların Bürgenstock'ta Annan Planı dayatmasına "evet" demesi, tarihe Paris'te Sevr Antlaşması'na evet denmesi kadar haince bir eylem olarak geçecektir.

Herhangi bir resmî kurumun Bürgenstock'taki yasadışı "evet"e dayanarak işlemde bulunması ise, Vahdettin'in riyasetinde toplanan Saltanat Şûrası'nın 22 Temmuz 1920 günü Sevr Antlaşması'nı kabul etmesinden daha büyük bir değer taşımaz.

Sayın Cumhurbaşkanımız,
Milli Güvenlik Kurulu, anayasal görevini ve sorumluluğunu yerine getirmeli ve Kıbrıs'ta referandum denen ihanete kesinlikle izin vermemelidir.

Milletimiz, Milli Güvenlik Kurulu'ndan millî güvenliği sağlamasını istemekte ve beklemektedir.

Sayın Cumhurbaşkanımız,
Türkiye'nin bağımsızlık ve güvenliğini merkezî görev olarak kabul eden ve bu konuda sorumluluk yüklenmiş olan İşçi Partisi Merkez Komitesi, topluca Çankaya Kapısına gelerek, bu dilekçeyi yüksek kişiliğinizde Milli Güvenlik Kurulu'nun değerlendirmesine sunmaktadır.

Saygılarımla arz ederim.

Doğu Perinçek
İşçi Partisi Genel Başkanı

EK

**İşçi Partisi Merkez Hukuk Bürosu'nun
İP Başkanlık Kurulu'na sunduğu
“Bürgenstock Anlaşması yok hükmündedir.
Erdoğan-Gül ikilisi anayasayı ihlal suçu işliyorlar”
başlıklı raporunun özeti**

Olay

Bir tarafta 1960 Londra ve Zürih Sözleşmeleri ile Garanti Antlaşması; öte yanda 2004 New York ve Bürgenstock Antlaşma taslakları ile Annan Planı bulunmaktadır.

Türkiye'nin bugüne değin Kıbrıs konusunda millî tezlerini dayandırdığı 1960 Londra ve Zürih Sözleşmeleri ile Garanti Antlaşması hukuken yürürlüktedir. Ortada bunları yürürlükten kaldıran bir Meclis kararı yoktur. Anayasa'nın 90. maddesine göre, bu belgeler iç hukukumuz açısından kanun hükmündedir.

Hal böyle iken, Tayyip Erdoğan-Abdullah Gül ikilisi, hukuken yürürlükte bulunan bu uluslararası antlaşmaları, bu antlaşmaların tarafı dahi olmayanların da –yani BM, ABD ve AB'nin de– katılımıyla ortadan kaldırma girişiminde bulunmuşlar, Annan Planı'nı kabul etmişler, Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı ve Dışişleri Bakanı sıfatlarıyla, Türkiye'nin garantörlük hakkını ortadan kaldıran bu plana onay vererek, referandum taahhüdünde bulunmuşlardır.

Anayasal Değerlendirme

Anayasa'nın 2. maddesinde Türkiye Cumhuriyeti'nin “hukuk devleti” olduğu belirtilmiştir.

Anayasa'nın 90. maddesine göre, “Türkiye Cumhuriyeti adına yabancı devletlerle ve milletlerarası kuruluşlarla yapılacak anlaşmaların onaylanması, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin onaylamayı bir kanunla uygun bulmasına bağlıdır.”

Bu anayasal düzenleme karşısında Kıbrıs'a ilişkin “Bürgenstock Antlaşması” yok hükmündedir.

Gerek daha önce New York'ta ve gerekse son olarak Bürgenstock'ta yapılan görüşmeler ve Tayyip Erdoğan-Abdullah Gül ikilisinin kabule yönelik beyanları ile referandum taahhüdü, Anayasal açıdan Türkiye Cumhuriyeti'ni bağlamaz.

Bunların Türkiye Cumhuriyeti'ni bağlayabilmesi için;

- Bir Hükümet tasarrufu olarak ortaya çıkması ve imzalanması,
- TBMM tarafından bir kanunla uygun bulunması,
- Cumhurbaşkanı'nca imzalanarak yayımlanması gerekir.

Bunların hiçbirisi gerçekleşmeden, Tayyip Erdoğan ve Abdullah Gül tarafından verilen taahhüt temelinde bir tartışma yürütülemez.

Aksine, yaşanan bu süreçte Tayyip Erdoğan ve Abdullah Gül ikilisinin anayasal bir suç işlediklerini saptamak gerekir.

Çünkü Anayasa'nın 6. maddesine göre; “Hiç kimse veya organ kaynağını Anayasa'dan almayan bir Devlet yetkisi kullanamaz”.

Öte yandan, Anayasa'nın 2. maddesinde; Türkiye Cumhuriyeti'nin, Anayasa'nın başlangıcında belirtilen temel ilkelere dayandığı açıkça belirtilmiştir.

Anayasa'nın başlangıç kısmında ise “hiçbir düşünce ve mülahazanın Türk millî menfaatlerinin, Türk varlığının... Türklüğün tarihi değerlerinin... karşısında koruma göremeyeceği” açıklanmaktadır.

Dolayısıyla, Kıbrıs'a ilişkin anlaşmaların bu anayasal ilke temelinde ele

alınıp değeriendirilmesi zorunludur.

Sonuç

MGK, hukuken “Bürgenstock Antlaşması”nın ve Erdoğan-Gül ikilisinin referandum taahhütlerinin millî hukukumuz açısından yok hükmünde olduğunu saptamak durumundadır. Ayrıca, “anayasayı ihlal” suçu işleyen siyasal iktidarı uyarmaya yönelik bir tavsiye kararı alma sorumluluğuyla karşı karşıyadır.

TAYYİP ERDOĞAN’IN EK PROTOKOLDEKİ İHANET İMZASI

28 Ağustos 2005

Ek Protokol, Türkiye’yi çökertme, Türk Ordusu’nu Kıbrıs’tan çıkarma, KKTC’yi tasfiye etme, Kıbrıs’ı ABD’nin batmayan uçak gemisi haline getirerek Ortadoğu’nun başına bela etme planında, çok önemli bir adımdır. Kıbrıs’ı veren, Türkiye’yi vermektedir.

Bayramların içi nasıl boşaltıldı. Yurttaş, büyük tarihî günlere nasıl yabancılaştırıldı. Düşününüz 30 Ağustos kutlamalarında nutuklar atılırken, Meclis’ten AB ile Ek Protokolü geçirme hazırlıkları da tıkırında.

Bu Nasıl 30 Ağustos?

Bu nasıl 30 Ağustos’tur?

Ankara, Sakarya boylarına dayanmış olan düşman ordularına teslim

edilseydi, daha o zaman Avrupa'ya girmiştik! Bugün Türkiye'yi Avrupa Birliği'ne sokacağız diyenler, Ankara kalesini içerden yıkmaktadırlar.

İhanet, her zaman kılıf içindedir. Avrupa Birliği teraneleriyle yapılan 30 Ağustos merasimleri, bugün ancak bir ihaneti saklar. Eylül ayında Meclis'e getirilecek Ek Protokol ihanetini!

Eğer Afyon ve Altıntaş düzlüklerine, bizi Akdeniz'e götürecekt vadilere ve geçitlere Kocatepe'den bakıyorsak; elimize tutuşturulan balonları bırakıp, Ek Protokol'ü konuşacağız!

Büyük Suç

Tayyip Erdoğan Hükümeti, 29 Temmuz 2005 günü Türkiye tarihinin en büyük suçlarından birini işlemiştir. 12 Eylül 1963 tarihinde yapılan Türkiye ile Avrupa Ekonomik Topluluğu Arasında Ortaklık Yaratan Anlaşma'ya (Ankara Anlaşması) eklenen Protokolün altına atılan imzanın anlamı budur.

19 Ağustos 2005 akşamı, İstanbul'da İşçi Partisi Ulusal Strateji Merkezi (USTRAM)'nde yapılan toplantıda, konuyu bütün boyutlarıyla inceledik. KKTC Eski Büyükelçisi Ahmet Zeki Bulunç ve Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Uluslararası Hukuk Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Ferit Hakan Baykal, derin birikimleriyle bizi aydınlattılar, bilgilendirdiler.

Kamuoyu yine aldatılmıştır. Başlığında da açıkça belirtildiği üzere, Ek Protokol, 1963 yılındaki Ankara Anlaşması'na eklenmiştir; yoksa 1995 yılındaki Gümrük Birliği Anlaşması'na değil.

Peki, suç bu imzanın neresindedir?

Ek Protokol'le Rum Yönetimi Ankara Anlaşması'na dahil edilmiş, taraf kılınmış, “ortak” yapılmıştır. Bunun Uluslararası Hukuktaki adı, örtük tanımadır. Ortak yapıp, sonra “tanımadım” demek, milleti aldatmaktır. Ek Protokol'e imzayı bastıktan sonra, bir deklarasyonla konuğu söylenen çekincelerin uluslararası hukukta hiçbir değeri yoktur.

Bu İşin Adını Koyalım

Suç bu kadarla kalmıyor.

Tayyip Erdoğan Hükümeti, Ek Protokol'ü onaylayarak, Güney Kıbrıs ile bir “ortaklık” süreci başlatıyor. TBMM, Ek Protokolü uygun bulur ve arkasından Cumhurbaşkanı da imzalarsa, Türkiye ile Güney Kıbrıs arasında, işte bu “ortaklık” yürürlüğe girecektir. O zaman Hükümetin görevi, Ankara Anlaşması gereği, Rum Yönetimi ile “ticari ve ekonomik ilişkileri aralıksız ve dengeli olarak güçlendirmeyi teşvik etmek” olacak!

Bunun anlamı Türkiye ekonomisi ile Rum ekonomisinin bütünleştirilmesidir. Hükümet, Rum kesimini tanımanın ötesinde Güney Kıbrıs'la gümrükleri kaldırıyor. Böylece Tayyip Erdoğan'lar, KKTC ekonomisini Rum kesimiyle bütünleşmeye zorlayıp boğma eylemine de girişmiş bulunuyorlar. Kalkıştıkları işin adı, açık söyleyelim, Enosis'tir.

“Kıbrıs'ı ver kurtul”un ötesinde, “Türkiye’yi ver kurtul” planı uygulanmaktadır. Vatanımızın Güneydoğu bölgesi adım adım ABD’nin Kuzey Irak’ta kurduğu Kukla Devlete teslim ediliyor. İstanbul Bizanslaştırılıyor. Ermeni soykırımı yalanının kabulüyle Cumhuriyet’in temellerinin yıkılması gündeme getiriliyor. Türkiye Cumhuriyet’i devleti, AB kapısında dağıtmakta ve milletimiz etnik grup ve mezheplere parçalanmaktadır.

Ek Protokol, Türkiye’yi çökertme, Türk Ordusu’nu Kıbrıs’tan çıkarma, KKTC’yi tasfiye etme, Kıbrıs’ı ABD’nin batmayan uçak gemisi haline getirerek Ortadoğu’nun başına bela etme planında çok önemli bir adımdır.

Meclis’in Görev ve Sorumluluğu

Hükümetin imzaladığı Ek Protokol, Eylül ayında Meclis’in gündemine getiriliyor.

Meclis, meclis olacak mı?

Aslında Meclis, kendisi hakkında karar verecektir.

Enosis’i onaylayan bir meclis, meşruluğunu yitirir, intihar etmiş olur!

Ancak iş, Enosis’le bitmiyor; bizden istenen vatandır, cumhuriyettir.

Meclis, vatana ve cumhuriyete karşı cinayet işleyemez!

Başta AKP Milletvekilleri

Başta AKP üyeleri olmak üzere, bütün milletvekillerimize sesleniyoruz:

Meclis kürsüsünden ettiğiniz yemine sadık kalınız!

Enosis’e oy veremezsiniz!

Kıbrıs Rum Yönetimi tanınamaz! Rum Yönetimi ile ortaklık kurulamaz.

KKTC’nin sırtından hançerlenmesine ve Kıbrıs-Türk ekonomisinin boğulmasına izin verilemez!

Ey Millet uyan!

Avrupa Birliği’ne gireceğiz yalanıyla aldatılıyorsun!

Ey Millet davran!

Kıbrıs’ı veren, Türkiye’yi vermektedir.

İzin verme!

KIBRIS RUM KESİMİNE LİMANLARIN AÇILMASI YASADIŞI BİR KLİĞİN TASARRUFUDUR

10 Aralık 2006

Kıbrıs Rum kesimine bir liman ve bir havaalanı açılması girişimi, yasadışı bir klik tasarrufudur ve emperyalist devletlerle yapılmış olan gizli antlaşmayı uygulama kapsamı içindedir. Tayyip Erdoğan klığı, Yüce Divan'da yargılanacaktır.

Türk Devleti Yasadışı Bir Klığın Eline Geçmiştir

ABD ve AB güdümlü çevrelerin “liman atağı” adını verdiği son uygulama, Türkiye Cumhuriyeti devletinin yasadışı bir klığın eline geçtiğini bir kez daha sergilemiştir. Kıbrıs Rum kesimine bir liman ve bir havaalanı açılması girişimi, yasal bir devlet tasarrufu değil, fakat yasadışı bir klik tasarrufudur ve emperyalist devletlerle yapılmış olan gizli antlaşmanın uygulanması kapsamı içindedir.

Kıbrıs Rum devletinin tanınması ve KKTC'nin ortadan kaldırılması sürecinde önemli bir hamle olan bu karardan, Meclis'in haberi yoktur; Cumhurbaşkanı'nın haberi yoktur; Bakanlar Kurulu'nun haberi yoktur; Türk Silahlı Kuvvetleri'nin haberi yoktur. Bu karar, bir ABD operasyonuyla Türkiye'nin tepesine oturtulmuş bulunan Tayyip Erdoğan klığı tarafından uygulamaya sokulmuştur.

4 Nisan 2003 tarihinde Başbakan sıfatını taşıyan Abdullah Gül ile ABD Dışişleri Bakanı Colin Powell arasında kabul edilen Gizli Antlaşma'nın hükümleri uygulanmaktadır. Abdullah Gül bu antlaşmanın “İki sayfa dokuz madde” olduğunu itiraf etmişti (*Vatan*, 24 Mayıs 2003). Antlaşmanın Kıbrıs'a ilişkin maddesinde, Rauf Denktaş'ın “Arafat modeli” denen uygulamayla devre dışı bırakılması ve Annan Planı'nın küçük değişikliklerle uygulanması öngörülmüştü. 13 Temmuz 2003 günü yaptığımız basın toplantısıyla antlaşma içeriğini kamuoyuna açıklamıştık.

Büyük Suçun Eylemleri

Tayyip Erdoğan klığı, büyük bir suç işlemektedir. Türkiye'nin egemenliğini

ortadan kaldırma ve Türkiye Cumhuriyeti topraklarının bir kısmını yabancı bir devlete devretme suçunun eylemleri Gizli Antlaşma'dan sonra şu eylemlerle devam etmiştir:

29 Temmuz 2005: “Ankara Anlaşması” diye anılan 12 Eylül 1963 tarihli “Türkiye ile Avrupa Ekonomik Topluluğu Arasında Ortaklık Yaratan Anlaşma”ya Ek Protokol’ün imzalanması. Meclis’ten geçmediği için yasal bir değeri bulunmayan bu Ek Protokol’e göre, Kıbrıs Rum Yönetimi, Ankara Anlaşması’na dahil edilmiştir. Tayyip Erdoğan klığı, böylece, Güney Kıbrıs’ı ortak ve taraf kabul etmiş, örtülü olarak tanımıştı. Bu anlaşmayla; Türkiye ve Kıbrıs Rum Yönetimi arasında “ticari ve ekonomik ilişkiler sürekli ve dengeli olarak güçlendirilecektir” taahhüdünde bulunuluyordu.

O zaman da açıkladığımız gibi, Tayyip Erdoğan iktidarı, Güney Kıbrıs’la gümrükleri kaldırarak, KKTC ekonomisini Rum kesimiyle bütünleşmeye zorlayan bir süreci başlatmış oluyordu. Yaptıkları iş, KKTC’yi boğmaktı.

Anayasa’nın Ortadan Kaldırılması

Tayyip Erdoğan yönetiminin bir liman ve bir havaalanını Kıbrıs Rum kesimine açma girişimi, KKTC’yi ortadan kaldırmak ve Kıbrıs’ı bütünüyle ABD denetimine teslim etmek için kritik önemde bir “atak”tır.

Anayasa’nın 90. maddesine göre; “Türkiye Cumhuriyeti adına yabancı devletlerle ve milletlerarası kuruluşlarla yapılacak anlaşmaların onaylanması, Türkiye Büyük Millet Meclisi’nin onaylamayı bir kanunla uygun bulmasına bağlıdır”. Bu tür anlaşmalar, TBMM’ce onaylanıp Resmî Gazete’de yayımlanmadan yürürlüğe konulamaz.

Tayyip Erdoğan klığı, Meclis’in onayından geçmemiş bulunan Ek Protokol’ü uygulama girişimiyle, Anayasa’yı ihlal suçunu sürdürmektedir. Bu eylemler, Yüce Divan’lıktır.

Çözüm: KKTC’nin Türkiye ile Bütünleşmesi Sürecinin Yürütülmesi

İşçi Partisi’nin merkezinde yer alacağı millî hükümet, Türkiye’nin Kıbrıs siyasetini millî egemenliğimizi, toprak bütünlüğümüzü savunma temeline oturtacaktır. ABD ve AB’nin “Birleşik Kıbrıs” planı yapaydır. KKTC’nin Türkiye ile bütünleşmesi, Kıbrıs’ın her iki toplumunun yanı sıra, Türkiye ve Yunanistan halklarının yararınadır ve dünya barışı için en doğru çözümdür. Bölge ve diğer Avrasya ülkelerinin de desteği alınarak, KKTC’nin Türkiye ile

bütünleşmesi adım adım gerçekleştirilecektir. Kıbrıs'taki ABD ve İngiliz askerî üsleri tasfiye edilmelidir.

BEŞİNCİ BÖLÜM : VATAN SATICILIĞI

TAYYİP ERDOĞAN 1 MİLYAR DOLARIN KAYNAĞINI AÇIKLAMALI

19 Şubat 2004

AKP'nin kuruluş hazırlıkları yapılırken, Rahmi Koç, 3 Ağustos 2001 tarihinde, CNN Türk'te yayımlanan söyleşisinde "Tayyip Erdoğan'ın 1 milyar doları var" demişti. Erdoğan, bu iddiaya hâlâ bir yanıt vermedi.

TÜPRAŞ'IN ÖZELLEŞTİRİLMESİNDE 400 MİLYON DOLAR RÜŞVET

19 Şubat 2004

50 milyar dolar değerindeki TÜPRAŞ, 1,3 milyar dolara ve 400 milyon dolar rüşvet alınarak satıldı. Tayyip Erdoğan, satış kararını Güney Kore uçağına binmeden önce alelacele imzaladı. Amerika ile ilişkileri yürüten isim Cüneyt Zapsu. ABD Ankara Büyükelçisi Eric Edelman da, bu karanlık ilişkilerin merkezindedir.

Özelleştirme Yüksek Kurulu Başkanı sıfatını taşıyan Başbakan Tayyip Erdoğan, Türkiye'nin sanayi kalesi TÜPRAŞ'ı 1 milyar 300 milyon dolara satma kararını, Seul'e uçarken, ayaküstü imzaladı.

Türk ve Rus kaynaklardan aldığımız bilgilere göre, TÜPRAŞ özelleştirmesinde 400 milyon dolar rüşvet verildi. Rüşveti veren, Tatneft'in arkasındaki Amerikan firması.

50 milyar dolar değerindeki TÜPRAŞ'ın 1,3 milyar dolara satılmasının arkasındaki gerçek, işte budur.

TÜPRAŞ'ın sadece tesislerinin kuruluş maliyeti 7 milyar dolar. TÜPRAŞ'ın teknolojisini yenilemek ve kapasitesini artırmak amacıyla son dört yılda yaptığı harcama ise, 2 milyar dolar.

Türkiye'nin ulusal savunmasındaki ve ulusal ekonomisindeki önemi göz önüne alındığında ise, TÜPRAŞ'a paha biçilmiyor. TÜPRAŞ'ı alan, Ortadoğu ve Kafkas petrollerinin denetiminde büyük bir üstünlüğü ele geçirmiş olacaktır.

Amerika ile İlişkileri Yürüten İsim

AKP'nin Amerika ile ilişkilerini yürüten isim Cüneyt Zapsu'dur. Cumhuriyet Savcılarının yürütecekleri soruşturmada ifadesine başvuracağı isimlerin başında Zapsu gelmektedir.

ABD Ankara Büyükelçisi Eric Edelman, bu karanlık ilişkilerin merkezindedir.

Diğer bir isim, Roger Tamraz'dır.

Tatneft, Amerika'nın Kontrolü Altında

Görünüşte TÜPRAŞ'ı alan, Efremov Kautchuk GmbH firması. Efremov Kautchuk'un TÜPRAŞ'ı alacak, işletecek bir gücü yok. Efremov'un arkasında, Tataristan merkezli Rus firması Tatneft var.

Tatneft, New York borsasında tahtası bulunan tek Rus şirketi. Bunun anlamı şu: Tatneft, mali yönden Amerika'nın kontrolü altında. Tatneft'in Amerikan bankalarına 1,3 milyar dolar, yani TÜPRAŞ'ın satış bedeli kadar kredi borcu bulunuyor.

Rus petrol şirketi Tatneft, 1993'ten bu yana adım adım Amerikan sermayesinin kontrolü altına girdi. Bu süreçte Roger Tamraz, kilit roldedir.

Tamraz, ortağı ve yöneticisi olduğu Amerikan Oil Capital Ltd. Şirketi ve sahibi olduğu Tamoil şirketi kanalıyla Tatneft'in hissedarıdır. Roger Tamraz, Efremov'un yüzde 49 hissesine sahip olan Renix Finance Corp şirketinin de hissedarıdır. Vergi ve kara para aklama cenneti Virgin adalarında kurulmuş ve adresi bir posta kutusu olan Renix Finans Corp, Rus ve Ukrayna basınında "Tatneft Off-shore" olarak da adlandırılmaktadır.

Görüldüğü gibi, TÜPRAŞ, yalnızca Türk ve Amerikan hükümetlerinin itibar ettiği bir petrol tekeline, baştan sona hukuk dışı bir ihaleyle hediye edilmiştir. İhaleden sonra Zorlu Grubu, ihale bedelinin yüzde 70'ini krediyle karşılayacaklarını açıklayarak işin içyüzünü açığa vurmuş oldu. Kredi

karşılığında, TÜPRAŞ hisseleri rehin alınacak. Kredi zamanında ödenmeyince, Amerikan şirketi; 400 milyon dolar rüşvetin sonucunu alacak, TÜPRAŞ hisselerine el koyacaktır.

AKP-Çukurova İlişkileri Aydınlatılsın

TÜPRAŞ'ın ihale sürecinde, OYAK, Anadolu Grubu, Akaryakıt dağıtım şirketleri AKP Hükümeti tarafından devre dışı bırakıldı. Bunlar, geri çekildiler.

İhalenin ardından, açık artırma yapılsaydı 2 milyar dolara kadar çıkabileceğini açıklayan Anadolu Grubu'nun bugünkü sessizliği soru işaretleri yaratmaktadır. Anadolu Grubu'nun başındaki Çukurova Grubu'nun Başkanı Mehmet Emin Karamahmet ile Başbakan Erdoğan ve AKP yöneticileri arasında basına da yansıyan ilişkiler de, TÜPRAŞ ihalesindeki karanlık bağlantıların aydınlatılması için açığa çıkarılmalıdır.

Hukuk Dışılığın İspatı, OYAK Örneği

İhale süreci, baştan sona hukuk dışıdır.

OYAK Grubu, son ihaleye talep ettiği halde alınmadı. Buna karşılık, ihalenin hiçbir aşamasında yer almayan ve son güne kadar Efremov ile beraber olmayan Zorlu Grubu, son teklif aşamasında ihaleye dahil edildi.

AKP Hükümeti, devam eden devir sözleşmesi görüşmelerine de Zorlu Grubu'nu dahil ediyor. Bu da hukuk dışıdır.

“Yüce Divanlık” bu ihalenin perde arkasında dönen oyunları, karanlık ilişkileri aydınlatması için Cumhuriyet Savcılarını göreve davet ediyoruz.

MİLYARLARCA EURO GURBETÇİLERDEN DOLANDIRILDI

22 Mayıs 2004

Tarikatlar ve birtakım soyguncular, 35 yıldan beri “uydurma şirketler kurarak” Avrupa’daki yüzbinlerce gurbetçi vatandaşımızı dolandırdılar. Saf ve masum vatandaşlarımız, din adamı kisvesi ile görevlendirilen tarikat ve cemaat mensuplarının, Milli Görüş Teşkilatı’nın ağlarına düşürüldü. Kombassan Holding, Yimpaş Holding, Sayha Holding gibi şirketler, bu ağlara takılan gurbetçi vatandaşlarımızı “kâr ortaklığı” adı altında uydurma şirketlere sözümona ortak ettiler. Gurbetçilerimizin büyük zahmetlerle biriktirdikleri paralarına bu yolla el koydular. Onların ve çocuklarının geleceğini çaldılar. Dolandırılan bu kaynaklar AKP’nin iktidara getirilmesi operasyonunda kullanıldı ve AKP’nin dayandığı holdingleri güçlendirdi.

Faaliyet Artık AKP İktidarınca Yürütülüyor

Tayyip Erdoğan’ların bu olayla ilişkisi, bizim saptadığımız kadarıyla AKP’nin kurulduğu dönem öncesine kadar uzanıyor. Gurbetçilerimizi dolandıranlardan Demirkaya GmbH sahibi H. Demirkaya, Tayyip Erdoğan ile kol kola çekilmiş, samimi pozlarını dağıtarak büyük paralar topladı. Din sömürücülüğüyle ve tarikat ağı kullanılarak yürütülen bu faaliyet, artık iktidar mevkilerinden örgütlenmektedir.

Demirkaya Para Toplarken Tayyip Erdoğan’la Samimi Fotoğraflarını Kullandı

Tayyip Erdoğan’ın siyaset sahnesine atıldığı günlerde, Almanya’da “Demirkaya GmbH’nin reklamları ortalığı kapladı. Şirketin sahibi H. Halil Demirkaya, elimizde bulunan tanıtma kitapçığının ilk sayfalarına gördüğünüz gibi (Perinçek, kitapçığın ilgili sayfalarını basın mensuplarına gösterdi) Tayyip Erdoğan ile birlikte çekilmiş samimi pozdaki fotoğraflarını yerleştirerek, yaygın bir reklam kampanyası başlattı. Şirketin broşür ve kitapçıklarında; Demirkaya GmbH’ye ortak olacaklara yıllık yüzde 40’ı aşan

oranlarda kâr payı vaat ediliyordu. Şirketin Almanya'daki bürolarında H. Halil Demirkaya'nın, Tayyip Erdoğan'la samimi pozlarda çekilmiş fotoğrafları, ilk bakışta göze çarpacak duvarlara asılmıştı. Gurbetçilerimizi aldatmak üzere kullanılan malzemeler arasında, Hazine Müsteşarlığı'nın "damgalı, mühürlü" izin belgesi de bulunuyordu. Reklamlarda, H. Halil Demirkaya'nın, TOBB Yönetim Kurulu Üyesi ve aynı zamanda İstanbul Sanayi Odası Başkan Vekili olduğunu ifade eden propaganda malzemelerine özellikle yer veriliyordu.

Demirkaya GmbH, Almanya'nın tanınmış şirketleri ile ortak olduğuna dair uydurma ilanları da çekinmeden dağıttı. Serbestçe hisse senetleri sattı. Yılların emeği ve göz nuruyla biriktirilmiş paralara el koydu. 3 Kasım 2002 seçimleri ile AKP, Türkiye'nin tepesine oturtulduktan sonra Demirkaya GmbH, hızla Almanya'daki bürolarını kapattı. Demirkaya GmbH'ye ortak olduğunu zanneden gurbetçi vatandaşlarımız dolandırıldıklarını anladılar, ama iş işten geçmişti. Demirkaya GmbH ne tanınmış Alman firmalarının ortağıydı, ne de sınırsız mal varlığına sahipti. Dolandırıldıklarını anlayan gurbetçiler Almanya'da ve Türkiye'de adli makamlara başvurdular. Yargılama devam ediyor.

Tayyip Erdoğan'ın eli Halil Demirkaya'nın dizinde.

Halil Demirkaya ve Tayyip Erdoğan kol kola.

Demirkaya, AKP'nin Seçim Faaliyetine Taze Para Yolladı

Elimizdeki kesin bilgilere göre, Demirkaya 3 Kasım 2002 Erken Seçimi öncesinde Tayyip Erdoğan'a "taze para" yolladı.

Demirkaya GmbH dışındaki bazı holdinglerin de, 3 Kasım 2002 Seçiminde Tayyip Erdoğan'ların seçim giderlerini karşıladıkları saptanmaktadır.

Tayyip Erdoğan: Bana mı Sordunuz?

Tayyip Erdoğan, Avrupa'da AB'den tarih almak için kapı kapı dolaşırken, dolandırılan gurbetçiler her yerde karşısına çıktılar ve "İslamcı Holdinglere ve dolandırıcı şirketlere kaptırdığımız paralar ne olacak" diye sordular. Seçim giderlerini büyük ölçüde Almanya'daki holdinglerin topladığı paralarla karşılayan Tayyip Erdoğan bu feryatlara şu cevabı veriyordu: "Bana mı sordunuz da kaptırdınız, kaptırmasaydınız."

H. Halil Demirkaya-Tayyip Erdoğan İlişkisi

H. Halil Demirkaya'nın kendisini tanıtırken kullandığı fotoğraflardan, Tayyip Erdoğan'la en az 10 yıldır yakın ilişkisi olduğu anlaşılıyor. H. Halil Demirkaya özel sohbetlerinde Tayyip Erdoğan'la kişisel dostluğunun yanında, aileler arasında da yakın dostluk ilişkisi bulunduğunu ısrarla vurguluyor. İki ahbabın eşleri çok yakın arkadaşlar. Halil Demirkaya ile Tayyip Erdoğan arasındaki akçalı telefon görüşmelerine tanık olanlar var.

Dolandırıcılık Sanığı, İSO'da Başkanvekili, TOBB'nde Yönetim Kurulu Üyesi

H. Halil Demirkaya, gurbetçi vatandaşlarımızı dolandırdığı iddiasıyla halen İstanbul-Şişli Asliye Ceza Mahkemesi'nde yargılanıyor. Şişli Cumhuriyet Savcısı T. Tunç Onat tarafından hazırlanan 7 Kasım 2002 tarihli, 2002/4864 Esas sayılı iddianamede, H. Halil Demirkaya'nın; "yurtdışındaki işçiler arasında çeşitli vaatlerle para topladığı, vaatlerini yerine getirmediği gibi, topladığı paraları da iade etmediği" belirtilerek, bu eylemlerin kasıtlı dolandırıcılık suçunu oluşturduğu kaydedildi.

H. Halil Demirkaya, halen İstanbul Sanayi Odası Başkan Vekilliği görevini yürütüyor. Demirkaya aynı zamanda Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Yönetim Kurulu Üyesi.

35 Yılda Toplam 50 Milyar Euro

Gurbetçilerimiz din sömürücülüğü yoluyla ve tarikat örgütlenmesi kullanılarak dolandırılmıştır.

Dolandırılan gurbetçilerimizin sayısı yüzbinlercedir.

Bu yolla bazı hesaplara göre 50 milyar Euroluk bir kaynak, Tayyip Erdoğan'ların ve diğer dinci örgütlenmelerin dayandığı holdinglere yasadışı yollardan aktarılmıştır. Yalnız YİMPAŞ, Yöneticisi Dursun Duyar'ın verdiği rakama göre 2,9 milyar Dolar toplamıştır. YİMPAŞ'ta yöneticilik yapmış olan Faruk Asiltürk, bu holdingin topladığı paranın 10 milyar Dolar olduğunu belirtmektedir.

Tayyip Erdoğan'ı iktidara taşıyan ABD güdümlü operasyonda rol alan holdinglerin dayandığı parasal gücün önemli bir kesimi, gurbetçilerin dolandırılmasıyla yaratılmıştır.

Gurbetçilerimizin alınterine tarikat örgütlenmesiyle el konulması, son 20 yıllık Türkiye tarihinin en büyük dolandırıcılık suçudur.

Bu büyük suç, aynı zamanda Cumhuriyet'i yıkma suçuyla birleşmektedir. Tayyip Erdoğan'lar hesap vermelidir.

TAYYİP ERDOĞAN REJİMİNDE TÜRKİYE VÜCUDUNU SATIYOR

18 Temmuz 2004

Temmuz 2004 itibarıyla 300 milyar dolar dış ve iç borca batan ülke ekonomisi, fahişeleşme dönemine giriyor. Borç, sistem içinde iki türlü ödenecektir. Birinci yolu, Türkiye'nin vücudunu, yani topraklarını yabancılara satmasıdır. İkincisi de, borçların Mehmetçiğin kanıyla ödenmesidir. “Batılılaşma, Batılılaşma” dedikleri budur!

Muğla iline bağlı kıyı kentimiz Fethiye’de bir aydınımız, “İngilizlere satılan ev ve arsa sayısı 3 bini buldu” dedi. İnanamadım, araştırdım. Fethiye’nin kıdemli ve önde gelen turizmcilerinden bir dostun verdiği bilgiye göre, AKP’li Muğla Milletvekili Hasan Özyer’in İngilizlere satmak için yaptırdığı ev sayısı 1500 civarında... Fethiye’ye bağlı Ölüdeniz beldesi CHP’li Belediye Başkanı Keramettin Yılmaz’ın yaptırdığı villa sayısı da bir o kadar. Bu iki büyük villa satıcısı dışında yapılan satışları da katınca, verilen bilginin üç aşağı beş yukarı doğru olduğu görülüyor.

İngilizlere satılan ev ve topraklar, Fethiye merkezi yanında, Kaya köyü, Hisarönü, Ovacık, Ölüdeniz, Üzümlü kasabası, Arpacık, Nif, Yanıklar, Kargı, Çiftlikköy ve kasabalarının en güzel yerleri.

Pamuk Üretme Pamuk Al

Fethiye’de İngilizlere ev ve toprak satışı özellikle son bir yılda çok yoğunlaşmış. Çünkü AKP yönetimi, yabancılara toprak satışını serbest bırakan ihanete de imzasını attı.

Eskiden pamuk ekilen topraklar boş yatıyor. Söke Ovası’nda da öyle. Emekli memur Hüseyin Yıldız, “Şu tarlalara bakın, eskiden her taraf pamuktu” diyor. Serbest piyasa ekonomisinde Türkiye kendi toprağında pamuk üretmiyor; dışarıdan yılda 2 milyar dolarlık pamuk ve pamuk ipliği alıyor. Ve o zaman 2 milyar doları da yüksek faizle borçlanarak ödüyor. Pamuk üretmekten pamuk alma çağına atlayan Türkiye, aradaki açığı vatanını satarak kapatıyor.

Fahişeleşme Çağı

Böylece 300 milyar dolar dış ve iç borca batan ülke ekonomisi, fahişeleşme dönemine giriyor. 300 milyar borç, sistem içinde iki türlü ödenecektir. Birinci yolu, Türkiye'nin vücudunu, yani topraklarını yabancılara satmasıdır. İkincisi de, borçların Mehmetçiğin kanıyla ödenmesidir. “Batılılaşma, Batılılaşma” dedikleri budur!

İşte “vücut satma” uygulamasının vardığı boyutları bizzat AKP’nin Bayındırlık Bakanı açıkladı. 2003 yılı Temmuz ayından bu yana yabancı uyruklulara satılan ev ve toprakların yüzölçümü 300 000 (üç yüz bin) dönüme ulaşmış bulunuyor. 60 bin futbol sahası büyüklüğünde bir toprak.

Tarımın çökertilmesi sonucu, toprağını ekemeyen köylü, arazisini ve evini elinden çıkarmak zorunda kalmaktadır. Komşusu da kendisi gibi zor durumdadır. O zaman alıcı, İngilizdir.

Toprağını İngilize satan köylü, bir süre sonra o toprağa yapılan evin bahçıvanı; karısı da hizmetkârı olarak iş bulmak ümidiyle yaşamaktadır.

Koloniler Oluşuyor

Bu hızla satılan ev ve toprakların sayısı, Fethiye’de on binleri bulacak. Saptama bu. Bu süreci geleceğe doğru uzatınız. Fethiye ve Alanya gibi Türkiye’nin en güzel sahil kent ve kasabalarında İngiliz, Alman vb. koloniler oluşuyor. Toprakların eski sahipleri olan Türk nüfus ise, onların hizmetkârları konumuna sürükleniyor. Bir tür kolonizasyon, yani sömürgeleştirme olayı yaşanıyor. Yeni gelen efendiler mülklerin ve arazinin sahibi oluyor; en güzel yerlere yerleşiyor. Ülkenin gerçek sahipleri ise, mülksüzleşiyor; yoksullaşiyor ve kendi vatanlarında İngilizce konuşan yeni efendilerin kulları durumuna düşüyorlar. Mülk sahipleri ile mülksüzleşenler arasındaki sınıfsal çelişme, aynı zamanda millî çelişme oluyor.

İşte bugün gümrüklerini kaldıran, yabancı paranın giriş çıkışını kontrolden vazgeçen, liberalleşen Türkiye’nin yaşadığı çok önemli süreçlerden biri budur.

Kırıkköy Kahvesindeki Tahliller

Bu süreç, yalnız Fethiye’de yaşanmıyor elbette. Trakya köylerine her gidişimde, yabancılara satılan toprakların oranı üzerine araştırma yaparım. Kırklareli’nin Kırıkköy kahvesinde söylenenler kulaklarımdan gitmiyor: “Sayın Perinçek, toprağımızın yüzde 40’ını elden çıkarmak zorunda kaldık. Bir zaman sonra buraya geldiğimizde, biz Kırıkköylüler bu kahveden eski topraklarımızı seyreder olacağız. Toprakların yeni sahiplerine bizi kiracı veya ırgat yapmaları için yalvaracağız veya ailece büyük kentlerin karanlık kuyularına yuvarlanacağız.”

GAP bölgesinde İsraillilerin, ABD’lilerin, Almanların vb yoğun olarak

toprak aldıkları biliniyor. Orta Anadolu’da Niğde yöresinde bile toprakların yabancıların eline geçmesi sürecinin başladığına tanık oldum.

Kaos Hengamesine Bir-İki!

Sistemin adamları diyor ki: “Daha ne istiyorsunuz, köylünün toprağı para ediyor, köylünün eline para geçiyor.”

Bir-iki yılı kurtaran bir çözüm! Borçlarını ödedi, oğluna düğün yaptı, bir sürelik ekmek parasını buldu. Sonra? Artık satacak toprağı da olmayan o köylü, on milyonlarca işsiz kaos hengamesi içine yuvarlanıyor.

Mülksüzleşme=Devletsizleşme

Yıllarca önce, serbest piyasa ekonomisi denen bu süreci “ekonominin fahişeleşmesi” olarak adlandırmıştık.

Üretim sistemi çökerken, üretici de mülksüzleşmekte ve yoksullaşmaktadır. Ülkenin sabun ve yağ fabrikaları bile yabancı şirketlerin eline geçerken, toprakları da yabancıların mülkü olmaktadır.

Dışa açılma, Türkiye’nin vücudunu satması sürecine dönüşmüştür. Yabancıların işbirlikçisi, bürokratı olan küçük bir kesim dışında, 70 milyonluk bir millet mülksüzleşmektedir.

Bunun adını koyalım: Sömürgeleşmedir şu yaşanan!

Bu ekonomik süreçte Türkler, mülkleriyle birlikte devletlerini de yitirmektedir.

Biricik Cevap

Sömürgeleşmenin, devletsizleşmenin tek bir cevabı vardır: Millî devrim!

Bir tek İşçi Partisi, bu süreci tahlil etmektedir ve devrimci çözüme kendini adanmıştır. Geri kalanı, hikâyedir.

TAYYİP ERDOĞAN İKTİDARININ DÖVİZ İÇİN TOPRAK SATMA POLİTİKASI

8 Aralık 2004

Vücut Satışının İtirafı

AKP iktidarı, 3 Temmuz 2003 tarihinde kabul edilen 4916 sayılı kanunla yabancılara toprak satışını serbest bıraktı. Bir yıllık uygulama sonucu yaklaşık 300 bin dönüm arazi yabancılara satılmıştır. Devlet Bakanı sıfatını taşıyan Ali Babacan'ın açıklamasına göre, on ayda 1,3 milyar dolarlık döviz elde edilmiştir. Aynı on ay içinde dış ticaret açığımızın 32 milyar dolara ulaştığı dikkate alınırsa, bu açığın ancak 1/25'inin toprak satışıyla kapatıldığı görülür. Hükümet, dış ticaret ve dış ödemeler açığını Türkiye'nin vücudunu satarak kapatma politikasına girdiğini itiraf etmektedir. Ancak ekonominin fahişleştirilmesi diye adlandırılabilir bu uygulama yetersiz kalmaktadır. Hükümetin mantığına göre, vücut satışına hız verilmesi gerekiyor.

Anayasa Mahkemesi Kendi Kararlarına Bağlı Kalmak Zorundadır

Yabancılara toprak satışını serbest bırakan kanunun iptali için Anayasa Mahkemesi'ne dava açılmıştır. Eğer Türkiye'de Cumhuriyet hukuku geçerli ise, verilecek karar bellidir. Çünkü Anayasa Mahkemesi daha önce yabancılara toprak satışının yasaklanmasını, iki ayrı kararında Anayasa'ya uygun görmüş ve kamu yararı açısından zorunlu bulmuştur (13 Haziran 1985 tarih ve E 1984/14 K 1985/7 sayılı karar ve 9 Ekim 1986 tarih, E/1986/18, K 1986/24 sayılı kararlar). Yargıtay Hukuk Genel Kurulu da aynı görüşü çok daha öncesinden kabul etmiştir (8 Mayıs 1974 tarihli E 1971/2-820 ve K 1974/505 sayılı karar).

Yabancılara toprak satışının serbest bırakılması nedeniyle bir buçuk yıldır Anayasa çiğnenmektedir. Ve Anayasa'yı korumakla görevli yargı organı olan Anayasa Mahkemesi bu uygulamayı seyrediyor. Olay daha önce Anayasa Mahkemesi içtihadıyla çözüme bağlanmıştır. Kararın geciktirilmesi Cumhuriyet hukukunu bertaraf eden, dolayısıyla Türk devletinin egemenliğini ortadan uygulamanın etki alanı içine Anayasa Mahkemesi'nin de girdiğini göstermektedir.

Anayasa Mahkemesi, kararı geciktiremez.

AKP’NİN TARİKATÇI YÖNETİMİ DEMİRYOLLARINI TERÖR ÖRGÜTÜ HALİNE GETİRDİ

12 Ağustos 2004

AKP’nin politikası, kamu hizmetini değil, Cumhuriyeti yıkmayı esas aldığı için, bütün kurumlar irtica karanlığına teslim edilmektedir. Birikimsiz, tecrübesiz, sorumsuz tarikat kadroları, kamu hizmetiyle değil, kurumların hortumlanmasıyla yönetimiyle meşguldür.

Soruyoruz; hükümetin ve Ulaştırma Bakanı’nın görevi nedir?
Demiryolu felaketlerinden sonra makinistlerin üzerine suç atmak mıdır?
Yoksa demiryolları idaresini irtica ağıyla örmek midir?

Hükümetin Görevi Suçlu Aramak Değil İyi Yönetmek

Her tren kazasından sonra hükümet, suçu üzerine atacağı birini aramaktadır. Kazaların sorumluluğu, her felaketten sonra fedakârca çalışan demiryolu personeli ve Allah arasında paylaştırılmaktadır. Oysa hükümetin görevi suçlu aramak değil, demiryollarını iyi yönetmektir. Üzerine suç atılan görevliler, Demiryolları personelidir. Kamu görevlilerinin hizmetlerini iyi yapmaları, hükümetin birinci ve tek işidir. Hükümet etmek, zaten bundan ibarettir.

Canavar Üretimine Devam

Üst üste tren kazaları, Demiryolları İdaresi’nin üzerine düşen kamu hizmetini yapamadığını, dahası kamuya sürekli zarar veren bir kurum haline getirildiğini göstermiştir. Demiryolları İdaresi, AKP iktidarının yönetiminde adeta bir terör örgütü gibi, sürekli can almakta, kan dökmektedir.

Bu durumun genel olarak sistemden ve özel olarak AKP iktidarından kaynaklanan nedenleri bulunmaktadır. 1950’lerden bu yana izlenen ABD güdümlü demiryolu düşmanlığıyla bir “Trafik Canavarı” yaratıldı. Aynı politika, Tayyip Erdoğan döneminde ikinci canavarını da doğurmuştur:

“Demiryolu Canavarı!”

Devleti Küçültmenin Sonucu: Hizmet Yerine Terör

Özel çıkarı ekonominin temel güdüsü haline getiren Amerikancı politika, devleti küçültmüş, kamu yararını ortadan kaldırmış ve kamu hizmetini yıkmıştır. Kamu hizmeti veren bütün kurumlar gibi DDY de, Cumhuriyet’in yıkıntıları altında kalmıştır.

Atatürk Devrimi’ne, “Demir ağlarla örmüşler, laftan başka ne yaptınız” diye saldıran Tayyip Erdoğan’ın başında bulunduğu AKP yönetimi, diğer devlet kurumları gibi Demiryolları yönetimini de örümcek ağlarıyla örmüştür. Bir zamanlar İstanbul Belediyesi’ne yuvalanan tarikat kadroları, AKP iktidarı döneminde bütün kamu kurumlarının başına getirilmiştir. AKP’nin politikası, kamu hizmetini değil, Cumhuriyet’i yıkmayı esas aldığı için, bütün kurumlar irtica karanlığına teslim edilmektedir. Birikimsiz, tecrübesiz, sorumsuz, işleri Allah’a havale eden tarikat kadroları, kamu hizmetiyle değil, kurumların hortumlanmasıyla yönetimiyle meşguldür.

Cumhuriyet Treni Raydan Çıkartılıyor

İşçi Partisi olarak, bütün milletimizi uyarıyoruz.

Şu anda sürüklendiğimiz asıl büyük felaket, Cumhuriyet treninin raydan çıkmasıdır. Diğer bütün felaketler, bu olayın çeşitli alanlardaki sonuçlarıdır. Cumhuriyet yıkılırken, kamu yararı, kamu sağlığı, kamu eğitimi, kamu güvenliği, huzur, barış, millî beraberlik ve dayanışma, millî tarım, millî sanayi vb, hep birlikte yıkıntının altında kalmaktadır. Türkiye, bugün ABD güdümlü Haçlı tarikatların ağları içinde kıvrınmaktadır.

- Anadolu’nun ortasında, Niğde Ulukışla’da “İktidarla el ele 84 yıllık karanlığa son” diye minibüs dolaştıran,

- Birkaç gün önce İsparta Milletvekili Recep Özel’in ağzından “80 yıllık pisliği temizliyoruz” diyerek Cumhuriyet yıkıcı faaliyetlerini bir kez daha açıklayan,

- “ABD’nin Büyük Ortadoğu Planı içinde Diyarbakır’ı merkez yapacağız” diye Tayyip Erdoğan’ın diliyle Türkiye’yi parçalama görevini ilan eden; bugünkü iktidar, Türk Devrimi’ne son darbelerini indirmektedir.

Türkiye Trenini Devirenleri Devirmek

Demiryolları, ancak Cumhuriyet'in kamu yararı ve kamu hizmeti politikasıyla işler.

Demiryollarını irtica ağından kurtarmak için, öncelikle Cumhuriyet'i ABD güdümlü Haçlı İrtica'dan kurtarmak gerekir. Her felaketten sonra bu gerçeği yeniden öğreneceğiz.

İrtica, Cumhuriyet'i yıkma görevinden istifa etmez; ABD'den aldığı karanlık işlerinden vazgeçmez, vazgeçmeyecektir.

Bugün Türkiye treninin devrilmesini önleyecek biricik görev, bu Haçlı yönetimini devirmek ve millî hükümeti kurmaktır.

TAYYİP ERDOĞAN'IN BİRADERLERİ

17 Ekim 2004

“Özal Devrimi”, dünyanın kara parasını Türkiye'nin tepesine oturtarak, bir mafya-tarikat rejimi doğurmuştur. Toplumun isimleriyle tanıdıkları mafya liderleri, Mafya Devrimi'nin çocuklarıdır. Tayyip Erdoğan da, Özal'ın çocuğu olmakla gurur duymaktadır.

Bir çiftçi, mafya liderleri için,”Kimdir bunlar” diye sordu. “Turgut Özal'ın çocuklarıdır” diye cevap verdim. Elbette cevap eksikti, aynı zamanda “Tayyip Erdoğan'ın biraderleri” diye eklemek gerekirdi.

“Özal Devrimi”nin Çocukları

Hani Özal'ın “dışa açılma” programı vardı ya, işte o programın çocukları! “Özal Devrimi” dedikleri, bir mafya-tarikat rejimi doğurmuştur. Başka bir şey

de doğuramazdı. Mafya liderleri, işte o Mafya Devrimi'nin ürünleridir.

Eskiden Türkiye'de kabadayılar yok muydu? Vardı, ama onlar banka alamazlardı, ormanları, madenleri ve büyük turizm işletmelerini kapatamazlardı. Özal'la birlikte, Türkiye'nin kapısı bacası açıldı. Dünyanın kirli parası, elini kolunu sallayarak Türkiye'ye girdi, sistemin tepesine oturdu. Sanayiciler ve tüccarlar sistemin kenarlarına sürüldü. Uluslararası mafya, Türkiye ekonomisini de mafyalaştırdı.

Mafya Sisteminin Yeni Zenginleri

Önümüzdeki yıl bütçenin yarısına yakınına oluşturan 70 katrilyon lira (40 milyar Dolar) iç borç faizlerine ödenecektir. Bütün bir milletin devlete ödediği vergilerin yarısı, dünya mafyasının ve Türkiye'deki uzantılarının cebine konmaktadır. Kirli para beyleri filler gibi şişerken, Türkiye tarımı çökmekte, yoğurt ve sabun fabrikaları bile yabancıların eline geçmektedir. Artık büyük kaynaklara, sanayi, ticaret veya tarım faaliyetiyle ulaşamıyor. Devlet destekli faizcilik, dolar ve borsa vurgunculuğu ve hortumculuk, asıl zenginleşme yolları haline gelmiştir. Bu yasadışı faaliyetlerin tepesinde ise, kirli para erbabı bulunmaktadır. 1980 sonrası süreçte ortaya çıkan büyük zenginlere bakınız, hepsi mafya liderleridir. Eski zenginler ve holding beyleri de bu süreçte mafya tarafından devşirildiler. Eskiden sanayici veya tüccar olarak tanınan bazı büyük holding sahipleri, hızla, Soros türünden dünya kirli para baronlarının ortakları haline geldiler. Uyuşturucu vb yasadışı faaliyetlerle uğraşanlar ile bazı büyük holding beylerinin, dünya kirli para merkezleri ile ortaklıkta buluştukları görüldü. Her iki kesim iç içe geçtiler. Birbirlerine özenmeye başladılar. Uyuşturucu babaları, holding beylerini taklit ederken, bazı güngörmüş burjuva ailelerinin de, mafya kültürünü özümsemeye başladıkları görüldü. İki ayrı kökten gelenler, yeraltı ekonomisinde el ele verdiler ve birbirlerine benzediler.

Siyaset Mafyası

Kemalist Devrim'e son darbeleri indiren mafya-tarikat karşıdevriminden sonra, siyaset de mafyalaştı. Büyük kaynaklara hükmeden mafya, bu konumuna zaten devlet mevzilerinden aldığı destekle ulaşmıştı. Yasadışı ekonomi faaliyeti, devlet katında himaye görmeden ilerleyemezdi. Yeraltı ekonomisine kanat geren siyasal liderler ve devlet görevlileri, yeni dönemin yıldızları oldular. Bu sürece ayak uyduramayan siyasetçiler ise, tıpkı sanayici

ve tüccarlar gibi sistemin kenarlarına sürüldüler. Onların modası geçmişti.

Tevfik Aġansoy’ları, Horzum’ları vb hatırlayınız, bunların, 1980’li ve 1990’lı yıllarda  zal ailesinin çevresinde toplanması, bir rastlantı deġildi. Bir zamanlar onlar gibilere “Özal’ın Prensleri” de deniyordu. Haksız sayılmazlar, sistemin efendilerinin, çocukları deġil, fakat prensleri oluyor.

Mafyokrasi  indeki Hesaplaşmalar

Dünya sistemi, artık 19. yüzyılın ve hatta 20. yüzyılın kapitalizmi deġildir. Emperyalist sistem mafyalaşmıştır. Bu sistemi, demokrasi deġil, fakat mafyokrasi diye anarsak, ger eġe parmak basmış oluruz. ABD başta olmak üzere, sistemin merkez ülkeleri, artık mafya tarafından yönetilmektedir.

H kim sınıfların  indeki çatışmalar da artık, mafyalar arasındaki çatışmalardır. Kirli para beylerinden, dolar ve borsa vurguncularından ve hortumcu takımından oluşan bu mafyalar, birbirlerinin topladıkları haraca göz dikiyorlar. Kibar adlarıyla büyük holdingler arasındaki dalaşmalar da, “Kürt mafyası”, “Laz mafyası” vb diye adlandırılan ekipler arasındaki hesaplaşmalar da, birbirine dolaşmıştır ve iktidar kavgalarıyla  i  e geçmiştir.

Bir mafya babasına yakıştırılan “Devletimle hesaplaşmaya geliyorum” lafı, işte bu tablo  inde büyük anlam yüklüdür. Mafya babası, devlete “devletim” demektedir ve yine “kendi devleti”yle hesaplaşmaktan söz etmektedir. Çünkü “devleti”, artık “Kürt mafyası”na yol vermekte; “başkasının devleti” olmaktadır. Peki halk, peki Türkiye Cumhuriyeti bu denklemin neresindedir? Mafyokrasi, millî devleti yıkmaktadır.

“Esas Oġlan”

Tablonun “esas oġlan”ını unutmamak gerekir.  zal’ın prenslerinin, Tayyip Erdoġan’ın biraderleri olduġunu belirtmiştik. Başka deyişle, Tayyip Erdoġan’ın kendisi, Turgut  zal’ın  ocuġudur. Zaten bununla gurur duyuyor.

Tayyip Erdoġan iktidarının ABD marifetiyle kurulması, aslında  zal’ın mafya-tarikat devriminin son büyük hamlesidir. Tayyip Erdoġan’lar da, tıpkı  zal’lar,  iller’ler, Mesut Yılmaz’lar ve diġerleri gibi, kirli para baronlarının, dolar ve borsa vurguncularının, hortumcu takımının çıkarlarını temsil eden programın hizmetindedir. IMF reçetelerini uygulayanlar, mafyokrasi  indeki iktidar kavgalarında rol almaktan başka bir şey yapamazlar. “Laz mafyası”na darbe indirip “Kürt mafyası”nın önünü açarken yapılan iş de budur. Leyla Zana, AB Parlamentosu kürsüsüne çıkarılırken, Türkiye’de de “Kürt

mafyası”nın yıldızı parlatılıyor. Özal’ın kurduğu sistemin son şefi olan Tayyip Erdoğan, “ABD’nin Büyük Ortadoğu projesi içinde Diyarbakır’ı merkez yapacağız” demişti ya, işte görevini yapıyor.

Bu saptamalarımı daha derinlemesine incelemek isteyen okurlara, *Mafyokrasi* ve *Çiller Özel Örgütü* başlıklı kitaplarımı okumalarını öneririm.

TAYYİP ERDOĞAN İKTİDARININ İÇ SAVAŞ TASARISI

4 Şubat 2005

Meclis’e yollanan Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı, “Uyum Paketi”nden çıkmıştır; kökü dışarıdadır. Tasarı, mafyayı, tarikat şeyhlerini ve PKK’yı yerel hükümet yapıyor. Aşırı gericidir! Türkiye, demokrasiye değil, Fetret Devri’ne sürükleniyor.

Tayyip Erdoğan yönetiminin Meclis’e gönderdiği “Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı”nın, yaşadığımız süreçten kopartılarak değerlendirilmesi, çok tehlikeli sonuçlara yol açmaktadır. Ne yazık ki, birçok uzman bu tuzağa düşmüştür. Merkezde şeytanlar var diyen, yerelden ise meleklerin kanatlandığı hayallerini yayan meşhur sivil toplumcu safsatalara iman edenler, meğerse ne kadar çokmuş.

Tarikat ve PKK Hükümetleri

Kanun Tasarısını, Zühre gezegeninde tartışmıyoruz. Günümüz Türkiye’sine bakınca, taşrada demokrasi kaleleri görülmüyor. Tam tersine kıyı şeritlerinde yerel mafyalar, daha iç bölgelerde tarikatlar ve güneydoğuda ise PKK, yerel

iktidar odağı haline gelmiştir. İşte bu kanun tasarısı, o iktidar odaklarını yerel hükümet yetkileriyle donatmaktadır. Amaçları, ABD Özel Kuvveti tarafından eğitilmiş PKK kuvvetlerini Kuzey Irak'taki Kandil dağından şehre indirip yerel yönetimlerin başına geçirmektir.

Bu kanun, PKK'yı yasallaştırma planının çok önemli bir hamlesidir. Kurulacak yerel hükümetlerin daha sonraki aşamada Irak'ın kuzeyindeki Kukla Devlet ile bütünleştirileceği herkes tarafından bilinmektedir.

Türkiye'nin diğer bölgeleri için öngörülen sisteme gelince, büyük şehirlerimizin payına düşen, metropol denen dünya çöplüklerine dönüşmektir. Merkezi devletten kopartılan taşra yönetimi ise, cemaat liderlerinin ve yeraltı dünyasının hükmü altına girecektir. "Yerelleşme" ve "demokratlaşma" perdesi altında yapılmak istenen işte budur.

Dünya Merkezlerinin Diktası

Ülkemizde ne yazık ki, "Gericici de olsa bölücü de olsa yerel olan bizdendir" anlayışıyla bu tasarıya hoşgörüyü yaklaşanlar vardır. Oysa aslan payını kapam, dünya merkezleridir. Zaten yasa, onların yasasıdır. Tayyip Erdoğan'lar, kökü dışarıda olan bir kanunu TBMM'den geçirmek gibi bir görev üstlenmiş bulunuyorlar. Hazırlayan onlar değil, "AB'ye Uyum Paketi" diye ellerine tutuşturuldu. O nedenle bu tasarı, Türkiye halkının insanca yaşama ihtiyacına değil, emperyalist devletlerin Türkiye'nin merkezî yönetimini dağıtma programına hizmet etmektedir. İngiliz muhibbi Prens Sabahattin'in liberal merkezkaççılığı, her zaman olduğu gibi yerel gericilikle birliktedir. En merkez (emperyalizm), merkeze (millî devlet) karşı, her zaman olduğu gibi, yerel gericilikle ve etnik bölücülükle birleşmiştir. Emperyalist merkeziyetçilik, millî merkeziyetçiliğe karşı savaş ilan etmiştir. Hedef, Cumhuriyet'i yıkmak ve yerel iktidarları Washington yönetimine bağlamaktır; özetle dünya merkezlerinin diktasını kurmaktır. Bu nedenle tasarı, aslında aşırı merkeziyetçidir.

Küçültülen Devlet

"Devleti küçültme" sloganı, işte bu programın ekonomik ve toplumsal cephesini özetler. Türkiye küçültülüp "Küçük Amerika" haline getirilirken, ABD devleti büyütülmektedir. Kamu hizmeti, kamu yararı gibi millî devletin halkçılık döneminden kalan kurumları, Amerikan devleti büyüsün diye, bütün araçlarıyla yıkıma uğratılmıştır. Ve şimdi son kalıntılar da bu yasayla yok edilmektedir. Kamu mülkiyetinin neredeyse kökünün kazınmasıyla artık

her ihtiyaç, özel girişimciliğin insafına teslim edilmektedir. Hizmet, bundan böyle yalnız ve yalnız bir avuç para babası ve menajer takımı içindir.

Boğazlanan Devletin Kıyılan Memuru

Bu durumda kamu emekçisine ihtiyaç kalmıyor. Çünkü memur ne de olsa “kamu hizmeti” görevlisidir. Murtaza veya Sabri bütün saflığı ve sadakatiyle bundan böyle yalnız Orhan Kemal’in ve İrfan Yalçın’ın romanlarında yaşayabilecektir. Elli yıldır devleti arpalıkları haline getirenler, şimdi “hantallaştırdıkları devletin” bütün suçlarını çilekeş memurun sırtına yıkmaktadırlar. Tasarı, millî devletin 2 milyon 100 bin memurunun yarısını tasfiye ediyor. AB ülkelerinde kamu hizmetlileri, nüfusun yüzde 7 ila 13’ü arasında iken, Türkiye’de bu oran, yüzde 3’tür. Bu orana bile tahammül yoktur. Memuruyla birlikte “Devlet baba” kavramı da son nefesini vermekte ve bütün hizmetlerin paralı olduğu bir ortamda her şey uluslararası şirketlerin özel çıkarına teslim edilmektedir.

İstikrarsızlıktan Fetret Devri’ne

Toplam olarak bakılırsa, bu tasarı, Türkiye’yi istikrarsızlaştırma operasyonunda yeni bir hamledir. Fetret Devri’ne geçiş öngörülmektedir. Düşman, bu yasa tasarısıyla, kuvvetlerini iç savaş için yerel hükümet mevzilerine yerleştirmekte ve savaş düzenine sokmaktadır. Hükümet yetkisi verilecek Anzavurlar ve Çapanoğlular, Cumhuriyet’in son kalelerinin üzerine sürülecektir.

Tek Çözüm: Kemalist Devrim’i Tamamlamak

Devlet, onların arpalıkları iken, “yüce devlet” idi. Şimdi o “yüce devleti” verip kurtulmak isteyen yine onlar!

Ve ne ilginçtir, onların viran ettiği o devlet, şimdi emekçi halkın son kalesidir. Çünkü bağımsız bir devlet, en başta emekçilerle birlikte millî sermayedarlara gereklidir.

Ve o devlet, bu harap haliyle değil, artık yalnız halkçılaştırılarak ve devrimcileştirilerek savunulabilir. Bu yıkıntı, ancak onarılarak bir savunma mevzisi haline getirilebilir. İşte en önemli nokta budur. Devleti savunmak ile

devrim yapmak, artık bir elmanın iki yarısıdır.

Atatürk'ün demir süpürgesini elimize alma zamanı gelmiştir. Emperyalizmin bütün dayanaklarını temizlemek, Ortaçağ güçlerinin kökünü kazımak, artık yalnız özgürlük ve refahın şartı değil, millî devleti var etmenin, toprak bütünlüğümüzü korumanın şartıdır.

Halkı harekete geçirir ve yerel iktidarların efendisi olmasına önderlik edersek, işte o zaman yerel demokrasi de olur, halkçı devlet de olur, insanca yaşamak da.

ALTINCI BÖLÜM : HAÇLI İRTİCA'NIN CUMHURİYET YIKICILIĞI

ATAM RAHAT UYU! İSKENDER PAŞA DERGÂHI İKTİDAR OLDU

24 Kasım 2002

Atatürk'ün ölümünden 64 yıl sonra, başta İskender Paşa Dergâhı olmak üzere bir tarikatlar koalisyonu, ABD güdümlü bir devlet darbesi yoluyla iktidarı ele geçirmiştir. Yeni yönetimin merkezinde, “İslamcı Cunta” diye anılan SüperNATO kliği bulunmaktadır. Kemalist Devrim'in tasfiye ettiği emperyalist güdümlü tarikatlar, şimdi ABD desteğiyle Kemalist Devrim'in devlet katındaki son kalelerini de yıkmaktadırlar.

Atatürk'ün ölümünden 64 yıl sonra, başta İskender Paşa Dergâhı olmak üzere Nakşibendilerden, Fethullah Hocacılardan, Nurculardan vb oluşan bir tarikatlar koalisyonu, iktidarı bütünüyle ele geçirmiştir. Yeni yönetimin merkezinde, İçişleri Bakanlığı'nda 1970'li yıllarda örgütlenmeye başlayan “İslamcı Cunta” diye anılan SüperNATO kliği bulunmaktadır. Bu klik, TÜSİAD'ın temsil ettiği işbirlikçi holdinglerin, holding medyasının, hortumcuların, büyük faizcilerin, dolar ve borsa vurguncularının çıkarlarını temsil etmektedir. Açıkçası mafya-gladyo-tarikat rejimi kurulmuş bulunmaktadır.

“Barışçı” Yoldan Devlet Darbesi

ABD'nin 3 Kasım 2002 tarihinde tamamladığı operasyon, “barışçı” yoldan gerçekleştirilmiş bir devlet darbesidir, bir karşıdevrimdir. ABD yönetimi, Rusya ve Yugoslavya gibi birçok ülkede hayata geçirdiği darbe modelini Türkiye'de de uyguladı. Türk Silahlı Kuvvetleri'nin komuta kademesi dışındaki bütün iktidar mevkileri, millî devlet yıkıcılarının eline geçti.

Artık ABD ve Avrupa yöneticileri, Türkiye Cumhuriyeti'nin bir “Müslüman demokrasisi” olduğunu belirtmektedirler. Rejim değişikliğine verdikleri ad budur.

1924 yılında Anayasa'nın 2. maddesinde yer alan, “Türkiye devletinin dini, İslam dinidir” şeklindeki hüküm, 10 Nisan 1928'de Laiklik Devrimi'yle kaldırılmıştı. Bugün ise tersi olmakta, devrimin kaldırdığı hüküm, ABD ve AB tarafından Türkiye'nin fiilî anayasasına yeniden yerleştirilmektedir.

“Kemalizmin Sonu” Demişlerdi

1999 yılı Aralık ayında Türkiye, AB aday üyesi yapıldığı zaman, Batı gazeteleri “Kemalizmin sonu” diye yazmışlardı. İkinci Dünya Savaşı sonrasında başlayan “Küçük Amerika” süreci, 1980’lerde “Küreselleşme” atağıyla vites yükseltti. 1999 yılında Avrupa Kapısı’na bağlandık ve 2002 yılı sonunda devlet, bütünüyle SüperNATO güdümlü mafya-tarikat koalisyonunun eline geçti. Ele geçiremedikleri bir tek Ordu kaldı.

Kemalist Devrim, Ezilen Dünya’nın ilk millî demokratik devrim tecrübesiydi. Devrimin iki büyük görevi vardı: Emperyalizme bağımlılıktan her alanda kurtulmak ve Ortaçağ ilişkilerini tasfiye etmek. 1920’lerden 80 yıl sonra “manzarai umumiye” ortadadır. Kemalist Devrim’in tasfiye ettiği emperyalist güdümlü tarikatlar, artık iktidar sahipleridir.

“Şeyhler ve Müritler Memleketi”

Atatürk, 30 Ağustos 1925 günü “Efendiler ve ey millet, iyi biliniz ki, Türkiye Cumhuriyeti, şeyhler, dervişler, müritler, mensuplar memleketi olamaz” diyordu. Şu anda Türkiye, hükmedenler katına bakarsak, başbakanından ve bakanlarından başlayarak bir “şeyhler ve müritler memleketi” haline gelmiş bulunmaktadır. Tekkeleri, zaviyeleri, tarikatları, şeyhliği, ağalığı, beyliği ve benzeri Ortaçağ kurum ve ilişkilerini ortadan kaldıran kanunları uygulama makamında oturanların kendileri, ABD ve AB’ye bağlı tarikatların mensuplarıdır. Onlara verilen görevin Kıbrıs ve Kuzey Irak’ta Türkiye’yi içerden vurmak olduğu bütün çıplaklığıyla ortaya çıkmış bulunmaktadır.

Millî Devletin Kuruluşunu “Soykırım” Diye Mahkûm Etme İşaretleri

İskender Paşa Dergâhı mensuplarından Tayyip Erdoğan, Avrupa’da Ermeni soykırımını kabul edecek misiniz sorusuna, “Bakacağız soykırım var mı yok mu” diye cevap vermektedir.

Türkiye’nin tepesine oturtulan Tarikatlar Koalisyonu, bugüne kadar Ermeni meselesini incelememiş görüntüsü veriyor, Kurtuluş Savaşı mı yaptık, yoksa “soykırım” mı, araştırarak! Ama öyle değil, Batı’ya teslim olanlar, kamuoyunu “Ermeni soykırımı” suçunu kabul etmeye hazırlayacak kadar haince bir uygulamanın işaretlerini vermektedirler. Çünkü Batı’nın onlardan istediği budur. Millî devletin temelindeki Kurtuluş Savaşı, “soykırım” olarak mahkûm edilecek ve böylece Türk devletini yıkma fetvası alınmış olacaktır.

Devrimin Kalesi Artık Devlet Değil Halk

Atatürk'e ilkokullardan beri "rahat uyu" diye vereceğimiz rapor, bugün eğer gerçekleri söyleyeceksek yukarda özetlendiği gibidir. ABD ve işbirlikçileri, Kemalist Devrim'in devlet içindeki son kalelerini de yıkmıştır. Cumhuriyet'in devlet içinde tek bir kalesi kalmıştır. ABD'nin hedefi, gereğinde silahla o kaleyi de yıkmak ve Türkiye'nin millî devletini ortadan kaldırmaktır.

Kemalist Devrim'in yıkılmayan kalesi, millettir, halktır.

Türkiye'nin yeniden Kemalist Devrim rayına oturması için artık biricik çözüm kalmıştır: İktidarı ele geçiren Cumhuriyet Devrimi yıkıcılarını iktidardan indirmek ve devlet mevzilerinden tasfiye etmek. Bunun için gerekli biricik kuvvet, milletin kendisidir, halktır.

Halk ise, ancak bir öncü partisi varsa, millî hükümet amacıyla seferber edilebilir. Hükümet amacı olmadan, parti olmadan, kendini aldatmak dışında hiçbir iş yapılamaz.

Kemalist Devrim'i, yıkıcılarının elinden kurtarmak için bugün öncelikli görev; milletin önderlerini siyasal iktidar amacıyla birleştirmektir, öncü partide toplamaktır.

O parti, birikimiyle, örgütüyle, kadrolarıyla İşçi Partisi'dir.

TÜRK MİLLETİ'NE İRTİCA BRİFİNGİ

(İstanbul, 19 Mart 2004)

İşçi Partisi Türk Milleti'ne irtica brifingi hazırladı: İrtica Haçlı'dır, Müslümanlıkla bir ilgisi yoktur. Arkasında ABD vardır, hükümet koltuklarındadır. Cumhuriyet yönetimi işgal altındadır. İrticayla hükümet olarak mücadele edilir. İrticanın kökü Atatürk'ün demir süpürgesiyle temizlenir.

İrticaya Damardan Gireceğiz!

Biliyorsunuz Türkiye’de çeşitli kamu kurumları irtica brifingleri verirler. Son zamanlarda bu irtica brifingleri çoğaldı. Biz İşçi Partisi olarak bu irtica brifinglerinin hiçbir zaman irticanın özüne girmediklerini saptadık. Şimdi irticaya damardan gireceğiz! İşçi Partisi Türk Milleti’ne bir irtica brifingi hazırlamıştır.

Haçlı İrtica

İrtica Haçlı’dır! Müslümanlığı ve Müslüman Türk Milleti’ni temsil etmemektedir. Tarihimize bakın, irticanın arkasında İngiliz emperyalizmi olmuştur; 31 Mart’ta, Kurtuluş Savaşı’nda Anzavurlar, Çapanoğulları... Bugün ise irticanın arkasında Amerika Birleşik Devletleri vardır. Bunu saptamadığımız takdirde, “irtica tehlikelidir” saptamaları hiçbir anlam taşımaz, çünkü irtica arkasında ABD olduğu için bir tehlike oluşturmaktadır.

ABD’nin Tayyip Operasyonu

Bu irtica nereden geliyor? Afganistan’da örgütlenmiş Hikmetyarların dizinin dibinden gelmektedir. Fethullah’ın izinden “uçtu uçtu kuş uçtu” yapılarak, ABD’nin marifetiyle iktidar koltuğuna götürülmüşlerdir. 1996 yılında ABD’nin Yahudi Büyükelçisi Abramowitz, “Biz Tayyip Erdoğan’ı tercih ediyoruz” diyor. Yani Tayyip Erdoğan’ın Başbakanlık koltuğuna oturtulması kararı, 1996 yılında ABD’nin Yahudi Büyükelçisi tarafından dünyaya ilan edilmiştir.

1998 yılına geliyoruz. ABD’nin Tayyip operasyonu başlıyor. ABD’nin CIA İstasyon Şefi Graham Fuller, 1998’de “yenilikçiler dört yıl içinde iktidara gelecek” diyor.

Tayyip, Wolfowitz’e Yalvarıyor

Dört yıl geçiyor. 4 Kasım 2002 sabahı Tayyip Erdoğan bağlı bulunduğu ABD Savunma Bakan Yardımcısı Wolfowitz’e, “beni başbakan yapın” diye yalvaran mektup yazıyor. Bu mektubu İşçi Partisi Ocak ayında açıkladı. 18 Ocak’tan bu yana, basın organları bu mektubu defalarca kendisine soru

olarak sordu. Bu mektubun hesabı henüz verilmemiştir. Şu an Cumhuriyet'in Başbakanlık koltuğunu işgal etmekte olan Tayyip Erdoğan, Wolfowitz'e yalvaran rica mektuplarıyla iktidar koltuğuna getirilmiştir. Kanıtı da buradadır. Yasalar çiğneniyor! Anayasa, seçim yasaları, diğer yasalar; hepimizin bildiği gibi Siirt seçimleri iptal ediliyor... Sonuçta irticayı, başbakanı, koltuğuna oturtuyorlar.

Özeti, vurgulayarak belirtiyorum: ABD güdümlü irtica, Cumhuriyet yönetimini işgal etmiştir! Türkiye'nin bugünkü en önemli gerçeği budur. Bu demokratik ya da seçim yoluyla yaşanan bir olay değildir. Cumhuriyet'i, millî devleti yıkmak için ABD tarafından Abramowitz'in ilanından dört yıl sonra ellerinden tutularak ABD güdümlü Tayyip Erdoğan tarafından Cumhuriyet koltukları işgal edilmiştir. Kimdir bu işgalciler?

İrtica, Hükümet Koltuklarında

Şimdi irtica brifinginin esasına gelmiş bulunuyoruz. Biliyorsunuz devlet katındaki brifinglerde "kadro yığıyorlar" deniyor. "Sağlık Bakanlığı'na, Milli Eğitim Bakanlığı'na kadro yığıyorlar" deniyor. Fakat bu brifingler hükümet koltuklarına irticanın kadro yığmasını hep gözlerden gizlemektedir. Çünkü brifingler hükümet koltuklarındaki irticaya verilmektedir.

Hükümet koltuklarındaki irticaya, devlet görevlileri hiçbir zaman "sen ABD güdümlü Haçlı irticasın, esas irticanın başı sensin" diye hitap edememektedirler. Oysa Türkiye eğer irticadan kurtulacaksa, bağımsız, egemen olacaksa, Atatürk'ün çağdaş uygarlık hedefi doğrultusunda, önce o hükümet koltuklarındaki irticanın oradan temizlenmesi gerekir.

Tarikatlar Koalisyonu

Şimdi hükümet koltuklarındaki irticayı tek tek tanıtıyoruz.

Tayyip Erdoğan, Başbakanlık koltuğunda, Nakşibendi müridi İskender Paşa Dergâhı'ndan.

Mehmet Ali Şahin, Başbakan Yardımcısı koltuğunda, Nakşibendi müridi!

Beşir Atalay, Devlet Bakanı koltuğunda, Nakşibendi müridi!

Ali Babacan, Devlet Bakanı koltuğunda Nakşibendi müridi!

Mehmet Aydın, Devlet Bakanı koltuğunda, Fethullahçı!

Cemil Çiçek, Adalet Bakanı koltuğunda, Yeniden Milli Mücadele cemaati mensubu!

Erkan Mumcu, Turizm Bakanı koltuğunda, Fethullahçı!

Hilmi Güler, Enerji Bakanı koltuğunda, Nakşibendi müridi!

Şimdi de gençlerimizi eğitecek olan zatı tanıyorsunuz. Milli Eğitim Bakanı koltuğunda, Hüseyin Çelik, Nurcu! Bakın, Nurcu Milli Eğitim Bakanı'mız var.

Kemal Unakıtan, Maliye Bakanı koltuğunda, Nakşibendi müridi!

Osman Pepe, Orman Bakanı koltuğunda, Nakşibendi müridi!

Ne Yapıyorlar

Bu koltuklarda bunlar ne yapıyorlar? Türkiye'nin önündeki esas soru budur.

84 yıllık Cumhuriyet'i yıkıyorlar. Bu bizim suçlamamız değildir. Kendi itiraflarıdır. İşte görüyorsunuz Ulukışla'da, AKP'nin seçim minibüsünün üzerinde "İktidarla el ele, 84 yıllık karanlığa son" diye yazmaktadır.

Yani ilk iş olarak 1920'de, 23 Nisan'da Atatürk'ün belirttiği gibi Ankara'da fiilen kurulmuş olan 84 yıllık Cumhuriyet'i yıkacaklarını, ona son vereceklerini, Anadolu'nun ortasında minibüs dolaştırarak ilan etmektedirler.

Türkiye'nin Mezarını Kazdırıyorlar

İkinci olarak Denктаş'ı sırtından hançerliyorlar. Denктаş bunu açıkça söyledi: "Elime kovboy filimlerindeki gibi bir kazma vermişler. Tabancayı şakağıma dayamışlar. Bana mezarımı kazdırıyorlar." KKTC'nin mezarını kazdırıyorlar! Aslında Türkiye'nin mezarını kazdırıyorlar. Denктаş'ın şakağına o tabancayı dayayan kimdir? ABD Başkanı Bush'un talimatıyla Tayyip Erdoğan'dır! Denктаş'ı sırtından, Türkiye'yi içeriden vurmaktadırlar.

"Diyarbakır'ı Ver Kurtul!"

Üçüncüsü, Başbakanlık koltuğunu işgal eden Tayyip Erdoğan, ABD'nin "Büyük Ortadoğu Planı"na göre "Diyarbakır'ı merkez yapacağız" diyor. Hem de 15 Şubat günü Kanal D televizyonundan. Biliyorsunuz, "Büyük Ortadoğu Planı"na göre İsrail ve büyük Kürdistan kurulacak. Tabii sözümona Kürdistan, aslında kukla! Kürtlükle, Kürdistan'la ilgisi olmayan; Amerikan askeriyle, füzesiyle ve uçağıyla koruması yapılan! İşte Diyarbakır da, o Kürdistan'ın merkezi yapılmaktadır. Kim tarafından? Türkiye'yi içerden

vuran Haçlı irtica tarafından. Hani “Kıbrıs’ı ver kurtul” diyorlardı; “Diyarbakır’ı ver kurtul” arkasından geliyor. Hatta şimdi beraber yürümektedir. “Kıbrıs’ı ver kurtul”, “Diyarbakır’ı ver kurtul”, “İstanbul’u Bizans yap, kurtul”, “Ermeni soykırımını kabul et, kurtul”, “Türkiye’yi ver kurtul” projesini uyguladıklarını itiraf ediyorlar.

ABD Emrinde Müslümanlara Karşı

Dördüncüsü, ABD’nin Haçlı savaşında Müslüman milletlere karşı görev yapıyorlar. Bu nasıl Müslümanlıktır? Haçlı irticanın temiz saf Müslümanlıkla, Ortadoğu’nun Müslüman milletleriyle hiçbir ilgisi olmadığı, ona karşı Haçlı’nın emrinde olduğu çok açık biçimde Körfez Savaşı’nda ortaya çıkmıştır. İşte ikinci körfez savaşında açıkça Türkiye’yi Amerikan Ordusu’na işgal ettirmeye kalkışmışlardır. İran’a, Suriye’ye karşı Amerika’nın yanında olduklarını hükümet programına açıkça yazmışlardır; “Türkiye kriz bölgelerinde müdahale misyonunu yerine getirecek” şeklinde yazılıdır. Müslümanlara karşı ABD’nin yanında olduklarını utanmadan açıklamaktadırlar.

Yahudilerden Cesaret Ödülü

Beşincisi, bu hizmetleri karşılığında Yahudi Jinsa örgütünden cesaret madalyası almışlardır. Görüyorsunuz, başlarında türban, göğüslerinde Amerikan bayraklı iman. Maliye Bakanı Unakıtan’ın hanımı, göğsünde ABD bayrağıyla dolaşıyor. İşte türbanla ABD bayrağı arasındaki ilişkiyi çok açık biçimde sergilemektedirler. Onların başına o türbanı taktıran ve Cumhuriyet’in üstüne yürüten de Amerika’dır. Dolayısıyla o Amerika’ya olan şükran borçlarını, imanlarını, bağlılıklarını, utanmadan Amerikan bayrağını göğüslerine yapıştırarak sergilemektedirler. Maliye Bakanı’nın eşi gidiyor, Amerikan bayraklı tişört alıyor. Milletimizin dikine dikine o Amerikan bayrağıyla dolaşıyor. Bunların inancı işte budur. Bunların ne Türkiye’ye ne de Müslümanlığa, hiçbir şeye inancı yoktur. Artık Amerika’ya olan imanlarını bütün topluma böyle teşhir etmektedirler.

Maliye Bakanlığı koltuğunu işgal eden Kemal Unakıtan'ın göğsünde ABD bayraklı eşi.

Sarıklı Cumhuriyet

Türkiye'yi şeyhler, müritler, mensuplar ülkesi haline getiriyorlar. Hatırlayacaksınız, Fatih Camisi'nin avlusunda Nakşi şeyhinin töreninde o manzara ortaya çıktı: "Sarıklı demokrasi, sarıklı Cumhuriyet." Cumhuriyet'in kafasına sarıkları sardılar. İnsanlarımızı mensuplar haline getirdiler. Cumhuriyet yurttaşını tarumar ettiler. Türkiye'ye karşı yürütülen bir sarıklı operasyonu sonucunda, o sarıklı sandıklardan bunlar çıkartılmaktadırlar.

Peki ne olacak? İşçi Partisi, milletimize bu soruyu soruyor. Milletimizin önüne bu gündemi getiriyor. Ne olacak? Ya onlar Cumhuriyet'i yıkacak ya da Cumhuriyet onlardan kurtulacak! O noktaya gelinmiştir. Dış ve iç tehditleri görüyorsunuz. Amerika Suriye'de etnik parçalanma sürecini başlattı. Irak'ı böldü ve Irak'ın "geçici idari yasası"na, Irak'ın bölünmesini oturttu, Kukla Devleti kurdu. Kıbrıs'tan Türkiye'ye bastırıyor. Türkiye'nin Başbakanı olduğu söylenen şahıs "Büyük Ortadoğu Planı'nda Diyarbakır'ı merkez yapacağız" diyor.

Cumhuriyet'i Yıkma İsteyenler Yıkılacak

Bu koşullarda ya onlar Cumhuriyet'i yıkacak ya da Cumhuriyet onlardan kurtulacak! Türkiye'nin önündeki yakıcı soru budur. Bu soruya biz bir devrimle cevap verdik. Bu soru öyle kâğıt üzerinde yanıtlanacak bir soru değildir. Türkiye 1920'lerde, 1930'larda bu soruya bir devrimle, eylemli cevap verdi. O cevap şudur: Türkiye şeyhler, müritler, mensuplar ülkesi olamaz! O cevap bugün de gündemdedir. Bunlar yıkılacak! Cumhuriyet'i yıkmak isteyenler kesinlikle yıkılacaktır. O attan düşüş onların sonunu göstermektedir. Herkes attan düşebilir. Ama bir başbakan, fiyaka olsun diye

atın üzerine çıkarsa, o maceracı bir adamdır. Şov yapacağım diye manejde atın üzerine macera için çıkan o ruh hali, o psikoloji, içi boş, bilgi yok, Cumhuriyet'i yıkma amacıyla ortaya çıkmış. O amacını nasıl örtecek? Şov yaparak, kravatının rengiyle. Amerika'nın mizansenlerinde rol keserek ve atın üzerinde fiyaka yaparak maceracılık yapılamaz. İşte bu düşüş onun ruh halini sergilemektedir.

O maceracılığın sonu da, bu kez attan düşmek değil, iktidar koltuğundan düşmek, düşürülmek ve oradan yıkılmak olacaktır. Cumhuriyet onunla hesaplaşmaktadır. Çünkü o, bu hesaplaşmayı açmıştır.

İrticaya Karşı Demir Süpürge

Peki onlar yıkılacak, kim gelecek? Millî hükümet geliyor. İrtica brifinginin son noktasını koyuyorum. İrticayla hükümet olarak mücadele edilir. İrticanın kökü Atatürk'ün demir süpürgesiyle temizlenir. Türkiye'nin bugün en büyük ihtiyacı, Atatürk'ün demir süpürgesidir. Türkiye bugün öyle bir noktaya gelmiştir ki; dış tehditleri, iç yıkıcılığı, bu Haçlı irticayı hükümette bırakarak mı irticaya karşı mücadele edilecek? Bu büyük bir aldatmacadır.

Devrim Kanunları Uygulanacak

İşte bu millî hükümet, bu aldatmaya artık son verecektir. Millî hükümet gelecek, Devrim Kanunları uygulanacak. 25 Aralık 1925 tekke ve zaviyeleri kaldıran kanun; ağa, bey, paşa gibi unvanları toplumsal temelleriyle, içtimai kökleriyle ortadan kaldıran kanun; ve halifeliği ortadan kaldıran ve eğitimle öğretimi birleştiren, Ortaçağ ilişki ve kurumlarına son veren bu kanunlar, bugün yürürlüktedir. Ama kâğıt üzerinde yürürlüktedir.

Bir millî hükümet kurulacaktır. Devrim Kanunları'nı uygulayacaktır. Türkiye yeniden Atatürk'ün devrim çizgisinin rayına oturacaktır.

YA POWELL'IN HAÇLI İRTİCASI CUMHURİYET'İ YIKACAK YA CUMHURİYET ONLARDAN KURTULACAK

3 Nisan 2004

Kemalist Devrim'i Yıkıklarını İlan Ettiler

ABD Dışişleri Bakanı Powell, dün Kemalist Devrim'i yıkmış olduklarını dünyaya ilan etmiştir. Ancak Powell'in "İslam Cumhuriyeti" dediği rejim, aslında İslam milletlerine karşı kullanılan bir mafya-tarikat yönetimidir. Acı gerçeği kabul etmemiz gerekiyor: Atatürk'ün Türkiye'si 3 Kasım 2002 öncesi yapılan bir ABD operasyonu, ne yazık ki, Haçlı irticanın eline düşmüştür.

Powell'in açıklaması aynı zamanda irticanın ABD güdümlü olduğunu da bütün çıplaklığıyla ortaya koymaktadır. ABD, Türkiye ve Irak gibi laik Cumhuriyetleri yıkarak, "İslam Cumhuriyeti" diye adlandırdığı Haçlı rejimleri kurmuştur ve kurmaktadır.

CIA'nın İstasyon Şefi Graham Fuller, yıllarca önce "Kemalizmin modası geçti" diyerek, Atatürk Cumhuriyeti'ni yıkma hedeflerini ilan etmişti.

Türkiye, Kemalist Devrim'le kendisini Halkçı ve Devrimci Cumhuriyet olarak tanımlamıştı.

1983 Anayasası da, Türkiye'nin demokratik, laik ve sosyal hukuk devleti olduğunu belirtmektedir. Türkiye'nin ABD güdümlü bir "İslam Cumhuriyeti"ne dönüştürülmüş olması, laik Cumhuriyet'e karşı büyük suçun işlendiğini ifade eder.

ABD'nin "İslam Cumhuriyeti" Gayrimeşrudur

ABD'nin "İslam Cumhuriyeti" diye adlandırdığı tarikatlar yönetimi gayrimeşrudur. Bu yönetimin Cumhuriyet'i ortadan kaldıran uygulamaları gayrimeşrudur. Bu yönetimin attığı imzalar Türkiye'yi bağlamaz.

ABD güdümlü Haçlı irtica, Türkiye'mize son darbeleri indirme hazırlığı içindedir. Powell'in kasıtlı ve planlı açıklaması da bu son darbenin hazırlanması kapsamındadır.

Türkiye'nin direnci kırılmakta ve ABD'nin silahlı müdahalesi için uygun zemin döşenmektedir. Sıra şimdi Türk Ordusu'nun dize getirilerek "İslam Cumhuriyeti" ile uyumlu hale getirilmesine gelmiştir. Annan Planı,

bütünüyle bu amaca hizmet etmektedir.

Türk Milletine İrtica Brifingi

Biz, İşçi Partisi olarak 19 Mart 2004 günü “Türk Milleti’ne İrtica Brifingi” verdik. Orada Cumhuriyet’in temizlediği tarikatların ABD güdümünde yeniden Türkiye’nin tepesine oturduğunu gösterdik.

Geldiğimiz bu noktada önümüzdeki soru şudur:

Ya onlar Cumhuriyet’i yıkacaklardır,

Ya da Cumhuriyet onlardan kurtulacaktır.

AKP İKTİDARININ “84 YILLIK” CUMHURİYET DüşMANLIğI

13 Mart 2004

AKP’nin Niğde Ulukışla rgtnn propaganda minibüsünün üzerinde, görüntülerini gösterdiğimiz gibi, “iktidarla el ele 84 yıllık karanlığa son” yazılıdır. AKP iktidarı 84 yıllık Cumhuriyet’i yıkma görevini açıklamaktadır.

AKP’nin Niğde Ulukışla’da “84 Yıllık Karanlığa Son” Propagandası

Basınımızın değerli temsilcileri,

Görüntülerini biraz önce izlediğiniz gibi, AKP’nin Niğde Ulukışla rgtnn propaganda minibüsünün üzerinde, “iktidarla el ele 84 yıllık karanlığa son” yazılıdır. AKP rgt, bu minibüsle propaganda çalışması

yapmaktadır.

Büyük devrimci önder Atatürk'ün de vurguladığı gibi, Türkiye Cumhuriyeti fiilen 23 Nisan 1920 günü Büyük Millet Meclisi'nin açılmasıyla kuruldu. 29 Ekim 1923 Cumhuriyet'in ilanı tarihidir.

84 yıl önce hem Kurtuluş Savaşımızın Meclis'i açılmış, hem de Cumhuriyetimiz kurulmuştur.

ABD Savunma Bakan Yardımcısı Wolfowitz'e, 4 Kasım 2002 sabahı "Beni başbakanlık koltuğuna oturtun" diye rica mektubu yazan Tayyip Erdoğan, tepemize oturtulmuştur. Cumhuriyet'e ve Atatürk'e kin besleyen tarikat mensupları, Cumhuriyet yönetimini işgal etmişlerdir. AKP iktidarı, 84 yıllık Cumhuriyet'i yıkma görevini açıklamaktadır.

ABD GÜDÜMLÜ TARİKAT MENSUPLARI CUMHURİYET YÖNETİMİNİ İŞGAL ETMİŞTİR

Cumhuriyet yıkıcılığı, bu iktidarın esas amacıdır, özüdür. Daha iktidar oldukları günlerde, başta başbakan sıfatını taşıyan Tayyip Erdoğan olmak üzere, bu hükümette yer alan bakanların Nakşibendi, İskender Paşa Dergâhı, Fethullahçı gibi tarikatların müritleri ve mensupları olduklarını bir bir açıkladık. Milli Savunma Bakanı dışındakiler, itiraz etmemiş ve tarikat bağlarını kabul etmişlerdir.

Bilindiği gibi tekkeler, zaviyeler, tarikatlar, Cumhuriyet'in Devrim Kanunları'yla tasfiye edilmişlerdir. Cumhuriyet'in tasfiye ettiği bu tarikatlar, şimdi ABD güdümlü bir operasyonla yeniden Cumhuriyet'in tepesine oturtulmuş bulunuyor.

Türkiye, Tayyip Erdoğan iktidarı tarafından içerden hançerlenmektedir.

Cumhuriyet yıkıcılığı en büyük suçtur.

Cumhuriyet'i yıkma amacını açıkça ortaya koyan bir iktidar gayrimeşrudur.

İşçi Partisi, Vatanımızı ve Cumhuriyetimizi hedef alan bütün saldırılara siper olmuş, Türkiye'mizi ve emeğimizi savunmadaki kararlılığı ve birikimiyle, geleceğin millî hükümetinin merkezinde yer alacağını ispatlamıştır.

AKP'Lİ MİLLETVEKİLLERİ NEVŞEHİR'DE TARİKAT GÖSTERİSİNDE

16 Mart 2004

Rufai Şeyhi'nin cenazesi, dün Nevşehir'de Cumhuriyet yıkıcısı bir gösteriye dönüştürülerek kaldırılmıştır. AKP, bu Cumhuriyet düşmanı gösteride yine başroldedir. Cumhuriyet'in başına sarık sarılmış; boynuna ise ABD emperyalizminin haçı takılmıştır.

Mafya-Tarikat Rejiminden Manzaralar

Burası Atatürk'ün Cumhuriyeti değil, Avrupa Kapısında çarmıha gerilmiş olan Küçük Amerika! AKP'li Nevşehir milletvekilleri Rıdvan Köybaşı ve Osman Seyfi'nin de katıldığı tarikat töreninden manzaraları görüyorsunuz. Bu kavuklu ve sarıklı görüntüler dün öğlen Nevşehir'de çekildi. Rufai Şeyhi'nin cenazesi, dün Cumhuriyet yıkıcısı bir gösteriye dönüştürülerek kaldırılmıştır. AKP, bu Cumhuriyet düşmanı gösteride yine başroldedir.

29 Aralık 2003 günü Fatih Camisi avlusunda Nakşibendi şeyhinin cenazesinde de aynı manzaraları görmüştük.

Yine görüntülerini gösterdik: Niğde Ulukışla ilçesinde ise, AKP, üzerinde, "İktidarla el ele, 84 yıllık karanlığa son" yazılı minibüsler dolaştırmaktadır.

Sarıklı ve Haçlı "Demokrasi"

Cumhuriyet yurttaşı, arkada kalan 50 yılda şeyhlerin ve Fethullah Hocaların müritlerine; emperyalist devletlerin kullarına dönüştürülmüştür. Bu iktidar, Cumhuriyet'i yıkan karşıdevrimin zehirli meyvesidir.

Bu iktidar, aynı zamanda Haçlıların Müslüman milletlere karşı saldırısının emrindedir.

Cumhuriyet'in başına sarık sarılmış; boynuna ise ABD emperyalizminin haçı takılmıştır.

İşçi Partisi Devrim Kanunları'nı Uygulayacak

Başbakan sıfatını taşıyan Tayyip Erdoğan başta olmak üzere iktidar sahipleri tarikat müritlerinden oluşmaktadır. Ve onlar aynı zamanda Kurtuluş Savaşı'ndaki Anzavurlar gibi, dünya merkezleri tarafından Türkiye'nin bağımsızlık ve bütünlüğünün üzerine sürülmektedirler.

Atatürk'ün Cumhuriyet hükümeti, ABD güdümlü tarikatlar tarafından işgal edilmiştir.

Tarikatlar, tekkeler, zaviyeler; Devrim Kanunları'yla kaldırılmıştır; gayrimeşrudur.

ABD güdümlü bu iktidar, gayrimeşrudur ve Cumhuriyet'i yıkma amacını açıkça ilan etmiştir ve eyleme dönüştürmüştür.

Bu koşullarda Türkiye, çıkış yolunu, Atatürk'ün önderliğindeki 1920 Devrimi'nde olduğu gibi, yine Kemalist Devrim'le açacaktır. Milletın gerçek gücünü harekete geçirmek, milletin gerçek iradesini hâkim kılmak için, o gücü bastıran ve o iradeyi ezen bugünkü mafya-tarikat sisteminin bertaraf edilmesi şarttır.

İşçi Partisi, Atatürk Devrimi'nin kanunlarını uygulayacak olan millî hükümetin merkezinde yer alacaktır.

Devrim Kanunları uygulanacaktır.

Tekke ve Zaviyeleri Kaldıran Kanun ve Tarikat Binalarını Okula Çeviren Hükümet Kararnamesi Uygulanacak

Tekke ve zaviyeler, 2 Eylül 1925 tarih ve 2413 Sayılı “Tekâya ve Zevâya Hakkındaki Kararname” başlığını taşıyan Hükümet Kararnamesi'yle kapatılmışlardı. Hükümet'in bu kararnameyi kabul ettiği toplantıya Reisicumhur Gazi Mustafa Kemal Paşa Hazretleri başkanlık etmişti.

Kararname'nin 4. maddesinde, kapatılan tarikatların binalarından “okul olarak kullanılmaya elverişli olanların okul yapılması” öngörülüyordu.

Hükümet Kararnamesi'nden üç ay sonra, 13 Aralık 1925 günü Tekke Zaviye ve Türbelerin Kapatılması Hakkındaki Kanun yürürlüğe girdi.

Kanun, Kararname'yle hemen hemen aynı hükümleri içeriyordu.

Kanunun gerekçesinde, tekke ve zaviyelerin “Ortaçağa ait hadise ve kurumlar” olduğu saptanarak, “asri ve medeni muhitlerin hiçbirinde bu kurumlara tahammül edilemediği” belirtilmekteydi.

Bu kanuna ilişkin Adliye Encümeni'nin 26 Temmuz 1341 (1925) tarihli mazbatasında ise şöyle denilmektedir:

“Medeni hayatın bütün icaplarına emeğini vermeyi hayat şiarı kabul etmiş olan Türk milletinın emek adımları ve sürekli çalışması önünde bu köhne kurumların ne büyük engeller, ne kadar korkunç uçurumlar oluşturduğu

tarihten birçok emsaliyle ve son isyan vakasıyla [Şeyh Sait İsyanı kastediliyor] doğrulanmış olduğundan teklife saik olan sebepler encümenimizce de uygun görülmüştür.”

Tarikat ve Vakıflara Ait Eğitim Kurumları Kamulaştırılacak

Türkiye, tekrar aynı yere gelmiştir. Çeşitli hukukî kılıflar altına saklanan tarikat okulları ve eğitim kurumları, Eğitimin Birliği ilkesini ortadan kaldırmıştır.

Bu koşullarda, 75 yıl önce Reisicumhur Gazi Mustafa Kemal Paşa'nın başkanlığında toplanan hükümetin kabul ettiği ve uyguladığı 2 Eylül 1925 tarihli kararname, o günün olduğu kadar bugünün de ihtiyacıdır. Cumhuriyet Devrimi Kanunları'na göre yasadışı olan tekkeler, zaviyeler, tarikat ve vakıf okulları ile mülkleri, bütün özel okullar, özel üniversiteler ve özel eğitim kurumları kamulaştırılarak; bu kurumların arsa, bina ve araç gereçleri Millî Eğitim'in hizmetine verilecektir. Bugün paramparça olmuş Öğretimin Birliği (Tevhidi Tedrisat) ilkesini yeniden hayata geçirmenin, tek bir Cumhuriyet Eğitimi sistemi uygulamanın başka bir yolu yoktur. Cumhuriyet'i yıkmak için kullanılan olanakların kamulaştırılmasıyla, bütün halkı kucaklayacak bir Devrimci Eğitim ve Aydınlanma Seferberliği'nin kaynakları da yaratılmış olacaktır.

Cumhuriyet, yalnız şeyhliğe, tarikatlara, tekke ve zaviyelere son vermekle yetinemez, aynı zamanda bu Ortaçağ kurumlarının aslında halktan toplanmış zenginliğini de, toplumun ekonomik varlığına dönüştürmek zorundadır.

Tarihten çıkan ders budur ve Cumhuriyet, eğitimiyle, kültürüyle ve ekonomisiyle bir bütündür.

**ATATÜRK “DEMİR AĞLARLA” ÖRDÜ TAYYİP
ERDOĞAN ÖRÜMCEK AĞLARIYLA**

24 Mart 2004

Cumhuriyet'in Demircileri ile Haçlının Örümcekleri Arasındaki Savaş

Onlar örümcek ağları ile ördükleri için demir ağlarla örenlere düşmandırlar. Aslında bu Türkiye'nin son 150 yılının savaşıdır. Bir yanda başta Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere anayurdu demir ağlarla örenler vardır. Karşıda Haçlının örümcekleri. Emperyalizmin güdümünde ülkeyi tarikat, cemaat, etnik bölünme ağlarıyla örenler, Cumhuriyet'e kin duymakta ve kendilerini tutamayarak bu kinlerini açığa vurmaktadırlar.

İskender Paşa Dergâhı'ndan

İskender Paşa Dergâhı'ndan olan Tayyip Erdoğan'lar, Cumhuriyet'i yıkma hedeflerini açıkça ortaya koymaktadırlar.

Biliyorsunuz dört-beş gün önce Anadolu'nun ortasında Niğde'nin Ulukışla ilçesinde AKP teşkilatı, üzerinde "İktidarla el ele, 84 yıllık karanlığa son" yazan minibüs dolaştırıyordu. Görüntüleriyle açıkladık.

Şimdi işledikleri suçun yeni bir kanıtını daha savcıların önüne koymuşlardır. "Demir ağlarla ördük" sözü, Atatürk'ün 10. yıl nutkunda özetlediği Cumhuriyet'in başarılarını dile getirir.

Atatürk'ün demir süpürgesini elimize alacağız; Ortaçağ ilişki ve kurumlarını bu kez kökünden temizleyeceğiz.

Cumhuriyet, örümcek ağlarından kurtulacaktır.

Yıkılacaklardır.

**AKP CUMHURİYET YIKICISI FAALİYET ODAĞI
HALİNE GELDİ**

8 Ağustos 2004

AKP Isparta Milletvekili Recep Özel, Isparta'nın Çukur köyünde, köy halkına, basın mensuplarının önünde, “80 yıllık pislği temizlemeye çalışıyoruz” diyerek, AKP'nin Cumhuriyet'i yıkma faaliyetini bir kez daha açığa vurmuştur.

AKP Isparta Milletvekili Recep Özel, Isparta'nın Çukur köyünde, köy halkına, basın mensuplarının önünde, “80 yıllık pislği temizlemeye çalışıyoruz” diyerek, AKP'nin Cumhuriyet'i yıkma faaliyetini bir kez daha açığa vurmuştur.

Bu olay, ilk değil; son olmayacağı da herkesçe biliniyor.

AKP, Cumhuriyet yıkıcısı faaliyetin odağı haline gelmiştir.

Birkaç örnekle hatırlatalım:

- 28 Mart yerel seçimi öncesinde, AKP'nin Niğde Ulukışla teşkilatı, Anadolu'nun ortasında, üzerinde “İktidarla el ele, 84 yıllık karanlığa son” yazan minibüs dolaştırdı. Görüntüleriyle açıkladık. Soruşturma devam ediyor.

- 15 Mart 2004 günü Rufai Şeyhi'nin Nevşehir'de sahnelenen kavuklu ve sarıklı cenaze merasimi, AKP Nevşehir milletvekilleri Rıdvan Köybaşı ve Osman Seyfi'nin önderliğinde Cumhuriyet yıkıcısı bir gösteriye dönüştürülmüştür.

- 29 Aralık 2003 günü yine AKP'nin başrolde olduğu Nakşibendi şeyhinin Fatih Camisi avlusundaki cenaze merasiminde, Cumhuriyet'e karşı sarıklı bir gövde gösterisi yapılmıştır.

- Nakşibendi tarikatının İskender Paşa Dergâhı'ndan Tayyip Erdoğan, 23 Mart 2004 günü yapılan Konya mitinginde, “Demir ağlarla örmüşler, ne ördünüz laftan başka” diyerek, Cumhuriyet'e olan kinini ortaya koymuştur.

- Tayyip Erdoğan, 4 Kasım 2002 günü ABD Savunma Bakan Yardımcısı Wolfowitz'e bir mektup yazarak, kendisini başbakan koltuğuna oturtmaları için yabancı bir devletin yardımını istemiştir. Tayyip Erdoğan'ın, emperyalist ABD'nin marifetiyle ve Cumhuriyet Anayasası ve kanunları çiğnenerek iktidar makamına oturtulması da, Cumhuriyet yıkıcılığının vardığı noktayı ifade etmektedir.

- Tayyip Erdoğan, 15 Şubat 2004 akşamı Kanal D televizyonu ekranlarından “ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi içinde Diyarbakır'ı merkez yapacağız” diyerek, başka bir devletin projelerinde görevli olarak Türkiye'yi parçalama faaliyeti içinde bulunduğunu ilan etmiştir. Bu açıklama 16 Şubat 2004 günlü

gazetelerde yer almıştır.

- AKP'nin Dışışleri Bakanı Abdullah Gül, ABD Dışışleri Bakanı Powell ile 3 Nisan 2003 günü buluşarak 2 sayfa 9 maddelik gizli bir antlaşma yaptığını basın mensubuna itiraf etmiştir (*Vatan*, 24 Mayıs 2003).

Powell Türkiye'yi İslam Cumhuriyeti İlan Etti

AKP'nin Cumhuriyet'i yıkma faaliyetinin merkezi ve odağı haline geldiğini gösteren kanıtlar, İşçi Partisi tarafından Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na sunulmuştur.

Bu olay, bütün dünyada görülüyor ve yaşanan sürecin adı bile konmaktadır. ABD Dışışleri Bakanı Powell, 2004 yılı Mart ayında, Türkiye'de kurulan mafya-tarikat rejimini "İslam Cumhuriyeti" olarak ilan etmiştir.

Haçlı İrticanın Göğsündeki İman

Haçlı irticanın göğsündeki iman, ABD'ye olan imandır. AKP'nin Maliye Bakanı Unakıtan'ın hanımı, göğsünde ABD bayrağı ve başında türbanla dolaşmaktadır. Türban ile ABD bayrağı arasındaki ilişkiyi çok açık biçimde sergilemektedirler. Onların başına o türbanı taktıran da ABD'dir; onları Cumhuriyet'in üstüne yürüten de ABD'dir. Artık Amerika'ya olan imanlarını bütün topluma böyle sergilemektedir.

Tarikat Mensuplarından Oluşan AKP İktidarı Gayrimeşrudur

AKP'nin dayandığı gerici örgütlenme ağının kendisi Cumhuriyet'e karşı kurulmuştur. AKP hükümet üyeleri, birkaçı dışında, bütünüyle tarikat mensubudur.

Aydınlık dergisi ve Ulusal Kanal, Tayyip Erdoğan yönetimi kurulduktan hemen sonra, 24 Kasım 2002 günü, bütün bakanların hangi tarikata bağlı olduklarını tek tek açıklamıştır. *Aydınlık*'ın bu önemli haberine yalnız iki bakan açıklama göndermiş ve tarikatlara bağlı olmadıklarını söylemişlerdir.

SAİDİ NURSİ SEMPOZYUMU'NU DESTEKLEYEN TAYYİP ERDOĞAN SUÇ İŞLİYOR

5 Ekim 2004

Nurcu örgütlenmesi, Haçlı emperyalizminin ve Tayyip Erdoğan yönetiminin desteğiyle, İstanbul'da üç gündür gövde gösterisi yapmaktadır. Sempozyum, ABD'nin "Dinlerarası Diyalog" programıyla uyumludur. Toplantıya Vatikan'ın İstanbul Temsilcisi de katılmıştır.

Hükümet Destekli Nurcu Toplantısı

Cumhuriyet düşmanı Nurcu örgütlenmesi, Haçlı emperyalizminin ve Tayyip Erdoğan yönetiminin desteğiyle, İstanbul'da üç gündür gövde gösterisi yapmaktadır. Nurcuların "7. Uluslararası Bediüzzaman Sempozyumu", Başbakan koltuğunda oturan Tayyip Erdoğan, Başbakan Yardımcısı Abdülatif Şener, Devlet Bakanı Ali Babacan, Adalet Bakanı Cemil Çiçek, Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, Enerji Bakanı Hilmi Güler ve Tarım Bakanı Sami Güçlü'nün destek mesajlarıyla başlamıştır. Toplantının başında, "Parlamento adına" kürsüye çağrılan AKP Çorum Milletvekili Yüksel Kavuşçu da bir konuşma yapmıştır. Böylece TBMM de, kurum olarak tarikat toplantısını destekler konuma sokulmuştur.

Bu toplantı, bugün ülkemizin Haçlı güdümlü tarikatların eline düştüğünü bir kez daha sergilemiştir. Cumhuriyet açısından yasadışı olan tarikatlar, mafyayla birleşerek iktidarı ele geçirmiş bulunmaktadır.

Powell'ın "İslam Cumhuriyeti" Manzaraları

Saidi Nursi adına düzenlenen "7. Uluslararası Bediüzzaman Sempozyumu"nun en dikkat çekici yönü ise, bütünüyle ABD projeleri içinde tanımlanması ve rol almasıdır. Sempozyumun konu başlığı dahi, ABD'nin "Dinlerarası Diyalog" ve "Çok Kültürlü Bir Dünya" programlarına uyumlu olarak seçilmiştir: "Çok Kültürlü Bir Dünyada İmanlı, Anlamli ve Barış İçinde Yaşama Pratiği: Risalei Nur."

Toplantıya Vatikan'ın İstanbul Temsilcisi de katılmıştır. ABD ve Avrupa'dan Haçlı dünyasına temsilen katılanların yoğunluğu dikkat çekmiştir.

Hatırlanacaktır, ABD Dışışleri Bakanı Powell, 2 Nisan 2004 günü Türkiye'den "İslam Cumhuriyeti" diye söz ederek, Türkiye Cumhuriyeti'ni yıkmış olduklarını dünyaya ilan etmiştir. Powell'ların güdümünde kurulan bu rejimin, Irak'ta, Filistin'de ve Afganistan'da görüldüğü gibi, İslam milletlerine karşı kullanıldığı ortadadır. Üç gündür İstanbul'da sahnelenen Saidi Nursi sempozyumu, Haçlı güdümündeki mafya-tarikat cumhuriyeti manzarasıdır.

MİLLÎ EGEMENLİK VE TÜRK DEVRİMİ HUKUKEN DE YOK EDİLİYOR

4 Mayıs 2004

Paketteki Bombalar

TBMM Genel Kurulu'nda bugün görüşülmeye başlanacak olan "Anayasa Değişikliği Paketi"nin içeriği, işbirlikçi basın tarafından perdelenmiş, dikkatler kadın-erkek eşitliği üzerinde yoğunlaştırılmıştır. Oysa bu pakette, Türkiye'nin egemenliğini ortadan kaldıran ve yıkıcı faaliyeti özgürleştiren bombalar bulunmaktadır.

Milletlerarası Kurumlar Türk Devletinin Üstüne Çıkarılıyor

Anayasa'nın 90. maddesinde yapılmak istenilen değişikliğe göre, temel hak

ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası antlaşmalar, Türkiye Cumhuriyeti kanunlarının üzerine çıkarılmaktadır. 90. maddeye şu cümle eklenmektedir: “Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası antlaşmalar ile kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası antlaşma hükümleri esas alınır.”

2001 yılında TBMM tarafından reddedilmiş olan bu değişiklik, şu sonuçları getirmektedir:

1. Millî Egemenlik Ortadan Kaldırılıyor

Millî egemenlik, başka deyişle demokrasi ortadan kaldırılmaktadır. Bilindiği gibi, egemenlik en üstün otoritedir ve paylaşılamaz. Milletlerarası kurumlar, daha doğrusu emperyalist devletler tarafından yapılan düzenlemeler, kanunların üzerine çıkarılmakta, böylece TBMM tarafından temsil edilmekte olan millî egemenlik tasfiye edilmektedir.

2. Cumhuriyet’in Temel Nitelikleri Deliniyor

“Cumhuriyet’in temel nitelikleri” ve Anayasamızda “Devrim Kanunları” diye anılan kanunlar, milletlerarası düzenlemelerle ortadan kaldırılmaktadır. Anayasa’nın 4. maddesiyle değiştirilemeyeceği ve değiştirilmesi teklif dahi edilemeyeceği belirtilen Cumhuriyet’in temel nitelikleri değiştirilmektedir. Örneğin Cumhuriyet’in temel niteliklerinden olan laikliğe ilişkin bir kanun hükmü, milletlerarası antlaşmalar ile çeliştiği zaman laikliğe ilişkin hüküm uygulanmayacaktır. Bir tarikat veya cemaat okulunda okumak, milletlerarası antlaşmalara göre özgürlük olarak kabul edildiğinden ilköğretim yerine tarikat okullarında öğrenim görmek ve cemaat okulları açmak mümkün olacaktır.

3. Devrim Kanunları Ortadan Kaldırılıyor

Anayasa’ya aykırılığı ileri sürülemeyecek Devrim Kanunları da, bu anayasa değişikliği sayesinde yapılmış olan milletlerarası sözleşmeler yoluyla değiştirilmektedir ve değiştirilmesi kapısı açılmaktadır. Örneğin, Tekke ve Zaviyeleri Ortadan Kaldıran Kanun veya Tevhidi Tedrisat Kanunu (Öğretimin Birliği Kanunu) gibi kanunlar, antlaşmalar yoluyla kabul edilmiş olan veya bundan sonra kabul edilecek milletlerarası düzenlemelerle çelişen hükümler taşımaktadır. Bu duruma Tekke ve Zaviyeleri Ortadan Kaldıran Kanun ve Tevhidi Tedrisat Kanunu uygulanmayacaktır. Üstelik Cumhuriyetin temel niteliğine ilişkin Devrim Kanunları’nın tasfiyesi, mümkün değilken veya bunun dışındaki Devrim Kanunları’nın ancak Anayasa değişikliği yoluyla değiştirilmesi mümkünken, bunların değiştirilmesi için artık Anayasa değişikliği gerekmeyecek, nitelikli çoğunluk

aranmayacak, yalnızca salt çoğunluk ile kabul edilen milletlerarası antlaşmalar yoluyla Türk Devrimi fiilen olduğu gibi hukuken de ortadan kaldırılacaktır. Dahası Cumhuriyetin Temel Nitelikleri'ni ve Devrim Kanunları'nı ortadan kaldırarak değişikliklerin diğer kanunlardan farklı olarak, Anayasa'nın 90. maddesine göre, "Anayasa'ya aykırılıkları dahi ileri sürülemeyecek"tir. Ayrıca, bu tür sözleşmeleri onaylayan TBMM'nin, daha sonra bu sözleşmelerin içeriğini değiştirme olanağının bulunmadığını da unutmamak gerekir.

Öte yandan, Anayasa'nın 15. maddesinde; savaş, seferberlik, sıkıyönetim gibi olağanüstü hallerde dahi bu sözleşmelerde yer alan "haklar"ın kısıtlanamayacağı öngörülmüştür.

4. Devletin Tekliği ve Toprak Bütünlüğü İlkesinden Vazgeçiliyor

Değişiklik gerçekleşirse, 4 Haziran 2003 günü TBMM'ce kabul edilen ve "İkiz İhanet Yasaları" diye anılan "Siyasi ve Medeni Haklara İlişkin Milletlerarası Sözleşme" ve "Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklara İlişkin Milletlerarası Sözleşme" ile Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin üniter yapısı ve millî egemenliği tehdit altına sokulmuş olacaktır.

Çünkü, onaylanan her iki sözleşmede de "bütün halklar, kendi kaderlerini tayin etme hakkına sahiptirler" denilmekte ve bu hakların uygulamaya geçirilmesi için gerekli düzenlemelerin yapılacağı taahhüt edilmektedir.

Dikkat edilirse, burada söz konusu olan, "ayırılma"yı da kapsayacak şekilde "kendi kaderini tayin hakkı tanınan", "milletler" değil, "halklar"dır. Şimdi bu Anayasa değişikliği gerçekleşecek olursa, öncelikle bu milletlerarası sözleşme hükümleri uygulanacağından, ülke bütünlüğünü tehdit eden eylemler "milletlerarası güvence"ye kavuşturulmuş olacaktır.

5. Millî Ekonomi Parçalanıyor

"Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklara İlişkin Milletlerarası Sözleşme"nin 1. maddesine göre; "Bütün halklar... kendi doğal zenginlik ve kaynaklarından özgürce yararlanabilirler. Bir halk, hiçbir durumda, kendi varlığını sürdürmesi için gerekli olan kendi olanaklarından yoksun bırakılamaz".

Önerilen Anayasa değişikliğine göre, bu konularda millî yasalar yerine milletlerarası sözleşme hükümlerinin uygulanması gerekeceğinden, millî ekonominin parçalanması, Türkiye'nin "halklar"a göre ekonomik parçalara bölünmesi mümkün olabilecektir.

Nitekim, bu "İkiz Sözleşmeler"in 2. maddesinde; "Sözleşmede tanınan hakları kendi mevzuatında veya uygulamasında henüz tanımamış olup da bu sözleşmeye taraf olan devletler, kendi anayasal usullerine ve sözleşmenin

hükümlerine uygun olarak, sözleşmede tanınan hakları uygulamaya geçirmek için gerekli olan tedbirleri ve diğer önlemleri almayı taahhüt ederler” deniliyor.

Yugoslavya, bu tür düzenlemelere ve bu sözleşmelere dayanılarak parçalanmıştır.

6. Yıkıcı Faaliyetlere Özgürlük ve Milletlerarası Koruma Sağlanıyor

Anayasa’nın 30. maddesinde yapılmak istenen değişiklikle yıkıcı faaliyete basın alanında daha geniş özgürlük ve milletlerarası koruma sağlanmaktadır.

Anayasa’nın 30. maddesi halen şöyledir: “*Kanuna uygun şekilde basım işletmesi olarak kurulan basımevi ve eklentileri, devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü, Cumhuriyet’in temel ilkeleri ve millî güvenlik aleyhine işlenmiş bir suçtan mahkûm olma hali hariç, suç aleti olduğu gerekçesi ile zapt ve müsadere edilemez, işletilmekten alıkonulamaz.*”

Değişiklikte, “*basımevi ve eklentileri*”ne “*basın araçları*” da eklenmekte ve “*devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü, Cumhuriyet’in temel ilkeleri ve millî güvenlik aleyhine işlenmiş bir suçtan mahkûm olma hali hariç*” ibaresi metinden çıkarılmaktadır.

Anayasa’nın 14. maddesinde; “*Anayasa’da yer alan hak ve hürriyetlerden hiçbirisi Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmayı ve insan haklarına dayanan demokratik ve laik Cumhuriyet’i ortadan kaldırmayı amaçlayan faaliyetler biçiminde kullanılamaz*” denilmektedir. Anayasa’nın 30. maddesinde yapılmak istenen değişiklik, bu temel ilkeyi basın alanında etkisiz hale getirmektedir. *Değişiklik benimsenecek olursa, herhangi bir bölücü ya da yıkıcı örgütün faaliyetlerinde kullanıldığı hükmen sabit olan basımevi ve eklentileri ile basın araçlarının müsadere önlenmekte, böylece bölücü ve yıkıcı faaliyet, kullanılan basın araçları açısından güvence altına alınmaktadır.*

7. Türk Devletinin Egemenliği Suçluların İadesi Yoluyla da Tasfiye Ediliyor

Anayasa’nın 38. maddesinin son fıkrasında yer alan “*vatandaş, suç sebebiyle yabancı bir ülkeye geri verilemez*” hükmü değiştirilerek yerine “*Milletlerarası Ceza Divanı’na taraf olmanın gerektirdiği yükümlülükler hariç olmak üzere vatandaş suç sebebiyle yabancı bir ülkeye geri verilemez*” hükmü eklenmek istenmektedir.

Türkiye, Milletlerarası Ceza Divanı’nın yargı yetkisini kabul etmiş değildir. Henüz kabul edilmemiş bir yetkiye göre anayasal düzenleme yapmak, millî egemenliğin çiğnenmesi anlamına gelir. Böyle bir durumda, Türkiye’nin iç işlerine müdahale gerekçesi olarak kullanılan “*azınlık hakları*” ve “*soykırım*” suçlamaları, milletlerarası arenaya taşınacaktır.

8. Türkiye'nin Savunması Zayıflatılıyor

Anayasa'nın 160. maddesinin son fıkrasında yer alan “Silahlı Kuvvetler elinde bulunan Devlet mallarının Türkiye Büyük Millet Meclisi adına denetlenmesi usulleri Milli Savunma hizmetlerinin gerektirdiği gizlilik esaslarına uygun olarak kanunla düzenlenir” hükmünün kaldırılması, böylece TSK'nın doğrudan Sayıştay denetimine tabi kılınması önerilmektedir.

Bu yaklaşım, ülkemiz ve bölgemiz gerçekleri ve ihtiyaçları ile bağdaşmamaktadır. TSK'nın ve Türkiye'nin elinde bulunan devlet malları denetim dışı değildir. Bunlar, TBMM'nin denetimindedir. Zaten Anayasa'nın 160. maddesine göre, genel ve katma bütçeli dairelerde Sayıştay'ca yapılan denetimin de TBMM adına yapıldığı belirtilmektedir. *TSK ve millî savunma hizmetlerinin denetiminde gizlilik ilkesinin ortadan kaldırılması, Türkiye'ye yönelik tehdide hizmet eden bir anlayışın ürünüdür.*

Gerekçede Yalnız Emperyalist Dayatmalar Var Türkiye Halkı ve Devleti Yok

“Anayasa Değişikliği Paketi”nin genel gerekçesi, Türkiye Cumhuriyeti devletinin ortadan kaldırılmakta olduğunu açıklayan bir itirafnamedir. Genel gerekçede ve tek tek madde gerekçelerinde, Türkiye ve Türkiye halkı adına hiçbir şey yoktur; Türk Anayasası ve Türk hukuku silinmiştir. “Kopenhag Siyasi Kriterleri”, “AB Müktesebatının Üstlenilmesine İlişkin Ulusal Program”, “Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi”, “Avrupa Birliği Kriterleri”, “Avrupa Birliği Üyeliği”, “2003 Katılım Ortaklığı Belgesi”, “Milletlerarası Sözleşmeler”, “Avrupa Birliği Temel Haklar Şartı”, “Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ne Ek Protokoller”, “AB müktesebatının bir parçası olan Milletlerarası Ceza Divanı Statüsü”, “Avrupa Birliği 2002 ve 2003 İlerleme Raporları”, “Avrupa Birliği Ülkelerindeki Standartlar”, Türk hukukunun üzerine çıkarılmıştır. Tayyip Erdoğan yönetimi, bütünüyle emperyalist Batı'nın hukukuna ve çıkarlarına bağlandığını bu gerekçeyle bir kez daha ilan etmiştir.

Gayrimeşruluğun İtirafı

Bütün bu hukuk metinleri, AB organlarınca Brüksel'de düzenlenmiştir. Anayasa değişikliğine damgasını vuran, Avrupa emperyalizminin çıkarlarıdır. Bu anayasa değişikliği, aslında Tayyip Erdoğan yönetiminin Türkiye Cumhuriyeti hukuku açısından gayrimeşru olduğunun yeni bir belgesidir.

Türkiye yönetimi, başka bir devlete teslim edilmiştir ve Türk devleti ortadan kaldırılmaktadır.

Tayyip Erdoğan yönetimi, millî devlete, millî egemenliğe, Türk Devrimi'ne karşı büyük suçunu işlemeye devam etmektedir.

Cumhuriyet, Cumhuriyet'i Kuran Partinin Yardımıyla Yıkılıyor

CHP, değişiklik paketini desteklemektedir.

Cumhuriyet, Cumhuriyet'i kuran partinin yardımıyla yıkılmaktadır.

Yine CHP, İkiz İhanet Yasaları'nın çıkarılmasına da olumlu oy vermişti.

CHP, ilerde hesap verilemeyecek uygulamalara katılarak çok ağır bir sorumluluk altına girmektedir.

**YEDİNCİ BÖLÜM : AKP İKTİDARI
GAYRİMEŞRUDUR VE YIKILACAKTIR**

EGEMENLİĞİ WASHINGTON'A TESLİM ETMİŞLERDİR

26 Ekim 2003

Tayyip Erdoğan, tezkereyi ABD'nin talimatıyla çıkardıklarını itiraf ediyor. Fethullah Hoca'nın mensupları hükümet koltuklarında ve devlet kadrolarında. Cumhuriyet mi meşrudur, Cumhuriyet'i yıkmak mı? ABD talimatıyla milletin iradesini sıfıra indiren, Müslüman Irak milletin üzerine asker sürmeye kalkan ve tarikatları temsil eden bu hükümet gayrimeşrudur.

80. yılında Cumhuriyet gerçeği:

Tayyip Erdoğan, Irak'a asker tezkeresini "ABD'nin isteğiyle çıkardık" dedi.

Bir süreden beri bazı kanunların ABD'nin isteğiyle yapıldığı biliniyordu.

Hatta Kemal Derviş gibi, Amerika'dan cebinde 15 yasayla gelenler de vardı.

İtiraf mı İntihar mı...

Ancak ilk kez başbakan sıfatını taşıyan bir zat, milletin yüzüne bakarak dikine dikine ABD tarafından güdüldüğünü söylemektedir.

Evet böylece, yalnızca sıfatının başbakan olduğunu, yaptığı işin ise ABD'ye memuriyet olduğunu itiraf etmiş bulunmaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'na göre, yasama yetkisi Meclis'tedir.

Yine Anayasa'ya göre, Başbakan yalnızca Meclis'e karşı sorumludur ve yalnızca milletin isteğine bağlıdır.

Oysa, bizzat Tayyip Erdoğan'ın itirafıyla bu anayasa hükümlerinin hiçbirisinin geçerli olmadığı ortaya çıkmıştır. Başka bir anayasa yürürlükte.

Egemenlik ABD'nin Oldu

Egemenlik ABD'nindir.

Milletin yüzde 96'sı Mehmetçiğin ABD piyonu yapılmasına kararlı olarak karşıdır. "Millî irade", Türkiye tarihinde hiçbir olayda bu kadar açık ve bu kadar kesin olmamıştı. Ancak Meclis çoğunluğu, millî iradeyi değil, ABD'nin

iradesini temsil ve tasdik etmektedir. Egemenlik, Washington’a teslim edilmiştir. Genelkurmay Başkanı bile, çağımızda millî egemenlik kavramının değiştiğini belirtmektedir. Bu durumda Batılı müttefiklerimizin “Kemalizmin sonu” dedikleri olay, aynen vakidir. Millî egemenliğin çağı geçtiyse, Kemalizmin de çağı geçmiştir. Çünkü Kemalizm, tam bağımsızlık ve millî egemenlikten başka bir şey değildir.

Meclis Kanun Yapmaz, Tiyatro Yapar

Kanunlar ve tezkereler, ABD’de yapılır.

Meclis artık kanun yapmadığına göre, bir şeyler yapmalıdır. Meclis salonundaki aktörler, kanun yapmayı canlandıran hareketlerde bulunurlar. Komisyonlar harıl harıl çalışır; önergeler verilir; görüşmeler yapılır; tartışmalar olur; hatta milletvekilleri bu kanun yapma işini o kadar canla başla canlandırırlar ki, zaman zaman birbirlerinin üzerine yürürler. Ay başlarında maaşlarını aynı milletvekilleri gibi alırlar. Kanun yapma yükünden kurtarılan milletvekilleri artık aslî görevleriyle daha çok ilgilenirler, bütün zamanlarını ihale işlerine, kredi işlerine, devlet kadrolarının paylaşılmasına vb ayırırlar.

Yürütme Yetkisi ABD Dışişleri Bakanlığı Ortadoğu Masasına Verildi

Yürütme yetkisi, ABD Dışişleri Bakanlığı Ortadoğu Masasına aittir.

Küçük Amerika’nın başbakanlığı, yeni küresel düzende oraya bağlanmıştır. Telekom Genel Müdürü vb oralardan atanır.

Cumhuriyet Gitmiş, Törenleri Kalmış

Küçük Amerika Anayasasının devamını yazmaya gerek yok, herkes biliyor.

Peki o zaman üç gün sonra yapacağımız kutlamalar nedir? Resmî geçitler, bayraklar, atılan nutuklar, havalarda uçuşan balonlar..., nedir bunlar?

Cumhuriyet’in yıkılan kalelerinin önünde Cumhuriyet tiyatrosu mu yapıyoruz?

Yeni bir düzen eski düzenlerin törenlerini sürdürür. Örneğin tektanrılı dinlere bakınız, o ilahî törenlerin hemen hepsi daha önceki inanç törenlerinin birer kopyasıdır. Büyücülük dahil, o inanç sistemleri toplumsal-ekonomik temelleriyle birlikte ortadan kalktıktan sonra da, törenlerde yaşar. Törenler, sistemlerden daha dayanıklıdır.

Neyi Kutluyoruz?

- Yani şimdi koskoca bir millet, 29 Ekim günü ellerinde bayraklar ve balonlarla Cumhuriyet'i değil de neyi kutlayacaktır?

Cumhuriyet'in yıkılışı kutlanamayacağına göre, tuhaf bir manzara ortaya çıkmaktadır. Atatürk'ü değil de Nakşibendi şeyhlerini, dergâhları, Fethullah Hoca'ları rehber alan bir yönetim altında, tarikatların egemenliğinden başka ne kutlanabilir ki?

Bugün Cumhuriyet, yalnızca törendir. Bu gerçeği kabul etmeden hiçbir olumlu adım atılamaz. Bizim Türk milleti olarak, artık muhafaza edeceğimiz bir cumhuriyetimiz kalmamıştır; cumhuriyetimiz son 50-60 yıllık Küçük Amerika sürecinde elimizden alınmıştır.

Hükümet Gayrimeşrudur

Aydınlık bu hükümet kurulurken tek tek bakanların hangi tarikata mensup olduğunu yazdı. Millî Savunma Bakanı dışında itiraz eden olmadı.

Siyasal gerçeğe bakınız, Cumhuriyet yıkıcıları, Cumhuriyet hükümetinin koltuklarında oturmaktadırlar.

Ekonomik gerçeğe bakınız, millî sanayici ve tüccar ekonomik faaliyetin kenarlarına sürülmüş, parasal sistemin merkezlerine mafya gelmiş oturmuş.

Bu durumda günün sorusu şudur: Cumhuriyet mi meşrudur, Cumhuriyet'i yıkmak mı?

İşte Cumhuriyetçi, elinde tuttuğu balona bakarak budalaca bir sevinç duyan adam değil, bu soruya kesin cevap veren yurttaştır.

ABD talimatıyla milletin iradesini sıfıra indiren, Müslüman Irak milletin üzerine asker sürmeye kalkan ve tarikatları temsil eden bu hükümet gayrimeşrudur.

Peki Meclis?

Meclis çoğunluğu da, ABD emriyle tezkere çıkartarak kendi meşruluğunu tartışılır hale getirmiştir. Bakın Tayyip Erdoğan'ın talimatı ABD'den aldıklarını itiraf etmesinden sonra bile, Meclis'ten tek bir itiraz yükselmiyor.

Hükümetten Kurtulmak Hayat Memat Meselesi

Süreç, görmek gerekir, bir hesaplaşmaya gidiyor. Ya Cumhuriyet kazanacaktır ya da ABD sultanı!

Zaman dardır. Irak cephesi, Kıbrıs cephesi, iç hatlarda gericilik ve bölücülük cephesi, toplam olarak baktığımız zaman, Cumhuriyet kuşatılma tehdidiyle

karşı karşıyadır.

Cumhuriyet'i son hançer darbelerinden kurtaracak ve yeniden kuracak güçler de sahneye çıkmaktadır. 25 Ekim Cumhuriyet Yürüyüşü, o güçlerin bir fotoğrafını vermiştir. Cumhuriyet'in ekonomik kalelerini savunan tekel petrol, yol işçileri, tümüyle işçi sınıfı, çiftçiler, Kuvayı Milliye gençliği, kamu çalışanları, esnaf ve zenaatkâr, sivil ve asker aydınlar, millî sanayici ve tüccar; adım adım birleşiyor ve birleşecek.

Cumhuriyetimizi geri istiyoruz.

Ve Cumhuriyet'i yeniden kuracak halk hareketine önderlik edecek karargâhı oluşturmak öncelikli görevdir.

NE KANUN KALDI NE MECLİS

23 Nisan 2004

Haçlı tarikatlar yönetimi, uluslararası antlaşmaları millî egemenliğin üzerine çıkararak, kendi iktidarının kaynağını da kayda geçiriyor. Ne kanun kalmıştır, ne meclis kalmıştır, ne de adına hükümet denebilecek bir kurum kalmıştır? Millî egemenliğin kaybedilmesi süreci, vatan toprağının parçalanmasına varmıştır. Ve sıra, demokrasi diye yutturulan maskaralığın adının konmasına gelmiştir. ABD marifetiyle iktidar koltuğuna oturtulan hükümet gayrimeşrudur.

Millî Egemenlik Devrimle Gerçekleşti

23 Nisan 1920, Türkiye'de Cumhuriyet'in ve demokrasinin eylemli olarak kurulduğu gündür.

Türkiye Cumhuriyeti, 84 yıl önce devrimle kurulmuştur.

Büyük Millet Meclisi'nin Ankara'da toplanması ve egemenliği İstanbul'daki saltanat sahiplerinden alması, tarihimizin en büyük devrimidir.

Kurtuluş Savaşımız, bu devrim sayesinde zafere ulaşmıştır.

Saltanat ve meşrutiyet yönetimleri altında dağılan ve esarete sürüklenen milletimiz, devrimin sağladığı olanaklarla kuvvetini toplamış ve bağımsızlığını kazanmıştır.

Kanunlar Washington'dan Geliyor

Bugün ülkemiz, millî egemenlikten yoksundur.

Egemenlik, arkada kalan 60 yıllık bir süreç içinde, özellikle 1980 sonrasında Washington merkezli uluslararası kuruluşlara teslim edilmiştir.

Bugün Türkiye'nin kanunlarını Meclis yapmıyor. Kanunlar, ABD, NATO, AB, IMF, Dünya Bankası müfettişlerinin ceplerine konarak gönderiliyor. Milletvekilleri sıfatını taşıyanlar, ne yazık ki, emperyalist merkezlerden yollanan kanunlara el kaldıran kimseler durumuna düşürülmüştür.

Demokrasi Tiyatrosu

Demokrasi, millî egemenlikten başka bir şey değildir. Egemenliğin Atlantik'in ötesindeki emperyalist devlete teslim edildiği koşullarda, demokrasi adı verilen olay, bir tiyatrodur. Seçimler, bu oyunun bir sahnesidir.

Ankara'da BMM'in toplandığı 23 Nisan 1920 sonrasında, bağımsızlık vardı ve demokrasi vardı, ama bugün demokrasicilik oynanmaktadır. Kuklaların sopaları ve ipleri emperyalistlerin elindedir. Ve o sopalar, o ipler perdede gözükmektedir.

Bağımsızlık yoksa, millî egemenlik yoktur ve demokrasi de yoktur.

Neresi Millî Egemenlik Neresi Demokrasi

ABD'nin belirlediği bir yönetim, tepeden inme bir operasyonla Türkiyemizin tepesine oturtulmuştur. Ve o yönetim, kendisine verilen görevi yerine getirerek, Türkiye'yi içerden vurmakta, KKTC'yi sırtından hançerlemekte, "Diyarbakır'ı ABD'nin Büyük Ortadoğu Planı içinde merkez yapacağını" ilan ederek, vatanın bölünmesi projesinde görev üstlendiğini

itiraf etmektedir. Ekonomik düzlemde bakılırsa, mevcut iktidar sahipleri, IMF ve Dünya Bankası'nın Türkiye'deki şube müdürlüğünden öte bir iktidara sahip değildirler. Millet fakrû zaruret içinde, medya yalanlarıyla ve tarikat ağları içinde, budalalaştırılmaktadır.

Bu yaşanan olayın neresinde halk vardır, neresinde millî egemenlik vardır, neresi demokrasiye benzemektedir?

Millî egemenlikle ortadan kaldırılan Haçlının güdümündeki tarikatlar ve cemaatler, yönetimi ele geçirmişlerdir ve Cumhuriyet'i yıkmaktadırlar.

Millî egemenliğin yerine ABD güdümlü tarikatların egemenliği geçmiştir.

Bunun neresi Cumhuriyet'tir, neresi demokrasidir?

Annan Planı Anayasa'nın Üstünde

Annan Planı denen bir rapor, Türkiye Anayasası'nın ve kanunlarının tepesine çıkartılmıştır. Ne kanun kalmıştır, ne Meclis kalmıştır, ne de adına hükümet denebilecek bir hükümet kalmıştır?

Millî egemenliğin kaybedilmesi süreci, vatan toprağının parçalanmasına varmıştır.

Ve şimdi süreç, yaşanmakta olan demokrasi maskaralığının adının konmasına gelmiştir. ABD marifetiyle iktidar koltuğuna oturtulan Tayyip Erdoğan yönetimi, uluslararası antlaşmaları millî egemenliğin üzerine çıkartan anayasa değişikliğini getirerek, kendi iktidarının kaynağını da kayda geçirmeye kalkışmış bulunuyor.

Egemenlik, en üstün otoritedir. Millî egemenliğin üzerine uluslararası kurumlar getirildiği zaman, altta kalan kurum, artık millî egemenlik değil, millî bağımlılıktır. Bugün Türkiye'nin millî bağımlılığının, anayasaya tescil edildiği bir noktaya gelinmektedir.

Meclis'in Son Fırsatı

Bugünkü Meclis, neresinden bakılsa, Mustafa Kemal Atatürk önderliğinde kurduğumuz Türk Devrimi'nin meclisi değildir.

Meclis, eğer yeniden Atatürk'ün meclisi olma iradesini göstermek istiyorsa, önündeki imkânı değerlendirmek durumundadır.

Birincisi, KKTC'yi ortadan kaldıran ve Türkiye'nin parçalanması sürecini başlatan Annan Planı, tarihin çöplüğüne atılmalıdır.

İkincisi, uluslararası antlaşmaları millî egemenliğin üzerine oturtan ve Cumhuriyet'e son hançer darbelerini indiren Anayasa değişiklikleri, şiddet ve nefretle reddedilmelidir.

Üçüncüsü, yerel hükümetleri mafyaya, tarikatlara ve bölücülüğe teslim eden, “Kamu Yönetimi Kanunu”, Washington’a geri postalanmalıdır.

Meclis, millî egemenliğe, toprak bütünlüğüne ve Atatürk Devrimi’ne son veren bu kökü dışarda kanun ve antlaşmaları kabul edecek olursa, kendi meşruluğuna da son vermiş olacaktır.

Millî Egemenliği Yeniden Kazanma Görevi

Bugün kutlanacak bir millî egemenliğimiz yoktur, kaybettiğimiz, ama büyük devrim önderimiz Atatürk’ün kişiliğinde eşsiz bir esin kaynağı olan, o büyük tarihî miras vardır.

Milletimiz, millî egemenliği yeniden kazanma meselesiyle karşı karşıya gelmiştir.

Türk milleti, büyük bir millettir; mazlum milletlere örnek olan bir devrim yapmıştır; son 150 yıllık tarihine dört devrim sığdırmıştır.

Bu büyük millet esir olmaz: Bu bir tunç kanunudur.

Türk milleti, Avrupa Kapısı’nda çarmıha gerilmiş vaziyette parçalanmaktan kurtulacak ve egemenliğini yeniden kazanacaktır.

Kaybedilen millî egemenliğin, ancak bir devrimle kazanılabileceği bir tarihi durumdayız.

Böyle dönemlerde, milletin öncüleri belirleyici görevler yaparlar.

Bugün hepimize düşen görev, Atatürk gibi olmaktır.

Millî egemenlik, millî meclis, millî hükümet; önümüzdeki stratejik hedeftir.

AKP İKTİDARININ İKİ YILI

14 Kasım 2004

Bir ABD operasyonuyla Türkiye’yi içerden vurmak için tepemize

oturtulan AKP iktidarının iki yıllık uygulamaları, üç maddede özetlenebilir. Bir: Türkiye ekonomisini borç batağında boğma planına hizmet ediyorlar. İki: Kemalist Devrim'in son kalelerini de yıkarak, bir mafya-tarikat rejimi kuruyorlar. Üç: ABD Büyük Ortadoğu Projesi içinde, stratejik piyon görevi yapıyorlar.

AKP iktidarı, iki yılını doldurmuş bulunuyor.

İlk AKP hükümeti, Abdullah Gül'ün başkanlığında, 18 Kasım 2002 günü Cumhurbaşkanı'nın onayıyla kurulmuş ve 28 Kasım 2002 günü Meclis'ten güvenoyu almıştı. Arkada kalan iki yılın bilançosunu çıkarmaya gerek var.

1. ABD OPERASYONUyla

Tayyip Erdoğan yönetimi, bir ABD operasyonu ile Türkiye'yi içinden vürmek için iktidara getirilmiştir. ABD'nin Yahudi büyükelçisi Abramowitz, 1996 yılında, "Tayyip Erdoğan'ı tercih ettiklerini" açıklamıştı. ABD'nin Tayyip operasyonu, 1998 yılında başlıyor. CIA İstasyon Şefi Graham Fuller, "Yenilikçiler dört yıl içinde iktidara gelecek" diyor. Türkiye, 2002 yılında Batı merkezleri tarafından erken seçime sürükleniyor. 4 Kasım 2002 sabahı Tayyip Erdoğan Wolfowitz'e "Beni başbakan yapın" diye yalvaran ünlü mektubunu yazıyor. Cumhurbaşkanı Sezer, milletvekili bile olmadığı halde Erdoğan'ı Çankaya'ya kabul ediyor. Arkasından anayasa, kanunlar, yargı kararları, hepsi çiğneniyor ve Nakşibendi tarikatı üyesi Tayyip Erdoğan, Türkiye Cumhuriyeti'nin başbakan koltuğuna oturtuluyor.

2. POWELL'IN "İSLAM CUMHURİYETİ"Nİ KURUYORLAR

ABD Dışişleri Bakanı Powell ve diğer ABD yetkilileri, Türkiye'den "İslam Cumhuriyeti" diye söz ediyorlar. ABD, Cumhuriyetin kafasına sarığı sarmıştır ve bir Haçlı rejimi kurmaktadır. Bu rejimin tepesinde mafya ve tarikat liderleri oturuyor. Türkiye'nin rejimi demokrasi değil, mafyokrasidir. Türkiye'nin ABD tarafından 1999 sonunda AB kapısına bağlanması, Batı çevrelerinde "Kemalizmin sonu" olarak yorumlanmıştı. Yarım yüzyıldır devam eden "Küçük Amerika" süreci sonunda, Kemalist Devrim'in son kalelerini yıkmak görevi Tayyip Erdoğan'ların sırtına yüklenmiştir. Sürecin barışçı yoldan tamamlanması mümkün gözüküyor. O nedenle AKP yönetimi aracılığıyla, Türkiye'nin ekonomisi çökertilmekte, insanı çürütölmekte, direnci kırılmaktadır ve ABD'nin silahlı müdahalesi için uygun zemin döşenmektedir. En önemlisi, AKP yönetimine Türk Ordusu'nu içinden kuşatma ve arkasından vurma görevi verilmiştir.

3. ABD'YE STRATEJİK PİYONLUK MİSYONU

Tayyip Erdoğan, 15 Şubat 2004 akşamı Kanal D televizyonundan "ABD'nin

Büyük Ortadoğu projesi içinde, Diyarbakır'ı merkez yapacağız” diyerek, ABD projeleri içinde görev yaptığını ilan etmiştir. Diyarbakır, bizzat Türkiye başbakanlığı koltuğuna oturtulan görevliler marifetiyle Kuzey Irak'taki Kukla Devletin merkezi yapılacaktı. Tayyip Erdoğan'lar, Türkiye'yi içerden vurma görevini yerine getirmek için, emperyalizme direnen Denktaş'ı sırtından hançerlemekte, ABD uçaklarının Tel Afer'i bombalamasında özel hizmet sunmaktadır.

AKP'nin kurduğu Abdullah Gül ve Tayyip Erdoğan hükümetlerinin programında, Türkiye'nin kriz bölgelerinde müdahale gücü misyonunu üstleneceği açıkça belirtilmiştir. 300 milyar dolar dış borca batırılan Türkiye, Mehmetçiğin kanını satma ve vücudunu satma dayatmalarıyla yüz yüze gelmiştir. Ekonomi fahişleştiriliyor. Dış ödemeler açığını kapatmak için, yabancılara toprak satışından medet umuluyor.

Tayyip Erdoğan yönetimi, kendi rejiminin güvenliğini sağlamak için, Türkiye'ye ABD Ordusu'nu getirip Türk Ordusu'nu bertaraf etme planını uygulamaktadır. Artık Türkiye'mizin stratejik piyon haline dönüştürülerek, Asya kapılarında ateşe sürölüp ortadan kaldırılması tehdidini göğüslemek durumundayız. Bu tehdide bugünkü mafya-tarikat rejiminin kurum ve ilişkileriyle karşı konulamaz. Türkiye, ulusal devletini kaybetmemek için devrim yapma zorunluluğuyla karşı karşıya gelmiştir. Türkiye direnebilmek ve var olabilmek için, büyük faizci, hortumcu ve dolar vurguncularını tasfiye edecek, emekçi sınıflar önderliğinde halkçı, devletçi, laik ve devrimci bir rejim kuracak ve Kemalist Devrim'i tamamlayacaktır. Türkiye, Atlantik'te boğulmamak için, bir devrimle Avrasya'daki bağımsız yerini alacaktır. Bu gelişme, bütün dünya dengelerini etkileyecek önemdedir ve 21. yüzyıl devrimlerinin kapısını açacaktır. ABD'nin Irak'taki yenilgisi, bu sürecin başladığını gösteriyor.

TAYYİP ERDOĞAN'IN FETHULLAH SİCİLLİ TERÖR ÖRGÜTÜ

31 Ocak 2007

İşçi Partisi, Hrant Dink suikastını aydınlatmak üzere bir araştırma komisyonu kurmuştur. Saptadığımız olguların bir bölümünü kamuoyunun bilgisine sunuyoruz:

1. Operasyon ekibi: Hrant Dink cinayetinin kilit ismi olduğu iddiasıyla Trabzon'da gözaltına alınarak İstanbul'a getirilen Karadeniz Teknik Üniversitesi öğrencisi Erhan Tuncel'in Emniyet İstihbarat Dairesi Başkanı Ramazan Akyürek'in elemanı olduğu ortaya çıktı. Emniyet Genel Müdürlüğü de bu gerçeği doğruladı. Emniyet İstihbarat Daire Başkanı Ramazan Akyürek'in Trabzon'da Emniyet Müdürü iken kurduğu ekip, "haber elemanları" perdesi altında, bir operasyon ekibi, başka deyişle tetikçi timidir.

2. Etnik ve dinsel çatışma tertipleri: Ramazan Akyürek'in "haber elemanları" timinin Trabzon'da gerçekleştirdiği işler, ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi kapsamında Türkiye'de etnik ve dinsel çatışma zemini hazırlamaya yönelik bir dizi tertiptir. ABD merkezli psikolojik savaş, Trabzon'u hedef aldı. Savaştır bu! Trabzon, vatanseverliğin kalesidir ve İran dahil bütün bölgenin önemli bir limanıdır. Bu nedenle ABD'nin hedefleri arasındadır.

3. Trabzon değil, Ramazan Akyürek: Erhan Tuncel'in ifadeleri, "Trabzon" diye şifrelenen olayların arkasında Eski Emniyet Müdürü ve şimdiki Emniyet İstihbarat Dairesi Başkanı Ramazan Akyürek'in bulunduğunu kanıtlayacak değerlerde ön bilgiler içermektedir. Erhan Tuncel, ifadesinde Trabzon'da McDonald's önünde patlayan bombayı bizzat kendisinin yaptığını ve eylemde gözcü olduğunu ve bombalama olayından sonra, o zaman Trabzon Emniyet Müdürü Ramazan Akyürek'in önerisiyle "haber elemanı" olduğunu belirtmektedir. Erhan Tuncel'in Ramazan Akyürek tarafından bombalama olayından önce denetim altına alındığı ve suçu işlemeye yönelttiği apaçık ortadadır. Tuncel'in Ramazan Akyürek'le anlaşması yakalandıktan sonra değil, eylemden öncedir. Bombalama, örgütlenmiş elemanlara yaptırılmıştır. Aynı bombalamada suç işleyen Yasin Hayal de, on ay hapisle kurtarılmış ve üç ay hastanede tatil yaptırılmıştır.

4. Ramazan Akyürek'in operasyon elemanları Hrant Dink suikastında: Hrant Dink suikastında rol alanlar, apaçık ortadadır ki, Ramazan Akyürek'in denetimi altındadır. Hrant Dink'in katil zanlısı Ogün Samast'ın azmettiricisi olduğu iddia edilen Yasin Hayal, ifadesinde, 2004 yılı içinde Trabzon'da Erhan Tuncel ile tanıştığını, Tuncel'in üç öğrenci arkadaşıyla bir bekâr evinde kaldığını, sürekli bu eve gidip geldiğini ve evde Seyfi isimli arkadaşının bilgisayarında film seyrettiklerini, düşünsel olarak ondan etkilendiğini söyledi. Ekip, en başından denetim altındadır ve yönlendirilmektedir. Suç, daha önceki örneklerde olduğu gibi, bu operasyon elemanlarına işletilecek ve suçun merkezindeki örgüt perdelenecektir.

5. Senaryonun bozulması: Fethullahçı ekibin uyguladığı senaryo, Ogün Samast'ın Samsun'da Jandarma'nın eline geçmesiyle bozulmuştur. Ogün Samast'ın askeriyeeye verdiği ifade, operasyon ekibinde ikinci bir tetikçinin bulunduğunu ve Ramazan Akyürek'in konumunu açığa çıkarmıştır.

6. İhmalin değil suça iştirakin kanıtı: Erhan Tuncel, anlatımında Hrant Dink suikastını bağlı bulunduğu istihbarat görevlilerine çok önceden bildirdiğini söylemektedir. Bu bilginin 17 kez verildiği gazetelere yansımıştır. Ramazan Akyürek, Hrant Dink suikastının hazırlandığını hem Trabzon Emniyet Müdürü olarak, hem de Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi Başkanı olarak bilmektedir. Danıştay suikastının da Emniyet istihbaratınca önceden bilindiği hatırlanacak olursa, suikastlar Fethullahçı ekibin bilgisiyle yapılmaktadır. Emniyet yöneticisi, sıradan bir ihbarcı değildir; suçu önlemekle görevlidir. Bu olayda suçu önlemenin de ötesinde suç işlenmesine izin verildiği görülmektedir. Bilgiye sahip olup da suça yol veren Emniyet yöneticileri, suça iştirak etmişlerdir. Bu olgular, bir ihmalin belirtisi değil, fakat suça iştirakin ciddi kanıtıdır. O nedenle Emniyet Müfettişlerinin “görev ihmali” saptaması, aslında suça iştiraki örtbas etmek anlamını taşımaktadır.

7. Ramazan Akyürek'in Danıştay suikastındaki rolü: 25 Mayıs 2006 günü İP İstanbul İl Merkezi'nde bir basın toplantısı düzenleyerek, Danıştay soruşturmasını saptıranların başında Emniyet İstihbarat Dairesi Başkanı Ramazan Akyürek'in olduğunu açıklamıştım: “Şu anda Danıştay'a saldırıyı araştıran polis ekibi, bir soruşturma ekibi olarak değil, soruşturmayı karartma ve saptırma ekibi olarak faaliyet yürütmektedir. (...) Soruşturma ekibinin kendisi bir tertip ekibine dönüşmüştür ve suçlu konumundadır. Bu ekip, Alparslan Arslan'ın işlediği suça iştirakin ötesinde yeni suçlar da işlemektedir. Suçu emperyalizme karşı mücadele eden ulusal güçlerin üzerine yıkmak için yalan haber imal etmekte ve basına servis yapmaktadır. (...) Bu ekip, Fethullah cemaati üzerinden SüperNATO bağlantılıdır. Dolayısıyla Danıştay yargıçlarına kurşun sıkanlar ile suçu sözümona araştıranlar, aynı merkezden yönetilmektedirler. ABD'nin Derin Devleti faaliyettedir ve Türkiye'nin söylendiği gibi bir Derin Devleti yoktur.” Danıştay suikastı yargılamaları sırasında ortaya saçılan yeni olgular, bu saptamayı daha da güçlendirmiştir. Ramazan Akyürek, Danıştay suikastı soruşturmasını tıkamış ve suikast planlandığı üzere bir kişinin üzerinde kalmıştır. Arkadaki örgüt gizlenmiştir.

8. Ramazan Akyürek'in Fethullahçı sicili: Emniyet İstihbarat Dairesi Başkanı Ramazan Akyürek hakkında 2001 yılında İstanbul Valisi Erol Çakır'ın bizzat elyazısıyla yazdığı ve imzaladığı sicilde şu saptama bulunmaktadır: “Emniyet'teki hizipleşme içinde irticai akımlara (Fethullah) yakın. Dikkat edilmelidir.” Valinin engin bir öngörüyle devletten dikkat

edilmesini istediği görevli, bütün millete dikkat eden makama oturtulmuş, Türk Emniyeti'nin istihbarat dairesi, yani beyni dikkat edilmesi gereken adama teslim edilmiştir. “Dikkat edilmesi” gereken Fethullah sicilli, önce Danıştay cinayeti soruşturmasını yönlendirmiş ve şimdi de Hrant Dink suikastındaki rolüyle kamuoyunun önüne çıkmıştır. Sicil mahkeme dosyalarında bulunmaktadır ve fotokopyları bu basın toplantısı açıklamasının ekindedir.

9. Hrant Dink suikastını tertipleyen ekip: Hrant Dink suikastını kurgulayanlar, tetikçinin kameralara poz vermesini ayarlayanlar ve görüntüleri el altından basına sızdıranlar, aynı merkezdir: Emniyet içindeki Fethullahçı ekip.

10. Emniyet'teki Fethullahçı derin örgüt: Van ve Şemdinli tertibi, Danıştay suikastı, Atabeyler Operasyonu ve Hrant Dink suikastı aynı dizinin alt başlıklarıdır. Bu uygulamaların arkasındaki “Derin” örgütün başında Emniyet içine yuvalanmış Fethullahçı kadro bulunmaktadır.

11. CIA ve MOSSAD bağlantısı: Van ve Şemdinli'den Hrant Dink suikastına uzanan tertiplerin merkezindeki Fethullahçı ekip, CIA ve MOSSAD'ın Büyük Ortadoğu Projesi'nde görev üstlenmiştir.

12. Türkiye düşmanı cephe: Suikastı tertipleyenler, yazılı ve görsel medyayı millî devleti tahrip için harekete geçirenler ve cenaze töreninde ABD Büyükelçisi'nin liderliğinde “Hepimiz Ermeniyiz” pankartının arkasında yürüyenler, aynı Türkiye düşmanı cephededirler. Pankartları ve cenaze töreni giderlerini Soros karşılamıştır.

13. Fethullah Hoca'nın “ulusal dalgayı aşacağız” fetvası: Fethullah Hoca, 2005 yılı Ekim ayında, “ulusalcı dalgayı aşacağız” diyerek, ABD'nin Haçlı seferindeki görevini bir kez daha tanımlamıştır (*Yeni Aktüel*, sayı 14, 16 Ekim 2005). Yine Fethullah Hoca aynı tarihlerde Türkiye'de büyük tertip ve suikastlar olacağı, “çok kan döküleceği” kehanetinde bulunmuştur. Bu iki açıklama birbirini tamamlamaktadır.

14. Tayyip Erdoğan'ın “ulusalcıların üzerine gidilmeli” talimatı: Tayyip Erdoğan, Danıştay suikastından hemen sonra 19 Mayıs 2006 günü Ankara'da MİT Müsteşarı, Emniyet Genel Müdürü ve Emniyet'in Fethullah sicilli İstihbarat Daire Başkanı Ramazan Akyürek ile yaptığı toplantıda “Ulusalcıların” üzerine gidilmesi talimatını vermiştir.

15. “Derin devletin dibinde” Büyük Ortadoğu Projesinin Eşbaşkanlığı var: Yine Tayyip Erdoğan, 30 Ocak 2007 günlü gazetelerde yazıldığı üzere, “derin devletin dibine inmek”ten söz etti. Amaçları, “derin devlet” perdesi altında millî devleti tahrip etmektir. Derin devlet ABD'nin Türk Devleti içine

yerleştirdiği SüperNATO'dur ve o Derin Devletin en karanlık noktasında Büyük Ortadoğu Projesi Eşbaşkanlığı bulunmaktadır.

16. BOP Eşbaşkanlığı ile bağlantı: BOP Eşbaşkanı Tayyip Erdoğan ile Emniyet'teki Fethullahçı ekip arasındaki bağlantıyı, "Başbakanlık Müsteşarı" koltuğunda oturan Ömer Dinçer yürütmektedir.

17. Ramazan Akyürek Tayyip Erdoğan'ın yakını: Ramazan Akyürek'i, Emniyet'in beyin merkezinin başına atayan Tayyip Erdoğan'dır.

18. Tertiplerin üzerini kapatmaya yönelik atamalar: BOP Eşbaşkanı Tayyip Erdoğan, Trabzon Valisi ve Emniyet Müdürü'nü görevden alarak, Trabzon merkezli tertiplerin üzerini kapatma girişimi içindedir. Görevden alınan eski Trabzon Emniyet Müdürü Reşat Altay Fethullahçı değil, fakat atanan Arif Akkale Fethullah bağlantılıdır.

19. Ramazan Akyürek'i kurtarma planları: Emniyet kaynaklarından aldığımız bilgilere göre, Tayyip Erdoğan yönetimi, Ramazan Akyürek'i kurtarmak için İstanbul Emniyeti sorumlularını fedaya hazırlanmaktadır.

20. Mayıs'ta yeni Fethullahçı atama hazırlığı: Mayıs ayından sonra bazı Fethullahçıların önemli Emniyet müdürlüklerine atanacakları belirtilmektedir. İstanbul, İzmir ve Bursa Emniyet Müdürlükleri dahil, yedi önemli göreve atanması planlanan Fethullahçı emniyet müdürlerinin isimleri arşivimizdedir ve noter tutanaklarında kayda alınacaktır.

21. Görevden alınması gereken Recep Tayyip Erdoğan'dır: Tayyip Erdoğan yönetimi, polis müdürlerini görevden alarak kendisini kurtarma telaşına düşmüştür. Görevden alınması gerekenler, ABD'nin 24 Müslüman milletin yaşadığı ülkelerin haritasını değiştirme projesinde eşbaşkanlık üstlenerek Türkiye'yi parçalama planlarında rol alanlardır.

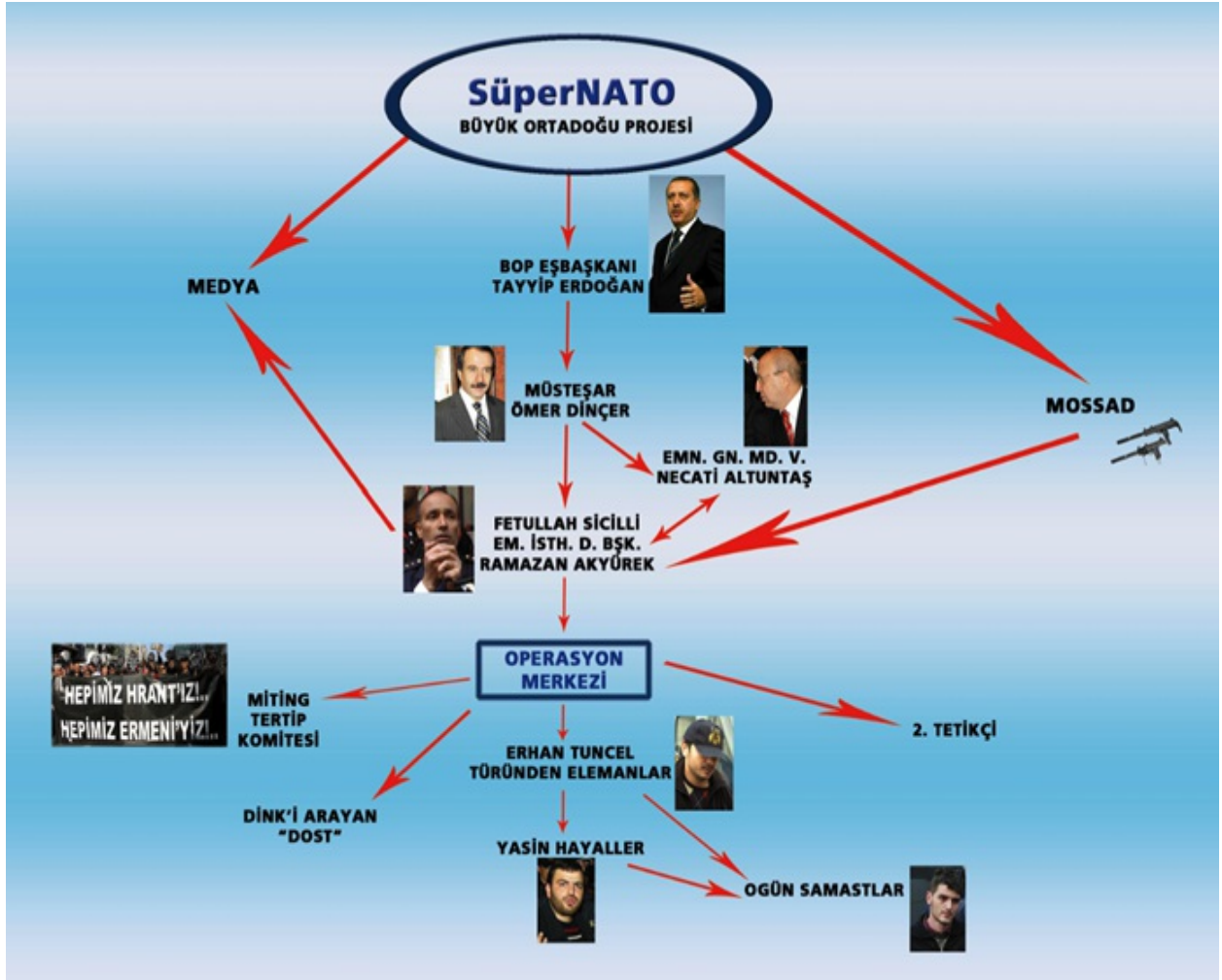
22. Milletimize söz veriyoruz, suç örgütünü açığa çıkaracak ve Türk adaletine teslim edeceğiz: SüperNATO merkezlerinin emrinde, Danıştay saldırısını saptıran ve Hrant Dink suikastını örgütleyen SüperNATO timi, Cumhuriyet mahkemelerinde kesinlikle yargılanacaklar ve işledikleri suçların cezalarını göreceklidir. Ülkemizi bir millî hükümete kavuşturmak bir vatan görevidir.

EŞBAŞKANIN SÜPERNATO GÖREVİ

11 Şubat 2007

SüperNATO, NATO ülkelerine yuvalanmış gizli hükümetlerdir. Hedef, küreselleşme programı gereği, Kemalist Devrim'in bütünüyle yıkılması ve millî devletin ortadan kaldırılmasıdır. Tayyip Erdoğan yönetimi bu operasyonun sonucunda SüperNATO eliyle Türkiye'nin tepesine oturtulmuştur.

NATO söylendiğine göre, Kuzey Atlantik ülkelerini Sovyetler Birliği tehdidine karşı savunmak için kurulmuştu. Ancak iki blok arasında bir savaş olmadı ve Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra aslında NATO'nun kuruluş gerekçesi de ortadan kalkmıştı. Ne var ki NATO devam ediyor. Çünkü NATO'nun dün olduğu gibi bugün de geçerli olan asıl önemli işlevi başkaydı. NATO, ABD'nin "müttefiklerini" kontrol örgütüdür. ABD, imparatorluğunu NATO üzerinden genişletmiş, üye ülkeleri bu askerî anlaşmaya dayanarak yönetmiştir.

ABD'nin Derin Devleti: SüperNATO

ABD'nin NATO ülkelerini yönetmede kullandığı mekanizmaya kendi içlerinde SüperNATO diyorlar. Öyle bir "Derin Devlet" ki, Norveç ve Almanya'dan Yunanistan ve Türkiye'ye kadar bütün NATO ülkelerinin içinde gizli anlaşmalarla örgütlenmiştir.

SüperNATO, üye ülkelere yuvalanmış gizli hükümetlerdir. NATO ülkelerinde vitrinde manken hükümetler bulunmaktadır. Ancak asıl hükmeden, SüperNATO'dur. Manken hükümetin görevi ise, ülkeyi yönetiyormuş gibi yapmaktır. Ülkenin ekonomisinden, dış politika, eğitim ve kültürüne kadar bütün temel politikaları SüperNATO'da belirlenmekte ve görünürdeki hükümetin önüne konmaktadır. SüperNATO, yıllık programlarını Haziran ayında yazılı hale getirmektedir. SüperNATO takviminde Haziran ayı niçin önemlidir, bu sorunun cevabını saptayabilmiş değilim.

SüperNATO'nun İtalyancası

Her ülkede SüperNATO'ya genellikle o ülke tarihinden "millî" isimler

verilmiştir. Böylece ABD'nin Derin Devleti, sözümona millileştirilmiş olmaktadır. ABD'nin emperyalist milliyetçiliği, örneğin İtalya'da Gladyo adını alarak İtalyanlaştırılmış olmaktadır. Bilindiği gibi, Gladyo, Latince kılıç anlamına gelmektedir ve Roma İmparatorluğu'nu çağrıştırmaktadır.

Türkiye'deki SüperNATO

SüperNATO, bir bakıma ülke mafyasıdır. En başta Koç ve Sabancı gibi TÜSİAD'ın kıdemlileri, bazı hükümet üyeleri, MİT'in içindeki CIA-MOSSAD ekibinin elebaşları, TSK ve polis içindeki bazı ABD yanlısı unsurlar ve önemli devlet kurumlarını denetim altında tutan kimi kodamanlar, SüperNATO'yu oluştururlar. “Derin Devlet” dedikleri işte bu heyettir.

SüperNATO'nun Marifetleri

SüperNATO, en büyük marifetlerini Türkiye'de göstermiştir.

E. Org. Sabri Yirmibeşoğlu, 6-7 Eylül 1955'te İstanbul'da azınlıklara karşı uygulanan terör ve yağmayı “dört dörtlük” bir SüperNATO operasyonu olarak nitelemişti.

12 Mart 1971 öncesi arabalı vapurların batırılması, şiddet hareketlerinin kışkırtılması, Sunay-Tağmaç darbesini hazırlayan eylemler ve arkasından getirilen ünlü müdahale ve uygulamalar da, toplam olarak SüperNATO'nun istikrarsızlaştırma ve “Huzur Operasyonu” idi. Neyin yolunu açtığını Türkiye'nin bugünkü haline bakarak saptayabilirsiniz.

SüperNATO'nun Türkiye'deki en büyük başarısı, 1977-1980 arasındaki istikrarsızlaştırma operasyonu ve 12 Eylül 1980 darbesidir. O sabah CIA İstasyon Şefi Paul Henze'nin “Bizim oğlanlar işi yaptı” diye patronlarına yolladığı rapor, bir SüperNATO raporudur denebilir. ABD İstasyon Şefi'nin “oğlanları”, 1 Mayıs 1977 katliamından başlayarak onlarca seçkin aydınımızı öldürtmüş, binlerce gencimizi birbirine vurdurtmuş, PKK'yı kurup Doğu Anadolu'da sol örgütleri tasfiyede kullanmıştır. Böylece Türkiye, 1980 yılında “Dünya ekonomisiyle bütünleşme” programının içine itilmiştir. Kemalist Devrim'in tasfiyesinde, 1945'ten sonraki ikinci belirleyici adımın başlangıcı işte oradadır.

SüperNATO'nun daha sonraki operasyonu ise, 1990 arifesinde başlar. Prof. Dr. Muammer Aksoy, Bahriye Üçok, Turan Dursun, Uğur Mumcu, Org. Eşref Bitlis, Prof. Ahmet Taner Kışlalı ve diğer şehitlerimiz, işte

SüperNATO'nun 1990'lı yıllardaki operasyonunun unutulmaz kurbanlarıdır. Hedef, küreselleşme programı gereği, Kemalist Devrim'in bütünüyle yıkılması ve millî devletin ortadan kaldırılmasıdır. Tayyip Erdoğan yönetimi bu operasyonun sonucunda SüperNATO eliyle Türkiye'nin tepesine oturtulmuştur.

Fitneullah Hoca'nın Pembe Dizisi

Geldik Fitneullah Hoca'nın "pembe dizisi"ne. Van, Şemdinli, Danıştay, Atabeyler tertipleri ve en son Hrant Dink suikastı: ABD'nin Türkiye'de kurduğu Derin Devletin son dizisi budur ve "turpun asıl büyüğünün heybede" olduğunu herkes kestirebiliyor. İşte ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi böyle sahnelenmektedir. Bilindiği gibi, Tayyip Erdoğan o projenin eşbaşkanı olmakla gurur duyuyor. SüperNATO, Diyarbakır'ı o proje kapsamında, Irak'ın kuzeyinde kurulan ikinci İsrail devletine "merkez yapacağını", Tayyip Erdoğan'a söyletmiştir. Büyük Ortadoğu Projesi Eşbaşkanlığı SüperNATO içinde verilen bir görevdir; bir derin devlet görevidir. O derin devletin şu an görünürdeki önde gelen liderleri, Fethullah'tır; Tayyip Erdoğan'dır vb. Emniyet örgütü içine yuvalandırılmış Fethullahçı çete ise, operasyon görevlileridir.

SüperNATO'nun Millî Devlete Karşı Savaşı

Atatürk'le kurduğumuz millî devlet, son 60 yılda, özellikle 1980'den bu yana büyük ölçüde yıkıma uğratılmıştır. Düşman kesin hesaplaşma için düğmeye basmış bulunmaktadır. "Polis asker çatışması" veya "tarikatlar arası çatışma" diye sunulan olay, aslında SüperNATO'nun millî devletimize ve Türk milletine karşı açtığı savaştır. ABD güdümlü "Derin Devleti", başta Türkiye'nin siyasal iradesini temsil eden İşçi Partisi ve Türkiye'nin silahlı direnme gücünü oluşturan Türk Ordusu olmak üzere millî güçleri hedef almıştır. Türk Ordusu'nu "Derin Devlet" olarak göstermek de, bir derin devlet uygulamasıdır.

SüperNATO'nun Kökü Kazınacak

Türkiye'de SüperNATO'nun kökünü kazımadan ne bağımsızlık olur, ne

refah olur, ne de iç barış! Kemalist Devrim'i tamamlamanın can alıcı görevi, ABD kumandalı Derin Devletin tasfiyesidir. Önümüzdeki vatan savunması döneminde İşçi Partisi'nin önderliğinde kurulacak millî hükümet, bu görevi önüne koymuştur ve başaracaktır. Millî devleti yeniden yapılandırmanın başka bir yolu yoktur.

TAYYİP ERDOĞAN NİÇİN ATTAN DÜŞTÜ

19 Ekim 2003

Türkiye'nin yakın tarihine bakınız, Abdülhamit'ten bu yana meşruluğunu yitirmiş bütün iktidar sahipleri, attan düşmeden önce hep halkın gerçeği öğrenme imkânlarını yok etmeye kalkmışlardır. Yine öyle oluyor. Tezkereci iktidarın RTÜK üzerinden Ulusal Kanal'ın kablosunu kestirmesi, öncelikle halkın bilgilene hakkına karşı bir cinayettir, sonra mülkiyet hakkına karşı bir cinayettir, ama en önemlisi Türkiye'nin güvenliğine karşı bir cinayettir.

Hukuk Cinayeti

15 Mayıs 2002 tarih ve 3984 sayılı Radyo ve Televizyon Kanunu'nda yapılan değişiklikle, kablolu yayın lisans hakkının devri olanaklı hale geliyor.

- Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra Ulusal Kanal, Kanal Tek adlı bir şirketten kablo yayın lisans hakkını satın alıyor.
- Lisansın devri için taraflarca kararlaştırılan 700.000 Doların tamamı ödeniyor. Hepsi belgeli.
- Ancak devredilen kablo yayın hakkının tescili için, kanun tarafından öngörülen yönetmelik RTÜK tarafından bir türlü çıkarılmıyor. Bu nedenle

tescil işlemi gecikiyor. Yani satılan malın tapuya geçirilmesi, idarenin (RTÜK'ün) kusuru yüzünden gerçekleştirilemiyor.

- Ulusal Kanal, Ticaret Mahkemesi'ne başvurarak, satış işleminin mahkeme kararıyla tespitini istiyor.

- Bu arada Kanal Tek, satmış olduğu ve satış bedelinin tamamını almış bulunduğu, aslında kendisine ait olmayan kablo yayın hakkına dayanarak Ulusal Kanal'ın kablo yayınına son verilmesi için RTÜK'e başvuruyor.

- RTÜK, kendi idari kusuru yüzünden tescili geciken bir hakkın kullanımını, gerçek sahibinden alıyor, Ulusal Kanal'ın kablo yayınına son veriyor. Başka deyişle evin sahibini kendi evinden çıkartan bir uygulamada bulunuyor.

- Ne garip rastlantıdır ki, bu kanunsuz başvuru tam da Meclis'e tezkerenin sevki öncesinde yapılıyor. RTÜK'ü mahkeme kararını beklemeden böyle hukuku ayaklar altına almaya zorlayan bu operasyonu, bizzat Başbakanlık Özel Kalem ve Başbakan Yardımcısı Mehmet Ali Şahin yürütüyor.

- Tezkere Meclis'ten geçirildikten sonra devir tescil işlemini mümkün kılan Yönetmelik yayınlanıyor. Ulusal Kanal RTÜK'e başvurarak, tescil işleminin uygulanmaması dolayısıyla büyük zarar gördüğünü belirtiyor ve idarenin kusurunun Ulusal Kanal'a yüklenemeyeceği gerekçesiyle Ticaret Mahkemesi'nin satış olgusunu tespit kararına kadar beklenmesini ve bu süre içinde Ulusal Kanal'ın kablodan yayınlanmasına devam edilmesini talep ediyor.

- RTÜK kendi kusurunu düzelterek, hükümetin baskıları karşısında meseleyi bilirkişiye havale yoluna gidiyor.

Dolandırıcılık Himaye Ediliyor

Mesele, bir özel hukuk anlaşmazlığı değildir. Savcıların aslında bir dolandırıcılık soruşturması yürütmesi gerekir. Ulusal Kanal'a kablo hakkını satan şirketin sahibi, satış bedelini aldığı halde ve bu konuda taraflar arasında bir anlaşmazlık bulunmadığı halde, RTÜK'ün yönetmeliği geciktirmesinden yararlanarak, Ulusal Kanal'ın verdiği satış bedelini iç etme girişimindedir. Bunun aynen böyle olduğunu, RTÜK Başkanı Fatih Karaca da, bizzat açıkça belirtmektedir.

Yine RTÜK Başkanı, bu yanlışın düzeltileceğini ifade etmiştir. Ne var ki RTÜK, son Çarşamba günü dolandırıcılık eylemine pirim kazandıran bir uygulamayı sürdürmüş ve konuyu bilirkişiye havale etmiştir.

Peki bu nasıl oluyor?

Asıl neden, tezkereci iktidarın Mehmetçiğin kanını pazarlama suçunu elini kolunu sallayarak gerçekleştirme hayalleridir.

İkinci neden, RTÜK'ün izin ve Tahsisler Dairesi'ne yuvalanmış irtica belasıdır. İktidar, kanunları çiğnerken tarikat ayağını kullanıyor.

Gayrimeşruluğa Mahkûm

Bir iktidar meşruluğunu kaybedince, artık hep kanunları çiğnemek zorunda kalır.

İktidara gelişleri gayrimeşru idi. ABD eliyle yürütülen komplolarla ata bindirildiler.

İktidardaki bütün uygulamaları, temelden gayrimeşru: Cumhuriyet'i yıkmak, millî devleti yıkmak!

Dahası iktidar sahipleri, Meclis'i de Anayasa'yı çiğnemeye zorlamışlardır. Kendilerinin Dubai'de ABD ile yaptıkları Mehmetçiğin kanını 8,5 milyar dolara satma sözleşmesini, Meclis'in tezkereci çoğunluğuna tasdik ettirmişlerdir. Üstelik Türk Ordusu'nun Kuzey Irak'tan çıkartılması şartını da kabul ederek... Böylece o çoğunluğu da, Anayasa'nın çiğnenmesine, yani kendi gayrimeşruluğuna ortak ediyor.

Mehmetçiğin kanını pazarlama suçunun karşısında etkili bir mücadele yürüten Ulusal Kanal mı var, o zaman Ulusal Kanal da tertiplerin hedefi oluyor.

Cumhuriyet'in ekonomik temeli olan KÜT'leri yık, üniversiteleri yıkmaya kalk, eğitimin birliği ilkesini paramparça et, Cumhuriyet Devrimi'nin kalelerini yerle bir et, Kamu Reformu adı altında millî devleti emirliklere bölmeye giriş, ABD ile millî devleti yıkmak için gizli antlaşmalar yap? Sonra?

Tayyip Erdoğan'ın Attan Düşmesi

Tayyip Erdoğan'ın attan düşmesi çok önemliydi. İktidarın başındaki şahıs, birikimsizliğini, bilgisizliğini, yeteneksizliğini ve cümle zaaflarını telafi edebilmek için, atın üzerine çıkma çaresini bulmuştur. Kendisini fiyaka yapmaya mecbur hissetmesi, bütün davranışlarına yön veriyor. Çevresindekilerin uyarılarına rağmen ata binme macerasına kalkışması, milletimize hangi tehlikelerle karşılaşabileceğini düşündüren bir uyarıdır.

Ata binmek bir marifettir. Bir ülkeyi dıştan güdümle yönetebilirsiniz, ama ata dıştan güdümle binemezsiniz.

Arapçada siyaset sözcüğü, seyislikten, yani atı yönetmekten gelir. Tayyip Erdoğan gerçek bir iktidar sahibi değildir, atı yönetemiyor, dizginler hep ABD'nin elindedir. Ancak artık Türkiye, dış güdümle yönetilemeyecek bir yere gelmiştir. Bu nedenle ABD'nin elindeki dizgin, artık atın sırtında

kalmayı sağlayamıyor, sağlayamaz.

RTÜK, eğer hukuku uygulama cesaretine sahip değilse, en azından bir süre sonra olacakları düşünebilmelidir.

AKP yönetimi, Irak'a asker tezkeresi çıkartarak intihar etmiştir. Bu intihar girişimi, Ulusal Kanal'ı kablodan çıkartma kanunsuzluğuyla devam ediyor.

Dünyada ve Türkiye'de Mehmetçiği ABD'ye piyon yapabilecek bir kuvvet yoktur.

Bu nedenle Ulusal Kanal'ı kablodan çıkartabilecek bir kuvvet yoktur.
Görülecektir!

TAYYİP'İ GETİRENLER, TAYYİP'İ GÖTÜREMEZ

2 Temmuz 2006

Bahçeli, Baykal ve Ağar başta olmak üzere Ön-Tayyipçiler, millete dönüp “Sizi Tayyip’ten ben kurtarırım” imajını cilalarken, Washington yöneticilerine dönüp, “Benden daha better Tayyip bulamazsın” diye yanıp yakılmaktalar.

Bugün Türkiye için en büyük tuzak, “Tayyip’i götürmek” parolasıyla yeni Tayyip’i iktidara getirmektir.

Tayyip Erdoğan Hangi Sürecin Zehirli Meyvesi

1990 yılı sonunda, maden işçileri “Özal gider, dertler biter” diye yürümüştü. Özal gitti, dertler bitmedi. Çünkü yeni gelenler de Batı’dan dayatılan aynı neoliberal programa bağlıydılar. Demirel-Erdal İnönü, Çiller-Baykal, Erbakan-Çiller, Yılmaz-Ecevit, Ecevit-Bahçeli-Yılmaz ve Tayyip Erdoğan yönetimleri sırasıyla geldiler. Washington’a Türkiye’de “hükümet” dayanmıyor; dayanamaz. Çünkü uyguladıkları program, işçi ve çiftçisinden esnaf, sanayici ve tüccarına kadar bütün bir milletin felaketi olmuştur. Halk yoksullaşırken, bir tek ABD güdümlü mafya ve tarikat şeyhleri zenginleşiyor. Bu yüzden hiçbir hükümet dört yıldan fazla dikiş tutturamıyor. Ama bu kez, ABD aynı programı başka markayla piyasaya sürüyor.

1980 yılı 24 Ocak kararlarıyla başladı bu süreç. Arkasından 12 Eylül 1980’de 24 Ocak’ın sopası geldi. CIA istasyon şeflerinin “Bizim oğlanlar” dediği Cunta, mafya-tarikat rejimini kurmak için ellerine sopayı aldılar. “Dünya ekonomisiyle bütünleşme” dediler, sonuçlarını yaşıyoruz. Tayyip Erdoğan bu sürecin zehirli meyvesidir. Bu nedenle 12 Eylül’den bu yana Türkiye’de ABD’den mührü alanlar, “Tayyip Erdoğan’ı getirenler familyası” olarak isimlendirilebilir. Veya onlara “Ön-Tayyipçiler” adı da verilebilir.

Ön-Tayyipçiler Tekrar Sahnede

Son zamanlarda Ön-Tayyipçiler’in, Tayyip Erdoğan’ı iktidardan indirme rolüne talip olarak yeniden sahne aldıkları görülüyor. Demirel, Ecevit, Bahçeli, Baykal, Çiller’in İçişleri Bakanı Mehmet Ağar, Türkiye’nin başına getirdikleri Tayyip Erdoğan’ı götürme iddiasıyla millettten oy istiyorlar. Çünkü artık oylar, ancak Tayyip’i götürme adına avlanabilir.

Ön-Tayyipçiler ile Tayyip Erdoğan arasında Türkiye’yi AB kapısına bağlama ve ABD’nin Büyük Ortadoğu Projesi’ne piyonluk konusunda bir görüş

ayrılığı yok. Türkiye’yi Avrupa kapısındaki zincirlerinden çözme kararında olsalar, ABD’nin 24 İslam ülkesini parçalama planlarına karşı vaziyet alsalar, Demirel’in de, Baykal’ın da, Devlet Bahçeli’nin de “Ön-Tayyip” olduklarını hatırlatmaktan vazgeçmeye hazırız. Herhangi bir siyasal partinin ABD’nin denetimi dışına çıkması, bizi ancak sevindirir. Nitekim 9. Cumhurbaşkanı Sayın Demirel, Avrasya Sempozyumu’na katıldığı, Lozan ve Berlin harekâtlarını desteklediği zaman, kendilerini alkışladık.

Ancak Ön-Tayyiplik, köklü bir bağlantı. Son 25 yılın siyasal partileri, İşçi Partisi dışında, hep AB kapısının mütemmim cüzleri, yani tamamlayıcı parçaları haline gelmişlerdir. Bizi Kapı’ya bağlayan zincirden kurtulduğumuz zaman, Kapı’nın teferrutlarından da kurtulacağımıza önümüzdeki süreçte tanık olacağız.

Fethullah Hoca Ödüllüler

Ön-Tayyipçiler, 25 yıl Fethullah Hoca’dan irşat aldıktan sonra, “laik” olduklarını hatırladılar. 12 Eylül sonrası iktidarların en önemli özelliklerinden biri, Fethullah ödüllü olmalarıdır. Özal, Nakşibendi idi. Demirel, Ecevit, Hikmet Çetin vb hep, Fethullah Hoca’dan ödül almışlardır. Bahçeli’nin MHP’sinin içi tarikat ağlarıyla örülüdür. Baykal da, Moon Tarikatı üzerinden Fethullah Hoca’yla aynı merkezlere bağlıdır. AB üyeliğinden yana olmak, laikliğin ve Türk Devrimi’nin ayak altına alınmasını gerektirmiştir.

Bizde irtica, hep Haçlı irticadır. Batı emperyalist sisteminin denetimi altına girdiniz mi, tarikatlarla aşna fişne kaçınılmazdır. Ecevit, Baykal, Bahçeli ve diğerleri, hükümet ve muhalefet dönemlerinde hep bunu kanıtlamışlardır. Türkiye, son 25 yılda Ön-Tayyipçiler yönetimi altında, Haçlı irtica batağına sürüklenmiştir.

Beter-Tayyip Adayları

Türkiye, ABD ve AB emperyalizminin denetiminden kurtulmadığı sürece, önümüzdeki dönem Tayyip yönetiminin daha beterleri gelecektir. Her Ön-Tayyip, eğer bir daha iktidarı kapacak olursa, Beter-Tayyip olur. Onların tek bir ezberi var: Türkiye’de mühür ABD’den alınır. ABD ise, kendi programını uygulamakta ve şimdi Beter-Tayyip’ini aramaktadır.

Bahçeli, Baykal ve Ağar başta olmak üzere Ön-Tayyipçiler, millete dönüp “Sizi Tayyip’ten ben kurtarırım” imajını cilalarken, Washington yöneticilerine dönüp, “Benden daha better Tayyip bulamazsın” diye yanıp

yakılmaktalar. Bilindiği gibi Amerikancada “better” daha iyi anlamına geliyor. Bizim için Beter-Tayyip, ABD için daha iyi Tayyip’tir.

Tayyip, Tayyip’i götürür mü? Götüreceklerdi de, niçin başımıza getirdiler?

Biricik Seçenek

Tayyip’leri götürecek tek olanak, İşçi Partisi’nin millî hükümet seçeneğidir. Millî Hükümet Programı, milletimizin değerlendirmesine sunulmuştur. Tayyip Erdoğan’ı iktidardan indirecek ve Beter-Tayyip’lere iktidar olanağı vermeyecek program budur. Çünkü bu program, Türkiye’yi emperyalizmin denetiminden kurtarmanın rotasını belirliyor.

“HAÇLI’NIN EŞBAŞKANLARI ÇANKAYA’YA ÇIKAMAZ!”

28 Aralık 2006

Cumhurbaşkanı seçimi, Cumhuriyet’in karşılaştığı tehdide uygun bir cevapla ele alınmalıdır. Haçlı Seferi’nin eşbaşkanları Çankaya’ya çıkamaz. Çıksa da çıkmasa da, vatana ihanet suçundan Yüce Divan’a gönderilecek ve hak ettiği cezaya çarptırılacaktır. İşçi Partisi, 3 Kasım 2002 seçimi akşamı Tayyip Erdoğan yönetiminin gayrimeşru olduğunu ilan etmiştir. Bu saptama, üç beş yıl içinde Cumhuriyet yargısının ve tarihin hükmü haline gelecektir.

Bugün Türkiyemizde halkın büyük çoğunluğu ve AKP dışındaki siyasal partilerin hemen hepsi, Tayyip Erdoğan’ın Çankaya’ya tırmanmasına karşıdır. Ancak önemli bir sorun var: Meclis’te çoğunluğu elinde tutan AKP,

sayısal açıdan bakınca istediği kişiyi Cumhurbaşkanlığı koltuğuna oturtabilecek konumda gözükmüyor. Bu durumda Tayyip Erdoğan ve benzerlerinin Çankaya'ya niçin çıkamayacağı sorusuna verilecek cevap önemlidir.

Siyasal partilerin ve kamuoyu seçkinlerinin itiraz gerekçeleri farklı olmakla birlikte, en sonunda hepsi, Tayyip Erdoğan'ın Cumhurbaşkanlığı'na uygun olmadığı noktasında özetlenebilir. Bu, bir siyasal tercihtir. AKP milletvekilleri ise, başka bir tercihte bulunuyorlar ve eğer Meclis aritmetiğine hapsolursanız onların tercihleri geçerlidir.

Atatürk'ün Cumhuriyet'i Meşru mu Değil mi...

Aslında girilmekte olan bunalımın temelinde, Atatürk'ün Cumhuriyeti meşru mudur, değil midir meselesi vardır. Türkiye Cumhuriyeti, "Küçük Amerika dönemi" dediğimiz son 60 yılda herkesin gözü önünde yıkılmaktadır. Ve daha önemlisi, Cumhuriyet'i yıkanlar, ister Turgut Özal'dan başlatınız, ister daha öncesinden veya sonrasında, Cumhuriyet yönetimini ele geçirmişlerdir. Suç oluşturan eylemin başlangıcına ilişkin tartışmayı şimdilik bir yana bırakırsak, Tayyip Erdoğan iktidarı, dört yıldan beri Cumhuriyet'i yıkma suçunu işlemektedir. Ve Cumhuriyet'i yıkanlar, işgal ettikleri hükümet koltuklarından Çankaya'ya sıçrama ve ellerindeki kazmaları bu kez de Çankaya'nın temellerine indirme yetkisini kazanma hamlesine yönelmişlerdir. İşin esası budur. Efendim, "Tayyip Erdoğan'ların eşlerinin başında türban varmış" vesaire vesaire, bu tür gerekçeleri ciddi ciddi öne sürenler, Cumhuriyet'in yıkıldığının farkında değillerdir ve çoğu Cumhuriyet'i yıkma suçuna ortak veya en azından seyirci olmuşlardır.

Ve yine onlar, mücadeleyi Tayyip Erdoğan'ın şahsıyla sınırlayarak, başka bir Haçlı Seferi görevlisinin Çankaya'ya tırmanmasını şimdiden kabul etmişlerdir.

Tayyip Erdoğan Yönetimi Gayrimeşrudur

Burada bir tek İşçi Partisi, farklı bir konumda bulunuyor ve siyaset üretiyor. İşçi Partisi, 1996 yılından başlayarak ABD'nin Tayyip Erdoğan'ları Cumhuriyet hükümeti koltuklarına oturtmak için yaptığı planları ve tertipleri kanıtlarıyla ortaya koymuştur. Ancak daha önemlisi, İşçi Partisi Genel Başkanı, 3 Kasım 2002 seçimi akşamı Kanal D ekranından, Tayyip Erdoğan yönetiminin dünün Türkçesiyle gayrimeşru, günümüz Türkçesiyle yasadışı olduğunu ilan etmiştir. Ve seçimden sonra, 16-17 Kasım 2002 günü toplanan

İşçi Partisi Merkez Komitesi, Tayyip Erdoğan hükümetinin yasadışı ve bu hükümeti devirmenin bir Cumhuriyet görevi olduğunu Türk milletine ilan etmiştir. İşçi Partisi'nin Tayyip Erdoğan yönetimi hakkındaki kararı, üç beş yıl içinde Cumhuriyet yargısının ve tarihin hükmü haline gelecektir. İşte Partimizin mücadelesi, bu tarihî haklılığa dayanmaktadır ve gerekçe sağlam hukukî temeller üzerine kurulmuştur:

Birincisi, Tayyip Erdoğan yönetimi, iktidara Cumhuriyet'in millî egemenlik esasına dayanan temel hukukuna göre gelmemiştir; ABD tarafından bir operasyonla Türkiye'nin başına oturtulmuştur. Bu gerçek, 1996 yılından başlayarak, ABD resmî ve yarıresmî kaynaklarında belgelidir.

İkincisi, Tayyip Erdoğan'lar, bütün yürütme faaliyetleriyle Cumhuriyet'i yıkma suçunu işlemişlerdir. Dahası vatan topraklarının bir bölümünü başka bir devletin hükümranlığına vermeye yönelik eylemlerini sürdürmektedirler.

Diğer kanıtları bu açıklamamızın çerçevesine sığmayacağı için bir kenara koyuyoruz. Tayyip Erdoğan'ın kendi itirafları suç eylemini ispatlamaya yetmektedir. 16 Şubat 2004 gecesı Kanal D ekranından, "ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi içinde Diyarbakır'ı merkez yapacaklarını" ilan etmiştir. Ve ABD projesi içindeki görevini sık sık tekrar etmiş, bütün eylemleriyle kanıtlamıştır. ABD'nin bu projesinin içeriğı, hem Dışışleri Bakanı Condolezza Rice'ın açıklamaları hem de NATO toplantılarında duvara yansıtılan haritalarla belgelenmiştir. Bush yönetimi, daha sonra Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projesi (GOKAP) adını taktığı bu lanetli tasarımıyla, Fas ve Moritanya'dan Orta Asya'ya kadar Müslüman halkların yaşadığı 24 ülkenin sınırlarını ve rejimlerini değiştireceğini açıklamıştır. ABD'nin resmî ağızlardan "Haçlı Seferi" diye adlandırdığı Afganistan ve Irak işgali ve İsrail'in Lübnan'a saldırısı, projenin eyleme geçirildiğini göstermiştir. İşte o 24 ülkeden biri, Türkiyemizdir. Vatanımızın ayrılmaz parçası olan Diyarbakır, proje haritalarında Irak'ın kuzeyinde kurulan ikinci İsrail'in merkezi olarak gösterilmektedir. Tayyip Erdoğan, Diyarbakır'ı ABD kuklası olan bir devletin merkezi yapma projesinin eşbaşkanı olmakla iftihar etmektedir.

Vatana İhanet Suçu

Bütün bu olgular apaçık kanıtlamaktadır ki, Tayyip Erdoğan ve kligi, Haçlının Türkiye vatanını parçalama ve Cumhuriyet'i yıkma projesinde görev üstlenmiştir. Bu eylemin adı, ceza hukukunda vatana ihanet suçu diye adlandırılmaktadır.

Olay budur. Türkiye, sıradan bir cumhurbaşkanı seçiminin eşğinde

değildir. Vatana ihanet suçunu açıkça işleyen bir kligin mensuplarından birini Çankaya'ya çıkarma tertibiyle yüz yüzeyiz.

Cumhurbaşkanlığı Seçiminde Doğru Strateji: Vatanı ve Cumhuriyet'i Kurtarmak

Bu durumda önce Cumhurbaşkanlığı seçimi stratejimizi doğru saptamak zorundayız. Stratejimiz, vatanı ve Cumhuriyet'i kurtarmaktır. Meclis'in toplantı yeter sayısı, sinei millete dönmek, halk hareketi ve diğer olanaklar, bu stratejinin hizmetinde olduğu zaman değer taşır.

Sabih Kanadoğlu, doğru bir hukukî görüş getirmiştir. Ancak Yargıtay Eski Cumhuriyet Başsavcısı olarak, bir Cumhuriyet Savcısı'nın yazması gereken iddianameyi ortaya koymamıştır. Cumhurbaşkanlığı seçimine ilişkin toplantı yeter sayısı konusundaki hukukî görüş de, bir mücadele düzlemi olabilir, ancak meselenin kenarında kalmaktadır. Nitekim bu görüş, suçun üzerine gitmek gibi bir düşüncesi olmayanları rahatlatmıştır. Vatanı ve Cumhuriyet'i bu tavırlarla kurtarma olanağımız kalmamıştır. Bir hesaplaşma dönemine girdiğimizi idrak etmemiz gerekiyor.

İşçi Partisi, Yüce Divan İddianamesini Yazdı

İşçi Partisi, Cumhurbaşkanı seçimine, vatan ve Cumhuriyet mevzisinden bakıyor. Belki denecektir ki, herkes o mevziden bakıyor. Değil, o mevziden bakılsaydı, Tayyip Erdoğan kligini Yüce Divan'a götürecek çizgide İşçi Partisi yalnız bırakılmazdı. O mevziden bakılsaydı Cumhuriyet'in başsavcıları, AKP hakkındaki kapatma davalarını çoktan açmış olurlardı. İşçi Partisi, AKP iddianamesini iki yıl önce Yargıtay Başsavcılığı'na sunmuştu.

Ancak olay bitmiş değildir. Vatan ve Cumhuriyet'e yönelik tehdidi anlayan bir mücadele çizgisinde birleşme olanağı hâlâ vardır. İşçi Partisi olarak, bütün milleti ve bütün partileri, önce gerçeği saptamada ve doğru siyasette birleşmeye çağırıyoruz: Haçlı projesinin eşbaşkanı Çankaya'ya çıkamaz! Hem suçlu olduğu için, hem de Cumhurbaşkanlığı görevi başka bir devletin memurluğuyla bağdaşmayacağı için.

Ancak bu temel siyaset kabul edildikten sonra, Meclis'in toplanma yeter sayısı bir işe yarayabilir. Sinei millete dönmek ve Haçlı Seferi'nin eşbaşkanlarını suçlarıyla baş başa bırakmak, yine bu temel siyasetin önemli çıkışlarından biri olur.

Siyasal Partilere Çağrı

Diyelim ki, AKP aldırmadı ve yasadışı bir cumhurbaşkanı seçimiyle herhangi bir Haçlı görevlisini Çankaya'ya oturttu ve Cumhuriyet makamlarından birini daha gaspetti. O zaman yapılacak iş, o Haçlı görevlisini Anayasa'nın 105. ve TBMM İçtüzüğü'nün 114. maddesine göre, Yüce Divan'a göndermektir. İşçi Partisi olarak, önümüzdeki genel seçimde milletin yönelişiyle Meclis'e gireceğimizi ve o Haçlı görevlisini işlediği vatana ihanet suçundan Yüce Divan'a sevk için girişimde bulunacağımızı şimdiden ilan ediyoruz. Bütün siyasal partileri bu kararlılığa çağırıyoruz. Önümüzdeki günlerde AKP dışındaki siyasal partilere başvuracak, ortak bir bildiriyle bu tutumu milletimize açıklamayı önereceğiz.

Cumhurbaşkanı seçimi, Cumhuriyet'in ve vatanın karşılaştığı tehdide uygun bir cevapla ele alınmalıdır.

1. Haçlı Seferi'nin eşbaşkanları Çankaya'ya çıkamaz.
2. Çıksa da çıkmasa da, vatana ihanet suçundan Yüce Divan'a gönderilecek ve hak ettiği cezaya çarptırılacaktır.

İşçi Partisi, 7. Genel Kongresi, Türkiye'nin bu irade ve kararlılığı yaratacak bir öncü partiye ve birikime sahip olduğunu göstermiştir.

Tarihin saati işlemektedir.

TAYYİP ERDOĞAN'IN VECİZELERİ

Belediye Başkanlığı Döneminde

“Elhamdülillah şeriatçıyız.” (21.11.1994, *Milliyet*)

“Yılbaşına karşıyım.” (19.12.1994, *Sabah*)

“Ben tekkeye değil dergâha gittim.” (22.1.1997, *Gözcü*)

“Ata’ya saygı duruşunda sap gibi ayakta durmaya gerek yok.” (12.5.1994, *Hürriyet*)

“Her 10 Kasım’da yaygara kopartılıyor.” (14.11.1994, *Hürriyet*)

“İçki yasaklansın.” (1.5.1996, *Hürriyet*)

“İstanbul’u Medine yapacağız.” (*Akis*)

“Bütün okullar İmam Hatip yapılacak.” (17.9.1994, *Cumhuriyet*)

“Sarı operasyonu çok komik.” (15.5.1995, *Sabah*)

“Yeşil (kaldırım rengi) medeniyettir.” (25.6.1994)

“Sadece imamlar resmî nikâh kıysın.” (9.5.1995, *Milliyet*)

“Ben Millet Meclisi’nin de dua ile açılmasından yanayım.” (8.1.1996, *Milliyet*) (*Belediye Başkanlığı döneminde Belediye Meclisi’nin her açılışı İstiklal Marşı yerine Kur’an okunarak yapılmıştır.*)

“Ben İstanbul’un imamıyım.” (8.1.1995, *Hürriyet*)

“Mayo reklamı şehvet sömürüsüdür.” (6.3.1996, *Hürriyet*)

“Milli Piyango zulümdür.” (29.9.1994, *Hürriyet*)

“Taksim’deki caminin temelini inşallah atacağız.” (1.7.1994)

“Cumhurbaşkanı’nın imam hatipli olacağı günler yakındır.” (5.2.1996, *Akit*)

“Türkiye kendine din olarak Kemalizmi almış ve başka hiçbir dine hayat hakkı tanımayarak kitlelere zorla dikte ettirmiştir...”

“Türkiye’nin yarınında artık Kemalizme ve Kemalizm benzeri rejimlere, sistemlere yer yoktur. Kemalizmin yeniden kendini üretmesi söz konusu değildir. Bizim için en üst belirleyici, İslamın etkileridir. Her şey ona göre belirlenir.”

“Camiler kışla, minareler süngü, kubbeler miğfer, müminler askerimizdir.”

“Demokrasi bizim için bir amaç değil, araçtır. Amacımıza ulaşana kadar demokrasiye bağlıyız.”

“Demokrasi bizim için bir tramvaydır. İstedığımız durağa gelince ineriz.”

“Yolumuzun ortasında inek oturmuş, yolumuzu kapatıyor, menzile ulaşmamızı engelliyor. İneği yolumuzdan önce lafla, usul usul, sonra evvelallah sizlerin yardımıyla, artık nasıl olursa, nasıl denk gelirse kaldıracağız.”

“Türkiye’yi eyaletlere bölmek lazım. Merkezî yönetimin birtakım yetkileri bunlara verilmelidir. Belediye Başkanları da bu konuda en yetkili olmalıdırlar. O bölgelerdeki her türlü eğitim de bunlara bırakılmalıdır.”

“Hem laik, hem Müslüman olunmaz. Ya Müslüman olacaksın, ya laik. İkisi birarada olunca ters mıknaatıslanma yapar. Mümkün değil, ikisi birarada olamaz.”

“Referansımız İslamdır. Tek hedefimiz İslam devletidir.”

“Sen ‘Ne mutlu Türküm diyene’ dersin, onun da ‘Ne mutlu Kürdüm’ deme

hakkı vardır.”

Oğlunun nikâh davetiyesindeki tarih: “29 Zilkade 1421”

“1.5 milyarlık İslam âlemi, Müslüman milletimizin ayağa kalkmasını sabırsızlıkla bekliyor. Kalkacağız, bu ayaklanma başlayacak.”

“Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir lafı koskoca bir yalan. Egemenlik kayıtsız şartsız Allah’ındır.”

Başbakanlık Döneminde

“Türkiye’yi pazarlıyorum. Bizim için verilecek para önemlidir. Her şeyi pazarlar satarız, parayı veren düdüğü çalar.”

“Bir tutturmuşlar laiklik elden gidiyor diye, millet isterse tabii ki gidecek be.”

“Kadın nereye isterse oturur. Sana ne yaa! Ayıp yaa!” (*Kars’ta AKP toplantısında kadınlarla erkeklerin ayrı yerlerde oturtulmasını eleştiren gazeteciye*)

“Bana verilen maaş çok düşük, yetmiyor. Sen ne kadar maaş alıyorsun?” (*Almanya Başbakanı’na*)

“Türkiye’de Kürt sorunu vardır. Bunu Türkiyelilik kavramıyla çözmeliyiz. Türkiyeli kimliği her vatandaşın üst kimliği olmalı, Türk kavramı da alt kimlik olarak değerlendirilmelidir. İsteyen isterse yine ben Türküm derse desin.”

“PKK’nın cenaze töreninde bayrağını açması da, F-16’ların alçaktan uçuş yapması da yanlış. İki tarafın da yaptığı yanlış.”

“Suriye’yi Lübnan’dan çıkardıkları gibi, bizi de Kıbrıs’tan çıkartırlar. Birileri bize çık der, kuzu kuzu çıkarız.”

“Ben Müslümanım diyenin aynı zamanda laikim demesi mümkün değil.”

“Fazla içmedin değil mi? Ağzın içki kokuyor.” (*Avusturya’nın Ankara Büyükelçisi’ne*)

“Dur dinle be!.. Dur dinle!.. 9 ay 10 gün be!..” (*Seçim konuşmaları sırasında vatandaşa*)

“Yahu, bu millet yatıp kalkıp size mi çalışacak.” (*Erzurum’da çiftçilere sesleniyor*)

“Sana mı kaldı türban konusunda karar vermek, bu ulemanın işidir. Ulema ne diyorsa o olur.” (*Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’ne*)

“Efendi sen kim oluyorsun, buna mecelle (şariat hukuku) karar verir.” (*Danıştay’ın türban kararı konusunda*)

“Sallamaa.., elini kolunu sallamaa.., her yerin oynuyor be!” (*Muhalefet milletvekiline*)

“ABD’de özgürlük anlayışı var ama benim ülkemde yok.” (*ABD gezisinde ülkesini Amerikalılara şikâyet ediyor*)

“Ulan terbiyesizlik yapma! Artistlik yapma ulan! Hadi ananı da al git burdan.” (*Mersin’de bir vatandaşa*)

Cumhurbaşkanı tarafından onaylanmayan yüzlerce atamanın vekâletlerle yürütülmesi konusunda: “Biz hukuka aykırı bir şey yapmıyoruz. Mecellede (şariat hukuku) böyle bir kaide var.”

“Askerlik yan gelip yatma yeri değil.” (*Şehit yakınlarına*)

“Ne konuşucam ben o kadınla yahu!” (*Şehit annesine*)

“Söyleyin şu sahtekâra ne istiyormuş” (*Almanya’da bir gurbetçi için söylüyor*)

“Burası (kafasını göstererek) basmıyor. Hayatında iki koyun gütmmediği için bunu kavrayamıyor.” (*YÖK Başkanı Prof. Dr. Erdoğan Teziç’e*)

“Kendisine kefilim, babam gibi güvenirim. Ona kendime inandığım gibi inanıyorum.” (*Birleşmiş Milletler tarafından tüm dünyada terörist ilan edilen ve aranan El Kadı hakkında*)

“Onları hoplatacağım.” (*Terörist El Kadı’yı eleştiren muhalefet üyeleri ve gazetecilere*)

PKK ateşkes kararı verince: “Biz de durduk yerde onlara operasyon yapmayız.”

“Neyseki, yaşına başına saygı duyuyorum. Ağzı olan konuşuyor be!” (*Kıbrıs davasının 50 yıllık lideri Rauf Denktaş’a*)

“Ulusalmış, milliyetçiymiş, Ne milliyetçisi yahu. Bunlardan olsa olsa saman milliyetçisi olur.”

“Sanki maçta gibi bağırıp çağırıyorlar, (Türkiye laikdir, laik kalacak) diye, bunlar hoş şeyler değil.” (*AKP Genel Kongresi’nde*)

Ve Diğerleri...

- Şerefsizler.
- Bizim çocuklar açmı kalsın be!
- Kes ulan sesini.
- Sana üç nokta koyarım.
- Otur ulan oturduğun yerde, her şeye burnunu sokma.

2002 Seçimlerinden Hemen Önce ve Başbakan Olunca

“Ben gelişerek değiştim.”

“Ben hiçbir zaman değişmedim. İslami fikirler değişmez.” (*Başbakanlığı’nın 4. yılında*)

SEKİZİNCİ BÖLÜM : YARGITAY CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI'NA

26 Mart 2007

YARGITAY CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI'NA
ANKARA

Konu : *Anayasa'nın 68/4. maddesine aykırı eylemlerin odağı haline gelen AKP'nin kapatılması için dava açılması ve sorumlu Başbakan RecepTayyip Erdoğan'ın cezalandırılması için Anayasa'nın 83 ve 100. maddeleri uyarınca işlem yapılması istemidir.*

Olaylar

1) Ocak 1977 “Rand Corporation” Raporu

1997 yılı Ocak sonunda CIA’nın yan kuruluşu olan Rand Corporation bir rapor hazırlayarak ABD Hükümeti’ne verdi. Bu raporda, *“İran’da Şah’ı terk etmede ABD gecikti. Türkiye’de aynı hatayı yapmayalım geleneksel ANAP, DYP gibi partilerle Türkiye’yi artık denetin altında tutma imkânları kalmamıştır. Türkiye’de artık İslamcı partiyle ABD, çıkarlarını koruyabilir ve Türkiye’ye uygun gördüğü misyonu uygulatabilir. Bu bakımdan gecikmeyelim. Artık Refah Partisi’ni iktidar seçeneğimiz olarak destekleyelim”* deniyor. 1977 yılında basına da yansıyan bu rapordan anlaşılacağı gibi, Recep Tayyip üstlendiği göreve ABD temsilcisi olarak getirilmiştir.

2) İsrail Büyükelçisi David Sultan’la Gizli Görüşme

Recep Tayyip Erdoğan, siyasal yükselişinde, amaçları ılımlı İslamı iktidara taşımak olan Pentagon ve CIA’nın Ortadoğu ve Ön Asya masalarınınca desteklenmiştir. Bu kapsamda, 18 Temmuz 2001 günü, İsrail Büyükelçisi David Sultan’la gizli bir görüşme yapmıştır. Basında bu buluşmada nelerin konuşulduğu tartışılmış, açıklaması istenmiştir. “Yenilikçilerin lideri”nin, İsrail Büyükelçisi Sultan’a, “Yeni kurulacak partinin, İsrail ve Amerika’nın politikalarına ters düşmeyeceği” yolunda garanti verip vermediği sorulmuştur.

3) Henüz Milletvekili Dahi Değilken Türkiye adına yapılan Görüşmeler ve Verilen Taahhütler

3 Kasım 2002 Genel Seçimlerinde, hükümlü olması nedeniyle milletvekili seçilemeyen Recep Tayyip Erdoğan, seçimlerden hemen sonra “Başbakan” gibi davranmaya başlamış ve çeşitli girişim ve görüşmelerde bulunmuştur. Milletvekili sıfatı olmayan, milletvekili seçilme hakkı bile olmayan, kanunlara göre parti üyesi ve parti genel başkanı olma hakkı bulunmayan Recep Tayyip Erdoğan, sorumsuz ve yetkisiz bir şekilde hükümet işlerini yürütmeye başlamıştır.

Yunanistan Başbakanı Simitis ile Türkiye adına, Türkiye devletinden gizli yazışmalar ve gizli görüşmeler yapmıştır. Türk Cumhuriyeti’nin resmî politikasını dışlayarak Kıbrıs için KKTC’nin haritadan silinmesine yol açacak “Belçika modeli”ni savunmaya başlamıştır. 18 Kasım 2002 günü Yunanistan Başbakanı Simitis ile yaptığı görüşmelere Türkiye Cumhuriyeti Devleti Dışişleri Bakanlığı’nın yetkilileri alınmamıştır. Türkiye’nin Yunanistan Büyükelçisi Yiğit Alpogan, Dışişleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Akın

Alpturan ve Dışışleri Bakanlığı Türkiye-Yunanistan İlişkileri Masası Yetkilisi Baki İlkin kapının dışında bekletilmiş ve görüşme tutanağa kaydedilmemiştir.

Yabancı devletlerden yetkisiz ve sorumsuz kimselerle Türkiye'yi temsil ediyormuş gibi görüşmeler yapmayı ve ilişkilerde bulunmayı ısrarla sürdürerek yabancı devletlerle Türkiye'ye karşı tertipler içine girmiştir. Denктаş'a "masadan kaçma" diyerek düşmanın tarafında saf tuttuğunu göstermiştir.

4) AKP Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın ABD Savunma Bakan Yardımcısı Paul Wolfowitz'e Özel Kurye ile Gönderdiği Mektup

Adalet ve Kalkınma Partisi Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan, Genel Seçimlerden hemen sonra 4 Kasım 2002 tarihinde, ABD Savunma Bakan Yardımcısı Paul Wolfowitz'e özel kurye ile bir mektup göndermiştir. Ekte örneğini sunduğumuz bu mektup, 17 Ocak 2004 günlü *Star* gazetesinde Hayrullah Mahmut'un köşesinde yayımlanmış, fakat bugüne kadar yalanlanmamıştır.

Mektup, içeriğinden de anlaşılabileceği gibi, gizlidir ve "ortak dostlar" olarak tanımlanan kurye kullanılarak ulaştırılmıştır. İlişkinin Türkiye halkının ve yetkililerinin bilgisi dışında yürütülebilmesi için özel cep telefon numarası da verilmektedir.

Mektupta, Türkiye Genelkurmayı, 3 Kasım 2002 seçim sonuçlarından rahatsız olduğu gerekçesiyle, ABD Savunma Bakan Yardımcısı'na şikâyet edilmektedir. ABD Savunma Bakan Yardımcısı'ndan, Türkiye Cumhuriyeti Genelkurmay Başkanı ile kendisi arasında arabuluculuk yapması istenmektedir.

Mektup dikkatle incelendiğinde amir-memur ilişkisini yansıttığı görülmektedir. Mektubu yazan AKP Genel Başkanı, memur konumunu benimsemiştir ve hitap ettiği ABD Savunma Bakan Yardımcısı'nı amiri olarak görmektedir. Muhatabına açıkça sadakat sözü vermektedir.

İşte bu koşullarda, ABD merkezli dış müdahale ile önce Siirt seçimleri iptal ettirilmiş, arkasından da Recep Tayyip Erdoğan'ın yasağı kaldırılarak milletvekili seçtirilmiş, "Başbakanlık" koltuğuna oturtulmuştur.

Seçimlerden en yüksek oyu alarak çıkan bir siyasi parti liderinin, kendi ülkesinin Genelkurmay Başkanı ile görüşebilmesi için yabancı bir ülkenin Savunma Bakan Yardımcısı'nın yardımını istemesi, yabancı bir devleti ve onun yetkililerini, Türkiye'nin iç işlerine müdahaleye çağırmaktır. Türkiye devletinin egemenlik hakkının, dış müdahale ile zayıflamasına fırsat vermektedir.

AKP Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan, kendi ülkesinin Genelkurmay Başkanı ile "mahrem" bir toplantı yapmak istemektedir. Ancak bu toplantı,

kendi ülkesinin halkına ve yöneticilerine gizli, ABD Savunma Bakan Yardımcısı'na aşikârdır. Bunun, ulusal güvenlik ve bağımsızlıkla bağdaştırılması mümkün değildir.

AKP Genel Başkanı, eyleminin bu sonuçlara yol açtığını biliyor olmalıdır ki, mektubunu “*ortak dostlar*” diye nitelendirdiği özel kurye aracılığıyla ve gizlice göndermektedir.

Bu eylem, Türk Ceza Yasası'nın 302. maddesinde düzenlenen “*Devletin birliğini ve bütünlüğünü bozmak*” (devletin bağımsızlığını azaltmak) suçuna karşılık gelmektedir.

Üstelik bu eylem “*Genel Başkan*” sıfatıyla işlenmiştir. 2820 sayılı Siyasi Partiler Yasası'nın 13. maddesine göre Genel Başkan, siyasi partilerin “*merkez organları*”ndandır ve 15. madde uyarınca “*Partiyi temsil yetkisi Genel Başkana aittir*”. Dolayısıyla Recep Tayyip Erdoğan'ın “*Genel Başkan*” sıfatıyla gerçekleştirdiği bu eylem tüm partiyi bağlar.

Recep Tayyip Erdoğan açısından aynı zamanda kişisel suç oluşturan bu eylem, kendisinin halen Başbakanlık koltuğunu işgal etmesi nedeniyle –*ekte bir örneği sunulan Ankara DGM C. Başsavcılığı'nın 10.02.2003 tarih ve Hz. 2004/30, K.2004/11 sayılı kararıyla– “Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 100. maddesi ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 107. maddesine göre, Başbakan hakkında Türkiye Büyük Millet Meclisi üye tam sayısının en az onda birinin vereceği önerge ile soruşturma açılması istenebil(eceği)” ve DGM C. Başsavcılığı'nın “soruşturma yetkisi olmadığı” gerekçesiyle soruşturulamamıştır. Bu nedenle görev, Başsavcılığınıza düşmektedir.*

5) Türkiye'ye Biçilen Misyon: “Yıkılan Arap Hanedanlarının” Boşluğunu Doldurmak

Daha 2001 yılında Recep Tayyip Erdoğan'ın önderlik ettiği partinin “projesi”, Türkiye'nin misyonunu şöyle tanımlamıştır:

“Türkiye Ortadoğu'da emperyal bir güç olmalıdır. ABD Ortadoğu'daki menfaatlerini Arap hanedanlarına dayamıştır ve ülke halkları arasında giderek yükselen demokrasi talepleri karşısında bu hanedanlıklar yıkılabilir. Böyle bir tehlike karşısında ABD için en iyi müttefik ancak Türkiye olabilir.” (Hürriyet ve Cumhuriyet, 31 Temmuz 2001)

6) Diyarbakır'ı Kukla Devletin Merkezi Yapma İhaneti

Tayyip Erdoğan, Türkiye Anayasası'nı ve kanunlarını değil, ABD projelerini uygulamakla görevli olduğunu 15-16 Şubat gecesi Kanal D televizyonu “Teke Tek” programında bir kez daha itiraf etmiştir. “ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi içinde, Diyarbakır, bir yıldız, bir merkez olacak”

demidir.

Tayyip Erdoğan'ın konuşması aynen şöyledir: “Şu anda Amerika'nın da Büyük Ortadoğu Projesi var ya, Genişletilmiş Ortadoğu, yani bu proje içerisinde Diyarbakır bir merkez, bir yıldız olabilir. Bunu başarmamız lazım.”

Tayyip Erdoğan'ın bu sözleri konuşma sabahı yayımlanan gazetelerde de yer almıştır.

Bu konuşmanın ardından Abdullah Öcalan da, Tayyip Erdoğan'ın Ortadoğu Projesi'ndeki bu görevini desteklediğini söylemiştir. Böylece Tayyip Erdoğan ve Abdullah Öcalan, ABD projesinde buluşmuşlardır.

ABD'nin “Büyük Ortadoğu” ya da yeni ismiyle “Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projesi” (GOKAP)'nin içeriği, ABD Dışişleri Bakanı Condolezza Rice tarafından ilan edilmiştir. Bu projede, Moritanya ve Fas'tan Orta Asya'ya kadar Müslüman halkların yaşadığı 24 ülkenin haritalarının ve rejimlerinin değiştirilmesi öngörülüyor.

Herkesin bildiği gibi, ABD'nin “Büyük Ortadoğu Projesi”, İsrail-Kürdistan eksenine üzerine kuruludur. ABD Silahlı Kuvvetler dergisinde yayınlanan haritada, Diyarbakır, sözde Kürdistan, gerçekte İkinci İsrail devleti içinde gösterilmektedir. Haritanın resmî olmadığı yolundaki iddialar da artık yerle bir olmuştur. Çünkü Türkiye'yi parçalanmış gösteren harita, en son İtalya'daki NATO toplantısında yeniden sergilenmiş ve bunun üzerine Türk subayları toplantıyı terk etmiştir.

Tayyip Erdoğan'ın tekrarladığı görev açıklamaları, işlenmekte olan bir suçun itirafıdır. Diyarbakır'ın merkez yapılacağını söylediği ABD'nin GOP projesi içinde ABD Dışişleri Bakanı Condolezza Rice'ın apaçık söylediği gibi, haritası değiştirilmek istenen 24 ülkeden birisi de de Türkiye'dir.

7) Aynı Tezkere ile Hem Yurtdışına Asker Sevk Etmek, Hem de Yabancı Askere Geçiş İzni Vermek Girişimi

Tayyip Erdoğan-Abdullah Gül ikilisi, 2003 yılı içinde ABD yöneticilerinin isteklerine uyararak, Meclis'i açmaza sokmak için, yurtdışına Türk askeri sevk etme izni ile yabancı asker bulundurma iznini aynı tezkere içinde Meclis'e getirme planını uygulamaya çalıştılar. O zaman Meclis, Türk Ordusu'nun MGK kararında belirtildiği gibi, millî menfaatler gereği Kuzey Irak'a asker sevk etmesine evet diyebilmek için, Amerikan askerine de evet demek durumunda bırakılmak istendi.

8) AKP Hükümetinin ABD ile Yaptığı 14 Maddelik Gizli Mutabakat

İşçi Partisi Genel Başkanı Doğu Perinçek, 13 Temmuz 2003 günü düzenlediği basın toplantısında AKP Hükümetinin ABD ile yaptığı gizli

mutabakatı açıklamıştı. Doğu Perinçek bu gizli mutabakatın hazırlanışını ve gelişmeleri şöyle açıklıyordu: “Uzun süredir Türkiye’ye dayatılan mutabakat, ABD Dışışleri Bakanı Powell ile Abdullah Gül arasındaki görüşmelerde iki sayfalık ve dokuz maddelik bir metin halinde kabul edilmiştir. Abdullah Gül, bu gizli anlaşmayı Sedat Sertoğlu’na itiraf etmiştir (bkz. Vatan, 24 Mayıs 2003). Dışışleri Bakanı Müsteşarı Uğur Ziyal’ın 15-19 Haziran 2003 tarihleri arasında Washington temasları ‘Gizli Mutabakat’ zemininde yürütülmüştür. Ziyal’ın temaslarından sonra Dışışleri Bakanlığı’nda yapılan özel toplantıda verdiği bilgiler de ‘Gizli Mutabakat’ ile aynı yöndedir. ‘Gizli Mutabakat’, en son geçen hafta (yani, 2003 Haziran ayı sonunda) AKP Hükümeti ile ABD üst düzey yetkilileri arasında yapılan gizli görüşmelerde sonuca bağlanmıştır.”

Açıklanan bu 14 maddelik “Gizli Mutabakat” özetle şöyledir:

Türk askeri Irak’ın kuzeyinden dört ay içinde çekilecek. Sınır harekâtlarına son verilecek. PKK/KADEK’e karşı Türkiye içinde yapılacak askerî harekâtlar için, ABD askerî makamlarına haber ve bilgi verilecek, izin alınacak. Aksi halde Türkiye’ye ambargo ve askerî yaptırım uygulanabilecek. ABD’nin İran ve Ortadoğu harekâtlarına aktif destek verilecek. Türk Ordusu’nun asker ve silah gücü indirilecek. Irak’ın kuzeyinde ilan edilecek Kukla Devlet, Türkiye tarafından resmen tanınacak. PKK/KADEK yasallaştırılacak ve elemanlarına geniş kapsamlı af çıkarılacak. Türkiye’de belediyelerin özerkleştirilmesinden sonra dört yıl içinde aşamalı olarak federasyona geçilecek. Kıbrıs’ta, Denктаş “Arafat modeli” uygulanarak devredışı bırakılacak ve Annan Planı küçük değişikliklerle uygulanacak. Ege kıta sahanlığı konusunda Türkiye, Yunan doktrinine daha esnek davranacak, Türk jetlerinin uçuş alanı daraltılacak. Ermenistan’a yönelik kısıtlamalar kaldırılacak. Kuzey Irak’taki Kürdistan sınırları içinde, özellikle Kerkük, Süleymaniye ve Musul’da yaşayan Türkmenler, ABD tarafından güvenli biçimde Bağdat’a ve Irak’ın diğer bölgelerine taşınacak, onlara taşındıkları yerlerde iş olanakları sağlanacak.

Bu “Gizli Mutabakat”ın ilk adımının, ABD Dışışleri Bakanı Colin Powell 2 Nisan 2003 tarihinde Türkiye’ye geldiğinde, Abdullah Gül ile yaptığı özel görüşmede hazırlanan 9 maddelik bir planla atıldığı anlaşılmaktadır. Abdullah Gül, Powell’la yaptığı bu görüşmenin perde arkasını, görüşmeden yaklaşık bir ay sonra Vatan gazetesi yazarı Sedat Sertoğlu’na anlatmıştır. 24 Mayıs 2003 tarihli Vatan gazetesinde de aktarıldığı gibi Abdullah Gül, Sedat Sertoğlu’na şunları söylemiştir: “Ben bu gezileri yapmadan önce, şimdi senin oturduğun koltukta (eliyle koltuğa vurarak) ABD Dışışleri Bakanı Powell oturuyordu. Onunla 2 sayfalık 9 maddelik bir plan üzerinde anlaştık. Ama ben her yaptığımı kalkıp açıklayamam ki. Powell, Suriye’ye giderken de benimle konuştu. Gizli olan bir sürü gelişme var.”

Aslında, gerek ülkemizde ve gerekse bölgemizde daha sonra yaşanan

gelişmeler de dikkatle incelendiğinde –Abdullah Gül tarafından da zımnen itiraf edilen– bu plan ve mutabakatın, adım adım uygulanmakta olduğunu saptamak mümkündür.

Bireysel olarak, Türk Ceza Yasası’nın, “*Devletin Güvenliğine Karşı Suçlar*” bölümünde düzenlenen 302, 304 ve 309. maddelerinde yazılı suçları oluşturan ve ağır cezaları gerektiren bu eylemin, örgütsel anlamda da parti kapatma nedeni olacağı açıktır.

9) Amir-Memur İlişkisi

ABD Savunma Bakanı Rumsfeld, 2003 yılı Temmuz ayında Tayyip Erdoğan’a yazdığı mektupta, Türk Ordusu’na karşı yaptıkları silahlı harekâtın sebebini açıkça ortaya koymuştur:

“Bizim askerî güçlerimizin çabuk hareket etmelerinin sebebi, bir suikast tehdidi ve koalisyona karşı eylemlerin bölgeyi hızla istikrarsızlaştıracak sonuçlar doğurabileceği idi. Ayrıca gözaltına alınan üniformasız personel ile birlikte hiç beklenmedik bir şekilde çok sayıda silah, patlayıcı madde, detantör ve zamanlama cihazı ele geçirilmesi, var olan kuşkularımızı daha da artırdı. (...) Türk hükümetinin Kuzey Irak’taki koalisyon faaliyetine karşı zararlı bir harekete yetki vermeyeceğini ve bu hareketleri desteklemeyeceğini biliyoruz.” (*Hürriyet*, 18 Temmuz 2003.)

Türk Silahlı Kuvvetleri’nin, Kuzey Irak’ta ABD’nin başında bulunduğu “Koalisyon”a karşı silahlı eylemler yaptığını; Türk Ordusu’nun bu eylemlerinin, Irak’taki gerilla mücadelesini güçlendirdiğini ve ABD’nin istikrar kurmasına zarar verdiğini; Tayyip Erdoğan hükümetinin, Türk Silahlı Kuvvetleri’nin değil, ABD Ordusu’nun yanında yer alması gerektiği belirtilen bu mektuba muhatap olmayı kabul eden ve bu mektubu Rumsfeld’e iade etmeyen Tayyip Erdoğan, ABD’nin memuru konumunu kabul etmiş olmaktadır.

10) İsrail’in İsteği ile Urfa’da Yapımına Başlanan Yahudileştirme Projesi

2004 yılı yazında basına da yansıdığı gibi, Şanlıurfa’nın göbeğine 186 bin metrekarelik alanda küçük bir “İsrail” kurma girişimine başlanmıştır. “Dinler ve Kültürler Parkı” adı verilen merkezde, bir sinagog ve bir de kilisenin yer alacağı, misyonerlik merkezi gibi çalışacak bu parkın yapımına, içinde sinagog olması şartıyla İsrail’in 20 milyon dolar vereceği açıklanmıştır.

Tepkiler üzerine AKP iktidarının rafa kaldırmak zorunda kaldığı Yahudi Urfa Projesi, Erdoğan’ın son İsrail gezisinden sonra yeniden uygulamaya konulmuştur. Yahudi Parkı’nın temeli 14 Mayıs 2005 günü, bizzat Tayyip Erdoğan tarafından atılmıştır. Tayyip Erdoğan’ın İsrail’e yaptığı gezide İsrail

hükümetine bu projenin uygulanması konusunda söz verdiği anlaşılmaktadır.

11) Türkmen Direnişçilerinin Adlarının ABD'ye Bildirilmesi

Yine basına yansıyan bilgilere göre Tayyip Erdoğan-Abdullah Gül ikilisinin Tel Afer harekâtında, ABD işgal ordusuyla birlikte çalıştığı anlaşılmaktadır. 2004 yılında, Tel Afer'de operasyona devam eden ABD Ordusu'na karşı topraklarını savunan 2 400 Türkmen'in adı Tayyip Erdoğan yönetimi tarafından Amerikalı yetkililere verilmiştir.

12) Tayyip Erdoğan'ın PKK'yi Masaya Çağılması ve “Suç İçin Anlaşma Girişimi”

PKK'nin terör eylemlerinin artması üzerine 2006 yılı Nisan ayı içinde ABD'nin Ankara'daki Büyükelçisi Rosswilson'un “ tarafları sükûnete davet ediyoruz” sözlerinden hemen sonra bu davete uyan Tayyip Erdoğan “silahı bırak masaya gel” diyerek PKK'ye çağrı yapmıştır.

Recep Tayyip Erdoğan, 6 Nisan 2006 günü, PKK'ye seslenerek; *“Eğer legal bir yaşamın içindeyseniz, demokratik bir yaşam sürdürmek istiyorsanız, zaten kaçmaya, göçmeye gerek yok. Elde silah dolaşmaya gerek yok. Silahsız bir şekilde, gelirsın masada her şeyi konuşuruz”* demiştir.

Her ne kadar bu sözler, daha sonra gelen tepkiler üzerine, Başbakanlık Sözcüsü Akif Beki tarafından tevil edilmeye, muhatabın PKK değil, DTP olduğu şeklinde açıklanmaya çalışılsa da, Erdoğan'ın bu sözlerinin PKK'ye çağrı niteliğinde olduğu ve PKK'ye *“silahı bırak, oturalım konuşalım”* mesajını içerdiği açıktır. Kamuoyunda da böyle anlaşılmıştır.

Nitekim, DTP yöneticileri de çağrının muhatabının kendileri değil PKK olduğunu söylemişlerdir. DTP Eşbaşkan Yardımcısı Sırrı Sakık, Erdoğan'ın sözlerini şöyle değerlendirerek desteklemiştir: *“Biz elimizde silah olmadığı için parti olarak bu sözleri hiç üzerimize almayız. Bu sözlerin muhatabı biz değiliz. Bu sözlerin muhatabı elinde silah olan güçlerdir. Bu çağrının muhatabı PKK'dir. Silah bırakma çağrısı, PKK'yi silahsızlandırmak ve siyasi ortama katmak, önemli ve ciddi bir adımdır. Bu ciddi adımı Başbakan atarsa hepimiz ona destek oluruz. Bu sorunu kim çözerse çözsün, bu Türkiye'ye yapılacak en büyük iyilik olacaktır.”*

PKK'nin, 5237 sayılı TCK'nun 302. maddesini ihlal eden bir örgüt olduğu ve *“Devletin bağımsızlığını zayıflatmaya”, “birliğini bozmaya”, “Devletin egemenliği altında bulunan topraklardan bir kısmını devlet idaresinden ayırmaya”* yönelik eylemli bir kalkışma içinde bulunduğu sabittir. Amacı bu olan bir örgütle –silahı bırakmış olsa dahi– *“masaya oturmak”*, onun belirgin

olan bu amacını “müzakere etmek”, “suç için anlaşmak”tır.

TCK’nun “Suç İçin Anlaşma” başlığını taşıyan 316. maddesinde ise “(Bu suçlardan herhangi birini elverişli vasıtalarla işlemek üzere iki veya daha fazla kişi, maddi olgularla belirlenen biçimde anlaşılırsa, suçların ağırlık derecesine göre... hapis cezası verilir” denilmektedir.

R. Tayyip Erdoğan’ın PKK’ye “silahsız bir şekilde, gelirsin masada her şeyi konuşuruz” diyerek Başbakan sıfatıyla “müzakere” çağrısında bulunması, onun “Devletin bağımsızlığını zayıflatma”, “birliğini bozma”, “Devletin egemenliği altında bulunan topraklardan bir kısmını devlet idaresinden ayırma” amacıyla uzlaşmak, yasanın deyişiyle “suç için anlaşmak” girişiminde bulunmaktır.

Bu çağrıyı yapan Başbakan’dır. Hükümet adına konuşmaktadır; Parlamentoda büyük çoğunluğa sahip bulunan iktidar partisinin Genel Başkanıdır, partisi adına konuşmaktadır. Dolayısıyla, yapılan açıklamanın gösterdiği gibi, “maddi olgular”la da ortaya çıkan bu suçun işlenmesi için “elverişli vasıtalar”a sahiptirler.

13) Türkiye’nin Sınırlarının Değiştirilmesi Taahhüdünü İçeren AB Müzakere Çerçeve Belgesi’ne Onay Verilmesi

2005 yılı Ekim ayında açıklanan AB Müzekere Çerçeve Belgesi, Hükümetten geçirilmeden, Meclis’e sorulmadan ve Cumhurbaşkanı’nın onayı alınmadan Tayyip Erdoğan ve Abdullah Gül tarafından kabul edilmiştir. Bu belge ile taahhüt altına girilen yükümlülükler ana başlıklarıyla şunlardır:

- Türkiye’nin AB üyeliği yükümlülüklerine uymayan bütün uluslararası antlaşmaların, bu arada Lozan’ın sona erdirilmesi.
- Türkiye’nin anlaşmazlık konusu olan bütün sınırlarının (Ermenistan, Kuzey Irak ve Ege sınırları) Uluslararası Adalet Divanı’nda yeniden çizilmesi.
- Ek Protokol’ün uygulanarak Kıbrıs Rum kesiminin tanınması, Kıbrıs Rum kesimi ile ekonomik ilişkilerin geliştirilip, KKTC ekonomisinin boğulması ve KKTC’nin ortadan kaldırılması.
- 2004 Ekimi’ndeki AB İlerleme Raporu’nda belirlenen sözde Kürt ve Alevi azınlıkların kabulü ve haklarının genişletilmesi.
- Türkiye’nin uluslararası örgütler ve üçüncü ülkelerle ilişkilerinin AB güdümüne teslimi.
- “Sivil toplumlar arası diyalogun geliştirilmesi” yaftası altında, Türkiye halkının casus örgütlerine ve yıkıcı faaliyete teslim edilmesi.
- Özelleştirme, yabancı paranın giriş çıkışının serbestleştirilmesi, gümrüklerin kaldırılması, tarıma desteklerin kaldırılması, devletin küçültülmesi yönündeki serbest piyasa uygulamalarının tamamlanması,

böylece millî ekonominin bütünüyle tasfiyesi.

- Kamu yönetimi ve yargının AB dayatmalarına göre düzenlenmesi yönündeki reformların tamamlanması, Türkiye'nin etnik grup, mezhep ve cemaatler temelinde beyliklere bölünmesi ve millî devletin tasfiyesi.

- İsrail gibi ülkelerin nükleer güç sahibi olduğu bölgede, Türkiye'nin nükleer araştırma vb. çalışmalarının durdurulması.

- AB'nin Türkiye hakkındaki gelmiş geçmiş bütün düzenleme, karar ve hatta beyanlarının yerine getirilmesi, egemenliğin AB makamlarına devri. Buna bağlı olarak Ermeni soykırımı suçunun kabulü, Fener Patriği'nin evrenselleştirilmesi vb.

14) “40 Yıllık Çözumsuzluk Politikasını Terk Ediyoruz” Söylemiyle Ulusal Kıbrıs Davasından Vazgeçilmesi

Hükümet, 29 Temmuz 2005 günü Türkiye tarihinin en büyük suçlarından birini işlemiştir; kısaca “Ankara Anlaşması” diye anılan 12 Eylül 1963 tarihli “Türkiye ile Avrupa Ekonomik Topluluğu Arasında Ortaklık Yaratıcı Anlaşma”ya Ek Protokol’ü imzalamıştır. Bu Ek Protokol’e göre, Kıbrıs Rum Yönetimi, Ankara Anlaşması’na dahil edilmiştir. Böylece, Güney Kıbrıs’ı ortak ve taraf kabul etmiş, örtülü olarak tanımıştır.

Bu anlaşmayla; Türkiye ve Kıbrıs Rum Yönetimi arasında “ticari ve ekonomik ilişkiler sürekli ve dengeli olarak güçlendirilecektir” taahhüdünde bulunuluyordu.

O zaman da açıkladığımız gibi, Tayyip Erdoğan iktidarı, Güney Kıbrıs’la gümrükleri kaldırarak, KKTC ekonomisini Rum kesimiyle bütünleşmeye zorlayan bir süreci başlatmış oluyordu. Yaptıkları iş, KKTC’yi boğmaktır. Ek Protokol, Türkiye’yi çökertme, Türk Ordusu’nu Kıbrıs’tan çıkarma, KKTC’yi tasfiye etme, Kıbrıs’ı ABD’nin batmayan uçak gemisi haline getirerek Ortadoğu’nun başına bela etme planında çok önemli bir adım olmuştur.

Siyasal iktidar, Ek Protokol’e attığı bu imza ile Kıbrıs konusunda bütün kozları Rum Yönetiminin ve Batılıların eline vermiştir. Kıbrıs’ın bütünüyle ilgili ekonomik, siyasi, kültürel ve sportif alanlarda, KKTC’nin Türkiye tarafından da yok sayılmasını talep etme ve sağlama hakkını elde etmişlerdir.

İşte, şimdi AKP iktidarının bazı limanlar ve havaalanlarının Kıbrıs Rum kesimine açılmasına yönelik beyan ve girişimleri bu ihanet çizgisinin sonucu ve son halkasıdır.

AB kapısına bağlanan Türkiye’de siyasal iktidarlar, milletlerarası anlaşmalarla kazanılmış hak ve güvenceleri dahi savunamamışlardır. Bağımsız-bağılantısız Kıbrıs devletinin kurulmasına ilişkin 1960’ta bağitlanan Londra, Zürih ve Garanti Anlaşmalarına göre; Kıbrıs’ın Türkiye ve Yunanistan’ın eşzamanlı olarak birlikte üye olmadıkları milletlerarası bir topluluğa katılması engellendiği halde, Rum Yönetiminin tüm Kıbrıs’ı

temsilen Türkiye'nin üye olmadığı AB'ye alınmasına karşı çıkamamış, bu anlaşma ihlali önlenememiştir.

Geldiğimiz noktada, bırakınız milletlerarası anlaşmalarla güvence altına alınmış millî çıkarlarımızın korunmasını, AB oyununun sürdürülebilmesi için her gün yeni tavizler verilmektedir.

AKP iktidarının, anayasal kurumları hiçe sayarak imzaladığı *Ek Protokol'ü –TSK'nin dahi televizyonlardan öğrendiği şekilde–* uygulamaya başlaması ve bu bağlamda bazı limanlar ve havaalanlarını Kıbrıs Rum kesimine açma girişimi Anayasa'ya aykırıdır.

Anayasa'nın 90. maddesine göre; *“Türkiye Cumhuriyeti adına yabancı devletlerle ve milletlerarası kuruluşlarla yapılacak anlaşmaların onaylanması, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin onaylamayı bir kanunla uygun bulmasına bağlıdır”*. Bu tür anlaşmalar, TBMM'ce onaylanıp Resmî Gazete'de yayımlanmadan yürürlüğe konulamaz.

Dolayısıyla, bazı limanlar ve havaalanlarının Rum kesimine açılarak, TBMM'nin onayına sunulmamış *Ek Protokol'ün* uygulanması girişimi, Anayasa'yı ihlal suçudur. Bu suçu işleyenlerin Yüce Divan'da yargılanması gerekir.

15) Özelleştirmeler Yoluyla Kamunun Zarara Uğratılması ve Konuda Verilen Yargı Kararlarının Hiç Sayılması

Kendisinin Türkiye'yi pazarlamakla görevli olduğunu söyleyen AKP Genel Başkanı R. Tayyip Erdoğan ve başında bulunduğu hükümet, özelleştirmeler yoluyla kamuyu büyük zararlara uğratmışlardır.

Siyasal iktidar, yargı kararlarını hiçe sayarak “özelleştirme” adı altında, kamu kurumlarındaki yağmayı sürdürürken bu konuda verilen yargı kararlarına da uymamaktadır. Hatta, yargı kararlarına uyulmamasına yönelik “prensip kararları” dahi alabilmektedir. Bu kapsamda yürütmenin durdurulması ya da işlemin iptaline yönelik yüzlerce yargı kararına uyulmamıştır.

Örneğin:

4283 sayılı yasa ile özel şirketlere “yap-işlet modeli”yle mülkiyetleri kendilerine ait olmak üzere termik santral kurma ve işletme izni verilebileceği öngörülmüştür.

Bu kapsamda, İzmir Elektrik Üretim Şirketi'ne, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nca tesis kurma ve işletme izni verilmiş, TEAŞ ile anılan özel şirket arasında İzmir bölgesinde doğalgaza dayalı termik santral kurma ve işletme konusunda sözleşme imzalanmıştır.

Söz konusu özel şirket, bu sözleşmeye dayanarak, İzmir Doğalgaz Kombine

Çevrim Santralı'nı kendi adına işletmeye başlamıştır.

Bu sözleşmenin iptali istemiyle, KİGEM tarafından, Başbakanlık ve Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı aleyhine açılan davada, Danıştay 13. Dairesi'nin 10.06.2005 tarih ve E.2005/5304 sayılı kararıyla sözleşmenin yürütülmesinin durdurulmasına karar verilmiştir.

Buna rağmen, Danıştay'ın yürütmeyi durdurma kararına uyulmamış, bu özel şirketin İzmir Doğal Gaz Kombine Çevrim Santralı'nı işletmesinin devamı yolunda 22.08.2005 tarih ve P.2005/1 sayılı "Bakanlar Kurulu Prensip Kararı" alınmıştır.

Bakanlar Kurulu'nun, Danıştay'ın yürütmeyi durdurma kararına uymamaya yönelik bu "prensip kararı"nı inceleyen Danıştay 13. Dairesi, 30.05.2006 tarih ve E.2006/975 sayılı yürütmenin durdurulması kararında aynen şunları söylüyor:

"Anayasa'nın 2. maddesinde 'Cumhuriyet'in nitelikleri' arasında sayılan hukuk devleti, vatandaşların hukukî güvenlik içinde bulundukları, idarenin eylem ve işlemlerinin hukuk kurallarına bağlı olduğu bir sistemi ifade etmektedir. Anayasa Mahkemesi de, hukuk devletini 'İnsan haklarına saygılı ve bu hakları koruyucu adil bir hukuk düzeni kuran ve bunu devam ettirmekle kendisini yükümlü sayan, bütün eylem ve işlemleri yargı denetimine bağlı olan devlet' biçiminde tanımlanmıştır. Hukuk devleti ilkesinin bir gereği olarak yine Anayasa'nın 138. maddesinin son fıkrasında yer alan, 'Yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır; bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez' hükmü ile yargı kararlarının idarece yerine getirme zorunluluğu açık olarak vurgulanmıştır.

"Anayasa'daki bu konuya ilişkin düzenlemeye koştur kurallar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 'Kararların sonuçları' başlık 28. maddesinin 1. fıkrasında yer almıştır. Buna göre: 'Danıştay, bölge idare mahkemeleri, idare ve vergi mahkemelerinin esasa ve yürütmenin durdurulmasına ilişkin kararlarının icaplarına göre idare, gecikmeksizin işlem tesis etmeye veya eylemde bulunmaya mecburdur. Bu süre, hiçbir şekilde kararın idareye tebliğinden başlayarak otuz günü geçemez'. Aynı maddenin 3. ve 4. fıkraları uyarınca, mahkeme kararlarına göre işlem tesis edilmeyen veya eylemde bulunulmayan hallerde idare aleyhine Danıştay veya ilgili mahkemede maddi ve manevi tazminat davası; mahkeme kararlarının otuz gün içinde kamu görevlilerince kasten yerine getirilmemesi halinde ise ilgili idare aleyhine ve kararı yerine getirmeyen kamu görevlisi aleyhine de tazminat davası açılabilir.

"Bu bağlamda, hukuk düzenimizde Danıştay, bölge idare, idare ve vergi mahkemelerinin kararlarının gereğinin idarece geciktirilmeksizin yerine getirilmesi kaçınılmaz bir zorunluluktur.

"Bu durumda, yargı kararının gereğine göre işlem tesis edilmesi gerekirken,

yargı kararının uygulanamaz hale getirilmesine yönelik olarak İzmir Doğal Gaz Kombine Çevrim Santrali'nin üretim faaliyetinin devamı yolunda karar alınmasında hukuka uyarlık görülmemiştir.”

“Yürütmenin durdurulması”, bu kararın verildiği tarihteki durumun korunması değil, davaya konu işlemler tesis edilmeden önceki duruma dönülmesi ve dava sonucunun bu durumda beklenmesi demektir.

Hal böyle iken, Hükümet yargı kararlarına uymama tutumunu ısrarla sürdürmektedir. Son olarak, yine Danıştay 13. Dairesi'nce verilen, 29.05.2006 tarih ve E.2005/ 7873, E.2005/7977 sayılı kararlarla kamuya ait Seydişehir Alüminyum Fabrikası ile bu kuruluşun işletme hakkına sahip bulunduğu Oymapınar Hidroelektrik Santrali'nin özelleştirme kapsamında CE-KA Holding'e satılmasına ilişkin karar ve işlemin yürütülmesinin durdurulması kararlarına da uyulmamaktadır.

Oysa, yukarıda aktarmaya çalıştığımız Danıştay kararında da açıkça belirtildiği gibi;

- Anayasa'nın 138. maddesine göre, mahkeme kararlarına uymak anayasal bir görevdir.

- Bu görevin ihmalı suçtur. 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 257. maddesine göre “görevi kötüye kullanmak” suçunu oluşturur.

- Söz konusu kamu kuruluşları bugün işgal altındadır ve bu işgal sürdükçe kamu, zarara uğratılmaktadır.

Hükümet, diğer yargı kararları gibi bu Danıştay kararlarına da uymak, yürütmesinin durdurulmasına karar verilen idari işlemlerle özel kuruluşlara devredilmiş bulunan kamu kuruluşlarındaki işgale son vererek bu kuruluşların kamuya iadesini, kamu zararının önlenmesini, bugüne değin uğranılmış kamu zararlarının geri alınmasını sağlamakla yükümlüdür.

Bu Danıştay kararlarına uymamak, geçtiğimiz aylarda Danıştay'a yapılan silahlı saldırıdan daha ağır ve daha yaralayıcı olup, her geçen gün kamu zararının büyümesine yol açmaktadır.

16) AKP Genel Başkanı ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ile AKP Hükümetinde Görevli Bakanların Tarikatlarla İlişkileri

3 Kasım 2002 seçimlerinden sonra kurulan 58. AKP Hükümetinin bakanlarına *Aydınlık* dergisi tarafından şu sorular yöneltildi:

- *Nakşibendî-Nur tarikatına ne zaman girdiniz?*
- *Bu tarikat içindeki sorumluluklarınız ve yükümlülükleriniz nelerdir?*
- *Mensubu bulunduğunuz tarikatın topluma yararları nelerdir?*

Başbakan ve bakanlardan hiçbiri bu soruları yanıtlamadılar. Bunun üzerine *Aydınlık* dergisi, yaptığı araştırma sonuçlarını 24 Kasım 2002 tarihli sayısında yayımladı. Bu araştırmada:

O tarihte fiili başbakan konumunda bulunan AKP Genel Başkanı Recep

Tayyip Erdoğan'ın, Nakşibendî tarikatının İskender Paşa Dergâhı'ndan olduğu belirtildi ve AKP Hükümeti bakanlarının tarikatlarla ilişkileri tek tek açıklandı.

Daha sonra bunlardan yalnızca, halen Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı olan Abdullah Gül, Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül ile İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu itirazda bulunarak tarikat ilişkilerini reddettiler. Diğerlerinin açıklanan belge ve bilgiler ışığında ortaya çıkan tarikat ilişkilerine bir itirazları olmadı.

Ekte sunulan bu araştırmada AKP ileri gelenlerinin bu tarikat ilişkileri ile ilgili bilgiler detaylarıyla açıklanmaktadır. Bugüne değin bu açıklamaların hiçbirisi yalanlanmadığı gibi, ortaya çıkan diğer olgular da bu tarikat ilişkilerini doğrulayıcı yönde olmuştur.

Nitekim 15 Mart 2004 günü Nevşehir'de Rufai Şeyhi'nin cenazesi Cumhuriyet yıkıcısı bir gösteriye dönüştürülürken, bu eylemde de yine başrolü AKP oynadı. AKP, Nevşehir milletvekilleri Rıdvan Köybaşı ve Osman Seyfi'nin de katıldığı kavuklu-sarıklı tarikat töreninin ön safındaydı.

29 Aralık 2003 günü Fatih Camisi avlusunda Nakşibendi Şeyhi'nin cenazesinde de benzer manzaraları görmüştük.

Bilindiği gibi tekkeler, zaviyeler, tarikatlar Cumhuriyetin Devrim Kanunları'yla tasfiye edilmiştir. Tekke ve zaviyeler, 2 Eylül 1925 tarih ve 2413 sayılı *"Takâya ve Zekaya Hakkındaki Kararname"* başlığını taşıyan Hükümet Kararnamesi'yle kapatılmışlardır. Hükümetin bu kararnameyi kabul ettiği toplantıya Mustafa Kemal Atatürk başkanlık etmiştir. Kararnamenin 4. maddesinde, kapatılan tarikatların binalarından *"okul olarak kullanılmaya elverişli olanların okul yapılması"* öngörülüyordu.

Hükümet Kararnamesi'nden üç ay sonra, 13 Aralık 1925 günü Tekke, Zaviye ve Türbelerin Kapatılması Hakkındaki Kanun yürürlüğe girdi. Kanun, Kararname'yle hemen hemen aynı hükümleri içeriyordu. Kanunun gerekçesinde, tekke ve zaviyelerin *"Ortaçağa ait hadise ve kurumlar"* olduğu saptanarak, *"asri ve medeni muhitlerin hiçbirinde bu kurumlara tahammül edilemediği"* belirtilmekteydi.

Adliye Encümeni'nin bu kanuna ilişkin 26 Temmuz 1341 (1925) tarihli mazbatasında ise şöyle denilmektedir: *"Medeni hayatın bütün icaplarına emeğini vermeyi hayat şiarı kabul etmiş olan Türk milletinin emek adımları ve sürekli çalışması önünde, bu köhne kurumların ne büyük engeller, ne kadar korkunç uçurumlar oluşturduğu tarihten birçok emsaliyle ve son isyan vakasıyla (Şeyh Sait İsyanı kastediliyor) doğrulanmış olduğunda, teklife saik olan sebepler encümenimizce de uygun görülmüştür."*

İşte bugün Türkiye, tekrar aynı yere getirilmek istenmektedir.

Cumhuriyet'in tasfiye ettiği bu tarikatlar, şimdi dışarıdan güdümlü bir operasyonla oluşturulan AKP iktidarı eliyle Cumhuriyet'in tepesine oturtulmuş bulunuyor.

17) AKP Niğde-Ulukışla Örgütünün Propaganda Minibüsü Üzerine “İktidarla El Ele, 84 Yıllık Karanlığa Son” Yazılarak Sürdürülen Cumhuriyet Karşıtı Propaganda ve Samandağ'da AKP Seçim Otobüsünden Atatürk Posterinin Yere Atılıp Parçalanması Olayı

12 Mart 2003 tarihli gazete haberlerine göre, AKP'nin Niğde-Ulukışla örgütünün propaganda minibüsünün üzerine “*İktidarla El Ele, 84 Yıllık Karanlığa Son*” yazılmıştır. AKP örgütü, bu minibüsle propaganda çalışması yapmıştır. Bu konuda –ekteki iddianameden de anlaşılacağı gibi– AKP'nin yerel yöneticilerinin cezalandırılması istemiyle kamu davası açılmış bulunmaktadır

Büyük önder Atatürk'ün de vurguladığı gibi, Türkiye Cumhuriyeti fiilen 23 Nisan 1920 günü, yani bundan tam 84 yıl önce kurulmuştur. AKP, bu propagandası ile Cumhuriyet dönemini “*karanlık*” bir dönem olarak nitelendirmekte ve 84 yıllık Cumhuriyet'i yıkma programını açıklamaktadır.

Söz konusu eylem münferit bir olay değildir. Nitekim aynı gün, yani 12 Mart 2003 tarihinde Hatay'ın Samandağ ilçesinde AKP seçim otobüsünden camlı-çerçevele Atatürk posterini fırlatılıp yere atılarak parçalanmıştır. Ekte belgelerini sunduğumuz bu olay hakkında Samandağ C. Başsavcılığı'nca Hz.2004/396 sayı ile soruşturma açılmış bulunmaktadır.

18) AKP Isparta Milletvekili Recep Özel'in, Isparta'da AKP İl Genel Meclisi Üyeleri ile Birlikte Köy Ziyaretinde Yaptığı “80 Yıllık Pisliği Temizliyoruz” Şeklindeki Açıklama

Basında yer alan haberlere göre, AKP Isparta Milletvekili Recep Özel, yaptığı konuşmada “*80 yıllık pisliği temizliyoruz*” diyerek doğrudan Cumhuriyet'i hedef aldıklarını açıklamıştır.

Anayasa'nın “Başlangıç” bölümünde; “*Millet iradesinin mutlak üstünlüğü, egemenliğin kayıtsız şartsız Türk Milletine ait olduğu ve bunu millet adına kullanmaya yetkili kılınan hiçbir kişi ve kuruluşun, bu Anayasa'da gösterilen hürriyetçi demokrasi ve bunun icaplarıyla belirlenmiş hukuk düzeni dışına çıkamayacağı*” belirtilmiştir. Anayasa'nın 1. maddesinde “*Türkiye Devleti bir Cumhuriyettir*” denilmiş ve 2. maddesiyle “*Türkiye Cumhuriyeti(nin)... Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti*” olduğu vurgulanmıştır. 4.

maddeye göre de, yönetim şekli ve Cumhuriyet'in nitelikleri ile ilgili hükümler değiştirilemez ve bunların değiştirilmesi teklif dahi edilemez.

İşte AKP, bu temel ilkelere dayalı 80 yıllık Cumhuriyet'i, "*karanlık*" dönem, Cumhuriyet'in temel değerlerini "*pislik*" olarak kabul edip, bu Cumhuriyet'i "*iktidarla el ele*" yıkacağını, buna "*son*" vereceğini pervasızca ilan etmektedir.

Tek başına bu olgu dahi göstermektedir ki, AKP, Cumhuriyet yıkıcısı faaliyetlerin mihrakı haline gelmiştir.

Bu amaçla bir siyasal parti kurulması, bu yolda propaganda yapılması Anayasal açıdan mümkün değildir. Bir siyasi partinin böyle bir programı olamaz. Bu durum kapatma nedenidir.

19) Tayyip Erdoğan Desteğinde Saidi Nursi Sempozyumu

2004 yılı Ekim ayı başında İstanbul'da üç gün boyunca Cumhuriyet karşıtı gövde gösterisi yapılmıştır. ABD'nin "Dinlerarası Diyalog" programıyla uyumlu olarak düzenlenen, Vatikan'ın İstanbul Temsilcisi'nin de katıldığı Nurcuların "7. Uluslararası Bediüzzaman Sempozyumu", Başbakan koltuğunda oturan Tayyip Erdoğan, Başbakan Yardımcısı Abdüllatif Şener, Devlet Bakanı Ali Babacan, Adalet Bakanı Cemil Çiçek, Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, Enerji Bakanı Hilmi Güler ve Tarım Bakanı Sami Güçlü'nün destek mesajlarıyla başlamıştır. Toplantının başında, "Parlamento adına" kürsüye çağrılan AKP Çorum Milletvekili Yüksel Kavuşçu da bir konuşma yapmıştır. Böylece TBMM de, kurum olarak tarikat toplantısını destekler konuma sokulmuştur.

25 Aralık 1925 tarihli Tekke ve Zaviyeleri Kaldıran Kanun; ağa, bey, paşa gibi unvanları toplumsal temelleriyle ortadan kaldıran kanun; Halifeliği Kaldıran Kanun ve Tevhidi Tedrisat Kanunu, Ortaçağ ilişki ve kurumlarına son veren bu kanunlar, bugün hukuken yürürlüktedir.

Recep Tayyip Erdoğan'ın desteğinde gerçekleştirilen bu Cumhuriyet karşıtı eylem, anılan yasalara açıkça ters düşmektedir.

20) Başbakanlık Müsteşarı Ömer Dinçer'in "21. Yüzyıla Girerken Dünya ve Türkiye Gündeminde İslam" Konulu Sempozyumda Yaptığı Konuşma

Belirtilen bu "Gizli Mutabakat"ın 10 ve 11. maddelerinde yer alan, "*belediyelere özerklik*" ve "*aşamalı olarak federasyona geçiş*" taahhütleri, Başbakanlık Müsteşarı Ömer Dinçer tarafından hazırlandığı açıklanan "*Kamu Yönetimi Temel Kanunu*" ve "*Yerel Yönetimler Kanunu*" girişimleri ile yerine getirilmeye çalışılmaktadır.

Bugün de aynı görüşleri savunduğunu açıkça ifade eden Başbakanlık Müsteşarı Ömer Dinçer'in, 19-21 Mayıs 1995 tarihinde Sivas'ta düzenlenen

“21. Yüzyıla Girerken Dünya ve Türkiye Gündeminde İslam” konulu sempozyumda yaptığı konuşma, *Bilgi ve Hikmet Dergisi*’nin Güz-1995 tarihli 12. sayısında yayımlanmıştır.

Bu yazıda/konuşmada; İslamın bir “*hayat tarzı*” ve hayatın (*siyasi, sosyal, kültürel, iktisadi...*) tüm yönlerini kapsayan bir “*sistem*” olduğu vurgulandıktan sonra, “*bürokratik devlet*” ve “*modern devlet*” olarak nitelenen Cumhuriyet’in, çağdaşlaşma çabaları eleştirilmiş ve şöyle denilmiştir:

“O dönemden bugüne kadar geçen süreç içerisinde gerçekte İslama yönelik olarak modern devletin bizlere birtakım dayatmaları da olmuştur. Şeriata karşı olmak ama Müslüman kalmak bunun en önemli boyutlarından bir tanesidir. Bu arada ifade edilen şey, gerçekte İslamın kültürel bir hareket olduğunun vurgulanması ve ondan ibaret kalması şeklindedir. Eğer siz karar verme hakkını talep etmeyecekseniz yaşama hakkına sahipsiniz.”

“Modern devlet”in (Cumhuriyet’in) “İslama tercüme edilerek” kullanılamayacağını vurgulayan Dinçer, konuşmasına şöyle devam ediyor:

“Modern devletin İslama tercüme edilerek kullanılması bizim açımızdan önemli mahzurlar doğuracaktır. Çünkü bugünkü bürokratik mekanizma, doğrudan doğruya dayatmacı bir mekanizmadır... Öyleyse Türkiye’deki siyasi harekete öncelik veren İslami grupların nasıl bir devlet ve toplum yapısını ortaya koyabileceklerini bir an önce ve iktidara gelmeden önce tanımlamaları gerekmektedir. Bunun ötesinde, şayet bu toplum içerisinde devleti yapısal olarak yeniden tanımlamadan iktidara gelinecek olursa önemli sıkıntıların yaşanacağından endişe duyuyorum.”

“Günümüzde inananların kararlara katılma ihtiyacı daha çok artmıştır” diyerek İslami temelde bir siyasal iktidar hedefi açıklayan Dinçer, “1900’lü yılların başlarında kurulan Türkiye Cumhuriyeti’nin temel ilkeleri”nin zayıfladığı ve etkisinin kaybolduğu tespitini yaparak “devletin fonksiyonlarının yeniden tanımlandığı âdem-i merkezi bir yapı” önermektedir.

Ömer Dinçer, konuşmasında/yazısında bununla da yetinmemiş; “Yine başlangıçta kurulurken ortaya atılan Cumhuriyet ilkesinin de zayıfladığı ve işlevini kaybettiğini görüyorum. Halk için ve halk adına yönetim diye tarif edilen Cumhuriyet kavramının aslında bizim için çok fazla bir mana ifade etmediğini söylememiz de mümkündür” demiştir.

Ülkemizde “mahalli kültür”ün İslam olduğunu belirten Dinçer, “globalleşme ne kadar artarsa İslamlaşma da o kadar artacaktır” dedikten sonra, Cumhuriyet’in temel ilkelerine açıkça karşı çıkarak şunları söylemektedir:

“Türkiye’de Cumhuriyet ilkesinin yerini katılımcı bir yönetime devretmesi gerektiği ve nihayet laiklik ilkesinin yerine İslamla bütünleşmesinin gerekli olduğu inancını taşıyorum. Böylece, Türkiye Cumhuriyeti’nin başlangıçta ortaya koyduğu bütün temel ilkelerin; laiklik, Cumhuriyet ve milliyetçilik gibi birçok temel ilkenin yerini daha çok katılımcı, daha âdem-i merkezi, daha çok Müslüman bir yapıya devretmesi zorunluluğu ve artık bunun zamanının geldiği düşüncesini taşıyorum.”

Dinçer, Türkiye ve dünyadaki İslami hareketleri de ele aldığı konuşmasında, *“Tebliğ Cemaati”* ve *“Cemaat-i İslami”* hareketlerinin faaliyetlerini değerlendirip *“(bunlar) bizim için ders alınması gerekli bir gelişmedir”* demiş, konuşmasını *“İran’ın, Malezya’nın ve Sudan’ın ise umutla beklediğimiz ama belirsizlik ifade eden bir yapısı vardır”* şeklinde sürdürerek amaçladıkları devlet modelini belirtmiştir.

Konuşmasının sonunda iktidarı ele geçirmek için izleyecekleri programlarını açıklamaktadır. Buna göre;

- Önce kafalarındaki devlet ve toplum tanımını açıklayacaklardır. (Dinçer, bunu konuşmasında şöyle ifade ediyor: *“Bugün nasıl bir devlet ve toplum istediğimizin çok net ve açık bir tanımını yapmak zorundayız. Bu tanımlamanın aslında kafamızda çok net ve açık olduğunu ve bunun için az çok hazırlıklı olduğumuzu biliyorum, ama topluma yansıtma konusunda eksikliklerimiz olduğu kanaatini taşıyorum. Öyleyse bunu topluma duyuracak mekanizma oluşturulmalıdır”*).

- İkinci olarak, Türkiye’deki İslami hareketler birleştirilecektir (Dinçer, eğer kültürel öncelikli İslami hareketler, siyasi öncelikli İslami hareketlerle birleştirilebilirse *“Türkiye’de İslamın hiçbir ülkede görülmemiş bir şekilde sağlam bir temel üzerinde gelecek vaat ettiğini ifade edebiliriz”* diyor).

- Üçüncü olarak da, diğer bölge ülkelerindeki İslami hareketlerle işbirliği yapılacaktır.

Bu yolla iktidara geleceklerini açıklayan Başbakanlık Müsteşarı, daha sonra şöyle diyor:

“Ancak, iktidara gelmek yolun sonu değildir. Yeni bir başlangıçtır... İktidara gelince de, tüm dünya Müslüman olsa da, düşmanlara karşı üstünlük sağlansa da, Müslümanın kavgası münküre (inkâr edene), harama ve kötüye karşı devam eder.”

Görüldüğü gibi, bugün Başbakanlık Müsteşarı olarak görev yapan Ömer Dinçer, Anayasa’nın 1. maddesinde yer alan ve devletin şeklini tanımlayan *“Türkiye Devleti bir Cumhuriyettir”* ilkesini ve 2. maddesinde belirtilen –başta laiklik olmak üzere– Cumhuriyet’in temel niteliklerini değiştirmek üzere bir kalkışma içinde olduklarını açıkça ifade etmiştir. Keza, *“âdem-i merkezîyet”*

adı altında üniter devleti açıkça hedef aldığı konuşmasında, Anayasa'nın 3. maddesiyle güvence altına alınan “Devletin bütünlüğü”nü parçalamak iradelerini açıklamıştır.

Oysa bilindiği gibi Anayasa'nın 4. maddesinde devletin şeklinin Cumhuriyet olduğu, Cumhuriyet'in temel nitelikleri ve devletin bütünlüğüne ilişkin bu hükümlerin değiştirilmesinin teklif dahi edilemeyeceği öngörülmüştür.

Üstelik konuşmanın son bölümünde; “İktidara gelince de, tüm dünya Müslüman olsa da, düşmanlara karşı üstünlük sağlansa da, Müslümanın kavgası münküre, harama ve kötüye karşı devam eder” denilmesi, bu tehlikeyi daha da artırmaktadır.

Başbakanlık Müsteşarlığı, en üst düzeyde kamu görevlisidir. Bu makam, kilit bir mevkidir. Bu bir makama, tüm uyarılara ve eleştirilere rağmen bu kişinin atanması ve görevinin ısrarla sürdürülmesi, AKP Genel Başkanı ve merkez yöneticilerinin icraatıdır ve AKP'nin gerçekleştirmek istediği hedefi ortaya koymaktadır.

21) Adalet Bakanlığı'nın Anayasa'yı İhlal Suçu Oluşturan Eylemleri

a) Ceza Kanunu Gerekçesinde Tahrifat

1 Nisan 2005 tarihinde yürürlüğe girecek olan yeni Türk Ceza Kanunu'nun basımını yapan Adalet Bakanlığı, kanunun gerekçesinde tahrifat yapmıştır.

Komisyonundan 306. madde olarak sevk edilen “Temel Milli Yararlara Karşı Hareket” suçu, Genel Kurul'da madde numarası değiştirilerek 305. madde olarak kabul edilmişti.

Madde aynen şöyledir:

“(1) Temel milli yararlara karşı fiillerde bulunmak maksadıyla veya bu nedenle, yabancı kişi veya kuruluşlardan doğrudan doğruya veya dolaylı olarak kendisi veya başkası için maddi yarar sağlayan vatandaşa, üç yıldan on yıla kadar hapis ve onbin güne kadar adli para cezası verilir. Yarar sağlayan veya vaat eden kişi hakkında da aynı cezaya hükmolunur.

“(2) Fiilin savaş sırasında işlenmiş ya da yararın basın ve yayın yoluyla propaganda yapmak için verilmiş veya vaat edilmiş olması halinde, verilecek ceza yarı oranında artırılır.

“(3) Suç savaş hali dışında işlendiği takdirde, bu nedenle kovuşturma yapılması Adalet Bakanının iznine bağlıdır.

“(4) Temel milli yararlar deyiminden; bağımsızlık, toprak bütünlüğü, milli güvenlik ve Cumhuriyetin Anayasada belirtilen temel nitelikleri anlaşılır.”

Maddenin gerekçesinde ikinci fıkra ile ilgili olarak şöyle deniliyor:

“Keza, bu fıkraya göre, basın ve yayın yoluyla propaganda yapmak üzere

para veya yarar veya vaat kabul edilmiş ise ceza artırılacaktır. Para, yarar veya vaat kabul edilmek suretiyle bugün Türk askerinin Kıbrıs'tan çekilmesi veya bu konuda Türkiye aleyhine bir çözüm yolunun kabulü için veya sırf Türkiye'ye zarar vermek maksadıyla, tarihsel gerçeklere aykırı olarak, Birinci Dünya Savaşı sonrasında Ermenilerin soykırımı uğradıklarının basın ve yayın yoluyla propagandasının yapılması gibi.”

Görüldüğü gibi, bu madde gerekçesine göre, bir yarar karşılığında Kıbrıs'tan Türk askerinin çekilmesini istemek ya da Türklerin Ermenileri soykırımı uğrattıklarını öne sürmek suçtur.

Bu madde ve özellikle gerekçesi, Batı merkezlerinin tepkisini çekmişti. Bu tepkinin Adalet Bakanlığı üzerinde oldukça etkili olduğu anlaşıyor. Nitekim, Adalet Bakanlığı, *Yayın İşleri Dairesi Başkanlığı*'nce basılan gerekçeli “*Türk Ceza Kanunu*”nda, gerekçenin bu bölümü çıkarılmıştır (s. 352).

Böylece, Meclis iradesine de aykırı olarak, Kıbrıs'ta Türkiye aleyhine bir çözümün ya da sözde Ermeni soykırımının propagandasını yapmak, suç olmaktan çıkarılmak istenmiştir.

Cumhuriyet tarihinde örneğine rastlanmayan ve dış baskılar karşısında boyun eğişin somut ifadesi olan bu tahrifat, Türkiye'nin sürüklendiği durumun vahametini göstermektedir.

Adalet Bakanlığı'nın, gerekçesiyle bir bütün olan yasada değişiklik yapma yetkisi bulunmadığına kuşku yoktur.

Gerekçeden özellikle bu bölümün çıkarılmış olması, siyasal iktidarın Kıbrıs ve Ermeni sorunlarında da temel millî yararları savunmak niyetinde olmadığını, Batı'ya karşı teslimiyet içinde bulunduğunu göstermektedir.

Kitabı basan Türkiye Cumhuriyeti'nin Adalet Bakanlığı'dır. Bu kitap, başta yargıçlar ve savcılar olmak üzere uygulayıcılar tarafından kullanılacaktır. Gerekçesi sansür edilmiş bu hüküm nasıl uygulanacaktır?

Gerekçesi Adalet Bakanlığı'nce sansür edilmiş bir hükmün “*Cumhuriyet'in müeyyidesi*” olarak kullanılması mümkün müdür?

Bu suç savaş hali dışında işlendiği takdirde, “*kovuşturma yapılması Adalet Bakanı'nın iznine bağlı*” olduğuna göre, yasanın gerekçesini sansür etme ihtiyacı duyan Adalet Bakanı bu yetkisini yasanın amacı doğrultusunda nasıl kullanacaktır?

b) Temel Yasalar İçin AB Onayı

Adalet Bakanlığı ile Avrupa Birliği ve Avrupa Konseyi arasında imzalanan ve toplam bütçesinin 1.465.000 Euro olduğu açıklanan ortak projeye göre, belirlenen 225 yargıç ve savcımız Avrupalı uzmanlarca insan hakları alanında eğitici olarak eğitilmiştir.

Aynı projede, Adalet Bakanlığı'nce hazırlanan *kanun tasarılarının öncelikle*

görüş alınmak üzere Avrupa Birliği ve Avrupa Konseyi'ne sunulması şartı vardır.

Bakanlıkça yapılan açıklamada;

Türk Ceza Kanunu,

Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemeleri Kanunu,

Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu,

Ceza Muhakemeleri Kanunu,

Ceza İnfaz Kanunu,

Aile Mahkemeleri Kanunu

gibi temel yasaların daha tasarı safhasında iken TBMM'den önce Avrupa Birliği ve Avrupa Konseyi'nin onayına sunulduğu, görüşlerinin alındığı ve bu görüşlerin “söz konusu kanun tasarılarının yasalaşma çalışmalarında değerlendirildiği” belirtilmiştir.

Anayasa'nın 7. maddesinde, “*Yasama yetkisi Türk Milleti adına TBMM'nindir. Bu yetki devredilemez*” denilmektedir.

Adalet Bakanlığı'nın, hazırlayacağı yasa tasarıları konusunda öncelikle AB'den onay alma taahhüdünde bulunması, yasama yetkisinin AB ile paylaşılması anlamına gelir.

c) Ulusal Egemenliğin AB'ne Devri

Adalet Bakanlığı Avrupa Birliği Genel Müdürlüğü'nce, AB Anayasası gereği Anayasa'da yapılması düşünülen değişikliklerle ilgili bir paket hazırlandığı açıklandı. Basına da yansıyan bu pakete göre, öncelikle Anayasa'nın on maddesinde değişiklik öngörülüyor.

Egemenliğin kullanımı, yasama, yürütme ve yargının AB'ye uyumu, AB hukukunun üstünlüğü, yabancıların hakları gibi temel hükümlerde yapılması düşünülen değişiklikler şunlar:

Egemenlik

Anayasa'nın “*Egemenlik kayıtsız şartsız Milletindir*” denilen 6. maddesinde, bu egemenliğin nasıl kullanılacağına ilişkin hüküm, “*Egemenliğin kullanılması AB üyeliğinin gerektirdiği haller dışında hiçbir surette hiçbir kişiye, zümreye veya sınıfa bırakılamaz...*” şeklinde değiştiriliyor.

Yasama Yetkisi

Anayasa'nın 7. maddesinde yer alan “*Yasama yetkisi Türk Milleti adına TBMM'nindir. Bu yetki devredilemez*” hükmünün; “*Yasama yetkisi Türk Milleti adına TBMM'nindir. AB üyeliğinin gerektirdiği haller dışında bu yetkinin kullanılması devredilemez*” biçiminde değiştirilmesi öneriliyor.

Yürütme Yetkisi ve Görevi

Anayasa'nın 9. maddesi; “Yürütme yetkisi ve görevi, Cumhurbaşkanı ve Bakanlar Kurulu tarafından, Anayasaya, kanunlara ve AB hukukuna uygun olarak kullanılır ve yerine getirilir” şeklinde değiştiriliyor.

Yargı Yetkisi

Anayasa'nın, yargı yetkisinin Türk Milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılacağına ilişkin 9. maddesi için geliştirilen öneri ise şöyle: “Yargı yetkisi, Türkiye'nin taraf olduğu anlaşma gerekleri saklı kalmak kaydıyla Türk Milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılır.”

Yabancıların Durumu

“Temel hak ve hürriyetler, yabancılar için, milletlerarası hukuka uygun olarak kanunla sınırlanabilir” denilen Anayasa'nın 16. maddesi; “Temel hak ve hürriyetler, AB vatandaşları dışındaki yabancılar için milletlerarası hukuka uygun olarak kanunla sınırlanabilir” şeklinde değiştiriliyor.

Suç ve Cezalara İlişkin Esaslar

Vatandaş, suç sebebiyle yabancı bir ülkeye geri verilemez” denilen ve AB'ye uyum anlayışıyla 7 Mayıs 2004 tarihinde “Uluslararası Ceza Divanına taraf olmanın gerektirdiği yükümlülükler hariç olmak üzere vatandaş, suç sebebiyle yabancı bir ülkeye verilemez” şeklinde değiştirilmiş bulunan Anayasa'nın 38. maddesinin son fıkrasının, bu kez de; “Vatandaş, usulünce onaylanmış uluslararası anlaşmalar ve AB müktesebatının gerektirdiği haller dışında, suç sebebiyle yabancı bir ülkeye iade edilemez” biçiminde değiştirilmesi öneriliyor.

Seçme, Seçilme ve Siyasi Faaliyette Bulunma Hakları

Anayasa'nın 67. maddesine şu fıkranın eklenmesi isteniyor: “Türkiye’de yaşayan AB vatandaşları yerel seçimlerde; seçme seçilme, bu amaçla bağımsız olarak veya bir siyasi parti içinde siyasi faaliyette bulunma hakkına sahiptir.”

Dilekçe Hakkı

Anayasa'nın, dilekçe hakkına ilişkin 74. maddesinin 1. fıkrasındaki “vatandaşlar” sözcüğünün “AB ve Türk vatandaşları” şeklinde değiştirilmesi öneriliyor. Bu fıkranın önerilen yeni şekli şöyle; “AB ve Türk vatandaşları, kendileriyle veya kamu ile ilgili dilek ve şikâyetleri hakkında, yetkili makamlara ve TBMM’ne yazı ile başvurma hakkına sahiptir.”

Milletlerarası Antlaşmaları Uygun Bulma

Anayasa'nın 90. maddesi, 7 Mayıs 2004 tarihinde değiştirilerek, “Usulüne göre yürürlüğe konulmuş milletlerarası andlaşmalar kanun hükmündedir. Bunlar hakkında Anayasaya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesine

başvurulamaz” biçimindeki son fıkrasına, “Usulüne göre yürürlüğe konulmuş bulunan temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası andlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası andlaşma hükümleri esas alınır” cümlesi eklenmişti. Düzenleme bu biçimiyle dahi AB’yi tatmin etmemiş olacak ki, bu kez 7-8 ay önce eklenen bu cümle, “AB müktesebatı ulusal mevzuatın üzerindedir” şeklinde değiştirilmek isteniyor.

Mahkemelerin Bağımsızlığı

Anayasa’nın 138. maddesinin 1. fıkrasının şu şekilde değiştirilmesi öneriliyor: *“Hakimler, görevlerinde bağımsızdırlar; Anayasaya, kanuna ve AB müktesebatı dahil hukuka uygun olarak vicdani kanaatlerine göre hüküm verirler.”*

Sonuç

Bu değişiklikler gerçekleşecek olursa;

- Ulusal egemenlik AB ile paylaşılacak, hatta ona devredilecektir.
- Yasama yetkisi de AB ile paylaşılacak, temel yasalarda bu yetki AB’ne devredilecektir.
- Cumhurbaşkanı ve Hükümet, yürütme yetkisini kullanırlarken AB hukukuna uymak zorunda olacaklardır.
- Türkiye Cumhuriyeti mahkemeleri, yargı yetkisini, uluslararası mahkemeler ve diğer yargı organlarıyla birlikte kullanacaklardır.
- AB vatandaşları yabancı sayılmayacaklar, tüm temel hak ve hürriyetlerden aynen Türkiye Cumhuriyeti yurttaşları gibi yararlanacaklardır. Bu hakları hiçbir şekilde kısıtlanamayacaktır. Bunun için karşılıklılık ilkesi dahi aranmayacaktır.
- AB hukuku gerektiriyorsa, herhangi bir suç işlediği ileri sürülen vatandaşlarımız, yargılanıp cezalandırılabilmesi için isteyen yabancı ülkeye teslim edilecektir.
- AB vatandaşları Türkiye’de Belediye Başkanı seçilebilecek, diğer yerel organlarda görev alabilecek, bu amaçla siyasi partilere de girip faaliyette bulunabileceklerdir.
- AB vatandaşları, dilekçe hakkından da karşılıklılık koşulu aranmaksızın aynen Türkiye Cumhuriyeti yurttaşları gibi yararlanacaklardır. Kamu ile ilgili konularda başvuru hakkını kullanabileceklerdir.
- AB mevzuatı, tümüyle ulusal kanunlarımızın üstünde olacak, AB mevzuatına uymayan kanunlarımızın yerine AB hukuku uygulanacaktır. Yani, TBMM’nin yasama yetkisi bundan böyle AB mevzuatına uygun “tüzük” ve “yönetmelik”ler yapmakla sınırlı olacaktır.
- Türkiye Cumhuriyeti’nde yargıçlar, bundan böyle AB hukukuna göre karar vereceklerdir.

Anayasa'yı İhlal Suçu

AB'nin bu girişimleri sonucunda Adalet Bakanlığı'nca hazırlanan Anayasa değişiklik projelerinin gerekçeleri dahi, AB sürecinde yürütülen çalışmaların ve yapılan anlaşmaların “*Anayasayı ihlal*” girişimi olduğunu göstermektedir.

Özellikle, Anayasa'nın “*Egemenlik*” hakkının düzenlendiği 6. maddesinde öngörülen değişikliğin gerekçesinde, Anayasa'nın bu hükmü var olduğu sürece AB üyeliğinin mümkün olmadığı, bu nedenle söz konusu hükmün değiştirilmesi gerektiği ifade edilmektedir.

Tek başına bu gerekçe, Anayasa değiştirilmeksizin, Türkiye Cumhuriyeti adına AB yetkilileriyle bu tür anlaşmalar yapılmasının, taahhütlerde bulunulmasının, çıkarılacak yasaların AB makamlarının ön denetimine sunulmasının, “*Katılım Ortaklığı*” gibi sözleşmeler bağitlanmasının, üstelik bu sözleşmelerin TBMM'nin denetim ve onayından geçirilmeksizin uygulanmasının yürürlükteki Anayasa'ya aykırı düştüğünü, “*Anayasayı ihlal*” suçunu oluşturduğunu göstermektedir.

Türkiye yakın tarihinde de bu tür girişimler yaşadı. Bu girişimlerde bulunanlar “hain-i vatan” addolundular.

d) Yabancı Parasıyla Yargıç-Savcı Eğitimi

Türkiye'de, başka alanlar gibi adalet teşkilatının da AB denetimine geçmek üzere olduğunu görüyoruz.

Uluslararası sözleşmeleri ulusal yasalarının üstüne çıkaran Türkiye'nin yargıç ve savcılar, Avrupalı “*uzmanlar*”ca eğitilmiş, Avrupa parasıyla ağırlanmış, yedirilip içirilmişlerdir. Hem de resmî yazışmalara dayalı olarak!..

Türkiye ile Avrupa Konseyi ve Avrupa Birliği Ortak Projeleri çerçevesinde “*Avrupa Birliği Müktesebatının Üstlenilmesine Dair Türkiye Ulusal Programı*”nın uygulanma kapasitesinin güçlendirilmesi amacıyla, Avrupa Konseyi ve Avrupa Birliği'nce yurt çapında “*eğitim programları*” uygulanmıştır. Adalet Bakanlığı'nca saptanan yargıç ve savcılar, bu “eğitim” süresince “*görevli*” sayılmışlardır.

7'şer, 8'er kişilik gruplara ayrılan yargıç ve savcılarımız, Avrupa'dan gelen “*uzmanlar*” ile Avrupa devletlerinin büyükelçilikleri ve özellikle İngiltere Büyükelçiliği'nce görevlendirilen yabancı “*uzmanlar*”ca belli merkezlerde toplanıp 3-4 günlük “*eğitim*”e tabi tutulmuşlardır.

9 bölge ve 30 merkezde toplam 206 eğitim semineri şeklinde sürdürülen bu faaliyetlerle ilgili olarak Adalet Bakanlığı Eğitim Dairesi Başkanlığı'nca yayımlanan genelgeye göre;

Bu yolla 9 270 yargıç ve savcı eğitimden geçirilmiştir.

Bu eğitim, bir “*seferberlik zihniyeti içinde*” yürütülmüştür.

Eğitimlerin, yargıç ve savcıların atanmalarına ilişkin kararnameler çıkmadan tamamlanması, atamaların buna göre yapılması öngörülmüştür.

Belirlenen hakim ve savcılar, bu eğitime katılmakla zorunlu tutulmuşlardır. Çok özel durumlar ve sağlık sebepleri dışında mazeret öne sürmeleri yasaklanmıştır.

30 ayrı merkezin Cumhuriyet Başsavcılıkları, bu işler için görevlendirilmiştir. Diğer il ve ilçe Cumhuriyet Başsavcılıkları da bu çalışmaya lojistik destek sağlamakla yükümlü kılınmıştır.

Eğitim çalışmalarında Avrupa Konseyi'nce hazırlanıp Türkçeye çevrilerek 10 000 adet basılan 7 adet el kitapçığı kullanılmıştır.

Gene bu genelgeye göre;

İaşe ve ibate giderleri ile yemek ve sair harcamalar, Avrupa Birliği, Avrupa Konseyi ve bu kuruluşların yönlendirmesiyle Avrupa ülkelerince karşılanmıştır.

Eğitime alınacak 3 440 yargıç ve savcının belirtilen masraflarının 275 milyar lirası İngiltere Büyükelçiliği'nce verilmiştir.

Nitekim 6 Ekim 2004 tarihli “AB İlerleme Raporu”nda da 1995-2003 yılları arasında Türkiye'deki çeşitli programlara 1098 milyon Euro, 2004 yılında uygulanan “Ulusal Program”a da 256,6 milyon Euro tahsis edildiği açıklanmıştır.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'na göre “*Hakimler, görevlerinde bağımsızdırlar; Anayasa'ya, kanuna, ve hukuka uygun olarak vicdani kanaatlerine göre hüküm verirler. Hiçbir organ, makam, merci veya kişi, yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hakimlere emir ve talimat veremez; genelge gönderemez; tavsiye ve telkinde bulunamaz*” (Md. 138).

Anayasa'nın 140/3 maddesinde; hakim ve savcıların “*meslek içi eğitimleri ile diğer özlük işleri(nin) mahkemelerin bağımsızlığı ve yargıçlık teminatı esaslarına göre kanunla düzenleneceği*” vurgulanmıştır.

2802 sayılı Yargıçlar ve Savcılar Kanunu'nda yargıçların meslek içi eğitimlerinin Adalet Akademisi'nde yapılacağı kurala bağlanmış, bu yolda hazırlanan meslek içi eğitim yönetmeliği de eğitimin kimler tarafından ne şekilde yapılacağını hüküm altına almıştır. Buna göre, yargıç ve Cumhuriyet savcılarına yönelik eğitim çalışmalarında Anayasanın ve belirtilen diğer yasalar ve mevzuattaki kuralların mutlak surette dikkate alınması gerekir.

Özetle vurgulamak gerekirse, Türkiye'nin içinde ya da dışında faaliyet gösteren hiçbir kişi veya kurumun, bu kurallar dışında yargıçlara ve Cumhuriyet savcılarına eğitim verme ve onları yönlendirme hakkı yoktur ve olamaz.

Adalet Bakanlığı bünyesinde yürütülen AB destekli bu projelerin yargı bağımsızlığı ve yargıç güvencesiyle bağdaşmadığı açıkça ortadadır.

2004 ve takip eden yıllar içinde fiilen uygulanan bu plan, Cumhuriyet Türkiyesine yakışmamaktadır. Türkiye eğer gerekiyorsa kendi yargıcını, kendi savcısını eğitebilecek bir ülkedir. Ne bunun için Batı'nın üç-beş yüz milyarına, ne de uzmanına gereksinimi vardır. Unutulmasın ki; para veren,

emir verir. Para alan da emir almak durumunda kalır.

Üstelik Türkiye, “savcı” unvanının başına “Cumhuriyet” ibaresini ekleyen tek ülkedir. Çünkü onların görevi, Cumhuriyet’i korumaktır. Onların görevi, “Cumhuriyet’in kılıcı”nı sallamaktır.

Atalarımız, “gâvurun ekmeğini yiyen kılıcını sallar” demişler. Yol, barınma ve yemek giderleri Avrupa ülkelerince karşılanan, onlar tarafından eğitilen yargıç ve savcılar, dileriz ki ellerindeki kılıcı değiştirmezler.

Adalet Bakanlığı’nın yabancı parasıyla yürüttüğü faaliyetler bunlardan ibaret değil. Örneğin, “Fikri Sınai Haklar Projesi” adı altında 2.289.450 Euro; “Yargının Modernizasyonu ve Cezaevleri Reformu Projesi” adı altında da 11.000.000 Euro alınmıştır.

Cumhuriyet’i kuranlar, Türk adliyesini kendi öz imkânlarıyla kurmuşlar, Cumhuriyet’in yargıç ve savcılarını, yabancılardan aldıkları paralarla ve yabancı uzmanlarla değil, devrimin kendi olanakları ve felsefesiyle eğitmişler ve şöyle seslenmişlerdir:

“Bir memlekette adli kuvvetin her kuvvete tefevvuku, o memlekette adaletin hâkimiyetini ifade eder. Beşeriyeti... saadete ve hürriyete götüren inkılâpların, en son inkılâpların gayesi de budur. Adaletin ilk istikameti, millî kudretin bir tecellisi olan inkılâbın, bütün eserleriyle, netayiç ve zaruretleriyle, her ne pahasına olursa olsun siyaneti olmalıdır. İnkılâbın büyük menfaatleri, gayeleri, idealleri mevzubahis olunca şahsi hürriyetlerin, ferdi hakların ve endişelerin susması ve durması lazım gelir...” (Mahmut Esat Bozkurt, Adalet Bakanı)

Açıklamalar

Anayasa’nın 68/4. maddesine göre; “Siyasi partilerin... eylemleri, Devletin bağımsızlığına... Millet egemenliğine, demokratik ve laik Cumhuriyet ilkelerine aykırı olamaz”.

2820 sayılı Siyasi Partiler Yasası’nın 4. maddesine göre de siyasi partiler, “Atatürk ilke ve inkılâplarına bağlı olarak çalışırlar”, “faaliyetleri ve kararları Anayasa’da nitelikleri belirtilen demokrasi esaslarına aykırı olamaz”.

Siyasi Partiler Yasası’nın 101. maddesinde de bunun yaptırımını düzenlenmektedir. Anılan maddenin (b) bendine göre; “Bir siyasi partinin, Anayasa’nın 68 inci maddesinin dördüncü fıkrasına aykırı eylemlerin işlendiği odak haline geldiğinin Anayasa Mahkemesi’nce tespiti” halinde temelli kapatılmasına karar verilir.

AKP’nin Meclis çoğunluğunu ele geçirmiş olması, hükümette bulunması ona bir imtiyaz bahşetmez. Aksine Cumhuriyet’e yönelik tehlikenin büyüklüğünü gösterir.

Konunun kovuşturulması ve takibi Anayasa'nın 98. maddesi gereği, Cumhuriyet adına Başsavcılığınızın görev ve yetkisi dahilindedir.

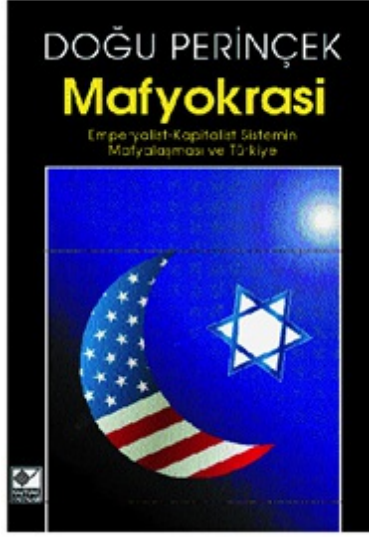
Recep Tayyip Erdoğan, sözü edilen eylemlerin asli faali konumundadır. Eylemleri Anayasa'nın 14. maddesinde tanımlanan suçları oluşturmaktadır. Kendisi, "Başbakanlık" koltuğunda oturmakta olduğundan, "*maddi olgular*"la da ortaya çıkan bu suçların işlenmesi için "*elverişli vasıtalar*"a da sahiptir.

İstem

Bu nedenle anılan olgular ve eylemler bir bütün olarak değeriendirildiğinde, Anayasa'nın 68/4. maddesine aykırı eylemlerin odağı haline gelen AKP hakkında gerekli kovuşturma yapılarak, temelli kapatılması istemiyle Anayasa Mahkemesi'nde dava açılmasını; belirtilen ve suç oluşturan eylemlerin asli faili durumunda bulunan Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın cezalandırılması için Anayasa'nın 83 ve 100. maddeleri uyarınca işlem yapılmasını talep ediyoruz.

Saygılarımızla.

Doğu Perinçek
İşçi Partisi Genel Başkanı

DOĞU PERİNÇEK
Mafyokrasi

Emperyalist-Kapitalist Sistemin
Mafyalaşması ve Türkiye

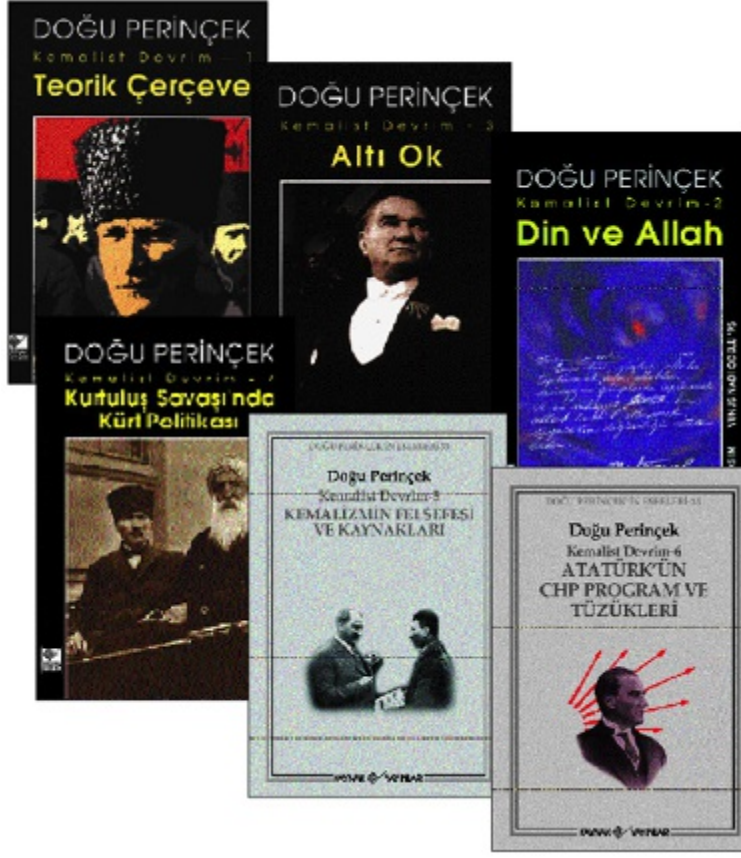
Bu kitap, emperyalist-kapitalist sistemin mafyalaşması üzerine on yıllık bir araştırma ve çabanın ürünü.

Doğu Perinçek, “Hangi çağdayız? İnsanlık kapitalizmin ya da ‘Modernizmin’ ötesine mi geçti? Söylendiği gibi, gerçekten ‘Bilgi çağı’ diye bir zamana mı geldik? Yoksa emperyalizm çağının son demlerini mi yaşıyoruz?” temel sorularına net yanıtlar veriyor:

“Lenin’in kapitalizmin son aşaması dediği emperyalizmin üretimle ve insanla çelişmesi, bir çözüm noktasına ilerlemektedir. Mafyalaşma, kapitalizmin son aşaması olan emperyalizm döneminin son aşamasıdır. Yani: son aşamanın son aşaması!”

Kitapta, sistemin mafyalaşması bütün yönleriyle inceleniyor: Ekonomik, siyasal ve askerî tehdit boyutları, küresel mafyanın yerel yönetim modeli, sistemin ideolojik hegemonyası, sistemin geniş kitleleri denetim altına alma araçları; Haçlı irtica, vatansızlık ve anarşizm.

Ve önümüzdeki süreç: Altı kesişen ve bu altı kesişenin buluştuğu kavşak. O kavşakta dünyamızı, bölgemizi ve ülkemizi neler bekliyor? Ve çözümle ilgili sonuç bölümü: Türkiye bu kuşatmayı nasıl ve nereden yaracaktır?

KAYNAK YAYINLARI

DOĞU PERİNÇEK / Kemalist Devrim Dizisi (6 Kitap)

Perinçek Kemalist Devrim dizisinin ilk kitabında Kemalist Devrim'i tarihsel materyalizm açısından incelemek isteyenlere teorik bir çerçeve sunuyor. İkinci kitapta Kemalizmin din ve Allah nedir sorusuna verdiği cevaplar ile laikliğe bakış açısı inceleniyor. Üçüncü kitapta Altı Ok programının hangi devrimci süreçlerde, nasıl filizlendiği mercek altına alınıyor. Dizinin dördüncü kitabında ise Kurtuluş Savaşı'nın Kürt politikası belgelere dayanarak inceleniyordu. Perinçek, Kemalist Devrim dizisinin beşinci kitabında Kemalizmin milletlerarası kaynaklarını inceleniyor. Kitapta Kemalizmin narodnizm, Sovyet Devrimi ve bilimsel sosyalizmle olan etkileşimleri üzerinde duruluyor. Altıncı kitapta ise Atatürk'ün kurduğu CHP'nin program ve tüzüklerini analiz ediyor.

DOĞU PERİNÇEK'İN DİĞER KİTAPLARI

- Bozkurt Efsaneleri ve Gerçek (Geliştirilmiş 5. basım)
Kıvılcımlı'nın Burjuva Ordu ve Devlet Teorisinin Eleştirisi
Osmanlı'dan Bugüne Toplum ve Devlet (3. basım)
Kemalist Devrim 1/ Teorik Çerçeve (6. basım)
Kemalist Devrim 2/ Din ve Allah (5. basım)
Kemalist Devrim 3/ Altı Ok (3. basım)
Kemalist Devrim 4/ Kurtuluş Savaşı'nda Kürt Politikası (2. basım)
Kemalist Devrim 5/ Kemalizmin Felsefesi ve Kaynakları
Lenin Stalin Mao'nun Türkiye Yazıları (3. basım)
Çiller Özel Örgütü (6. basım)
Avrasya Seçeneği (Genişletilmiş 2. basım) (tükendi)
ÖDP'nin Kimliği (3. basım)
Aydın ve Kültür (Genişletilmiş 2. basım)
Parti ve Sanat (Genişletilmiş 2. basım)
Eşcinsellik ve Yabancılaşma
Karen Fogg'un E-Postalları (5. basım)
Memidik Kaptan'a Masallar
Mafyokrasi (2. basım)
Orta Asya Uygarlığı
Ermeni Sorununda Strateji ve Siyaset (2. basım)
Die Grossmächte Und Die Armenierfrage / In Sowjetischen Dokumenten